

**Đệ nhị bách tám mươi một chương có tâm tầm bảo không chỗ nào được,
không lòng dạ nào cảm liễu sự lớn**

Đan phòng trung.

Lý Trường Thọ ngồi ở đan lô trước, nhìn chăm chú vào kia mấy đoàn chính nhẹ nhàng nhảy lên lô hỏa, bộ phận tâm thần lái xe phu giấy đạo nhân trèo đèo lội suối, hướng Nam Thiệm Bộ Châu tiến đến.

Nếu là tại Hồng Mông sơ ịch thời, Hồng Hoang khắp nơi trên đất là bảo vật, tùy tiện chạy hai bước, có thể nhặt được một chút Tiên Thiên đồ vật.

Dù sao lúc ấy tất cả Hồng Hoang đều là 'Tiên Thiên đạo mà sinh' .

Nhưng hiện tại, Hồng Hoang đã tồn tại không biết bao nhiêu nguyên hội, nhất sóng lại nhất sóng đại kiếp nạn không ngừng hạ xuống, Tiên Thiên sinh linh, long phượng, Vu Yêu, Nhân tộc, độ qua mấy cái đại thế...

Không có xuất thế Tiên Thiên linh bảo, liền như Thánh Nhân lão gia một loại, là chân chính long phượng và sùng lân, ít trung lại ít.

Cũng không đúng, tại Hồng Hoang, long phượng và sùng lân cất chứa giả phải có không ít.

Đến nay muốn tầm bảo vật, thủ tuyển ứng đi Trung Thần Châu, ngộ bảo tỷ lệ khá lớn.

Nhưng Lý Trường Thọ cũng không nghĩ không hề mục đích loạn dụng cơ duyên.

Liền như mình ban sơ được lợi Vạn Lâm Quân lão gia tử hảo cảm, liền là thông qua dày công tính toán, cẩn thận nghiên cứu, rồi sau đó gửi nó sở hảo, dự mai phục bút, cuối cùng được hộ đạo dùng độc kinh.

Tầm bảo cũng là loại này, phải muốn tinh tế mưu hoa mới được.

Đầu tiên, hẳn viết một quyển 《tầm bảo hành vi quy phạm sổ tay》 .

Này bản sổ tay hạt nhân chỉ có tam điều: Tính toán hảo nhân quả lợi hại, cân nhắc hảo lương tâm vấn đề, không thể cấp Nhân Giáo mất mặt.

Tiếp theo, muốn xác định nhất cái chủ yếu phần đầu mục tiêu.

Lý Trường Thọ lần này chủ yếu tìm , chính là Triệu đại gia mệnh trung sát tinh đứng hàng thứ bảy ôn chiêm trước tam bảo vật —— Lạc Bảo Đồng Tiên, hoặc xưng 'Lạc bảo tiên tài' .

Đệ tam, hẳn cần nhất cái hoàn thiện kế hoạch.

【tâm bảo giấy đạo nhân đoàn】 xuất phát trước, tất cả tâm bảo kế hoạch đều đã làm tốt, lại vì thế hao phí thập đa cuộn vải vẽ tranh sơn dầu vải vóc.

Hoàn hảo gần nhất không cần chế tác tân bách mỹ đồ cùng thu cung đồ, này chút vải vóc dùng cũng liền dùng.

Mà trừ đã ngoài tam điểm, Lý Trường Thọ còn có đệ tứ tay chuẩn bị, tức...

《liền tính hoàn toàn không - đạt được cũng bất muốn đau lòng đau》 bản thân an ủi liệu pháp.

Lần này, Lý Trường Thọ cũng không vài phần nắm chắc năng tìm được Lạc Bảo Đồng Tiền, tâm bảo người giấy đoàn còn chưa xuất phát, cũng đã làm tốt tay không mà về chuẩn bị.

Tay không mà về chỉ cần không dính nhiễm nhân quả, này sóng liền là bất thiết thời.

Lây dính nhân quả nhưng không hề thu hoạch, kia mới là thiết thời lớn!

Lạc Bảo Đồng Tiền chính là nào đó vị Nhân tộc Nhân Hoàng sở làm đồng tiền 'Hàng mẫu', tức Hồng Hoang sớm nhất hai chỉ đồng tiền, được Thiên Đạo công đức, rất có linh tính.

Lý Trường Thọ trong tay có hai chỉ đồng tiền, cùng Lạc Bảo Đồng Tiền liền có rất thâm nguồn gốc;

Chúng nó là Nhân tộc đệ nhất bản đồng tiền, nó thượng có một chút công đức lực, không sai biệt lắm xem như Lạc Bảo Đồng Tiền 'Nữ nhân'.

Cho nên, lần này còn là nhất tràng...

Đồng tiền tìm mẫu hành trình!

Lý Trường Thọ quả thật muốn đi Đâu Suất Cung trung bái cúi đầu, đang cảm mình hai quả đồng tiền, đối Lão Quân hô một câu:

'Lão Quân! Thịnh ngài đáng thương đáng thương này hai cái hài tử, nhượng bọn họ bả cha mẹ tiếp nhận lại cùng nhau trụ đi!'

Khụ, nói đùa, nói đùa.

Lạc Bảo Đồng Tiền khả dùng để bói toán, nhưng chúng nó mạnh nhất công hiệu, liền là năng lạc Tiên Thiên linh bảo.

Mà Lạc Bảo Đồng Tiền cao quang thời khắc, chính là tại Phong Thần lượng kiếp trung, bắt cóc Định Hải Thần Châu.

Lúc đó, nguyên nhân Thập Thiên Quân tử thương mấy vị mà ra sơn Triệu Công Minh, ý vào Định Hải Thần Châu quét ngang Xiển Giáo số vị cao thủ, lại đuổi theo Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ một trận mãnh liệt đánh.

Đánh đánh , Nhiên Đăng chạy trốn tới Vũ Di Sơn, gặp hai cái ngòi xỏm tại góc trung chơi cờ lão nhân;

Này hai cái lão nhân tập trung nhìn vào, đường đường Xiển Giáo Phó Giáo Chủ cánh bị người đầu ầu, nhất thời nghĩ thượng trước nịnh bợ, tể xuất Lạc Bảo Đồng Tiền đối phó Triệu Công Minh Định Hải Thần Châu.

Lạc Bảo Đồng Tiền vừa ra, Định Hải Thần Châu, phược long dây thừng nhất thời bị đồng tiền bắt cóc, nhượng Triệu Công Minh trở tay không kịp, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Triệu Công Minh vội vàng chém giết đoạt, thuận tay đem này hai cái lão nhân trung một vị nhất quát chết, nhưng nguyên nhân mất Định Hải Thần Châu loại này trọng bảo, tự thân cũng bị Nhiên Đăng bức lui.

Mà tự kia bắt đầu, hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu liền rơi vào Nhiên Đăng trong tay, Nhiên Đăng đại khái cũng liền có phản giáo để khí...

Nhân tiện nhắc tới, hai người lão nhân nhất cái danh Tiêu Thăng, một người tên là Tào Bảo, tại nguyên bản Phong Thần cổ sự lý, sau lại thượng Thiên Đình, thành Triệu Công Minh chính là thủ hạ, cũng chính là chiêu bảo thiên tôn cùng nạp trần thiên tôn.

Càng mặt sau Thiên Đình thú sự, Lý Trường Thọ sẽ không nghe nói qua rồi, phải cũng sẽ rất phản kích mới đúng.

Lại nói suu tâm Lạc Bảo Đồng Tiền sự.

Muốn tìm Lạc Bảo Đồng Tiền, đầu tiên liền muốn cân nhắc, tìm được Lạc Bảo Đồng Tiền 'Phong Thần đại kiếp nạn nguyên bản kiềm giữ giả', Tiêu Thăng cùng Tào Bảo.

Hồng Hoang Vũ Di Sơn ở đâu?

Lý Trường Thọ tra xét mấy bản bắt đồng nơi phát ra 《 Trung Thần Châu địa chí 》, đều không có tìm được Vũ Di Sơn bóng dáng, ngược lại là tại Nam Thiệm Bộ Châu tìm được rồi mấy chỗ tên là Vũ Di Sơn sở tại.

Cần thận suy tư, Phong Thần đại kiếp nạn chủ chiến tràng phải là tại Nam Thiệm Bộ Châu, lúc ấy Triệu Công Minh truy đánh Nhiên Đăng, cũng chắc là tại cái kia phạm vi.

Mà từ cái này góc độ đi cân nhắc, Tiêu Thăng cùng Tào Bảo không giống như là thật sự 'Ngẫu ngộ', kia vỡ kịch, có khả năng triệt hoàn toàn đấy chính là Nhiên Đăng lão đạo tính kế.

Có cái vấn đề, Lý Trường Thọ cũng phải cân nhắc rõ ràng.

—— nếu mình thật giành được Lạc Bảo Đồng Tiền, hội đối Phong Thần đại kiếp nạn có gì ảnh hưởng?

Triệu Công Minh là bị Lục Áp đầu đình bảy mũi tên thương chết, cùng Lạc Bảo Đồng Tiền tuy có quan hệ, nhưng quan hệ cũng không tính quá lớn.

Lúc ấy Triệu Công Minh mất Định Hải Thần Châu, lại mượn đến rồi kim giao tiền, đồng dạng là đề nặng Xiển Giáo nhất phương đánh, lúc này mới có đầu đình bảy mũi tên thương xuất tràng cơ hội.

Nhưng mình lấy đi Lạc Bảo Đồng Tiền, tựa ít đi 'Triệu Công Minh nguyên nhân mất Định Hải Thần Châu đi Tam Tiên Đảo mượn bảo' sự, kia...

Vân Tiêu tiên tử có lẽ có thể, cùng Phong Thần đại kiếp nạn ít vài phần liên lụy.

Bất quá, Triệu đại gia chỉ cần thân chết, phải cấp trên phỏng chừng còn có thể cấp trên, vấn đề này vẫn như cũ rất khó giải quyết.

Tâm bảo người giấy đoàn xuất phát bảy nhật, cũng đã tra xét Nam Thiệm Bộ Châu mấy chỗ, cùng võ di hai chữ có quan hệ sở tại...

Quả nhiên cùng Lý Trường Thọ suy nghĩ một loại, nơi đó là thế tục, đồng thời không có luyện khí sĩ tâm hơi.

Mà ôn hòa khởi kiến, Lý Trường Thọ không chế được giấy đạo nhân, tại kia chút địa phương cần thận tìm tòi một phen;

Kia hai quả phòng suy diễn 'Xuất bản lần đầu' đồng tiền, Lý Trường Thọ cũng nhượng tâm bảo giấy đạo nhân đoàn mang thượng rồi, tăng lớn hơn một chút ngộ bảo tỷ lệ.

Nhưng chính là loại này, tại Nam Thiệm Bộ Châu vẫn như cũ không hề thu hoạch.

"Nếu này điều manh mối bắt thông, chỉ có thể từ cái khác mấy cái manh mối vào tay."

Lý Trường Thọ khề thờ dài tiếng, thuần thực địa chương không lô hỏa, đáy lòng thể hội 'Thành đan' diệu, không chế được tầm bảo người giấy đoàn, thay đổi tuyến đường đi Trung Thần Châu...

Hiện tại khoảng cách Phong Thần kiếp nạn không biết còn có xa lắm không;

Lý Trường Thọ cũng không thấy được nhiều lắm Phong Thần kiếp nạn dự triệu, Nam Thiệm Bộ Châu không có 'Huyền diệu sinh thương' loại này đại sự phát sinh.

Mà trong hồng hoang, thời gian khắc độ phần lớn đều là dĩ ngàn năm vạn năm lai tính toán.

【 còn lại mấy cái tuyến hạng trung, tối dựa bài bản có tam điều:

Giáp, điều tra Tào Bảo Tiêu Thăng tam tích;

Ất, tìm kiếm có quan hệ Lạc Bảo Đồng Tiền đồn đại;

Bính, tìm nhà mình Đại Pháp Sư hỗ trợ suy tính một phen Lạc Bảo Đồng Tiền tam tích... 】【

Giáp cùng ất khẳng định là muốn làm , nhưng bính liền có chút phiền phức .

Mình tầm bảo loại sự tình này, đều nhượng Đại Pháp Sư xuất thủ, quả thật quá bất ổn thỏa;

Dễ dàng nhượng Đại Pháp Sư cảm thấy, mình là tại biến tướng đòi lấy bảo vật, ảnh hưởng mình tại Đại Pháp Sư nơi đó thật vất vả tạo lên ưu tú đệ tử hình tượng.

Thế là, Lý Trường Thọ tại giáp ất mất đi hiệu lực thời, chỉ có thể lựa chọn 'Đinh' tuyến hạng:

【 mượn Ngọc Đế Bệ Hạ danh nghĩa, đi Hỏa Vân Động bái phỏng Nhân tộc tiên hiền, tìm kiếm người cùng Thiên Đình hài hòa ở chung con đường, thuận tiện hỏi thăm một chút Lạc Bảo Đồng Tiền tam tích. 】【

Kế tiếp nửa năm, Lý Trường Thọ tầm bảo giấy đạo nhân đoàn, một mực Trung Thần Châu các nơi tìm kiếm mịch.

Vi đề cao hiệu suất, hơn hai mươi chỉ tầm bảo giấy đạo nhân phân công nhau hành động, dĩ biên soạn 《Hồng Hoang linh bảo bài bản 》 vì danh, sưu tập các loại đồn đại, thám thính mọi cách tin tức.

Nhưng cuối cùng, chỉ là sưu tập đến một đồng, mình nghe đều chưa từng nghe qua linh bảo tin tức, nhưng không hề Lạc Bảo Đồng Tiền tam tích.

Ngược lại là 《 Hồng Hoang linh bảo bài bản 》 làm tượng khuông tượng dạng, mau nãng thành thư xuất bản ...

Tào Bảo Tiêu Thăng này ca hai người, đồng dạng cũng là tiên tung lượn lờ, không biết nên đi nơi nào tìm bọn họ.

Này nửa năm tuy nói cũng không phải làm vô dụng công, nhưng loại này thu hoạch, vẫn như cũ nhượng Lý Trường Thọ có chút buồn bực.

Không có biện pháp, đầu năm nay đi tìm bảo, chính là như thế khó khăn.

"Đi Hóa Vân Động đi."

Cũng không đa chậm trễ, Lý Trường Thọ tại Thiên Đình Hải Thần giấy đạo nhân rời khỏi Hải Thần phủ, cưỡi mây hướng Lăng Tiêu bảo điện mà đi.

...

Nhắc tới cái này Hóa Vân Động, liền không thể không đề Hồng Hoang danh người hiền lành, tất cả bản Ôn Tự Kinh trung kinh điển phản diện giáo tài —— 【 Hồng Vân Lão Tổ 】【 !

Hồng Vân Lão Tổ bị côn bằng đánh lén, trọng thương đầu thai chuyển thế sau, Hóa Vân Động liền để đó không dùng , sau lại thành Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế 'Thành thánh' sau quy ẩn nơi.

Tam Hoàng Ngũ Đế 'Thánh' vi thánh hiền ý, cùng Hồng Hoang Thánh Nhân tự nhiên bất đồng.

Lý Trường Thọ năm mới nghe nói quá loại này thuyết pháp:

Từ Tiêu Cung giảng đạo sau, mây đỏ được một đạo Hồng Mông khí tím.

Nhưng nguyên nhân 'Từ Tiêu Cung mây đỏ nhường chỗ ngồi cấp Tây Phương hai người, côn bằng bị buộc bắt đắ dĩ chỉ có thể đi theo nhường chỗ ngồi' sự, côn bằng mất đi thành thánh cơ duyên, mà Hồng Vân Lão Tổ cũng bởi vậy bị yêu sư côn bằng đánh lén.

Hồng Vân Lão Tổ trọng thương sắp chết thời, hạnh được Tam Thanh lão gia cùng trấn nguyên tử xuất thủ ngăn trở côn bằng, nhượng Hồng Vân Lão Tổ chạy thoát nhất sợi hồn phách, đi lục đạo luân hồi bàn trung uẩn dưỡng, kia đạo Hồng Mông khí tím bị Đạo Tổ thu hồi.

Đội Vu Yêu bị thua, Nhân tộc hứng khởi, Tam Hoàng xuất thế, Ngũ Đế trở về vị trí cũ, Nhân tộc vừa mới trở thành Thiên Địa nhân vật chính.

Tục truyền văn mây đỏ liền là chuyển thể thành Thần Nông thị.

Kia đạo nguyên bản thuộc về mây đỏ Hồng Mông khí tím, bị chia làm bát phân, do Tam Hoàng Ngũ Đế đồng hưởng thành thánh cơ duyên, Tam Hoàng phân hơi đa một ít, Ngũ Đế thì phân hơi ít một ít.

Cho nên, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng không phải Thánh Nhân, rồi lại cùng Thánh Nhân sát biên.

Bọn họ là Nhân tộc khí vận hòn đá tảng, cũng là Nhân tộc 'Con bài chưa lật', không thuộc mình tộc đối mặt sinh tử tồn vong mà sẽ không đơn giản hiện thân.

Đến nay Thiên Đình đương hưng, nhân đạo vốn là tại Thiên Đình quản hạt hạ, mượn Ngọc Đế Bệ Hạ danh nghĩa đi Hòa Vân Động bá phủng Nhân tộc tiên hiền, vốn là là hợp tình hợp lý cử động.

Là tối trọng yếu là, này sẽ không cấp Lý Trường Thọ tăng thêm bất luận nhân quả, nói đến đây hẳn chỉ là phụng mệnh đi về phía trước thôi.

Ngọc Đế cũng là rất tốt hồ lộng...

Khu, Ngọc Đế cũng là thông tình đạt lý, đối Lý Trường Thọ đưa ra loại này đề nghị, tất nhiên là hoàn toàn đồng ý.

Ngọc Đế viết một phong thư, nói mình hiện tại là việc chính chương Tam Giới Thiên Đê, sau này hội đối thân là Thiên Địa nhân vật chính Nhân tộc rất nhiều chiêu cố;

Thuận tiện, cũng hy vọng Nhân tộc phương diện, có thể ủng hộ Thiên Đình công tác, tại Nhân tộc khai triển tế tự Thiên Địa cùng Thiên Đình sự, Nhân tộc cùng Thiên Đình có mâu thuẫn liền đúng lúc câu thông.

Mang theo này phong thư, cùng với Ngọc Đế Bệ Hạ dặn dò, Lý Trường Thọ thỉnh Đông Mộc Công chuẩn bị một phân lễ vật, liền xuất Thiên Đình, hướng Trung Thần Châu Hòa Vân Động mà đi.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ 【Hải Thần giấy đạo nhân】 mới vừa cười mây bay đến Trung Thần Châu trên không, nhất sợi sảo nhiễu tiếng động liền kinh động mình bản thể.

Lý Trường Thọ phân tâm mắt nhìn, tùy theo liền thoáng nhú mây.

Hắn đem Hải Thần giấy đạo nhân rơi vào một chỗ núi rừng trung, thi triển thổ độn trực tiếp trốn đi địa mạch phụ cận;

Đem đại bộ phận tâm thần trở về đến Tiểu Quỳnh Phong thượng, bước nhanh xuất đan phòng.

Đương ~

Phá Thiên Phong thượng chung tiếng vang lên, có ba cỗ Kim Tiên cánh khí tức phóng lên cao, tất cả phong cũng bay lên đạo đạo thân ảnh!

Đan đỉnh phong thượng, Vạn Lâm Quân trưởng lão mang theo hai gã môn nội trưởng lão hiện thân;

Mà Tiểu Quỳnh Phong linh thú vòng bên cạnh, Tửu Cửu vội vàng dặn dò Linh Nga vài câu, nhượng nàng chiếu cố hảo Tửu Vũ Thi, liền ôm hồ lô lớn chạy tới sơn môn.

Này tiếng chuông, liền là đại biểu cho ngộ địch.

Lý Trường Thọ nhưng thật ra không nóng nảy, lái nhất đóa mây trắng, chậm rì rì địa hướng tới sơn môn mà đi.

Hiện tại loại này tình hình, cùng hẳn trước đây sở dự liệu , không sai biệt lắm.

Độ Tiên Môn hướng nam tam nghìn dặm, nhất chỉ thật lớn thuyền gỗ phá không mà đến, chung quanh bay bảy màu sương khói, thuyền gỗ các nơi giảng đèn kết hoa, nó thượng đều là chút bộ dáng tuấn tú nam nữ, từng người cách ăn mặc nhưng đều là...

Thấp nhất có thương tích phong hoá, cao nhất khó coi.

Lý Trường Thọ cẩn thận nhìn ra ngoài một hồi, theo sau dưới đáy lòng một trận chính nghĩa phê phán.

Quá tươi đẹp.

Bọn người kia, tự nhiên chính là Tửu Ô sư bá trước đây nhắc tới , bối cảnh dị thường phức tạp, có công đức bàng thân kia chi Yêu tộc.

Trước đây Tửu Ô sư bá nói kia chỉ hồ yêu sự, Lý Trường Thọ cấp Tửu Ô xuất nhất điều kế sách.

Này kế sách kỳ thật rất đơn giản, chính là Độ Tiên Môn âm thầm thả ra tin tức, nhượng này bộ tộc biết, này hồ yêu lúc này mạnh khỏe, nguyên nhân tại Nam Thiệm Bộ Châu nở hoa lâu, dung túng một ít Yêu tộc hấp thu phạm nhân dương khí dĩ tu hành, do đó bị một nhà Nhân Giáo đạo thừa trao .

Kế sách mặc dù đơn giản, nhưng hiệu quả chính là thập phần không sai.

Chỉ ra này hồ yêu mạnh khỏe không tổn hao gì, liền là nhượng việc này không đến mức nháo đại.

Đội kia chút Yêu tộc khắp nơi dò hỏi này mấy nhà Nhân tộc đạo thừa, tất cả bị cáo biết vẫn chưa trao quá gì hồ yêu, đi bước một hàng tra , cuối cùng tự nhiên hội tìm lai Độ Tiên Môn.

Mà này tốp Yêu tộc lai Độ Tiên Môn trước, cũng tốt hảo hiểu biết một chút Độ Tiên Môn, biết nhà này tiên môn tuy là tại Đông Thắng Thần Châu, nhưng từng được Nhân Giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư bảo hộ, cân cước không phải là nhỏ.

Có, này chút Yêu tộc cũng là thập phần thu liễm.

Bọn họ xa tại hai ngàn trong ngoài 'Tiên cảnh cửa giới tuyến' liền dừng lại thuyền gỗ, phái mấy danh Thiên Tiên cảnh nam nữ hướng trước, xa xa địa đã nói lên ý đồ đến.

Lại cấp Lý Trường Thọ một loại 【dùng nổ súng, chúng ta là tới chuộc đồ tù binh】 đã thị cảm.

Mặt sau sự, cũng tiến hành coi như thuận lợi.

Độ Tiên Môn sớm đã âm thầm xem xét kia hồ yêu, phát hiện đối phương chỉ là tại dưới đất nhà giam trung thanh tu, tu vi cảnh giới so mới vừa xem ra thời còn cường rất nhiều;

Có thưởng phạt điện chấp sự trước thời hạn thông tri này hồ yêu, ít ngày nữa liền sẽ có năng tộc nhân đến đây tiếp năng.

Son môn trước.

Đội này chút Yêu tộc hướng trước, dâng lễ vật, nói chút lời hay;

Độ Tiên Môn vài vị trưởng lão trầm ngâm vài tiếng, có chút khó xử, nhưng này chút Yêu tộc lập thế đồng ý, này hồ yêu sau này không lại làm ác.

Như thế gây sức ép một trận, đi rồi đi qua, tại không ít Độ Tiên Môn môn nhân nhìn chăm chú hạ, kia hồ yêu bị vài vị môn nội chấp sự thả ra địa mạch lòng giam...

Này hồ yêu tựa hồ lai lịch không nhỏ, kia chút Yêu tộc thấy năng nhất thời một trận vui mừng, có không ít nữ yêu còn hỉ cực mà khóc.

Vốn, cái này sự cũng nên như vậy cáo một đoạn lạc, nhưng ra ngoài song phương mọi người dự liệu là...

"Ta có thể gia nhập Độ Tiên Môn ư?"

Kia hồ yêu nhỏ giọng hỏi, ánh mắt đúng là loại kia thuần khiết, tất cả người tản ra một cỗ thanh linh khí tức, bản thân yêu khí ngược lại bất đả.

Tránh ở trong đám người Lý Trường Thọ, đáy lòng đột nhiên có chủng không ổn định cảm.

"Này?"

Nhất danh trưởng lão nhíu mày nói: "Đạo hữu, ta Độ Tiên Môn là Nhân Giáo đạo thừa, chỉ lấy Nhân tộc đệ tử."

"Ta khả làm kia hộ sơn linh thú, cũng nguyện làm kia quét rác thị nữ."

Này chỉ mới vừa bị phóng xuất hồ yêu, trong lời nói mang theo vài phần bức thiết, tại nàng các tộc nhân bắt giải trong ánh mắt, tại vân thượng hướng trước đi mau vài bước, mắt phượng toát ra vài phân cầu xin.

"Nhu đều không thể, còn xin cho ta tái kiến năm đó đem ta chộp tới chỗ đó đạo trưởng một mặt, ta có, có một ít thoại sẽ đối hẩn nói."

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Đệ nhị bách bát mươi hai chương thọ... Thọ

Đạo trưởng, cái nào đạo trưởng?

Sơn môn trước, thân màu xanh váy dài Yêu tộc nữ tử lẳng lẳng mà đứng, tam nghìn tóc đen như bịch hạ xuống, do nội mà ngoài tản ra nhu nhược cảm giác.

Nhưng đằng nàng nói ra câu nói kia, không chỉ có Độ Tiên Môn chúng tiên không hiểu ra sao, nàng phía sau 'Bối cảnh phúc tạp yêu', cũng là một đám dựng lên lỗ tai.

Sao hồi sự?

Có vấn đề!

Mà là đương sự chi nhất Lý Trường Thọ, giờ phút này đáy lòng ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, lập tức nổi lên 'Này Yêu tộc nữ tử có thể hay không là bị người đã khống chế tâm thần' hoài nghi.

Này hồ yêu sự, Lý Trường Thọ tự nhiên sẽ không nhớ lắm.

Lần đó, khoái tư đạo nhân tính kế nhà mình sư phụ, cố ý câu mình sư phụ đi thể tục Đại Thành trung; Lý Trường Thọ đại sư phó ước thời, tại kia tọa Đại Thành trung quơ được này yêu.

Sau cũng phát hiện, này hồ yêu thu lưu bị khoái tư đạo nhân mua được sát thủ 'Con rết tinh', cũng coi như chó ngáp phải ruồi.

Nguyên nhân hồ yêu thân thượng có công đức, Độ Tiên Môn vẫn chưa xuất thủ trăm ngàn, mà là đem ngàn trấn áp ở tại sơn môn ở ngoài núi hoang dưới đất.

Lý Trường Thọ bầm ngón tay suy tính, cẩn thận hồi tưởng.

Minh giả trang sư phụ, cùng Tửu Ô sư bá trao này Yêu tộc nữ tử thời, nàng là cái hoa lâu chuông quý, cầm nhất chỉ ngọc chất yên can, cao gầy dáng người, xinh đẹp đường cong, rõ ràng là khí phách lộ ra ngoài hoa lâu chuông quý.

Theo sau, Lý Trường Thọ cùng cái này Yêu tộc nữ tử tiếp xúc vài lần, nàng cũng triển lộ gian trá, hiểm ác Yêu tộc bản tính;

Ban sơ nàng bị bắt cầm thời, còn nhân cơ hội dùng mị thuật tính kế Tửu Ô sư bá, nhượng Lý Trường Thọ không thể không đem lão bản 《 bách mỹ già rồi đồ 》 hiến cho môn nội.

Hôm nay như thế nào liền... Cứ như vậy ?

Trang ?

Nghĩ bả sự tình làm đại?

Lý Trường Thọ tránh ở trong đám người, cẩn thận nhìn chăm chăm cái này hồ yêu, rất nhanh liền phát hiện, đối phương hoặc là thật sự hành động quá người, hoặc là chính là thật sự bởi vì nào đó nguyên nhân...

Đối Tửu Ô sư bá hoặc là mình giả trang sư phụ, vừa gặp đã thương!

'Điều này sao có thể?'

Sơn môn chỗ im lặng chốc lát, trong ngoài đều lâm vào nào đó xấu hổ trung, chỉ có kia hồ yêu mang theo vài phần bức thiết, không biết là chính nàng theo như lời có gì không đúng.

"Sao lại thế này?"

Sơn môn một khác chếch, Tửu tự chín tiên hàng vị đệ tứ Tửu Thi, giờ phút này đột nhiên ra tiếng.

Nhất thời, từng đạo ánh mắt hội tụ đi qua, đầu tiên là rơi vào đoạn trang khéo, xinh đẹp đại phương Tửu Thi thân thượng, tùy theo lại đem dưới ánh mắt di, na đi bên cạnh thân cao ngũ thước bán thấp đạo nhân...

Một đám Độ Tiên Môn tiên nhân nhất thời mặt lộ vẻ giật mình.

Thì ra là có chuyện như vậy...

Có sát khí!

Tửu Ô theo bản năng run run hạ, gấp đến độ mãnh liệt chụp bấp đùi, vội nói:

"Cũng không phải là loại này! Cũng không phải là loại này!"

Ta cùng này Yêu tộc nữ tử không hề liên lụy, lúc ấy quả thật là ta cùng Tề Nguyên sư đệ đem nạng trao trở về, nguyên nhân nạng tại Nam Thiệm Bộ Châu Đại Thành trung đi dọc yêu làm ác.

Nhưng trao trở về sau đó, liền bả nạng trấn áp ở tại dưới đất, ta chỉ đi qua nhất hai lần xem xét nạng trạng huống, thoại đều chưa nói qua vài câu!

Vài vị trưởng lão, vài vị thượng phạt điện trưởng lão đều có thể làm chứng!"

Nghe nói Tửu Ô la lên, một bên có vài vị đầu bạc lão giả nhất tề khoanh tay nhìn trời, vẫn duy trì phong khinh vân đạm.

Tửu Thi khẽ cắn răng, nhưng nhiều người như vậy tại, nạng cũng nhớ nhà mình đạo lữ mặt mũi, chịu đựng không phát hỏa.

Chính lúc này, kia hồ yêu lại mở miệng, chính là lâm bâm nói:

"Tề Nguyên..."

Có thể cho ta, tái kiến kiến này vị Tề Nguyên đạo trưởng ư? Ta có chút thoại nghĩ đối hẩn nói."

Tửu Ô nhất thời nhẹ nhàng thở ra, thiếu chút nữa liền cấp này vị hồ yêu bà nội đương trường đập nhất cái, tạ ơn quá không giết ân.

Nguyên bản còn muốn xem náo nhiệt Độ Tiên Môn các tiên nhân, giờ phút này nhưng đều là hai mặt nhìn nhau.

Như hồ yêu coi trọng môn nội chấp sự Tửu Ô, kia cũng liền thôi, bao nhiêu còn có thể giải thích đi qua.

Tửu Ô sư phụ là Kim Tiên, Tửu Ô tự thân tu thành Thiên Tiên cũng là nắm chắc sự, hội làm việc, thiện giao tế, hơn nữa hơi chút xem nhẹ hạ hẩn tuổi, tứ xá ngũ bắt nhập, kia cũng là mi thanh mục tú nhất thiếu niên.

Cái đầu phương diện, cũng có thể xưng được với là đặc biệt hai chữ.

Nhưng Tề Nguyên, Đệ Tiên Môn môn nội duy nhất Trọc Tiên...

Này bắt Nhân Giáo, rõ ràng bắt Nhân Giáo!

"Tề Nguyên sư đệ loại này có mị lực ư?"

"Khó lường a, khó lường."

"Muốn hay không hô Tề Nguyên sư diệt lại đây một chuyến?"

Không ít Đệ Tiên Môn tiên nhân nhao nhao mở miệng, phần lớn đều là cảm giác tân kỳ.

Mà Tử Ô nhưng vội vàng nhìn về phía Lý Trường Thọ, này đối sư bá sư diệt một trận tể mi lộng nhãn, nhãn thần trao đổi.

Trích trích —— 'Trường Thọ a, ngươi làm gì!'

Tháp tháp —— 'Là sư phụ ta làm gì mới đúng...'

Trích trích trích trích trích —— 'Thật đương ngươi sư bá ta như vậy ngốc a, đương nhất không phải là ngươi giả trang sư phụ ngươi ư? Ngươi khả chú ý điểm, ta tháp sư muội nhập môn liền thường trụ các ngươi Tiểu Quỳnh Phong !'

Lý Trường Thọ nhất thời một trận đầu đại, chỉ có thể cho Tử Ô nhất cái bất đắc dĩ nhãn thần, nhượng Tử Ô an tâm một chút chớ táo.

Hiện tại chỉ có thể một chữ, kéo.

Vô luận cái này Yêu tộc nữ tử mục đích là cái gì, đều không thể nhượng sự tình tùy ý phát triển đi xuống.

"Khụ!"

Lý Trường Thọ thanh thanh giọng hát, tại trong đám người hơi chút phi cao nửa thước, đối sơn môn ngoài xấu hổ cười, ngôn nói:

"Này vị... Tiên bối, sư phụ ta chính đang bế quan, không bằng ngài tùy mình tộc nhân đi trước trở về, đợi sư phụ ta xuất quan sau đó, việc này bàn lại?"

Kia Yêu tộc nữ tử nhẹ nhàng nháy mắt, nhất thời lộ ra một loại, một loại, tràn đầy từ ái mỉm cười.

"Ngươi là hần đệ tử ư?"

Có môn nội trưởng lão lập tức giới thiệu nói: "Đây là ta Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ, là Tề Nguyên sư diệt đại đệ tử."

Yêu tộc nữ tử hướng trước nửa bước, vui vẻ nói: "Kia, ta có thể hô người một tiếng thọ ư? Sư phụ người thu đệ tử đều là loại này bất phàm."

Lý Trường Thọ cái trán nháy mắt treo đầy hắc tuyến, tay phải lùi về tay áo trung, cầm nhất bả khắc đao!

Tính! Lập tức tính!

Đương trường vung này chút Yêu tộc, mình muốn gánh vác bao nhiêu nhân quả!

Đến giờ phút này, này Yêu tộc nữ tử phía sau kia mấy danh Thiên Tiên cảnh Yêu tộc, cuối cùng có nhất nữ tử đứng dậy, vội hỏi:

"Tiểu lan, người làm sao?"

Chính là bị này chút Nhân Giáo người trong làm gì chú pháp?"

"Lớn mật!"

Một vị phát cáu táo bạo Độ Tiên Môn trưởng lão dựng thẳng mi trừng mắt, quát mắng: "Ta Độ Tiên Môn là Nhân Giáo đạo thừa, truyền Thái Thanh vô vi đại đạo, như thế nào hội làm loại này kỹ xảo?"

Đương nhật nếu không nàng có công đức hộ thân, chắc là tổ tiên từng đời ta Nhân tộc có ân, bản đạo há có thể dung nàng tại thế tục làm hại!"

"Chê cười, " nhất Yêu tộc nam tử lãnh đạm nói, "Các người rõ ràng là xem ta vợ con muội công đức hộ thể, trăm liền tặng nghiệp chương!"

Lại vẫn nói như thế đường hoàng! Nhân tộc luyện khí sĩ quả thật vi da mặt, gì đều dám làm!"

Đùng!

Vạn Lâm Quân trưởng lão chống đồng da quái tượng chậm rãi tiến tới, hẳn phía trước hai gã Độ Tiên Môn trưởng lão lập tức hướng tới tả hữu tránh ra.

Này lão gia tử chống quái tượng, trống rỗng đi ra hai bước, xuất sơn môn, không có gì thần thái hai mắt đảo qua này mấy người, lạnh nhạt nói:

"Ta lai trăm."

Chỉ một thoáng, kia mấy danh Yêu tộc như lâm đại địch, đem cái kia 'Tiểu lan' nữ yêu tàng ở sau người, một đám tràn đầy cảnh giác nhìn Vạn Lâm Quân;

Tu vi hơi yếu kia đối Yêu tộc nam nữ, thân thể đều đang không ngừng run rẩy!

Xa xa thuyền gỗ thượng, đạo đạo thân ảnh phóng lên cao, có Kim Tiên cảnh đại yêu uy áp ngang trời mà đến, hướng Độ Tiên Môn thổi quét mà đến.

Nhưng này uy áp có chút loang lổ, hiển nhiên đạo cảnh không đủ thuần túy;

Độ Tiên Môn trung ba vị Kim Tiên cao thủ uy áp tùy theo bùng nổ, phản hướng tới này quần Yêu tộc áp đi.

Nhất nam yêu hô to: "Nhanh đi thỉnh chúng ta lão tổ!"

Thế cục nhất thời chuyển tiếp đột ngột, Độ Tiên Môn nội tụ tập tại sơn môn chỗ chúng tiên người, nhất tề liền muốn bạo khởi làm khó dễ!

Tiên hạ thủ vi cường, sau xuống tay bị vung!

Lý Trường Thọ ở bên khê cau mày, loại này đã khởi lai, đối Độ Tiên Môn thật là bất lợi...

Hắn lập tức liền sẽ đối Vạn Lâm Quân trưởng lão truyền thanh khuyên bảo, nhưng thoại còn chưa lối ra, mới vừa bị phóng xuất hồ yêu 'Tiểu lan', đột nhiên có chút thể lượng địa hô tiếng:

"Bất, bất muốn!"

Này một tiếng la lên, như tiếng than đồ quyên, nhượng đã muốn kéo ra tư thế, xoa tay địa song phương, nhất thời dừng động tác!

Này hồ nữ sâu kín thở dài, tại tộc nhân bảo vệ hạ, thon dài tiêm mỹ hai chân gấp khúc, lập tức tại không trung quỳ sát, đối Độ Tiên Môn dập đầu.

"Việc này nguyên nhân ta mà khởi.

Âm thầm rời khỏi tộc địa, lưu luyến hồng trần thế tục, lại dung túng dựa vào ta mấy chỉ tinh quái làm hại, ta cam nguyện chịu Độ Tiên Môn nhiều lần trăm năm cầm tù.

Nhưng, có không nhượng ta thấy liếc mắt một cái hẳn...

Ta đã là đối hắn nổi lên ma, có chương, cuộc đời này lại vô bên cạnh nguyện, thâm nghĩ cùng hắn ân ái bên nhau, bạch cốt đồng oanh.

Nguyện lập đại đạo thế, dĩ chúng kết duyên tâm."

Nàng này phiên thoại...

Nếu là bị Xiển Giáo đạo thừa nghe qua, tất là một đám lão đạo hô to 'Yêu nghiệt nhận lấy cái chết' !

Nếu là bị Tiệt Giáo đạo thừa nghe qua, đại khái chính là bị một đám nam nữ lôi kéo nhập bọn.

Nhưng hôm nay, nhưng là bị Nhân Giáo đạo thừa nghe qua...

Nhân Giáo đạo thừa, đó là có tiếng đạo lữ thành phong trào!

Hồ yêu trong giọng nói hèn mọn cùng si tình, nhượng ở đây một nửa Độ Tiên Môn tiên nhân lâm vào động dung.

Tửu Ô trầm ngâm vài tiếng, thời khắc máu chột đứng dậy, hỏi:

"Người cùng ta Tề Nguyên sư đệ bất quá gặp mặt mấy lần, lại như thế nào sẽ có loại này ma chướng?"

Như người nói không nên lời cái nguyên cớ lai, hôm nay ta tự sẽ không nhượng người nhìn thấy ta Tề Nguyên sư đệ."

Vấn đề này cũng là đã hỏi tới yếu hại chỗ, kia chút Yêu tộc người tới cũng vội vàng hỏi vài câu.

Lập tức, hồ nữ than nhẹ, ngã ngồi tại không trung, hai mắt vô thần địa thấp lâm bảm:

"Ngày ấy ta làm cho này vị đạo trưởng cùng Tề Nguyên đạo trưởng bắt, tìm đúng cơ hội, dĩ tộc của ta huyết mạch thần thông mị hoặc phương pháp tính kế, nói chuyện này vị đạo trưởng làm trò hề, nhưng Tề Nguyên đạo trưởng nhưng bất vi sở động, còn chỉ là dùng một bức họa làm, liền giải ta mị thuật..."

Hồ nữ nói lên chuyện cũ, quanh mình đều là một mảnh im lặng, chỉ nghe nàng tại kia chậm rãi nói hết.

Tửu Ô bên cạnh, nhất chỉ bàn tay mềm bất động thanh sắc địa dò xét lại đây, bắt lấy hấn lỗ tai, hung hăng nhất túm.

"Tê —— "

Này thấp đạo nhân nước mắt đều .

Chợt nghe Tửu Thi truyền thanh mắng: "Hừ! Làm trò hề! Trở về cho ta hảo hảo giải thích!"

Từ Ô một trận xấu hổ, liên tục chấp tay bồi lễ.

Lại nghe hồ nữ lời nói tiếm chuyên...

"Sau đem ta nhốt tại dưới nền đất, lòng ta đày đọa Tề Nguyên đạo trưởng còn có oán hận.

Không biết bao lâu, hần đột nhiên hiện thân tới gặp ta, nhượng ta lập hạ lời thề, bắt bởi vậy sự trả thù nhằm vào Độ Tiên Môn nội bất luận nhất người.

Ta lúc ấy tất nhiên là đáp ứng, vừa tức bất quá, liền đối với hần toàn lực thi triển mị thuật, nhưng được tới, chỉ là thoáng có chút châm chọc tươi cười.

Chính là cái này tươi cười, nhượng lòng ta đày nổi lên không phục ý niệm trong đầu, từ nay về sau khổ tâm tu hành thần thông.

Nhất định phải nhượng cái này nam nhân quỳ gối ở trước mặt ta!

Ta lúc ấy như thế nghĩ."

Trong đám người, đã muốn bắt đầu vết thối lui đến góc Lý Trường Thọ, giờ phút này cũng là âm thầm gật đầu.

Việc này, là hần làm đúng vậy.

Son môn nội nhất nữ tiên nhện không được truy vấn nói: "Sau lại?"

"Sau lại..."

Hồ nữ cười khở, tiếp tục chậm rãi giảng thuật.

"Ngay tại ta thần thông lại có tiến triển thời, hần rất nhanh lại xuất hiện ở tại ta trước mặt, ngay tại kia dưới đất âm u lao tù trung, cùng ta cách mấy tầng cấm chế.

Hần lúc ấy đối ta nở nụ cười hạ, ta nhớ được rất rõ ràng, cái này tươi cười đã thoải mái, lại thích ý.

Hần hỏi ta, có không dùng ta mị thuật thần thông, thử xem hần lúc này đạo tâm có hay không chắc chắn.

Ta thăm nghĩ hoang đường, chính là nhân cơ hội xuất thủ, toàn lực thúc động thần thông hoặc hần tâm thần, khả hần, hần!"

Nhất Yêu tộc nữ tử kinh hãi, vội hỏi: "Hần chẳng lẽ thú tính đại phát!?"

Hồ nữ si ngốc cười: "Hắn nhưng lại tại nhà giam ở ngoài cầm nhất chỉ thư từ, không ngừng viết viết họa họa, còn đối ta mị thuật chỉ điểm vài câu.

Hắn cúi đầu viết chữ thời bộ dáng, ta đến nay cũng không có thể quên nửa phần...

Ta lúc ấy đã nghĩ, trên đời như thế nào sẽ có loại này nam tử, đối ta nhưng lại không có nửa điểm sắc niệm."

Góc trung Lý Trường Thọ: ...

Có, lúc ấy thật sự có sắc niệm, chỉ là hắn bách mỹ già rồi dẫy đồ kinh lớn hơn nữa thôi.

Hồ nữ nói này chút, đều là luyện chế Tâm Hỏa Thiêu kia đoạn thời kì phát sinh sự.

Lý Trường Thọ lúc ấy cân nhắc chu toàn sở hữu tình huống, chính là thật sự không nghĩ tới, là này hồ yêu bản thân nhưng lại xuất sai sót...

Này sao làm?

Vung đi, chỉ có thể vung đi?

Lúc ấy vì nghiên cứu Tâm Hỏa Thiêu tiên thức độc đan, tại sư phụ cho phép hạ, dùng sư phụ hình tượng đi gặp này đầu yêu hồ, kia mấy tháng đi vài lần, mình cũng không phát hiện này hồ yêu có gì khác thường...

"Ta thật khờ, thật sự."

Hồ nữ Lan nhi có chút vô thần trong ánh mắt, giờ phút này đã muốn có điểm điểm tinh quang...

"Ta đến nay chỉ cảm thấy, kia vài lần cùng hắn tương kiến, là sinh mệnh tối tốt đẹp chính là tuế nguyệt.

Nhưng lúc ấy lòng ta đáy tổng cảm thấy có chút không phục, không cam lòng, mỗi lần đều là toàn lực dùng mị thuật đi đối phó hắn, cũng không từng đối hắn loã lồ quá mình tâm ý.

Mà tự kia sau đó, hắn liền lại không có tới kiến quá ta.

Mỗi lần nhắm lại hai mắt, nhưng đều là hắn cuối cùng rời khỏi thời bóng lưng.

Niên phục một năm, chút bất tri bất giác, lòng ta đáy đã chỉ có hắn thân ảnh, lại không còn rồi người bên ngoài, bên cạnh sự...

Đến nay, ta xuất đến rồi."

Hồ nữ Lan nhi chậm rãi đứng dậy, từ mình tộc nhân bên cạnh đi qua, thanh âm tuy nhẹ nhu, nhưng ánh mắt vô cùng kiên định:

"Tộc của ta trung quy củ, như lòng ta có sở thuộc, không người hội ngăn trở ta rời khỏi.

Hôm nay ta đứng ở Độ Tiên Môn trước, chỉ cầu năng tái kiến hấn một mặt.

Đâu sợ hấn một kiếm giết ta, ta cũng sẽ không có nửa phần oán hận, chỉ nguyện hấn lưu ta nhất sợi hồn phách, ta đi đầu thai trên đường năn ni địa phủ âm kếm, cầu bọn họ nhượng ta chuyển thể đầu thai thành Tề Nguyên đạo trưởng hi hoan nữ tử."

"Hảo!"

Nhất danh không biết khi nào tới rồi Yêu tộc lão ầu, nghe vậy một tiếng quát nhẹ, nhin không được xoa xoa nước mắt, "Ta thanh khâu hồ tộc, án tộc quy, toàn lực ủng hộ tiểu lan tìm mình nhân duyên!

Nhân duyên vốn là vô giá bảo, làm gì cường phá hữu tình người? !

Độ Tiên Môn các người nghe hảo rồi, tiểu lan tổ mẫu di Ba mẫu liền là oa trong hoàng cung phụng dưỡng Thánh Nhân lão gia thượng tiên.

Nhà của chúng ta tiểu lan cân cước, cùng các người Độ Tiên Môn môn nhân đệ tử, so với lai chẳng thiếu gì.

Hấn đáp ứng còn là không đáp ứng, nhượng hấn trước hiện thân, cấp cái thông khoái thoải!"

Thế là, Lý Trường Thọ yên lặng thu hồi mình khắc đao.

Mà sơn môn ở ngoài, một đám Yêu tộc nam nữ hội tụ mà đến, một đám đứng ở hồ nữ tiểu lan phía sau, đồng tâm hiệp lực, to lớn tương trợ!

Độ Tiên Môn chúng tiên nhất thời giữa cũng là có chút mộng .

Sống nhiều như vậy niên, các vị tiên nhân còn là lần đầu tiên xử lý loại này tình hình...

Đánh giết?

Giống như cũng không dám động thủ, thanh khâu bộ tộc tại Hồng Hoang cũng là thanh danh không sai, hơn nữa lúc này này hồ nữ như thế si tình, yêu cầu duy nhất cũng chỉ là muốn gặp Tề Nguyên một mặt.

Muốn bắt, nhưng bọn họ thấy?

Nhưng loại này lại cảm thấy, tượng là bọn hấn Độ Tiên Môn đối Yêu tộc cúi đầu một loại, bọn họ vốn là cùng Yêu tộc đối địch, thanh khâu bộ tộc tuy rằng bối cảnh phức tạp, có công đức hộ thân, nhưng đây tất nhiên cũng không phải như vậy sạch sẽ.

"Như thế nào, các người thanh khâu bộ tộc, còn dám tại ta Độ Tiên Môn cướp người?"

Lại nghe một tiếng cười lạnh, Độ Tiên Môn trung bay tới nhất mặt bóng hình xinh đẹp, lập tức rơi vào sơn môn ở ngoài.

Nàng mặc thiên lam quần lưới, tóc dài vô luận là tại trước người còn là phía sau đều năng nhất thuận đến cùng, tự nhiên chính là Tiểu Quỳnh Phong sư tổ Giang Lâm Nhi.

Giang Lâm Nhi dùng tiên thức nghe xong nửa ngày, nhin không được chủ động nhảy xuất lai, chấp tay sau lưng đi đến này hồ nữ trước người, đương phần đông Yêu tộc mặt, vây quanh hồ nữ vòng vo hai vòng...

"Chà chà, đáng người không sai thôi... Hoắc, tội ác cũng rất đại, bắt quá không bằng nhà của ta tiểu cừu.

Người kêu tiểu lan? Tên đầy đủ là cái gì?"

Này hồ nữ nhẹ nhàng nhú mày, thấp giọng nói: "Ngài là..."

"Lâm giang tán người, Giang Lâm Nhi!"

Giang Lâm Nhi bả ngực chụp bang bang rung động, "Ta phu quân là bản môn Kim Tiên, ta đồ tôn năng lực bất phạm, bắt quá này chút đều không trọng yếu.

Chà chà, ta là người muốn tìm Tề Nguyên đạo trưởng sư phụ, hấn mới trước đây chính là bị ta đầu tắt mặt tối cho ăn đại, phi, nuôi lớn, thế nào?"

Hồ nữ nháy mắt mấy cái, ngã đầu liền bái, "Lan nhi bái kiến sư tôn."

"Đừng bái như vậy cấp, " Giang Lâm Nhi cười khẽ tiếng, ánh mắt đảo qua đám người, chỉ có thấy Lý Trường Thọ đỉnh đầu đạo cô, "Cái này sự, nói vậy tồn tại ở nhất định hiểu lầm.

Như vậy, người theo ta đi Tiểu Quỳnh Phong, ta bả sự tình cấp người làm rõ ràng rồi, như thế nào?"

"Lan nhi nhưng bằng sư tôn làm chủ!"

Này hồ nữ nhất thời một trận kích động, thanh âm càng ôn nhu chút.

-----oO-----

Đệ nhị bách bát mươi ba chương a, là tịch tịch a...

"Đồ nhi, làm sao vậy này là? Vì sao phải định trụ vi sư a?"

Tiểu Quỳnh Phong bên hồ, Tề Nguyên nhà cỏ nội.

Tề Nguyên lão đạo mới từ tu hành trung mở nhãn, tay áo trung liền chui ra nhất chỉ người giấy hóa thành hấn thân hình, nâng tay một chút, nhượng hấn toàn thân thượng hạ bị hào quang bao phủ.

Tề Nguyên đương trường... Liên động không được .

Lý Trường Thọ vội nói: "Sư phụ, không kịp nhiều lời rồi, ngài trước ngòi xong, sư tổ đang ở mang kia chỉ hồ yêu chạy tới trên đường!"

Cái kia, đệ tử còn là muốn hỏi một câu, ngài đối hồ yêu có hay không... Gì ý tưởng?"

Tề Nguyên lão đạo một đôi lão nhãn trung, bên trái viết cái 'Mang', bên phải viết cái 'Mộng', nhìn Lý Trường Thọ, nhất thời giữa thế nhưng không biết nên như thế nào mở miệng.

"Trường Thọ, này lại là chuyện gì xảy ra?"

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài, hai tay nhanh chóng tại sư phụ thân thượng điềm nhẹ, lại mau tốc giải thích vài câu.

Đơn giản mà nói, cũng chính là hấn tại sư phụ cho phép điều kiện tiên quyết hạ dùng sư phụ hình tượng trên chọc nhất chỉ không thể hồ 'Trảm yêu trừ ma tiên lực cấp' liền trực tiếp vung bụi ...

Mỹ ngáy hồ yêu.

Tề Nguyên lão đạo trầm ngâm vài tiếng, đại khái hiểu được chuyện gì, xúc động nói: "Trường Thọ, như thật sự không được, vi sư liền thay người đâu !"

"Sư phụ không cần lo lắng, " Lý Trường Thọ cười nói, "Đệ tử đều có đoạn năng niệm tướng phương pháp!"

Lời nói một chút, Lý Trường Thọ căn cứ 【ôn thỏa khởi kiến】 nguyên tắc, thấp giọng nói: "Su phụ, ngài muốn bắt xem liếc mắt một cái này Yêu tộc nữ tử?"

"Ta xem nàng làm chi!"

Tề Nguyên lão đạo trừng mắt, nhất thời vội la lên: "Lời này cũng không nên nói lung tung! Bị người nghe qua làm?"

Vi sư một thân trong sạch thanh danh nhưng chớ có hủy ở hôm nay!"

"Kia hành, đệ tử an tâm, " Lý Trường Thọ lui về phía sau hai bước, đối su phụ làm cái đạo vái chào, "Su phụ ngài hơi sau ngay tại này nhà cỏ trung, vạn không thể ra ngoài, hết thầy nhượng đệ tử lại xử trí!"

"Đi thôi, đi thôi, ai!"

Tề Nguyên lão đạo khoát tay, "Vi sư hiện tại, đương thật không hiểu người bản lĩnh đa đại, lại nhất thiên Thiên Địa bên ngoài làm cái gì."

Lý Trường Thọ mỉm cười, tùy tay ngưng một mặt nước kính, mắt nhìn mình khối này giấy đạo nhân tướng mạo.

Khuôn mặt bất tính thanh kỳ, nhưng hai mắt sáng ngời có thần, một đầu ngân phát cũng khá hiển tinh thần, cùng Tử Vũ Thi chuyển lai trên núi sau đó su phụ bộ dáng, giống nhau như đúc.

Tùy theo, Lý Trường Thọ mượn lai su phụ phát trần, đem nó thượng khí tức dung ở này giấy đạo nhân, cẩn thận kiểm tra hai lần, lúc này mới mở ra cửa phòng, bung phát trần hướng nhà cỏ ngoài mà đi.

Ngồi ở bờ đoàn thượng Tề Nguyên lão đạo trầm ngâm hai tiếng, liền kiến cửa phòng tự hành đóng cửa, một tầng lại một tầng trận pháp mở ra...

Hắn bị đồ đệ bảo hộ ở tại chỗ đó.

Tề Nguyên tùy tay diêm cái nước kính, hướng tới kính trung chiếu chiếu mình, nhất thời nhìn đến kia một bộ xa lạ... Lại mỹ mạo nữ tử khuôn mặt...

Hai mắt tối sầm, thiếu chút nữa khí hôn đi qua.

Tiểu Quỳnh Phong thượng, Lý Trường Thọ khối này 【người】 giấy lộn đạo nhân đi tới bên hồ, tại liễu cây hạ lắng lặng mà đứng, nhìn sơn môn chỗ bay tới đạo đạo thân ảnh.

Tuy rằng Yêu tộc nhất phương chỉ có kia hồ nữ đến đây, nhưng môn nội tiên nhân không dám đại ý?

Đây chính là Yêu tộc!

Siêu hung nói!

Vì vậy, trừ lưu thủ tại sơn môn chỗ tắt yếu chuẩn bị chiến đấu lực lượng, các vị trưởng lão, tất cả phong cao thủ, đều khẩn nhìn chăm chăm này chỉ lúc này tu vi cũng bất quá Chân Tiên cảnh hồ nữ...

Khu, bọn họ chỉ là vì đề phòng, này nữ yêu tự bạo trầy da môn nội Kim Tiên đạo lữ Giang Lâm Nhi, cũng không phải lại đây tu hành gì bát quái đại pháp!

Lý Trường Thọ thấy thế cũng là lắc lắc đầu, đương môn nội chúng tiên mặt hay không, kỳ thật không có gì khác nhau.

Minh hiện đến nay tại giấy đạo nhân thần thông thượng tạo nghệ, tất nhiên là năng giấu diếm được môn nội Kim Tiên ở ngoài cái khác luyện khí sĩ.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ đã bắt đầu song tuyến thao tác, mở ra giấu ở Thiên Đình Hải Thần bên trong phủ dự bị 【Hải Thần】 giấy đạo nhân.

Kết thúc việc này nhân quả, đương số pháp cùng sử dụng .

Thiên Đình, Hải Thần phủ ngoài;

Mặt mũi hiền lành lão Hải Thần cười mây rời khỏi phủ đệ, bung phát trần, lập tức chạy tới nhân duyên điện!

Lý Trường Thọ mới vừa cười mây rời khỏi, phủ trước cửa mấy danh thiên tướng đối diện vài lần, hai mặt nhìn nhau.

"Hải Thần gì thời điểm trở về?"

"Không biết a, vừa rồi không gặp a, này sao còn xuất quỷ nhập thần?"

"Nói cẩn thận, Hải Thần nếu là có thể bị chúng ta nhìn thấu, còn là Hải Thần phủ?"

Vài vị thiên tướng đón thấy hữu lý, từng người im tiếng, hướng tới Lý Trường Thọ phương hướng ly khai nhìn ra xa.

【Hải Thần】 giấy đạo nhân hành chí bán trình, Tiểu Quỳnh Phong thượng đã tràn đầy môn nội tiên nhân ảnh.

Hoàn hảo Giang Lâm Nhi đạo câu: "Thỉnh các vị đồng môn bên ngoài nhìn là tốt rồi, việc này cũng không nên nhiều người như vậy gần gũi quan sát."

Nói xong, mang theo kia hồ nữ, cùng với Tử Ô, Tử Thi, Tử Cửu, cùng nhau hướng tới bên hồ hạ xuống.

Lại nói hồ nữ tiểu lan, nhìn đến kia liễu cây hạ đứng lão đạo người, đầu tiên là tinh thần chấn động, theo sau liền khẩn cấp nghĩ nhằm phía tiến đến.

Nhưng nàng dưới chân mềm nhũn, mắt trung lộ ra vài phần khiếp nhược, nhìn không được cắn hạ nở nang môi đỏ, càng tăng thêm đậm đáng yêu ý.

Nhưng mà, Giang Lâm Nhi mang theo Tử Ô ba người đứng ở trăm trượng ngoài, trực tiếp đối cây hạ lão đạo truyền thanh...

"Người là, lão Nhi còn là Trường Thọ?"

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, đã biết việc này chắc là không thể gạt được Giang Lâm Nhi, dù sao sư tổ đối mình sư phụ hiểu biết quá sâu, mà lại từ nhỏ liền dính dăng phong phú.

Lý Trường Thọ đối Giang Lâm Nhi tiên thức truyền thanh: "Đệ tử Trường Thọ, việc này cùng sư phụ ta không quan hệ, là ta lúc ấy vì hành sự thuận tiện, mượn sư phụ thân hình."

Giang Lâm Nhi nhất thời xuy cười, đối cây hạ lão đạo trừng mắt nhìn, tựa hồ muốn nói 'Kia chính người giải quyết'.

Tùy theo, Giang Lâm Nhi lại đối cây hạ 'Tê Nguyên' một ngón tay.

"Này không phải ở trong này? Đi qua đi."

"Là, " hồ nữ ôn nhu nói câu, chậm rãi phiêu hạ.

Xinh đẹp thân hình đa quyến rũ, như nhau kia thùy Liễu Y Y, trong hồ gợn sóng.

Đội nàng cách trong lòng lão đạo trường còn sót lại thập hơn trượng, hồ giọng nữ âm có chút run rẩy, thấp giọng nói: "Ta..."

Lý Trường Thọ bản cái mặt, nói: "Đạo hữu vì sao phải kiến ta?"

Hồ nữ hình như có mọi cách thoại nghĩ nhất tịnh nói ra, nhưng đến hầu giữa, nhưng chỉ là nhẹ nhàng 'Ân' một tiếng, hóa thành một câu...

"Đạo trưởng, người còn nhớ rõ ta sao?"

Nghe nói lời ấy, Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày, đáy lòng đoán đo mình lúc này biểu tình biến hóa, mắt trung lộ ra vài phần nghi hoặc.

Lý Trường Thọ nói: "Ta nhớ được, ta cùng với đạo hữu cũng không quá sâu vương mắc.

Ta trao đạo hữu, vi bảo vệ nhân đạo;

Đi dưới chân núi cùng đạo hữu tương kiến, lúc ấy là vi cân nhắc một môn công pháp, cũng cho đạo hữu linh đan diệu dược dĩ làm tạ ơn lễ.

Đạo hữu hôm nay nháo xuất loại này đại trận trượng, không biết là mục đích gì, chính là có ý nhằm vào ở ta?"

"Ta như thế nào nhằm vào ngươi, " hồ nữ dưới tình thế cấp bách hướng trước bước ra vài bước.

Lý Trường Thọ đảo qua phát trần, nhất sợi mang theo trọc khí tiên lực, xuất hiện ở tại hồ nữ bên chân.

"Đạo hữu thỉnh tự trọng, bản đạo thanh tu ngàn năm, sẽ không tha cho ngươi hoại ta thanh danh!"

"Ta, ta..."

Hồ nữ hô hấp đều có chút dồn dập, tuyết trắng da thịt nhiễm thượng một chút đỏ bừng, nhưng tùy theo liền bình tĩnh, ôn nhu nói: "Ta chỉ là muốn tới gặp ngươi một lần."

Lý Trường Thọ vung phát trần, "Kia hảo, đến nay kiến cũng thấy, không tiễn."

Hồ nữ tiểu lan ngăn ra, Tiểu Quỳnh Phong ngoài không ít Độ Tiên Môn tiên nhân, hoặc là truyền thanh, hoặc là dưới đáy lòng từng người tán thưởng.

Này Tề Nguyên sư đệ (sư huynh, sư đệ), đúng là như thế kiên cường thanh chính người, chỉ có thể tu thành Trọc Tiên quả thật đáng tiếc .

Hồ nữ buồn bã nói: "Ngươi thì loại này nhẫn tâm, bắt nói với ta một chữ cơ hội, liền loại này nhượng ta chạy ư?"

"Đạo hữu đến vậy thời, đã là đổi bản đạo nói bốn mươi chín cái chữ, như thế nào là bản đạo bắt cấp ngươi nói chuyện cơ hội?"

Lý Trường Thọ chau mày, khoan tay áo phát quá, mặt đất đa nhất chỉ thấp bàn, hai chỉ tọa ý.

"Lai, tọa.

Ta không chỉ cấp đạo hữu nói chuyện cơ hội, trả lại cho đạo hữu hảo hảo nói chuyện cơ hội.

Nhưng như không hài lòng, còn thỉnh ít nói nửa câu;

Hôm nay người ta đem nói cái rõ ràng, ngày sau cũng miễn cho khiến cho gì hiểu lầm."

Lập tức, Lý Trường Thọ tự mình địa ngồi xuống, kia hồ nữ do dự một phen, như là bị khí tiểu người vợ một loại, ủy ủy khuất khuất ngồi ở Lý Trường Thọ đối diện.

Giờ phút này, Thiên Đình trung Hải Thần giấy đạo nhân, mới vừa nâng nhìn đến Nguyệt Lão nhân duyên điện, cố Lý Trường Thọ vẫn chưa sốt ruột tại liễu cây hạ mờ miệng nhiều lời.

Thời cơ chưa tới.

Cách đó không xa, Linh Nga bung ảm trà chén trà hương trước lai, hô tiếng sư phụ, vì hai người phụng trà.

Này tự nhiên cũng là Lý Trường Thọ truyền thanh an bài .

Lập tức, Lý Trường Thọ nhân cơ hội đối Linh Nga lộ ra hiền lành hòa ái mỉm cười, ngôn nói: "Đồ nhi, vất vả người rồi, đi tu hành đi."

Linh Nga mặc dù không biết lúc này sư phụ là sư huynh ra về , nhưng ngày thường sư phụ, đối mình cũng là loại này hiền lành, lập tức hạ thấp người hành lễ, xưng tiếng là, xoay người mà đi.

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, tùy theo đem ánh mắt na đến kia hồ nữ thân thượng, khuôn mặt nháy mắt trở nên thập phần nghiêm túc.

"Đạo hữu, muốn nói cái gì đã nói đi, ta nhiều như vậy đồng môn nhìn, quả thật không nghĩ cùng đạo hữu một chỗ."

Kia hồ nữ chỉ cảm thấy nhất khối phương tâm có chút chua xót, nhưng cũng biết này chỉ là mình nhất sương tình nguyện.

Nàng nhẹ nhàng thở dài, "Đạo trưởng, ngài bên cạnh khả thiếu phụng dưỡng tỳ nữ?"

Ta gì đều có thể làm, chỉ nguyện năng lưu lại đạo trưởng bên cạnh người."

Lần này, Lý Trường Thọ ngược lại là trầm mặc , nâng chung trà lên nhưng cũng bắt ảm, tại kia một trận nhú mây.

Tựa hồ hẳn là đối cái này đề nghị có chút tâm động...

Mà theo Lý Trường Thọ 'Do dự', Độ Tiên Môn các nơi tiên nhân cũng đều bị điều nổi lên khẩu vị, hết sức chăm chú địa thám thính chỗ đó, sợ bỏ qua gì sinh mãnh liệt chi tiết...

Nhưng mà, Lý Trường Thọ giờ phút này chỉ là vì chuyên chú cùng Nguyệt Lão lời nói, tạm dừng chỗ đó giấy đạo nhân lời nói.

Vạn nhất xuyên sai lầm rồi tuyền, kia đã có thể thật phiền toái !

Thiên Đình, Nguyệt Lão trong điện.

Lý Trường Thọ Hải Thần giấy đạo nhân vội vàng mà đến, đều chưa cấp Nguyệt Lão ra ngoài nghênh đón cơ hội, đến chỗ đó sau đó, nhất bả bắt lấy Nguyệt Lão cánh tay.

"Nguyệt Lão, có việc muốn nhờ!"

"Hải Thần đừng vội, Hải Thần đừng vội, " Nguyệt Lão tinh thần đại chấn.

Hải Thần là ai?

Kia chính là Ngọc Đế Bệ Hạ trước mắt người tâm phúc, coi như là muốn kết hôn mười tám mỹ mạo tiên tử, hẳn Nguyệt Lão lỗ lỗ trăm năm công đức, kia cũng muốn an bài thượng!

Lập tức, Nguyệt Lão nghiêm mặt nói: "Hải Thần có việc cứ việc phân phó!"

Nhưng mà, Lý Trường Thọ kế tiếp nói mấy câu, nhượng Nguyệt Lão sắc mặt biến được càng trịnh trọng.

"Thực bất giấu diếm, ta trừ là Hải Thần ở ngoài, còn có một tầng thân phận, liền là Nhân Giáo người trong.

Càng được Đại Pháp Sư mệnh, phụ trách xử lý Nhân Giáo một ít bất đại sự vụ."

Nguyệt Lão lập tức gạt đầu, ngôn nói: "Nghe nói qua, nghe nói qua."

Lý Trường Thọ trầm giọng nói:

"Lần này lai xin nhờ Nguyệt Lão cũng không phải Hải Thần, mà là Nhân Giáo tiên.

Nguyệt Lão, căn cứ ta trước đây suy tính, tại Nhân Giáo đạo thừa Độ Tiên Môn đang có nhất tràng tiêu kiếp họa nổi lên, phải hóa thân tiến đến tra xét.

Nhưng vừa vạn phát hiện, đúng là nhất Yêu tộc nữ tử, đối Độ Tiên Môn nội một môn người chân thành.

Kia Yêu tộc nữ tử đúng là thanh khâu yêu, giờ phút này còn tụ tập phần đông thanh khâu Yêu tộc lai Độ Tiên Môn nháo sự, sợ là sẽ đối kia Độ Tiên Môn môn nhân dùng sức mạnh!"

"A? !"

Nguyệt Lão nghe vậy bất giác hai mắt tròn tròn, "Còn có loại sự tình này!"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Không sai, ta nghĩ trước nghĩ sau, loại sự tình này cũng không có biện pháp xử trí.

Như nói nam tử đối nữ tử vừa gặp đã thương, tụ tập mình tộc nhân tiến đến đối nữ tử mạnh mẽ bức bách, kia tất nhiên là ác hành, đương đánh đương mắng.

Chỉ khi nào đối thành nữ tử đối nam tử mạnh mẽ bức bách, đại đa số người sợ là trước hội chất vấn này nam tử một câu, lúc đầu còn không phải người trêu chọc?

Có, việc này không thể trực tiếp xử trí, ta vội vàng đến rồi Nguyệt Lão này, thỉnh Nguyệt Lão kim tiền dùng một chút, chặt đứt này đoạn nghiệt duyên!"

"Hảo! Việc này ta giúp định rồi!"

"Việc này không nên chậm trễ, bên kia mau đánh lên rồi!"

"Đi một chút, nhanh đi sau điện!"

Nguyệt Lão nâng tay chắn chắn ống tay áo, bắt lấy nhất bả kim kéo, vội vàng tiến đến sau điện, Lý Trường Thọ tự sau nhân cơ hội đuổi kịp.

Này Nguyệt Lão lão thiết cũng là chút nào nghiêm túc, tức khắc đầy tinh dẫn trần, đem hai nhóm tượng đất triệu đến trước mắt.

Bên trái liền là thanh khâu bộ tộc, tượng đất số lượng phồn đa, phần lớn đều là người mặt nhân thân, có đầy hồ nhĩ.

Chỉnh thể lai xem, thanh khâu bộ tộc hồng thăng trình 'Phát tán trạng', không ít hồng thăng duỗi hướng về phía bốn phương tám hướng.

Mà có nhất điều hồng thăng từ giữa lộ ra, tham vào phía bên phải kia đồng Nhân Giáo Độ Tiên Môn nhân duyên tượng đất trung, theo này tư hồng nhìn lại, nhất thời tìm được rồi cùng Tề Nguyên lão đạo có vài phần rất giống tượng đất.

Hồng thăng quán quanh Tề Nguyên lão đạo, nhưng Tề Nguyên lão đạo tượng đất thân thượng, đồng thời không có cùng đối ứng hồng thăng...

Liền đầu sợi đều chưa.

"Chính là nó !"

Nguyệt Lão mau tay nhanh mắt, đạp bước hướng trước, râu tóc bay lên!

Chợt nghe răng rắc một tiếng, hồng thăng bị từ giữa chặt đứt!

Nhưng này hồng thăng nhẹ nhàng chấn động, nhưng lại bắt đầu tự hành sinh trưởng, tiếp tục cố định địa hướng Tề Nguyên lão đạo tượng đất xuất phát...

"Lại là loại này si tình chùng?"

Nguyệt Lão hừ lạnh một tiếng, đáy lòng tính toán, tại Hải Thần trước mặt mình tuyệt không nể mặt da mặt, đây chính là hãn Nguyệt Lão bản chức sự!

Nguyệt Lão lập tức nói: "Hừ! Si tình từ xưa bắt quá đa tình mà thôi!"

Lập tức, kim kéo tiếp tục răng rắc.

Lý Trường Thọ thấy thế, đáy lòng thoáng cân nhắc, tại chính diện chiến trường chủ động phát khởi thế công!

Tiểu Quỳnh Phong, bên hồ liễu cây hạ.

Một mạch không nói chuyện 'Tề Nguyên' đột nhiên cười khẽ tiếng.

Nguyên nhân hồng thăng bị tiến đoạn, lúc này chính tâm đáy không hiểu có chút lo lắng hồ nữ tiểu lan, thấy thế lập tức nói:

"Đạo trưởng, làm sao vậy?"

"Ta đang đợi người nói chuyện, vì sao không nói được một lời?"

Hồ nữ tiểu lan sợ run hạ, vội nói: "Ta vốn tưởng rằng là đạo trưởng ngài tại cân nhắc..."

"Cân nhắc nhượng người lưu lại sự? Đừng đa suy nghĩ."

Lý Trường Thọ cười cười, bên tai tiếng vọng Nguyệt Lão kim tiễn răng rắc răng rắc động tĩnh, đối mặt cái này hồ nữ, vẻ mặt cũng trở nên thả lỏng rất nhiều.

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Đạo hữu, người vẫn chưa đổi ta động tâm đi."

Hồ nữ nhất thời vẻ mặt vội vàng, "Đạo trưởng, Lan nhi đáy lòng tràn đầy đều là đạo trưởng thân ảnh!"

"Này tính động tâm?"

Lý Trường Thọ ánh mắt nở rộ xuất bức người thân quang, nhìn chăm chú vào hồ nữ, tựa hồ năng nhìn thấu hồ nữ tâm phòng.

Lý Trường Thọ nói: "Người có từng hỏi qua mình đáy lòng như thế nào suy nghĩ? Có từng thật sự hiểu được mình tâm ý?"

"Ta tất nhiên là vẫn... Quá..."

Hồ giọng nữ âm nhất nhược, thể hội mình đạo tâm, nhưng phát hiện, kia chút thân ảnh nhưng lại trở nên có chút hư đạm!

"Bất kỳ thật người không có, " Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Đơn giản nhất ví dụ, nếu lúc ấy đi dưới đất lao tù trung gặp người, cũng không phải ta, mà là Độ Tiên Môn tùy tiện nhất người.

Chỉ cần trước thời hạn tìm hảo ứng đối người mị thuật phương pháp, nhượng người có thất bại cảm giác, người đều sẽ đem bóng dáng của hắn phóng dưới đáy lòng, trải qua tuế nguyệt lên men, có người đã đối người này khắc sâu trong lòng khắc cốt ảo giác.

Chính là như thế?"

"Này..."

Hồ nữ khẽ mở môi đỏ, chính là nói không ra lời, lại vội vàng đứng dậy, có chút chân tay luống cuống.

Lý Trường Thọ thở dài:

"Đạo hữu, như bả ta hoán nhất người, người cũng bất quá là đổi tên còn lại tâm động, này sao nói là đổi ta động tâm?"

Tình yêu nam nữ, đạo lữ ân, cơ bản nhất, tối trân quý liền là 'Trừ người ra không còn có thể là ai khác', người trong lòng cũng không phải đem nhất người để ở trong lòng, người trong lòng, là mình tâm trung không thể thay thế kia người.

Rất rõ ràng, người không có."

Hồ nữ hai mắt có chút si lãng, lẩm bẫm nói: "Ta không có..."

"Địa mạch lao tù sâu kín âm thầm, người nhất người một chỗ trong đó, không còn rồi bên cạnh tiểu yêu a dua nịnh hót, không còn rồi thể tục phồn hoa cảnh, người đáy lòng, chỉ là muốn tìm cái ký thác thôi.

Người cũng là Chân Tiên cảnh, mình thể hội, chính là như thế?"

Đạo hữu, người tâm động cũng không phải ta Tề Nguyên."

Hồ nữ thân hình lui về phía sau hai bước, mắt trừng tràn đầy mờ mịt, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Lòng ta động không phải Tề Nguyên đạo trưởng, lòng ta động ..."

"Là tịch mịch."

Hồ nữ tiểu lan tiêm đủ mềm nhũn, ngã ngòi ở tại mặt cỏ phía trên.

Lý Trường Thọ thở dài: "Mặc sẽ đem nổi lòng sai phó cho tịch mịch, xem ngươi là thanh khâu bộ tộc, ta mới có thể đối với ngươi nói loại này lời nói."

Đạo hữu thỉnh, không tiễn."

Nói xong, Lý Trường Thọ phát tay áo hướng Linh Nga nhà cỏ mà đi, chỉ để lại kia mờ mịt hồ nữ, cùng với các nơi lâm vào trong suy tư độ tiên chúng tiên.

Cái này cũng chưa tính hết.

Độ Tiên Môn sơn môn chỗ, trước đây vẫn chưa đi theo Giang Lâm Nhi tiến đến Tiểu Quỳnh Phong 【bản thể】 giấy đạo nhân, cười mây bay ra sơn môn, hướng tên kia phải là chỗ đó thanh khâu Yêu tộc chủ sự giả lão ầu mà đi.

Nguyên nhân bên trong giải rồi, ngoài áp cũng muốn đúng lúc cởi bỏ mới được.

...

Một lát sau, Thiên Đình Nguyệt Lão trong điện, Nguyệt Lão nâng tay xoa xoa cái trán mồ hôi nóng, nhìn kia chỉ cuối cùng bắt tại sinh trưởng hồng thăng, âm thầm thu khẩu khí.

Nguyệt Lão quay đầu vừa thấy, đã thấy Hải Thần chính nhiều có hứng tới địa đánh giá Độ Tiên Môn tượng đất trận...

"Hải Thần, khả vô sự?"

"Tạm thời vô sự rồi, " Lý Trường Thọ khinh thờ nhẹ ra khẩu khí, "Đa tạ Nguyệt Lão tương trợ!"

Bất quá... Cái này tượng đất vì sao sẽ có tam căn hồng thăng vờn quanh?"

"A?" Nguyệt Lão đi tới mắt nhìn, cười nói, "Đây là Độ Tiên Môn Trường Thọ tiểu hữu nhân duyên tượng đất, tiểu thần lần đầu tiên nhìn đến thời, chính là loại này bộ dáng

Trường Thọ tiểu hữu cũng là đỉnh tốt vì người, Hải Thần có đúng không hẳn nhiều hơn chú ý, tuyệt đối là Nhân Giáo đệ tử trung khả tạo tài!"

Lý Trường Thọ nghe vậy, cười khẽ lắc đầu.

Nguyệt Lão vội hỏi: "Hải Thân, sao ?"

"Không sao, " Lý Trường Thọ lược làm cân nhắc, nhưng cũng chỉ là nói, "Việc này, thuận theo tự nhiên là tốt rồi."

Riêng chương: Gần nhất hai chương nội dung vở kịch giải đáp nghi vấn (duyet sau tức đốt)

Độc giả lão gia nhìn có chút nghi hoặc, kỳ thật hành văn có mấy điểm không minh xác điểm xuất lai, bởi vì muốn cho đại gia hiểu ra một chút...

Bất quá xem chừng rất nhiều độc giả lão gia không có get đến.

Đầu tiên, thư trung độ dài vượt qua hai trang nhân vật đều cũng có dùng .

Trước tiên là nói về **【tơ hồng vấn đề】**

1, hồng thẳng vì cái gì quần quanh là Tề Nguyên mà không phải Lý Trường Thọ.

Đáp: Bởi vì nơi này là là ám chỉ, hồ nữ hỉ hoan thượng là nhất cái cái tượng, mà không phải thật sự yêu thượng sáng khoái thời cái kia xuất hiện tại mình trước mắt nam nhân.

Lý Trường Thọ nhìn đến điểm này, mới có thể cho ra mặt sau ngươi chỉ là tịch mịch kết luận.

Tề Nguyên lão đạo thân thượng không có đối ứng hồ yêu hồng thẳng đầu sợi, cái này là bởi vì Tề Nguyên bản thân cùng hồ yêu là không có cùng xuất hiện .

Nếu hồ dân tộc Nữ Chân yêu thượng cái kia xuất hiện tại mình trước mắt nam nhân, tơ hồng phải đi tìm Lý Trường Thọ .

2, hồ nữ cảm tình là chân thành tha thiết ư?

Đáp: Tại nàng tự thân xem ra là chân thành tha thiết , hơn nữa vô cùng chân thành tha thiết.

Nhưng từ Lý Trường Thọ góc độ lai xem, phải là cần xác nhận .

3, Nguyệt Lão đoạn người nhân duyên bất tôn trọng cảm tình vấn đề.

Nguyệt Lão cái này hình tượng, kỳ thật là thư trung thể giới cảm tình cái tượng hóa, Nguyệt Lão có thể đi tác hợp, cũng có thể chia rẽ, nhưng rất nhiều lần đều miêu tả rồi, là ảnh hưởng đến tâm tình.

Tượng Biện Trang mười hai năm khổ luyện, chính là tốt nhất chứng minh.

Thư trung cảm tình, là có thể cho Nguyệt Lão lui bước , lúc ấy Nguyệt Lão đều muốn cấp Biện Trang an bài cái vàng ngọc lương duyên.

4, Vân Tiêu tư hồng vấn đề.

Vân Tiêu là Tiên Thiên sinh linh, tu vi siêu phàm thoát tục, nhảy ra Tam Giới ngoài, bắt tại Ngũ Hành trung, cố bắt chịu nhân duyên điện ảnh hưởng.

Bằng không Đại Pháp Sư khẳng định...

5, hồ yêu thân phận vấn đề.

Hạ chương hội công bố, lần này Lý Trường Thọ tương đương với truyền đạo .

Là tịch mịch a ~

(một lần nữa phát) riêng chương: Trước hai chương nội dung vở kịch giải đáp nghi vấn

PS: Xem đại gia thảo luận điểm hoàn toàn trật, một lần nữa phát một lần riêng chương, đôi mới đã muốn tại trên đường...

Thượng nhất chương đã muốn sửa chữa bộ phận chi tiết, đem Trường Thọ đối Nguyệt Lão dưới tình thế cấp bách có lẽ gạt tính chất ngôn từ hơi làm sửa đổi, nếu có tạo thành độc giả lão gia bất mãn, tác giả khuôn ở trong này nói lời xin lỗi, nơi này tồn tại sáng tác thủ pháp vấn đề, đối ngôn ngữ xử lý không lo, đến tiếp sau hội chú ý này nhất loại chi tiết, cúi đầu giải thích.

Có độc giả phản ứng đối cảm tình bất tôn trọng vấn đề;

Đầu tiên Lý Trường Thọ cũng không phải nhất cái hoàn mỹ người thiết, từ bài này ban sơ bắt đầu, hẳn liền có rất nhiều ngụy biện, là không phù hợp tích cực hướng về phía trước chủ lưu xem .

Hồ nữ cảm tình, theo hẳn chỉ là một đoạn bất ngờ mà lại không tất yếu nhân quả, đương trăm thì trăm.

Nếu không phải tác giả khuôn mạnh mẽ dùng hồ nữ bối cảnh khuyên Trường Thọ, Trường Thọ trực tiếp vung bọn ta có khả năng, hoàn hảo khuyên ở.

Tiếp theo, này hai chương hành văn thượng phải không có gì vấn đề, chính là xuất phiên toái, giải quyết, dẫn đến tiếp sau cố sự tuyên.

Ta thông phần bình luận xem , vấn đề ở chỗ hai cái bộ phận.

Thứ nhất, độc giả lão gia đối hồ nữ xuất hiện đồng lý tâm;

Cái này quái tác giả khuôn, vì xuất cười quả, bả hồ nữ hình tượng đáp nặn quá đơn nhất hóa rồi, lại không nghĩ tại trên người nàng nhiều lắm văn chương, kết quả làm cho cấp độc giả ấn tượng là cái 'Xinh đẹp si tình nữ', là có thể bị đồng tình .

Tác giả khuôn ở trong này trịnh trọng giải thích, nhưng cái này cũng không phải sáng tác sai lầm đi, bởi vì đại cương đến tiếp sau liền yêu cầu hồ nữ phải xuất cái này hình tượng...

Thứ hai, 'Nằm tào, đưa lên môn nữ sắc bất muốn, cho ta a Nhân Giáo lời thô tục.'

Cái này liền bất đa giải thích rồi, Lý Trường Thọ có hấn ý nghĩ của chính mình...

【phía dưới là trước riêng chương nội dung】:

Độc giả lão gia nhìn có chút nghi hoặc, kỳ thật hành văn có mấy điểm không minh xác điểm xuất lai, bởi vì muốn cho đại gia hiểu ra một chút...

Bất quá xem chừng rất nhiều độc giả lão gia không có get đến.

Đầu tiên, thư trung độ dài vượt qua hai trang nhân vật đều cũng có dùng .

Trước tiên là nói về **【tơ hồng vấn đề】**

1, hồng thẳng vì cái gì quán quanh là Tề Nguyên mà không phải Lý Trường Thọ.

Đáp: Bởi vì nơi này là là ám chỉ, hồ nữ hi hoan thượng là nhất cái cái tượng, mà không phải thật sự yêu thượng sáng khoái thời cái kia xuất hiện tại mình trước mắt nam nhân.

Lý Trường Thọ nhìn đến điểm này, mới có thể cho ra mặt sau người chỉ là tịch mịch kết luận.

Tề Nguyên lão đạo thân thượng không có đối ứng hồ yêu hồng thẳng đầu sợi, cái này là bởi vì Tề Nguyên bản thân cùng hồ yêu là không có cùng xuất hiện .

Nếu hồ dân tộc Nữ Chân yêu thượng cái kia xuất hiện tại mình trước mắt nam nhân, tơ hồng phải đi tìm Lý Trường Thọ .

2, hồ nữ cảm tình là chân thành tha thiết ư?

Đáp: Tại nàng tự thân xem ra là chân thành tha thiết , hơn nữa vô cùng chân thành tha thiết.

Nhưng từ Lý Trường Thọ góc độ lai xem, phải là cần xác nhận .

3, Nguyệt Lão đoạn người nhân duyên bất tôn trọng cảm tình vấn đề.

Nguyệt Lão cái này hình tượng, kỳ thật là thư trung thể giới cảm tình cái tượng hóa, chiếu rọi trong hiện thực không thể đối kháng, Nguyệt Lão có thể đi tác hợp, cũng có thể chia rẽ, nhưng rất nhiều lần đều miêu tả rồi, là ảnh hưởng đến tâm tình.

Thư trung cảm tình, là có thể cho Nguyệt Lão lui bước, tượng Biện Trang mười hai năm khổ luyện, chính là tốt nhất chứng minh. Lúc ấy Nguyệt Lão đều muốn cấp Biện Trang an bài cái vàng ngọc lương duyên.

Trong hiện thực chỉ cần hai người cũng đủ kiên định, là có thể khắc phục hết thảy khó khăn, thư trung ngược lại là tương đối lý tưởng hóa.

Nếu muốn thảo luận trong hiện thực nam nữ cảm tình vấn đề, dứt bỏ hiện thực đi đàm thuần yêu, đó là bất thành thực, tác giả khuôn không thể làm phương diện này dẫn đường.

4, Vân Tiêu tư hồng vấn đề.

Vân Tiêu là Tiên Thiên sinh linh, tu vi siêu phàm thoát tục, nhảy ra Tam Giới ngoài, bắt tại Ngũ Hành trung, cố bắt chịu nhân duyên điện ảnh hưởng.

Bằng không Đại Pháp Sư khẳng định...

5, hồ yêu thân phận vấn đề.

Hạ chương hội công bố, lần này Lý Trường Thọ tương đương với truyền đạo rồi, đôi mới đã muốn tại trên đường.

Là tịch tịch a ~

-----oOo-----

Đệ nhị bách bát mươi bốn chương sơ tham Hỏa Vân Động, tuyết hồ vấn bản tâm

Này hồ nữ rời khỏi Độ Tiên Môn thời, đôi mắt đẹp trung vẫn như cũ có chút mờ mịt.

Lý Trường Thọ nhìn chăm chú vào hồ nữ bóng lưng, đáy lòng toàn bộ phương vị cân nhắc việc này đến tiếp sau ảnh hưởng, nghĩ mình còn có thể làm chút gì.

Nhân quả loại này đồ vật, đương trăm bất trăm, tất chịu nó loạn, ngày sau làm khó dễ, mạng nhỏ xong đời.

Ân, lúc này cần phải đã muốn tính cùng này hồ nữ chặt đứt nhân quả, tuy rằng mình thủ đoạn có điểm nhỏ quá kích, nhưng tóm lại là sống khá giả nhưng việc này tiếp tục phát triển đi xuống.

Thanh khâu bộ tộc...

Lý Trường Thọ kỳ thật tại sách cổ thượng nhìn đến quá này bộ tộc ghi lại, này bộ tộc tại thượng cổ thời liền có chút danh tiếng;

Bọn họ là tương đối có chủ nghĩa lãng mạn khí tức nhất chi Yêu tộc, bắt đầu pháp, bắt tranh đoạt, một lòng thâm nghĩ soạn nhạc một ít lãng mạn động lòng người cảm tình cố sự.

Này đúng là:

Hồng Hoang đại năng làm sao đa, chỉ có lãng giả lưu nó danh.

'Thanh khâu bộ tộc, cùng Hiên Viên phần tam yêu phải không có gì liên hệ, thiên hạ hồ yêu nhiều như vậy, không có khả năng đơn giản như vậy liền gặp phải đi.'

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, đáy lòng cân nhắc trước đây một mực cân nhắc vấn đề.

Hiên Viên phần là Hiên Viên hoàng đế quy về Hỏa Vân Động sau, hậu nhân dĩ nó y quan lập hạ lãng mộ, Phong Thần kiếp nạn thời từng bị Yêu tộc sở chiếm.

Căn cứ Lý Trường Thọ sở biết Phong Thần cố sự trung, Phong Thần đại kiếp nạn khởi động thời, Nữ Oa nương nương nguyên nhân cảm giác mình bị thương vương đế tân mạo phạm đến rồi, dĩ chiêu yêu phiên triệu tập lũ yêu, cuối cùng lựa chọn Hiên Viên phần tam yêu —— cửu vĩ yêu hồ, tỳ bà tinh, chín đầu gà rừng tinh, đi phân tán đế tân tinh lực, nhượng thương quốc gia tốc băng tán.

Kia chỉ cửu vĩ yêu hồ phụ thân đến 'Ký Châu hầu tô hộ nữ tô Đất kĩ' thân thượng, cùng đế tân soạn nhạc một đoạn 'Hậu cung độc sủng' kinh điển tình yêu cổ...

Khụ, cùng nhau họa họa thương quốc nhiều như vậy 'Luơng thần', để lại đời sau vô tận bêu danh!

'Cho nên nói, cố sự lý kia chỉ cửu vĩ hồ gọi là gì?'

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, tùy theo ách nhiên thất tiếu.

Mình nghĩ này chút cũng là uổng phí công phu, đâu sợ trước thời hạn tìm được rồi cửu vĩ yêu hồ, mình làm không được gì, càng sẽ không đi làm cái gì, này vốn là không có quan hệ gì với tự mình sự.

Còn là ngấm lại, hơi sau đi Hòa Vân Động gặp được Nhân tộc chúng tiên hiền, nên như thế nào cùng đại lão nhóm trao đổi cảm tình, thuận tiện hỏi một câu Lạc Bảo Đổng Tiên tâm tích đi.

Lý Trường Thọ 【bản thể】 giấy đạo nhân đứng ở sơn môn trước, nhìn chăm chú vào kia chút bay đi Yêu tộc.

Tiểu Quỳnh Phong thượng, các vị Độ Tiên Môn tiên nhân đã muốn tan.

Dự tính kế tiếp mấy ngày, sơn trung sẽ xuất hiện các loại đạo lữ mâu thuẫn.

Mà Lý Trường Thọ vì ổn định môn nội không khí, đã là đem các loại vấn đề thống nhất đáp án, truyền thanh cho Tử Ô, nhượng hãn khẩn trương tại môn nội tiểu phạm vi truyền bá.

Tỷ như...

Nếu môn nội chúng lão phu lão thê gặp được 【ngươi năm đó cùng ta kết hảo, chính là nguyên nhân tu đạo tịch tịch】 loại này vấn đề, liền dùng nhất cái thống nhất cách thức trả lời:

【nào đó nào đó, ngươi ta từng tách ra kia đoạn thời gian, không phải bởi vì tịch tịch mới nhớ ngươi, mà là bởi vì nhớ ngươi mới có thể tịch tịch.】

Có hay không dùng, kia Lý Trường Thọ cũng không dám bảo đảm rồi, nhưng tổng sống khá giả áp ứng không biết nên như thế nào ứng phó...

Nhà cỏ nội, Giang Lâm Nhi vẫn chưa vạch trần 'Tề Nguyên' thân phận, cùng Tử Ô, Tử Thi, Tử Cửu, biện luận một trận 'Tịch tịch còn là yêu' vấn đề.

Cuối cùng, Giang Lâm Nhi sợ Lý Trường Thọ lòi, chủ động nói nhượng Tề Nguyên trở về yên lặng một chút, bết môn tư quá mấy cái thời thần, lại mang Tử tự mấy tiên ly khai Tiểu Quỳnh Phong.

Lý Trường Thọ mở ra ngoài tầng ngăn cách đại trận, ngồi ở bờ đoàn thượng hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Một bên Linh Nga trầm ngâm vài tiếng, mặt cười thượng tràn ngập ngưng trọng.

Nàng như thế nào, tại mình sư phụ thân thượng, thấy được sư huynh thường có biểu tình!

Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua các nơi, linh giác cẩn thận cảm ứng, tùy theo liền đem mình này giấy đạo nhân khôi phục thành người giấy bộ dáng, còn hô: "Giúp vị huynh bá này chỉ người giấy thu hồi lại."

Một bên Linh Nga trừng mắt nhìn, thoáng suy tư, đã là hiểu được mới vừa mới xảy ra gì.

"Sư huynh người giúp sư phụ cự tuyệt như vậy xinh đẹp sư nương, sư phụ có thể hay không trách người?"

Vừa rồi kia hồ nữ cũng rất si tình !"

Người giấy thượng toát ra Lý Trường Thọ truyền thanh: "Hồ nháo, kia năng kêu loạn sư nương ư? Đây là đa đại nhân quả, sư phụ kiến đều chưa thấy qua nàng!"

Ồn Tụ Kinh ba trăm lần."

"A, " Linh Nga làm cái mặt quỷ, nhanh chóng đem này người giấy thu hồi, để vào cổ tay áo bảo nang trung.

Nàng mới vừa bả người giấy thu hảo, Lý Trường Thọ thân hình liền từ sơn môn phương hướng bay trở về Tiểu Quỳnh Phong.

Lý Trường Thọ cười mây rơi vào Linh Nga nhà cỏ trước, ngồi ở mình chuyên thuộc ghé bàn trung, tiếp tục suy tư đến tiếp sau khả năng xuất hiện vấn đề.

Việc này, cũng là người định không bằng trời định...

"Sư huynh..."

Linh Nga tiểu não túi từ một bên tiếp cận lại đây, mặt cười thượng tràn ngập nghiêm túc, cách Lý Trường Thọ khuôn mặt bất quá một thước.

"Ân?"

Linh Nga mặt cười phiếm hồng, nhưng tràn đầy nghiêm túc địa nói: "Ta tuyệt không tịch mịch!"

Ồn Tụ Kinh ba trăm lần, cộng lại lục bách lần, bản sư muội mình lĩnh !"

Nói xong đắc ý cười, còn đối nhà mình sư huynh lộ ra vài phần khiêu khích ánh mắt.

Lý Trường Thọ: ...

Ba năm bất động, thượng thiên còn!

Chính lúc này, sư phụ nhà cỏ quanh mình tiên lục kết giới bị Lý Trường Thọ thu hồi, nhà cỏ cửa phòng nhất thời bị kéo ra, nhất danh mỹ mạo nữ tử giờ phút trần bỏ chạy xuất lai, phát ra một trận già nua giận xích:

"Người này nghịch đồ! Cấp vi sư lại đây!"

Lý Trường Thọ khẩn trương đòi sư phụ điếm xuất một ngón tay, thuận tay mở ra Tiểu Quỳnh Phong sửa chữa lại sau gia tăng nhiều lớp ngăn cách đại trận.

Chợt nghe 'Bồng' một tiếng, kia mỹ mạo nữ tử hóa thành Tề Nguyên lão đạo bộ dáng, nổi giận đùng đùng, chòm râu loạn run, giờ phát trần vọt tới Lý Trường Thọ trước người.

Lý Trường Thọ kéo nhất bả Linh Nga, thuận thực ... Trốn được nhà mình sư muội phía sau.

"Sư phụ, đệ tử đã muốn bả sự dọn dẹp!"

"Người dọn dẹp gì?" Tề Nguyên trừng mắt, mắng: "Còn chớ đem nổi lòng sai phò cho tịch mịch, người đến cùng từ đâu nào học được này chút ngụy biện dục!"

"Còn không phải sư phụ ngài giáo được hảo."

Lý Trường Thọ nở nụ cười hai tiếng, vội nói: "Sư phụ, đệ tử chỉ là đúng bệnh hốt thuốc, đoạn nàng niệm tưởng."

Tề Nguyên lão đạo cả giận nói: "Việc này người nếu làm sai rồi, liền nhận, cấp người giải thích rõ ràng bồi cái lễ không được sao?"

"Sư phụ, việc này cũng không bồi lễ có thể giải quyết, như vậy chỉ biết càng làm càng loạn."

Hơn nữa đệ tử vẫn chưa đòi nàng đã làm gì, cũng không có gì khả bồi lễ chớ, chính nàng đa nghi thôi...

Sư phụ ngài đừng nóng giận, thương tôn can, khụ, thương tôn đạo cơ, thương tôn đạo cơ."

"Lão đạo ta hôm nay!"

Tề Nguyên giờ phát trần muốn đánh, Lý Trường Thọ dĩ Linh Nga vi trung trực, dĩ 'Tần vương nhiều trụ' phương pháp né tránh, khiến Linh Nga cười duyên liên tục.

Đột nhiên giữa, Lý Trường Thọ nghĩ tới cách vách nhà cỏ trung Tửu Vũ Thi cùng Hùng Linh Ly, đáy lòng thoáng cân nhắc, quyết ý thành toàn sư phụ nhất bả.

"Ai nha!"

Lý Trường Thọ dừng bước, nhất thời hướng tới ngoài cửa nằm úp sấp đảo.

Tề Nguyên lão đạo giơ phát trần liền vọt đi lên, đối từ Lý Trường Thọ mới trước đây đánh đến bây giờ cái móng một trận mãnh liệt rút ra, trong miệng còn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ địa giáo dục :

"Vi người chính trực, cùng người lương thiện!

Vi sư đều là như thế nào dạy người!"

Linh Nga ở bên che miệng cười khê nhìn ra ngoài một hồi, bằng nàng quan sát, sư huynh này còn là người giầy, nàng tự nhiên sẽ không đau lòng.

Nhưng tùy theo, Linh Nga cũng nghĩ tới cùng mình cùng nhau lại đây bên hồ Vũ Thi Tiểu sư thúc, nhất thời hiểu được điếm gì.

Nàng thanh thanh giọng hát, hai bước đánh tiếp, mở ra hai tay đối mặt Tề Nguyên lão đạo.

"Sư phụ, ngài muốn đánh, liền đánh ta, đi!"

Tề Nguyên giơ phát trần nhất thời không thể hạ xuống, giăng co một hai, chỉ phải một tiếng than nhẹ.

"Ai! Thôi!

Trường Thọ người phải nhớ kỹ, bản lĩnh rất cao, đều không thể không coi ai ra gì, thần thông cường thịnh trở lại, cũng không thể kiêu ngạo tự mãn!

Yêu tộc cũng phi lương thiện, mặc muốn cùng hấn nhóm có nhiều lắm liên lụy!"

Ba!

Quy rạp trên mặt đất Lý Trường Thọ, hai tay lên đỉnh đầu dùng sức tạo thành chữ thập, "Đệ tử cần tuân sư phụ dạy bảo!"

Linh Nga vội nói: "Đệ tử tạ ơn sư phụ bắt đánh ân!"

"Vi sư bé quan tu hành đi."

Tề Nguyên lão đạo lắc đầu, bung phát trần, phiêu trở về mình nhà cỏ, chỉ lưu lại một trận đầy tang thương, tràn ngập cố sự bóng lưng.

Cách vách nhà cỏ cửa sổ trước, hai khối lộ ra lai đánh giá bên này đầu, cũng nhược nhược địa rút trở về.

"Hùng sư tỷ, Tề Nguyên sư huynh hảo hung nha..."

"Vũ Thi, kia chính là chúng ta Tiểu Quỳnh Phong phong chủ oa, hơn nữa kia không phải hung, là có uy nghi."

"Ân, cảm giác Tề Nguyên sư huynh là cái rất người tốt ."

Nghe nói lời ấy, mới vừa giúp đỡ sư huynh đứng lên Linh Nga, cùng sư huynh liếc nhau;

Sư huynh khiêu mi, sư muội nháy mắt, hết thấy đều tại không nói giữa.

"Sư huynh muốn hay không cấp người sát được?"

"Không cần, cũng hấp thu không được, khụ, vì huynh cái này hồi đan phòng bế quan."

Lý Trường Thọ khẽ thở dài tiếng, làm nhất đoá mây trắng, không hề hình tượng địa trực tiếp nằm úp sấp đi lên, phiêu trở về đan phòng.

...

Giải quyết cái này có chút nháo tâm sự, Lý Trường Thọ hơi chút chỉnh đốn quyết tâm niệm, đem các nơi giấy đạo nhân hoạt động đều ngừng, tâm thần trở về đến giấu ở dưới nền đất 【Hải Thần】 giấy đạo nhân thân thượng.

Hơi sau còn là muốn chuẩn bị một phần tạ ơn lễ, cấp Nguyệt Lão lão thiết đưa đi.

Về sau còn là đừng dùng sư phụ hình tượng làm sự rồi, tận lực dùng một ít hư cấu nhân vật tương đối ổn thỏa.

Thi triển thổ độn tự dưới đất chui ra, Lý Trường Thọ tâm thần cái Hải Thần làn da giấy đạo nhân, hướng Hỏa Vân Động sở tại, tiếp tục bước vào.

Hỏa Vân Động che dấu ở Trung Thần Châu nơi nào đó, cũng không hiển ở người trước, liền như kia Tam Tiên Đảo một loại.

—— biết rõ Tam Tiên Đảo chính là tại kia một mảnh trên biển sương mù trung, như vô tiền vào trong đó phương pháp, căn bản tìm không được nửa điểm tăm hơi.

Lý Trường Thọ ban sơ muốn tìm kiếm Hỏa Vân Động thời, bấm ngón tay tính toán, chỉ biết nơi này... Không phải mình này hồi hột suy tính công lực năng suy tính xuất .

Nhưng hẳn hiện tại lưng dựa Thiên Đình, tra tìm Hỏa Vân Động ở nơi nào cũng bất tính gì việc khó.

Cưỡi mây xuyên qua, quá nghìn sơn chạy vạn nước;

Hành có nửa ngày, một mảnh nghìn dặm đại trạch xuất hiện ở trước mắt.

Lý Trường Thọ lập tức hướng đại trạch trời cao mà đi, lại tại trời cao trung đi vòng vèo thân hình, hướng tới đại trạch rơi xuống, thân hình sắp rơi vào mặt nước trước, tiên thức thấy được nhất sợi mây khói tự giữa không trung ngưng tụ.

Thế là dừng lại thân hình, cười mây hướng này mây khói mà đi...

Đây là Thiên Đình ghi lại, tìm kiếm Hòa Vân Động cụ thể biện pháp.

Lý Trường Thọ bay đến này đoàn mây khói trước, liền thấy phía trước có nhất từng đợt từng đợt huyền diệu đạo vận, trong tai nghe được từng trận huyền lạc, tựa hồ phía trước có một chỗ không muốn người biết thế ngoại đào nguyên.

Mây khói trung hình như có nhất phiến vô hình môn hộ, nhưng Lý Trường Thọ chỉ phải dừng lại cước bộ.

Lý Trường Thọ cất cao giọng nói: "Thiên Đình sứ giả, phụng Ngọc Đế Bệ Hạ mệnh, đến đây tiếp bản tộc tiên hiền."

Hắn lời nói hạ xuống, đáy lòng liền nghe được một tiếng cười khẽ, trước mắt trống rỗng hiện ra nhất chỉ bát quái bàn, nó thượng bát chỉ viên hoàn nhẹ nhàng xoay tròn, khắc hào lóe ra mỏng manh ánh sáng.

'Cởi bỏ khả tiến.'

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, tay trái ngưng nổi trên mặt nước hóa Thái Cực, đem Thái Cực Đồ hướng trước chậm rãi đẩy dời đi, rơi vào kia bát quái bàn trung ương.

Rồi sau đó, Âm Dương lưu chuyển, bát quái bàn bắt đầu nhẹ nhàng lóe ra ánh sáng, Lý Trường Thọ đáy lòng lại đa một câu:

'Nhân Giáo đệ tử, khả nhập.'

Kia phiến vô hình môn hộ nhất thời biến mất không thấy, phía trước xuất hiện nhất điều sơn động.

Sơn động sâu đậm, nhưng nó nội ánh sáng sáng ngời.

Lý Trường Thọ lại làm cái đạo vái chào, dẫn theo Đông Mộc Công từ Thiên Đình bảo khố trung chuẩn bị tốt dày lễ vật, cất bước vào này cái động khẩu.

Đáy lòng vẫn như cũ tràn đầy cảnh giác, thời khắc chuẩn bị vung mình.

Tiến tới sáu mươi tứ bước, trước mắt sáng tỏ thông suốt.

Trước mắt còn là một mảnh đại trạch, tựa hồ chính là vừa rồi sở kiến kia phiến thủy vực, hoặc như là thủy vực kính tượng.

Đại trạch phía trên, rõ ràng chia làm tả hữu hai đại khu vực, bên trái khu vực có bảy tòa tiên sơn trôi nổi, nó thượng cảnh trí tất cả không có cùng, phần lớn tương đối im lặng.

Bên phải khu vực còn lại là, liên miên không ngừng quần sơn cho nhau liên tiếp, nơi nơi đều là cung điện lầu vũ, phiêu xuất trận trận nữ tử cười vui tiếng, đánh đàn làm tiêu tiếng nhạc...

Rất rõ ràng, bên trái là tương đối bình thường Nhân tộc tiên hiền ẩn cư địa, bên phải là Hiên Viên hoàng đế người nhà khu.

Tuy rằng, dẫn dắt Nhân tộc chiến đấu hăng hái giãy dựa, bảo tồn Nhân tộc mỗi lửa Toại Nhân thị, cùng với Phục Hy thị, Thần Nông thị vì Tam Hoàng, công đức tương đối nhiều một chút;

Nhưng Hiên Viên hoàng đế rõ ràng mới là 'Về hưu Nhân Hoàng' trung nhân sinh người thắng!

Hậu cung tam nghìn đều nhét vào Hỏa Vân Động?

Đại gia sự hòa thuận ở chung, tiếng hoan hô tiêu ngữ không ngừng, trở thành nhất cái có thể cùng nhau trường sinh bất lão, vui sướng tiêu dao đại đồn củi mệt?

Này cũng, quá mạnh mẽ .

Lý Trường Thọ đáy lòng tán thưởng không thôi, cũng không dám vọng nghị tiên hiền, dẫn theo lễ vật liền khắp nơi đánh giá, không biết nên đi trước kia tọa phong thượng.

Chính lúc này, Lý Trường Thọ thấy được đại trạch góc trung có chỉ thuyền con, hấn trước mắt sáng ngời, cười mây liền bay đi qua.

Xa xa năng kiến, thuyền con thượng có cái mặc áo tơ trắng hán tại câu cá, nhưng cách hơi gần một ít, lại nghe đến kia trắng hán tại nhẹ nhàng ... Nức nở?

"Tiền bối, tiền bối?"

Lý Trường Thọ xa xa địa hô tiếng, kia chính câu cá trắng hán khẩn trương lau bả mặt, xoay người nhìn lại đây, lộ ra nhất trương diện mạo đường đường, tâm tình không khoái quốc chữ đại mặt.

"Ngươi ai a? Làm chuyện gì ? Sao vào?"

Ồ ào gì a, nơi này chính là Hỏa Vân Động!"

Lý Trường Thọ nghe này tráng hán phát ra , kia mang theo Nam Thiệm Bộ Châu nào đó địa khẩu âm hùng hậu tiếng nói, nhất thời giữa cũng có chút ghen lời.

...

'Ta thật sự, chỉ là nguyên nhân tịch mịch ư?'

Kia chiến thuyền thật lớn thuyền gỗ thượng, một chỗ tĩnh bên trong, sắc mặt có chút mờ mịt địa hồ nữ đi nằm ở giường thượng, phía sau hiện ra lục chỉ tuyết trắng hồ vĩ, hồ vĩ tại nhẹ nhàng chớp lên.

Nàng tại nhớ lại, cũng tại suy tư.

Bất, này không nên chỉ là tịch mịch!

Hồ nữ một đôi tuyết trắng cánh tay ngọc chống thân mình ngồi dậy, vẻ mặt không hiểu có chút kích động;

Nâng tay đối bên bàn sách ngoạn, trông rộng nhiếp lai văn chương vải vóc, phô tại giường thượng, đề bút viết họa.

'Ta thanh khâu bộ tộc dĩ tình nhập đạo, ai cũng thành trong tộc nhiều như vậy tiền bối trưởng bối, đều là nguyên nhân tịch mịch?'

Bất, có lẽ ta là nguyên nhân tịch mịch động tâm, nhưng giờ phút này lòng ta đầy quả thật là có người .

Tề Nguyên đạo trưởng...'

Tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, tiêm chỉ chớp lên, kia vải vóc phía trên đã hiện ra một bức hình ảnh.

Sâu kín địa lao giữa, nhất danh lão đạo thân ảnh lẳng lẳng mà đứng, nhìn chăm chú vào địa lao nội kia chỉ tuyết trắng yêu hồ.

Hồ nữ đề bút tại một bên viết xuống 'Tề Nguyên' hai chữ, theo sau liền như là mất đi toàn bộ khí lực, chậm rãi nằm úp sấp nằm ở này họa quyền một bên, dùng yêu lực đem họa quyền bảo vệ, tiêm chỉ nhẹ nhàng đi đụng vào.

Như thế quá nửa canh giờ, hồ nữ chậm rãi khởi thân, ngồi xếp bằng ngồi xuống, này phúc họa quyền liền phiêu phù ở nàng trước mặt, nhẹ nhàng chớp lên, người ở bên trong vật như là sống lại đây.

Hồ nữ thân chu hiện ra nhất sợi đạo vận, nàng ôn nhu lẩm bẩm nói:

"Ta kỳ thật vẫn chưa hiểu được, mình là vì sao đối với người động tâm.

Có lẽ là ta kia mị thuật phản phê, hoặc là nguyên nhân người lơ đãng giữa đôi ta kia một phần ôn nhu.

Nhưng ta sẽ đi làm hiểu được mình bản tâm cùng bản ý.

Đáp án nếu là tại đạo trung, ta tự đi đạo trung tìm, người nói không sai, ta như liền mình tâm ý đều làm không rõ, cũng vô pháp phản bác người 'Chỉ vì tịch tịch' thuyết pháp.

Ta thanh khâu tâm lan, cũng không xứng lại tu gì tình đạo.

Nhưng đạo trưởng người nói sai rồi...

Tình phi tịch tịch, tình là thiệt tình."

Thì thảo tiếng trung, nàng thân chu đạo vận nhưng lại đang không ngừng giờ lên, phía sau xuất hiện một đạo mơ hồ bóng hình xinh đẹp, mà này bóng hình xinh đẹp ngừng đầu nhìn chăm chú vào hư vô, giống như tại chất vấn gì.

Dần dần, không biết quá bao lâu, này luồng đạo vận đem này chỗ phòng tràn ngập, mà lại kinh động nàng tộc nhân.

Thứ bảy chỉ tuyết trắng hồ vĩ, sau lưng nàng lặng yên hiện hóa...

'Tề Nguyên đạo trưởng, ta chắc chắn lại đi tìm người.'

-----oO-----

Đệ nhị bách tám mươi lăm chương quan ái về hư Nhân Hoàng hài hòa cuộc sống

"Tiền bối, văn bối Nhân Giáo đệ tử, hiện vi Thiên Đình Hải Thần, linh Ngọc Đế mệnh đến đây Hỏa Vân Động bái phỏng các vị Nhân tộc tiên hiền."

"Nhân Giáo đệ tử, Thiên Đình Hải Thần? Khụ!"

Vừa rồi còn có chút không câu nệ tiểu tiết tráng hán, nghe vậy nhất thời đoạn ngồi dậy hình.

Đâu sợ chỉ là thân áo tôi, vẫn như cũ không giận mà uy, kia quốc chử đại mặt càng là lộ ra một chút khí phách.

Lý Trường Thọ nhìn chăm chú vào này tráng hán, trước mắt tựa hồ chậm rãi dâng lên một tòa nguy nga núi cao, sừng sững đại trạch phía trên, uy lâm Thiên Địa giữa!

Này là vị ấy về hưu Nhân Hoàng?

Chợt nghe người này trầm giọng nói: "Khả có Thiên Đình tín vật?"

"Tất nhiên là có, " Lý Trường Thọ lập tức cầm xuất Ngọc Đế Bệ Hạ tự tay viết tín, đoan ở trong tay, nó thượng có nhất điều kim lân long ảnh tại chậm rãi du động, nhất sợi huyền diệu đạo vận lưu chuyển mở ra.

Này đại mặt trắng hán chậm rãi gật đầu, ngôn nói: "Xác thực vi binh Thiên Đạo mà đi Tam Giới Thiên Đế."

Hắn lời nói vừa chuyển, lại nói: "Ngươi đã tự xưng Nhân Giáo đệ tử, cần phải cũng là Nhân tộc xuất thân, vì sao dĩ hóa thân đến đây?"

"Không dám lừa gạt tiên bối, " Lý Trường Thọ thờ dài, "Đệ tử chân thân không dám tại Hồng Hoang đi lại, đến nay cũng chỉ là dĩ hóa thân tại Thiên Đình công hiến."

"Vậy ngươi như thế nào tự chứng thân phận? Chỗ đó cũng không phải là ngươi tùy tiện nhật một phong thư có thể thiên xông, " này trắng hán nhú mày đạo, "Ta nhưng thật ra không sao cả, nếu là quấy nhiễu tất cả vị tiên bối thanh tu, ngươi đương như thế nào tha thứ?"

Tất cả vị tiên bối...

Này trắng hán bộ dạng, mình tựa hồ tại một bộ da dê sách cổ thượng ần ần kiến quá...

Lý Trường Thọ đáy lòng xẹt qua một đạo linh quang, đại khái đoán được này trắng hán thân phận, cười nói: "Tiền bối chẳng lẽ chính là khai sơn trị thủy, tạo phúc thương sinh linh, lại đỉnh định Cửu Châu, đem Nhân tộc cơ nghiệp đẩy chí đại hưng Đại Vũ Bệ Hạ?"

Kia trắng hán sắc mặt như thường, bình tĩnh địa gật gật đầu, ngôn nói: "Chỗ đó liền là ta bối phận nhỏ nhất, công đức tối thiểu, chớ có Bệ Hạ Bệ Hạ kêu loạn.

Đến nay ta đã phi Nhân Hoàng, bất quá sơn trung thoa lạp ông."

Lý Trường Thọ cười cũng chấp tay, "Là văn bối nói lỡ, tiên bối khả nghiệm văn bối Thiên Đình bài vị lực."

Nói trung, Lý Trường Thọ cổ tay áo nhẹ nhàng phiêu động, dưới chân đại trạch đầu tiên là nổi lên một tầng tầng nước gợn, theo sau liền kiến một đám quần người cá tự các nơi hội tụ mà đến.

Chỗ đó người cá đại bán đều là linh cá, thân thượng vẩy bảy màu sắc sỡ, du ở mặt nước hạ, chiếu người hoa cả mắt.

Tráng hán trước mắt sáng ngời, tùy tay cầm lấy một bên cần câu.

Lý Trường Thọ mỉm cười nâng tay một chút, nhất điều điều linh cá hướng tới kia một thuyền tiến đến, đem đại hán vài đoàn vây quanh.

"Ha ha ha! Người cái Hải Thần còn có thể quản trong hồ cá... Khụ!"

Này tráng hán nhất thời tâm tình đại sướng, khẩu âm lại xông ra, nhưng tùy theo liền vội ho một tiếng, bung cần câu, bình tĩnh địa đạo câu:

"Người này Hải Thần thật cũng tính lợi hại.

Bất quá, chỗ đó là hồ trạch nơi, người nhưng lại cũng có thể thi triển thần lực, này là loại nào thuyết pháp?"

Này về hư Nhân Hoàng nguồn gốc tính tình, thật cũng nhượng người cảm thấy thân cận.

Lý Trường Thọ nghe vậy lược làm suy tư, tâm thần vừa động, cực nhanh địa phản ứng lại đây, này có lẽ là Đại Vũ đế quân tại khảo nghiệm mình.

Lập tức, hần ôn tiếng nói:

"Giang hà tụ mưa móc, bách xuyên chung quy hải.

Văn bồi thần lực tuy là tại hải trung mới có thể như ý thi triển, nhưng thiên hạ thủy lộ phần lớn cùng hải liên hệ, cũng khả đem thần lực chiếu rọi tại chỗ đó."

"Hảo nhất cái giang hà tụ mưa móc, bách xuyên chung quy hải!"

Kia tráng hán tán thưởng một tiếng, kiến cần câu trầm xuống, vội vàng khởi can, nhất điều linh cá phá nước mà ra, bị này tráng hán nhất bả lao trụ, nhét vào một bên cá lâu trung.

Tùy theo, này tráng hán phát ra một tiếng thoải mái thở dài, nhìn trong hồ kia thành quần kết đội linh cá, hơi hơi xua tay.

Lý Trường Thọ kia luồng thần lực tan thành mây khói, này chút linh cá từng người sủy vĩ, nhanh chóng biến mất trên mặt hồ hạ...

Tráng hán cười mỉ mỉ: "Không hổ là Thiên Đình chính thần, Thiên Đế đến nay tối coi trọng Lăng Tiêu điện thần, một câu bách xuyên chung quy hải, chính là vừa vặn đối ta tính tình, đủ có thể gặp người trí mưu.

Lai ngồi đi, ta tại chỗ đó liền là phụng mệnh chờ người, cùng người tam vấn."

Lý Trường Thọ nhất thời không dám đại ý.

Hỏa Vân Động trung có một vị suy diễn, bói toán 'Chuyên nghiệp' cự lão, liền là vị kia Phục Hy thị, nói không chừng thật sự năng biết trước.

Tục truyền, này Phục Hy thị là Nữ Oa Thánh Nhân nương nương huynh trưởng chuyển thế, tiếp nhận Toại Nhân thị vị, dẫn dắt Nhân tộc từng bước ổn định, một chút đi hướng phồn vinh.

Toại Nhân thị cả đời, đều là tại dẫn dắt Nhân tộc cùng thiên đẩu, cùng đất tranh, tại vu cùng yêu giữa giây dựa cầu sinh;

Phục Hy thị còn lại là đem nhất bộ phận tinh lực đặt ở cùng cố Nhân tộc tự thân khí vận, xem như cấp Nhân tộc dĩ sông tan băng, hoàn thiện Nhân tộc tu hành phương pháp...

Hồng Hoàng trung Tam Hoàng Ngũ Đế, mỗi một vị đều là tại thượng cổ mạt, dẫn theo Nhân tộc đi bước một húng khởi, mỗi một vị Nhân Hoàng 'Chuyên tâm công' phương hướng bất đồng, cống hiến cũng bất đồng.

Đại thế, lai gì dễ.

Lý Trường Thọ trấn định tự nhiên địa cười mây hướng trước, đến một thuyền thượng, ngồi ở một thuyền vĩ đoàn.

Đại Vũ thượng hạ đánh giá Lý Trường Thọ vài lần, cười nói: "Này tam hội người như đáp không được, hôm nay liền bả lễ vật cùng thư tín lưu lại, tự hành trở về, các vị tiền bối phải sẽ không gặp người."

Ngụ ý, chính là tại nhắc nhở Lý Trường Thọ.

Chỉ cần người vấn đề đáp hảo, kia vài vị Nhân Hoàng chỗ hữu cơ duyên có thể lao...

Lý Trường Thọ sắc mặt nhất thời có chút ngưng trọng, cũng chấp tay, nghiêm mặt nói: "Thỉnh đế quân ra đề mục."

"Đệ nhất vấn, người là Thiên Đình Thiên Đế coi trọng to lớn thần, lại là chúng ta Nhân tộc xuất thân, giả như Thiên Đế đối Nhân tộc đánh xuống tai họa, người đương như thế nào khuyên bảo Thiên Đế thu hồi mệnh lệnh đã ban ra?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng...

Này đi lên liền trực tiếp khai đại?

Vấn đề này, vô luận mình như thế nào đáp, đều là khó có thể hoàn mỹ, cái này cùng 'Trung nghĩa như thế nào lưỡng toàn' vấn đề một loại.

Đại Vũ để quân hí mắt cười, tĩnh đấng Lý Trường Thọ trả lời, cũng không thúc giục.

Lý Trường Thọ ngồi ở kia tự hỏi thật lâu sau, đáy lòng nổi lên mọi cách ý niệm trong đầu.

Một lát sau, Lý Trường Thọ có chút thận trọng địa đạo câu:

"Bất khuyên."

Đại Vũ khoe miệng nhẹ nhàng run rẩy, cười mắng: "Ta hỏi ngươi như thế nào khuyên, ngươi lại nói bất khuyên, đáp phi sở vấn rồi!"

Lý Trường Thọ đáy lòng thầm khen, này Nhân Hoàng mặc dù về hưu rồi, nhưng cũng là chút nào bất hồ đồ, cũng cũng không phải là dễ dàng như vậy bị mình mang thiên tiết tấu.

"Tiền bối, vấn bối không thể khuyên, cũng không nên đi khuyên, còn thỉnh tiền bối nghe vấn bối kể lại nói tới."

"Giảng, " Đại Vũ cười nói, "Nhiệm ngươi có thể nói ba hoa chích choè, nếu là giảng bất xuất cái đạo lý, hôm nay này một cửa ngươi cũng quá bất được."

Nói thật, làm Nhân Hoàng thời, năng ngôn thiện biện giả ta đã kiến thức không ít, ngươi chớ có khởi kia quý biện tâm tư."

"Vấn bối không dám, " Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, bắt đầu mình ...

Nhất biện.

Vấn đề này đáp án, tại cái vấn đề ngoài.

Cơ bản đáp án:

【 Thiên Đạo bất dĩ Nhân tộc ý chí vận chuyển, cần phải là người học được đi cùng Thiên Địa tự nhiên hài hòa ở chung, người cũng là Thiên Địa nhất bộ phận.

Mà lại tai niên, năm được mùa đều là số trời, người có sinh lão bệnh tử, sớm tối họa phúc, Thiên Đạo có hành, không thể khinh phá. 】

Kế tiếp, cũng khả hơi làm kéo dài:

【 người không thể quyết định thiên tai có hay không bùng xuống, nhưng người nhưng có thể đấu tranh thiên tai, dĩ nhân lực độ tai họa. 】

Theo sau thâm lấy lập ý:

【 Nhân tộc lúc này là trong thiên địa đơn nhất nhân vật chính, cần phải thời khắc bảo trì cảnh giác, tự mình cố gắng, tự lập, mượn thiên tai dĩ ma luyện tự thân, sợ bị chủng tộc khác thay thế được nhân vật chính vị. 】

Cuối cùng lại dĩ Nhân Giáo lý niệm vẽ rồng điểm mắt một câu:

"Người pháp Thiên Địa, đạo pháp tự nhiên.

Tự nhiên cũng không phải một mặt ôn hòa, cũng có tàn khốc cùng dữ dằn.

Nhân tộc cần phải học được kính sợ Thiên Địa, mới có thể trường thịnh bất suy, vĩnh là việc chính giác."

Nhất phần 'Về hư Nhân Hoàng thi đình mãn phân giải bài thi', liền loại này xuất lộ

Thậm chí còn có thể làm cái công thức, bộ cái khác nội dung vào.

Lý Trường Thọ lời nói hạ xuống, Đại Vũ chính là chau mày, khẽ thở dài một tiếng.

Thấy thế, Lý Trường Thọ cũng không khỏi có chút không yên, hỏi: "Tiền bối, văn bối chính là có ngôn ngữ không lo chỗ?"

"Cũng không phải như thế, người đáp thập phần không sai, liền là có chút quá mức tiêu chuẩn, như là trước đây liền chuẩn bị hảo đáp án, nhưng ta không tốt đánh giá."

Đại Vũ trầm ngâm hai tiếng, "Tính người quá này một cửa.

Người thứ hai vấn đề, như có một ngày, Thiên Đế muốn hạ phàm đi hồng trần bên trong hành tẩu, thể hội Nhân tộc bách thái, người là ngăn trở, còn là trợ lực?

Trả lời ngăn trở còn là trợ lực chính là, không cần nhiều lời thoại rồi, đầu đều nghe lớn..."

Lý Trường Thọ nghe vậy ngăn ra, tùy theo nhân tiện nói: "Bất đa quản, việc này là Thiên Đế mình suy nghĩ, cùng ta cũng không liên hệ."

"Tốt lắm, người thứ ba vấn đề..."

Giả như người bị mình phụ nhân bởi vì một chút việc nhỏ liền thoá mạ một chút, người là phải tha thứ nàng, hay là nên phản kích trở về?"

Đương nhiên là lựa chọn tha thứ nàng !

Lý Trường Thọ cơ hồ thốt ra, nhưng tùy theo liền ý thức được, này vấn đề khả năng không phải đơn giản như vậy.

Đệ một vấn đề, nhìn như vẫn là Thiên Đế hàng thiên tai, trên thực tế vẫn là người cùng tự nhiên.

Người thứ hai vấn đề, nhìn như vẫn là Thiên Đế cùng Nhân tộc quan hệ, trên thực tế ám có sở chi, chắc là Phục Hy đại lão tính đến Ngọc Đế Bệ Hạ hội hạ phạm thể nghiệm 'Người' sinh.

Bằng không Phong Thần đại chiến trung dương tiền, 'Ngọc Đế cháu ngoại trai' cân cước từ đâu mà đến? Ngọc Đế phải là tại phạm trần bên trong luân hồi tu hành, mới có khả năng hồi Thiên Đình thời, mang về một vị muội muội.

Kia này người thứ ba vấn đề, nhìn như là rất việc nhà một việc, tức 'Trượng phu bị thê tử thoá mạ', trên thực tế vẫn ...

Phải là Nhân tộc nội bộ giữa, mẫu hệ tộc quần cùng phụ hệ tộc quần tồn tại mâu thuẫn vấn đề!

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, đạo một câu: "Phản kích, hơn nữa phải phản kích."

"A? !"

Đại Vũ để quân tinh thần chấn động, khẩu âm lại bất tự giác xông ra, nhưng đề thấp tiếng nói vẫn: "Vì cái gì loại này kiên định?"

"Tự Nữ Oa Thánh Mẫu tạo người, các vị tiên hiền định ra hôn phối giá thú sự, nam nữ giữa nên là ngang hàng .

Nam tử thân cường thể kiện, đa môn thủ công, cung ứng một nhà nam nữ áo cơm; nữ tử thai nghén tân sinh, đa tế nhị, cũng sẽ trợ giúp nam tử môn thủ công.

Hai giả cộng đồng dưỡng dục hài đồng, vì vậy Nhân tộc mới có thể sinh sản không thôi.

Vô luận là đâu nào nhất phương quá mạnh mẽ thế, đều sẽ tạo thành Âm Dương thất hành; mà một nhà bất ôn, nhà nhà bất ôn, thì bộ tộc bất ôn, tộc quần nguy rồi.

Cho nên nói, nếu gặp được không công chính đối đãi, nên hợp lý phản kích, dĩ duy trì Âm Dương cân đối!"

Đại Vũ cặp kia mắt to nhất thời tràn đầy ánh sáng, "Đạo hữu lời nói, đại đạo chi lý!

Không sai, vợ chồng vốn là phải tương kính tương nặng, ta còn là ngày xưa Nhân Hoàng, thống trị Cửu Châu đại địa, như thế nào năng tại thoái vị sau đó, bị nhất phụ nhân mỗi ngày chửi âm lên!"

Lý Trường Thọ này lão thần tiên giấy đạo nhân biểu tình nhất thời có chút ngưng trệ.

Này để quân...

Gì tình huống?

Đại Vũ đứng dậy, thân hình khôi ngô rắn chắc, nhất bả giữ chặt Lý Trường Thọ này giấy đạo nhân có chút đơn bạc cánh tay, cười nói:

"Chạy! Đạo hữu theo ta đi! Ta hôm nay đương đạo hữu mặt, hảo hảo nói nàng nhất!"

Này vị về hư Nhân Hoàng lời nói đột nhiên dừng lại, cái trán mồ hôi lạnh chảy ròng ròng;

Đại Trạch phạm vi mấy trăm dặm đột nhiên hôn thiên ám địa, Lý Trường Thọ theo bản năng ngẩng đầu nhìn đi, đã thấy trăm tượng cao không trung, nhất mặt bóng hình xinh đẹp lẳng lẳng mà đứng, đối phía dưới tiểu thuyền thượng hai người mở ra tay phải.

Đại Vũ hồ khu chấn động, cao giọng hô: "Phu nhân, nhất thiết không được động thủ, có khách tới!"

"Hừ!"

Chợt nghe vân thượng một tiếng hừ lạnh, Lý Trường Thọ liền cảm giác mình khối này giấy đạo nhân thân thượng tiên lực đình chỉ vận chuyển, mà trước mặt Đại Vũ để quân, nháy mắt bịt kín một tầng thạch hóa sắc thái.

Bất đẳng Lý Trường Thọ có bất luận ứng đối, đã là cùng Đại Vũ nhất tề hóa thành hai tôn tượng đá, y bào, bảo nang đều vô ngoại lệ.

Vân thượng kia bóng hình xinh đẹp tùy theo biến mất không thấy, Thiên Địa khôi phục thanh minh, phía dưới hai nam nhân dưới đáy lòng để lại hối hận nước mắt...

Một lát sau, một trận gió mát phất quá, mặt nước tạo nên hơi hơi gợn sóng.

Sau nửa canh giờ, hai đôi chim chóc đi ngang qua, tại Đại Vũ để quân cùng Lý Trường Thọ cái trán từng người dừng lại một trận, tùy theo gương cánh bay đi.

"Cái kia..."

Lý Trường Thọ đáy lòng vang lên Đại Vũ tiếng nói.

"Hải Thần đây nhé, xin lỗi, liên lụy ngươi ."

"Tiền bối, vị kia..."

"Nhà của ta phu nhân, này không phải trị thủy thời điểm thua thiệt nàng, ta cũng không tốt thật sự đối nàng phát hỏa, " Đại Vũ khụ hai tiếng, "Nàng này thần thông tam thiên tự hành khả giải, Hải Thần ngươi sốt ruột ư? Sốt ruột ta tự ra tay bả chúng ta hai cái cứu ra."

"Bất cấp, bất cấp."

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận run rẩy, hoàn hảo mình tâm thần vô câu vô thức, cùng Đại Vũ giới hàn huyền vài câu, liền để lại bộ phận tâm thần tại chỗ đó.

Lúc này, còn là không thể cùng Đại Vũ để quân đa trao đổi, này chắc là Đại Vũ để quân tối xấu hổ thời khắc... Chi nhất.

Thế là, Lý Trường Thọ đối Hiên Viên tiền bối càng khâm phục .

Bất quá nói trở về, tục truyền Hiên Viên hoàng đế chính là Bắc Câu Lô Châu đại huyền quy chuyển thế, có chống đỡ thiên công đức, Hồng Hoang sinh linh đều thiếu hẳn một phần nhân quả.

Hoán làm người bên ngoài, loại kia phúc nguyên tất nhiên tiêu thụ bất khởi.

...

Cùng Đại Vũ để quân cộng hoạn nạn ngày thứ hai, quang mây.

Tiểu Quỳnh Phong thượng, Lý Trường Thọ chính thủ đan lô luyện đan;

Trước đây tầm bảo giấy đạo nhân đoàn tại Trung Thần Châu su tầm Lạc Bảo Đồng Tiền tằm tích thời, chủ yếu mục đích không đạt thành, cái khác tiểu mục tiêu nhưng thật ra đều đạt thành .

《Hồng Hoang linh bảo lục 》 tự không cần nhiều lời, cái này không có gì thực tế giá trị.

Lý Trường Thọ thuận đường còn vợ vét một ít linh thảo dược cây cỏ, đã muốn có thể tay chuẩn bị luyện chế 'Cảm ngộ' loại đan dược, giúp Vạn Lâm Quân lão gia tử, sự phụ đột phá bình cảnh.

Nguyên nhân muốn thời khắc chú ý Hỏa Vân Động bên kia, Lý Trường Thọ cũng không dám đa phân tâm, chỉ dám tại chỗ đó cân nhắc đan đạo.

Đang nhàm chán thời, đột nhiên đã nhận ra phía sau núi phòng cờ bạc truyền đến một cỗ rất nhỏ linh khí bắt đầu khởi động, tựa hồ có ai đột phá...

Lý Trường Thọ tiên thức lập tức nhìn thấu tầng tầng cấm chế, thấy được cả người lóng lánh linh quang Linh Nga.

Lúc này, Linh Nga thân chu phiêu xuất nhất vài đóa bát cánh hoa bán bán trong suốt hoa sen, nàng lung linh có hứng thú dáng người càng hiển mê người, tu vi khoảng cách về đạo chín chỉ kém một tia.

Lý Trường Thọ chính là thoáng nhúu mày.

Hỏa hậu còn là bất túc, đạo cơ còn chưa đủ ổn định, tự thân đạo mơ hồ không rõ, tại nàng năng thiện dùng độ kiếp đại lễ bao điều kiện tiên quyết hạ, độ kiếp xác xuất thành công đại khái chỉ có chín thành bảy mươi lăm.

Kia phần đại lễ bao, có thể sánh bằng Lý Trường Thọ năm đó chuẩn bị cho tự mình, còn muốn cường lực rất nhiều.

"Xem ra, còn là có tất yếu làm một lần tu hành huấn luyện doanh."

Bất đồ người độ kiếp phi thăng...

Nhưng nhất định phải sống sót a, Linh Nga.

(ps: Cảm tạ lão minh chủ "Khiến uy bức làm sao chạy" phiêu hồng đánh thưởng ủng hộ ~)

-----oOo-----

Đệ nhị bách tám mươi sáu chương bất cầm chính là không nể mặt ta lâu

"Ai, điếm nhẹ... Đạo hữu điếm nhẹ."

Đại trạch góc huyền phù tiên trên núi, hai đạo thân ảnh chính rón ra rón rén, lên lút địa hướng tới đỉnh núi xuất phát.

Phía trước vị kia khôi ngô tráng hán đã muốn bỏ đi áo toi, áo ngắn quần dài có chút 'Mộc mạc', nhưng tự thân lơ đãng giữa tản ra uy nghiêm, nhượng người tuyệt không dám có khinh thường chi tâm.

Đây chính là phân một tia Hồng Mông khí tím đại lão!

Tráng hán phía sau, Lý Trường Thọ lão thần tiên giấy dai đạo nhân chậm rãi đi theo, đã muốn đem hiến cho Đại Vũ lễ vật một mình chuẩn bị hảo.

Đông Mộc Công chuẩn bị lễ vật thời, tự nhiên là chuẩn bị bát phần, Thiên Đình lúc này lại cùng, da mặt cũng là muốn , không có khả năng nhượng Hải Thần đề một phần lễ vật lại bái kiến tám vị Nhân tộc tiên hiền.

Chính là, trước mặt loại này tình hình, xa vượt xa quá Lý Trường Thọ mong muốn suy nghĩ...

Hắn đương thật muốn hỏi Đại Vũ tiên bối một câu:

Làm gì ?

Không nên lôi kéo hắn lại trong nhà tọa tọa làm gì?

Đại gia đối loại sự tình này hiểu lòng bất tuyên, mỉm cười, đi qua cũng liền đi qua rồi, làm gì mạnh hơn chống đỡ da mặt...

Trong lòng run sợ địa đi ngang qua mấy chỗ lâu các sau đó, Lý Trường Thọ đi theo Đại Vũ để quân vào mấy tầng đại trận, đến một chỗ đỉnh núi biệt uyển trung, hai người nhất tề nhẹ nhàng thở ra.

Liếc nhau, từng người trung khí mùi phần địa cười to hai tiếng, toàn bộ đương vừa rồi vô sự phát sinh.

"Thỉnh!" Đại Vũ giơ tay nhắc chân đương hiển để quân khí phách, đại vung tay lên liền là một câu: "Hàn xá đơn sơ, chớ có ghét bỏ, hôm nay ngươi ta cộng hoạn nạn, đương vi tri kỷ rồi!"

Lý Trường Thọ: ...

Này là, nghĩ phong mình khẩu?

Lý Trường Thọ nhất thời cười khô tiếng, mình đâu sợ nhảy ra đi nơi nơi đối người hô, Nhân tộc Đại Vũ để quân sợ vợ, mỗi ngày bị mình phu nhân đồ sơn thị mắng khóc, này cũng không ai tin đi?

Hơn nữa so sánh với Đại Vũ để quân bát quái, Nhân tộc luyện khí sĩ nhóm càng để ý hiên, khụ, càng để ý như thế nào trường sinh hỏi mới đúng!

"Tiên bối yên tâm, " Lý Trường Thọ thấp giọng nói, "Vãn bối việc này không chỗ nào kiến, không chỗ nào văn, chỉ biết tiên bối thần thông quảng đại, bảo vệ thế lữ, quả thật ta bối nam nhi điển phạm!"

Đại Vũ nhất thời hí mắt cười, thở dài: "Sợ sẽ là sợ, không cần loại này uyển chuyển.

Ta thiếu nàng, đây đều là phải ."

Nói xong, Đại Vũ buông cần câu cá lâu, đem áo toi treo ở một bên, liền nhượng Lý Trường Thọ đi cây hạ thạch bàn chỗ chờ chút.

"Không cần câu thúc, tại này tiểu viện không có gì quy củ."

"Đa tạ tiền bồi khoản đãi, " Lý Trường Thọ cũng chấp tay, thành thành thật thật tọa ở một bên chiếc ghế thượng, đẳng Đại Vũ để quân cùng nhau uống trà.

Năng cùng Đại Vũ để quân đánh hào quan hệ, đối Lý Trường Thọ mà nói, tất nhiên là bách lợi mà không một hại.

Thuận tiện, Lý Trường Thọ bắt đầu đánh giá cái này tiểu viện các nơi tạp vật đồng.

Một bên góc trung, tà bày đặt nhất chỉ tấm bia đá, tấm bia đá bên cạnh bày nhất căn gi sắt loang lỗ thiết côn tử, bên còn có nhất bả thạch phủ.

Lý Trường Thọ vốn không như thế nào cảm thấy hứng thú, chỉ là ngẫu nhiên thấy được, nhưng chính là bởi vì nhìn nhiều này liếc mắt một cái, liền có chút na bất khai tầm mắt...

Hảo nồng đậm công đức lực!

Thậm chí, tùy tiện đâu nào nhất kiện, đều là mình lúc này sở tích lũy hương khói công đức mấy lần!

Nhưng lại là thuần túy Thiên Đạo công đức.

Chẳng lẽ này là Đại Vũ để quân Hậu Thiên công đức linh bảo, năm đó trị thủy thời khai sơn sáo trang?

Liền như vậy ném góc mông bụi?

"Ân?"

Thay đổi mặc trường bào Đại Vũ tự phòng trong mà đến, theo Lý Trường Thọ tầm mắt nhìn lại, nhất thời cười cười.

Trương tay nhất nhiếp, kia căn thiết côn tử đến Đại Vũ trong tay, bị Đại Vũ bung hướng trước đi tới.

"Cấp!" Đại Vũ ha ha nở nụ cười tiếng, "Hàn dùng.

Vật ấy là ta năm đó trắc lượng mực nước dùng thước đo, không có gì trọng dụng, chính là khả đại khả tiểu, chắc chắn không tầm thường hủy, có một phần công đức tại nó thượng.

Dem vật ấy đặt ở trong nhà, chi một chút phòng lương, chống đỡ một chút lều trại, cũng là không sai ."

Lý Trường Thọ: ...

Định, Định Hải Thần Châm?

Hắn cầm này đồ chơi làm chi?

Mình đường đường Thiên Đình Hải Thần, tổng không thể dùng này lão thần tiên bộ dáng, cầm cần gây gộc cùng người bên ngoài chém giết đi?

Khó khăn bất thành, mình cầm thứ này, đem nó thượng công đúc rút ra, lại luyện chế một phen, khắc thượng như ý kim cô bồng năm chữ, đưa đến long cung bên trong đương cái vật trang trí, cấp nào đó chỉ nói không chính xác mấy vạn năm sau mới có thể bính xuất tới hầu tử dùng?

Hơn nữa Tây Du kiếp nạn tám phần cũng là Thánh Nhân tính kế, đại giáo tranh, Định Hải Thần Châm thứ này hắn là thật sự không dám lộn xộn!

Hắn hiện tại thiếu bảo vật không giả, nhưng cũng không phải gì bảo vật đều muốn cầm;

Loại này đại nhân quả vật, Lý Trường Thọ tuyệt đối là kiên quyết từ chối không thu.

"Không được, không được, vãn bối như thế nào năng thu loại này lễ trọng!"

"Ha ha ha!" Đại Vũ cười nói, "Chớ có nói móc ở ta, ta lai Hỏa Vân Động thời, đem có thể để lại cho đồng tộc đều để lại, chỉ dẫn theo này mấy thứ dính công đức bảo vật lại đây.

Đến nay ta cũng coi như tu đạo thành công, công đức ở ta cũng không còn rồi nhiều lắm tác dụng.

Cầm đi!

Như thế nào, ngươi còn muốn muốn ta khai sơn phủ bắt thành? Kia chính là ta bình nhận, sát phạt dùng bảo vật cũng không có thể loạn tặng.

Huống chi, này thiết bồng cùng khai sơn phủ, đều là năm đó Thái Thượng Lão Quân tiên bối tặng cho, hôm nay đưa trả lại cho Nhân Giáo đệ tử, cũng là nhất tràng duyên pháp."

Này gây gộc như thế nào liền không phải sát phạt bảo vật ?

Xem thường khi tại này?

Lý Trường Thọ cười nói: "Tiền bối, văn bối lần này là đại Ngọc Đế đến đây, không tiện tiếp tiền bối tặng cho chi bảo."

"Ai, chỗ đó không có gì Nhân Hoàng cùng Thiên Đình đại thần, " Đại Vũ đem này gì sắt loang lồ thiết bổng ném tới Lý Trường Thọ trước mặt, "Người coi trọng mượn, nếu là ghét bỏ liền bắt cầm."

Nói xong, Đại Vũ cười tùm tùm đạ nhìn Lý Trường Thọ.

Nghiễm nhiên nếu là không thu này hàn phí, hôm nay việc này sẽ không hết...

Nhưng này căn thiết côn tử, mình quả thật...

"Tiền bối, ngài năng hoán nhất kiện ư?"

Lý Trường Thọ tâm niệm vừa chuyển, nhất thời có ứng đối phương pháp.

Đại Vũ nghe nói Lý Trường Thọ này nhất vấn, quả thật sừng sốt một chút, cúi đầu nhìn trong tay này căn thiết bổng, buồn bực nói: "Thứ này còn có cái gì thuyết pháp bất thành?"

Lý Trường Thọ nói: "Tiền bối ngài muốn đưa văn bối lễ vật, văn bối không nên chối từ, nhưng chớ có là Lão Quân luyện chế bảo vật.

Văn bối đi Đâu Suất Cung bái kiến Lão Quân thời, Lão Quân ban thưởng hạ là đan đạo, mà phi bảo vật.

Này nếu là nhượng Lão Quân gặp được, chắc chắn nghĩ đến văn bối tâm có bất mãn..."

Này lý do mặc dù gượng ép, nhưng tóm lại là miễn cưỡng viên thượng .

Đại Vũ nghĩ nghĩ, đem này thiết côn phóng ở một bên, thoáng có chút rời rắm.

Tùy theo, Đại Vũ vỗ đùi, "Nhu thế nào bả cái này bảo vật đã quên? Người là Hải Thần, thứ này đối với người cũng ứng rất có ích lợi! Mà lại đẳng, ta đi bên trong tìm xem!"

Lý Trường Thọ mỉm cười đáp ứng một tiếng, đáy lòng một trận run rẩy.

Đẳng Đại Vũ để quân vôi vàng chạy tới chính phòng, Lý Trường Thọ cũng đánh giá vài lần bên chân này căn thiết côn.

Nâng tay cầm trụ này thiết côn, nhưng thấy này thiết côn có chút trầm trọng.

Hoàn hảo, khối này giấy đạo nhân trong cơ thể tiên lực, là thuần khiết Kim Tiên tiên lực, nếu là thành Kim Tiên trước, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân sợ là muốn thi toàn lực, mới có thể đem thứ này nhặt lên.

Nâng lên thiết côn, lau một ít gỉ sắt, liền kiến nó trên có khắc họa rậm rạp độ lượng, Lý Trường Thọ đáy lòng có chút hiểu ra.

Này căn gậy gộc sờ dĩ còn chưa có đi Đông Hải, chắc là còn chưa hóa thành như ý kim cô bông.

Hảo nồng đậm công đức lực...

Lý Trường Thọ nói bất tham, đó là không có khả năng.

Hơn nữa hấn cũng nghĩ tới, mình chỉ cần đem vật ấy lấy đi, rút ra chạy công đức, nặng mới luyện chế, phóng đi Đông Hải, xin nhờ Đông Hải long cung trông nom, kỳ thật cũng là thành toàn vật ấy quy túc.

Bất quá, căn cứ có thể không khiến nhân quả liền bất khiến nhân quả nguyên tắc, Lý Trường Thọ còn là đánh mất loại này ý niệm trong đầu.

Ồn một tay, còn là bất cầm cho thỏa đáng.

Lập tức, Lý Trường Thọ đứng dậy, đem này căn thiết côn thả lại góc trung.

Tiểu viện mặt đất cũng là bị đại trận bao bọc, bằng không cũng không chịu nổi này thiết côn sức nặng.

Lý Trường Thọ nhìn kia rỉ sắt khai sơn phủ, cơ hồ mau mờ hồ không rõ công đức bia, đáy lòng nhẹ giọng tán thưởng:

Ngày xưa trị thủy vi Nhân Hoàng, lập đỉnh Cửu Châu định quốc cương.

Mà nay mang theo thê đồng quy ản, vũ khí được gì công tích tàng.

Loại này Nhân tộc tiên hiền, quả thật đáng giá khen ngợi.

Lúc trước cùng Lục Áp đạo nhân đối diện thi sau, thi lực cũng là đại trưởng a!

"Lai, nhìn xem vật ấy!"

Đại Vũ trung khí mùi phần địa hô tiếng, đang cầm nhất chỉ quyền trục chậm rãi mở ra, dùng sức nhất thời, nó thượng tro bụi bay loạn.

"Đây là Nam Châu thể tục Thủy Văn Hà Đồ, cùng kia Tiên Thiên bảo vật hà đồ, lạc thư cũng không đồng, này mặt trên ghi lại, ta nắm đó trị thủy thời họa hạ đại địa nước mạch.

Không ít khu vực thủy văn có chút phức tạp, Thiên Đình đến nay đối Nam Thiệm Bộ Châu hiểu biết còn không đa, hôm nay liền đem vật ấy đưa ngươi, sau này có lẽ cũng khả vi thương sinh linh tạo phúc.

Vật ấy chỉ cần hơi thêm luyện chế, liền tái sinh hộ thân dùng."

Nói trung, Đại Vũ hai tay đẩy đưa, này họa quyền chậm rãi triển khai, nó dâng lên xuất đạo đạo màu thủy lam quang hoa, tản mát ra nhân nhật văn nước làn sóng.

Nó thượng có nhất điều điều giang hà dâng tượng, bên tai năng nghe nói nổ vang nước tiếng!

Này là...

Hậu Thiên cực phẩm công đức linh bảo!

Lý Trường Thọ nâng lên hai tay, này bảo đồ rất có linh tính, tại Lý Trường Thọ trước mặt tự hành cuộn cuộn nổi lên, rơi vào trong tay hắn.

Xa tại đông châu Độ Tiên Môn trung bản thể đột có khác thường, nguyên thần cảm giác được này bảo đồ thượng truyền đến vui sướng loại tình cảm, mà nguyên thần bên cạnh Hải Thần thần quyền bảo khí nhuận thổ xoa, khụ, tam tiêm cương xoa cũng phát ra nhẹ nhàng chấn động.

"Đa tạ tiền bối ban thưởng bảo!"

Lý Trường Thọ đối Đại Vũ làm cái đạo vái chào, Đại Vũ lúc này cuối cùng yên tâm

"Lai, uống trà uống trà, tại ta này nghỉ tạm nửa ngày, ta mang ngươi đi bá kiến tất cả vị tiền bối!"

Thế là, Đại Vũ cùng Lý Trường Thọ tọa mà ẩm trà, tán gẫu khởi Nhân tộc hiện trạng.

Lý Trường Thọ đem Thiên Đình đưa cho Đại Vũ để quân lễ vật đem ra, nó nội là nhất phương hộp gắm, hộp gắm nội có tam chỉ đại bàn đào, một quyền sách sách, hai chỉ làm công tinh tế phượng sai, còn có mấy thứ cầm trong tay thưởng thức vật.

Bàn đào chính là Tiên Thiên linh căn sở kết, phần lễ vật này giá trị cũng liền có bảo đảm.

Mà xem Đại Vũ đôi kia mấy kiện thường thức vật cũng là có chút yêu thích, phần lễ vật này tự nhiên cũng coi như viên mãn .

Lập tức, Đại Vũ đã đem hai chỉ ngọc hoàn nắm tại lòng bàn tay, nhẹ nhàng 'Bàn' , nó thượng nhất từng đợt từng đợt kỳ lạ tiên lực chui vào Đại Vũ để quân lòng bàn tay, nhưng Đại Vũ sắc mặt có chút khoan khoái.

"Khả cấp tất cả vị tiên bối chuẩn bị lễ vật?"

"Chuẩn bị rồi, " Lý Trường Thọ cười đáp ứng tiếng.

Đại Vũ nói: "Ngươi hôm nay đến đây, trước đây Phục Hy tiên bối đã bói toán tính đến rồi, cũng biết ngươi tới bởi vì chuyện gì.

Tại Nhân tộc trung khởi xướng tế bái Thiên Địa sự, kỳ thật cũng không dùng chúng ta này chút đã bắt tại Nhân Hoàng vị đồng ý.

Ai, đến nay Nam Thiệm Bộ Châu vô cộng chủ lâu rồi, khắp nơi hỗn loạn, quốc gia san sát, ta năm đó lập hạ trật tự, sớm đã không còn sót lại chút gì.

Nhân tộc mặc dù hưng thịnh, nhưng cũng có không ít người tộc chịu đủ chiến loạn nổi khổ, nếu có thể nguyên nhân tế bái Thiên Địa, mà được Thiên Đế can thiệp, nhưng Nam Thiệm Bộ Châu sớm ngày lại về nhất thống, Nhân tộc cũng khả an rồi."

Lý Trường Thọ đáy lòng vừa động.

Chẳng lẽ, thương quốc quật khởi, nguyên đến nay nhất, khởi ở Thiên Địa?

Ách, mình tới tìm Lạc Bảo Đồng Tiên, nhân tiện cũng tham dự Thiên Địa lượng kiếp, Nhân tộc đại sự?

Mình chẳng lẽ thành Thiên Đạo lão gia công cụ người, tại thúc đẩy một việc, hướng Thiên Đạo suy diễn phương hướng tiến tới?

Bất thành thánh chung không thể siêu thoát nơi này, Hồng Hoang hung hiểm, rất lớn nhất bộ phận cũng ở chỗ này đi.

Lý Trường Thọ đáy lòng xét qua này chút cảm khái, cũng không chậm trễ mình cùng Đại Vũ chuyện phiếm, hai người cũng coi như trò chuyện với nhau thật vui.

Đại Vũ học thức uyên bác, kiến thức rộng rãi, ở tu đạo tất cả sự đều có đọc lướt qua, cũng có một loại phổ thông luyện khí sĩ cao thủ khó có khí độ, thường thường đơn giản nhất ngữ, khiến cho Lý Trường Thọ đáy lòng rất nhiều hiểu ra.

Bọn họ đàm nhiều nhất , tự nhiên là Nhân tộc sự.

Đang lúc hai người trò chuyện với nhau thật vui, Đại Vũ đột nhiên lời nói một chút, có chút khẩn trương địa đứng dậy, liên tục cấp Lý Trường Thọ điều bộ.

"Mau, mau trốn đi!"

Lý Trường Thọ nháy mắt mấy cái, viện môn chỗ đã đi tới một vị mỹ mạo phụ nhân.

Nàng sinh quốc sắc thiên hương, da thịt lừ dỗi sương ngạo tuyệt, đâu sợ chỉ là thân thô y váy dài, chùm đơn giản tóc mây, cũng là như thế phương hoa xinh đẹp nho nhã.

Chính là biểu tình... Có chút lạnh lùng.

Đồ sơn thị?

Xem Đại Vũ để quân cả người căng thẳng trạng thái, phải đúng rồi.

Nàng bung khay, mâm mà đến, nó nội có mấy thứ nóng hôi hổi tinh mỹ thức ăn, còn có nhất hồ rượu ngon, hai chỉ chén rượu.

Đồ sơn thị không nói được một lời đem này chút bố trí hảo, Lý Trường Thọ ở bên làm cái đạo vái chào, ngôn nói: "Đa tạ tiền bối."

"Ân, " cuối cùng, nàng ứng tiếng, chính là xem đều bắt xem Đại Vũ, bung khay, mâm khoản khoản mà đi.

Đại Vũ xấu hổ cười, đợi đồ sơn thị rời khỏi, lúc này mới thật dài địa nhẹ nhàng thờ ra.

Lý Trường Thọ thấp giọng nói: "Tiền bối, văn bối vốn không nên hỏi đến tiền bối gia sự, nhưng hôm nay thu tiền bối ban tặng bảo vật, văn bối tóm lại nghĩ giúp tiền bối làm chút gì.

Tôn phu nhân này là..."

"Cãi nhau rồi, " Đại Vũ ngòì trở lại ghé trên, nhìn kia mấy món ăn sáng, thật cẩn thận địa gấp nhất khối linh thịt bò, đặt ở trong miệng tinh tế nhấm nuốt, "Hàng năm sảo, cũng không biết đến cùng làm sao vậy."

Lý Trường Thọ nói: "Cảm tình là như vậy, không bằng tiền bối tinh tế nói đến, đâu sợ văn bối xuất bất thượng chủ ý, cũng có thể giúp tiền bối thư giải một phen."

"Người hiểu cái này?"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, "Nguyệt Lão, văn bối huynh đệ."

"A?" Đại Vũ trước mắt sáng ngời, nghĩ nghĩ, đem ngày thường vụn vặt sự kể lại nói tới.

Lúc này Đại Vũ, phi gì Nhân Hoàng, cũng bất quá là cái làm không rõ mình thế tử đáy lòng đến cùng suy nghĩ gì gì đó nam nhân thôi.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ chợt nghe hiểu được đến cùng là chuyện gì xảy ra.

"Tiền bối còn thỉnh đưa lỗi tai lại đây, " Lý Trường Thọ đạo, "Ta có nhất pháp, nhất sách, một đoạn khẩu quyết, có lẽ đôi tiền bối có chút trợ giúp."

"Quả thật?" Đại Vũ trước mắt sáng ngời, tiếp cận hướng trước đi.

Lý Trường Thọ cân nhắc ngôn ngữ, bắt đầu chậm rãi giảng thuật, lại là 'Loại này như thế, như thế loại này', rất nhanh khiến cho Đại Vũ mặt lộ vẻ giật mình, lại lâm vào trầm tư bên trong.

Hai cái thời thần sau, một chỗ lâu các nội.

Thay đổi một thân màu vàng chiến giáp Đại Vũ chậm rãi mà đến, đến kia lâu các cửa sổ trước, nhìn tại kia đôi kính trang điểm bóng hình xinh đẹp.

"Phu nhân..."

《 hồng thê mười ba sách 》 (Thiên Đình Hải Thần , đề nghị phối hợp 《 hồng thê lời tâm tình bảo điển 》 sử dụng) đệ nhị sách:

【 người thật đẹp, ta sai lầm rồi, việc nhỏ có thể có gì nguyên tắc.

Mạc tranh lý, lời tâm tình đa, sát ngôn quan sắc trước bé. 】【

Đại Vũ ôn tiếng nói: "Nhìn chung cuộc đời, còn là nhà của ta phu nhân tối xinh đẹp, đâu sợ lại có mấy trăm nguyên hội, ta cũng là xem không nề ."

"Hừ!" Chính sơ phát nữ tử động tác một chút, tại kính trung mắt nhìn phía sau phu quân.

"Phu nhân, ta trước đây quả thật làm không ổn, nguyên nhân việc nhỏ liền cùng phu nhân nổi lên tranh chấp... Ta quả nhiên là làm sai ."

Sơ phát nữ tử đôi mắt đỏ lên, thấp giọng nói: "Người là ngày xưa Nhân Hoàng, cần gì phải đối ta nhất phụ nhân nhận sai?"

"Ở nhà nào có cái gì Nhân Hoàng bắt Nhân Hoàng? Chỉ có ta kết tóc hoạn nạn thê."

Đại Vũ khẽ thở dài tiếng, hướng trước bước ra hai bước, thử tính địa nâng tay, giúp đỡ nhà mình phu nhân vai, "Phu nhân, trước đây là ta không bỏ xuống được loại này cái giá..."

"Người hôm nay như thế nào..."

"Phu nhân, kiếp này năng gặp được người, quả nhiên là ta chuyện may mắn, có thể cùng người tại chỗ đó bên nhau, cũng quả nhiên là ta cuộc đời tối đắc ý sự.

Sau này chậm chậm tuế nguyệt, chỉ nguyện cùng người diện mạo bên nhau, như ta trước đây có gì thua thiệt, quãng đời còn lại liền chỉ dùng để lai cùng người bỏ khắp.

Phu nhân, chớ có tức giận."

"Phu quân, cũng là ta có chút không đúng."

"Phu nhân người thật đẹp..."

Trong lâu các, hai đạo thân ảnh chậm rãi ôm nhau, thấp giọng âm ngữ.

Ở dưới chân núi đợi chờ Lý Trường Thọ lác lác phát trần, yên lặng thu hồi tiên thức, nhìn này cuộn cuộn yên ba, lẳng lẳng đợi.

Hồng Hoang trung sinh linh tổng thể mà nói còn là tương đối đơn thuần, hồng hảo bầu bạn khó khăn xa thấp hơn đời trước...

Bất quá...

Đâu có muốn cùng đi bá kiến đại lão Phục Hy, Đại Vũ tiên bôi tựa hồ bả việc này đã quên, một tầng tầng đại trận đều khai !

Quên đi, Đại Vũ tiên bôi cũng không dễ dàng, vân vân đi.

-----oO-----

Đệ nhị bách bát mươi bảy chương đa tạ tiên bôi!

Tại trên núi chậm trễ hai cái thời thần, Đại Vũ đế quân vội vàng mà đến.

Tạm thời giải quyết gia đình nội bộ không hài hòa nhân tố, Đại Vũ cũng là thần thanh khí sáng, đi đường mang phong, mang theo Lý Trường Thọ tại mấy chỗ tiên sơn tam liên bá, vẫn an tại Hòa Vân Động trung về hưu Nhân Hoàng nhóm, đưa đi Thiên Đình một phần nho nhỏ lễ vật.

Chân chính quan ái, nguyên ở vãn bối dụng tâm.

Chính là, không có thể đi Hiên Viên hoàng đế trong nhà bá phòng, Lý Trường Thọ cảm giác rất tiếc nuối .

—— Hiên Viên đại lão đã là tại Phục Hy đại lão động phủ nội đợi chờ, Lý Trường Thọ trạm tiếp theo, một lần có thể nhìn thấy Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên, ba vị Nhân tộc tiên hiền.

Rõ ràng được lợi !

Này một đường, Đại Vũ đối Lý Trường Thọ khen không dứt miệng, gặp được nhất vị tiên bối Nhân Hoàng liền xưng Lý Trường Thọ có 'Đại trí tuệ', giới thiệu nói 'Này là Thiên Đình tuyệt đối có thông minh tài trí người' .

Lý Trường Thọ bị khoa đều có chút xấu hổ ...

Nhưng hẳn cũng có thể nhìn ra, Đại Vũ đế quân là thật sự tinh thần phấn chấn, nếu không hai người bối phận kém nhiều lắm, Nhân Hoàng nhân quả quá lớn, phòng chừng Đại Vũ đều sẽ đối hẳn kể vai sát cánh, nói một câu:

'Hải Thần, ta huynh đệ rồi!'

Lý Trường Thọ cẩn thận nghĩ nghĩ, hiện đến nay Đại Vũ tiên bối chỉ có phiền toái, cũng chính là về hưu sau cảm tình vấn đề, là Đại Vũ tiên bối mỗi ngày cần đi giải quyết nghi nan.

Có Lý Trường Thọ lần này tương trợ, Đại Vũ sau này tương đương dài một đoạn thời gian, cuộc sống chắc là đoàn tụ sum vầy...

Mà chỉ cần năng thực đọc 'Hải Thần kinh văn', sau này gia đình sự hòa thuận, phụ xướng phụ tùy, cũng không phải gì xa xôi cảnh trong mơ!

Lý Trường Thọ từ cái này góc độ cân nhắc, cảm thấy Đại Vũ tiên bối đối mình loại này nhiệt tình, đảo coi như là tình lý bên trong.

Trên đường, Lý Trường Thọ cũng vấn Đại Vũ, vì sao không đi tìm Hiên Viên hoàng đế học hỏi kinh nghiệm.

Đại Vũ cười khỏ nói:

"Này năng giống nhau ư?"

Hiên Viên tiên bối bên kia tình huống, theo ta bên này hoàn toàn bất đồng.

Nghe nói kia tam nghìn đa vị tiên bối, trừ bộ phận nhỏ tu vi cao thâm, khả siêu nhiên ở ngoài, đại nửa phần thành mấy đại phái hệ, mỗi ngày cân nhắc đều là như thế nào lấy lòng Hiên Viên tiên bối.

Này cảnh giới, ta là quả thật học bất tới."

Lý Trường Thọ: ...

Hoàn hảo mình không đi qua, bằng không mình liền chuẩn bị một phần lễ vật, tam chỉ bàn đào, bên kia không sai máu chảy thành sông!

Đến Phục Hy thị động phủ phụ cận, Đại Vũ chủ động truyền thanh dặn dò:

"Phục Hy tiên bối biết số trời, minh bói toán, suy diễn đạo vô cùng tinh thâm, hơi sau chớ có tại tiên bối trước mặt nói lời nói suông, mạnh miệng, mọi việc đều muốn tình hình thực tế thực giảng."

"Không dám có nửa điểm lừa gạt tất cả vị tiên bối chỗ."

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ trang nghiêm, chấp tay nói lời cảm tạ.

Đại Vũ cười mây, mang Lý Trường Thọ rơi vào Phục Hy động trước.

Động phủ đại môn rộng mở, nó nội truyền đến tiểu ngữ tiếng, dường như có tiên nhân đánh cờ.

Hướng trước chạy, là nhất điều có chút uốn lượn thạch động thông lộ;

Địa thượng đá phiến khắc phức tạp quẻ tượng, đỉnh đầu động vách tường lóe ra ngôi sao thiên tương, tả hữu treo sơn thủy cây rừng họa quyền, ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy một ít đặc biệt kết cấu.

Này động phủ nội linh khí đều mang theo nhàn nhạt tâm hương, cấp người một loại khôn kể sáng khoái.

Lý Trường Thọ vẫn chưa thả ra tiên thức tra xét.

Tượng Phục Hy, Thần Nông loại này cao thủ, mình thả ra tiên thức liền khả năng bị phát hiện, ngược lại hội thất lễ.

Lại queo quá nhất điều đường vòng, tầm nhìn nhất thời bị mở ra.

Trước mắt là một tòa khá cao thạch viên sảnh, bên trái núi giả, thêm đá, chòi nghỉ mát, phía bên phải bảo trì, cá chép lộng lẫy, còn có nhất chỉ lười biếng tiểu linh quy.

Thạch động viên sánh bên cạnh có nhất điều dòng suối vờn quanh, tổng thể bố trí hội tụ vi Âm Dương Thái Cực thể.

Tại kia chòi nghỉ mát trung, lúc này đang có hai vị lão giả, một vị trung niên nam nhân.

Dễ thấy nhất, liền là thân một thân hồng bào lão giả.

Này vị lão tiên bôi tịnh mặt vô râu, khuôn mặt tuy có già nua cảm giác, nhưng không nữa điểm nếp nhăn, hai má thậm chí tản ra nhàn nhạt nước nhuận sáng bóng...

Này hồng bào lão giả, đang cùng kia thân đậm hoàng trường bào trung niên nam nhân đánh cờ đánh cờ.

Lại nhìn này trung niên nam nhân, khuôn mặt mới nhìn thường thường vô kỳ, nhưng đa xem liếc mắt một cái liền cảm thấy hần trăm ổn có độ, xem hai mắt lại thấy hần tướng mạo ngay ngắn, mi uân chính khí, ngời ngay ngắn tại bàn cờ trước, cao ngất thân hình lại cấp người một loại dấu điểm phong duệ cảm giác.

Đại Vũ truyền thanh nói:

"Hải Thần ngươi chớ có nhận sai rồi, mặc hồng bào là Thần Nông tiên bôi, mặc hoàng bào là Hiên Viên tiên bôi, vị kia mặc thanh bào chính là Phục Hy tiên bôi."

Lý Trường Thọ truyền thanh đáp ứng một tiếng, lại nhìn về phía vị kia đầu đội vòng cỏ áo xanh lão giả, đáy lòng đối này ba vị về hư Nhân Hoàng, tất nhiên là tràn đầy kính ý.

Giờ phút này, trong đình ba người từng người dừng lại động tác.

Thân là chỗ đó chủ nhân Phục Hy thị trước hết hướng trước, đứng ở chòi nghỉ mát trước vượt râu mà cười, thanh âm tuy rằng khinh đạm, nhưng cấp người một loại thân cận cảm giác.

"Tiểu hữu một đường vất vả, tới đây địa nghỉ tạm đi."

Hần phía sau Hiên Viên hoàng đế đứng dậy, tùy tay cầm trong tay quân cờ ném tại bàn cờ thượng, cười nói: "Đây là Phục Hy đạo hữu đề mấy ngày Hải Thần?"

Thần Nông thấy thế nhíu mày nói: "Ngươi sao được lại chơi xấu ngươi này!"

"A ha ha, ha ha ha ha!"

Hiên Viên hoàng đế nhất thời ngửa đầu cười to, "Đạo hữu ngươi mặc dù không thắng, nhưng ta cũng không từng thua, ngang tay, ngang tay đi, ha ha ha!"

Thần Nông thị nhất thời mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, theo sau vừa cười buông tiếng thở dài, đem ánh mắt gửi hướng chòi nghỉ mát ở ngoài, nhìn về phía Lý Trường Thọ.

Trước không đề cập tới cái khác, Lý Trường Thọ hôm nay, đã muốn rất thỏa mãn .

Nhìn thấy nhiều như vậy sống ở Nhân tộc đồn đại trung nhân vật, đối với thói quen lật sách cổ hủ mà nói, quả thật có chủng 'Nhân vật từ trong sách bước ra' đã thị cảm.

Tại Đại Vũ đế quân dẫn dắt hạ, Lý Trường Thọ đi đến chòi nghỉ mát trước, khom người làm cái đạo vái chào.

"Thiên Đình Hải Thần, Nhân Giáo đệ tử, bái kiến tất cả vị tiên bối."

"Thiện."

"Không sai."

"Mau vào đi."

Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên đều có hồi ứng, tại trong đình thần nhiên nhận quà tặng, mỉm cười nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ.

Tuy rằng vào lúc này chỗ đó, Lý Trường Thọ Hải Thần giấy đạo nhân, thoát nhìn mới là nhất già nua...

Nhưng hấn bối phận, là thật sự thấp.

Vào chòi nghỉ mát, dâng lễ vật;

Hiên Viên hoàng đế bàn tay phát quá, một bên đa nhất chỉ thạch ghế, nhượng Lý Trường Thọ nhập tọa.

Theo sau, tính cả Đại Vũ, bốn vị về hưu Nhân Hoàng đối Lý Trường Thọ, một trận chà chà lấy làm kỳ.

Lý Trường Thọ: ...

Lại nhìn, hấn đã có thể muốn thu tiên !

Phục Hy vuốt râu cười nói:

"Này hóa thân cầu tứ có chút xảo diệu, đúng là dùng cắt giấy thành người phương pháp, đem nhiều lớp người giấy dính hợp, lại dùng luyện khí cấm chế, trộn lẫn luyện đan nung khô thủ pháp..."

Tựa hồ còn có Vu tộc bí lục? Cần phải cũng là tham khảo cao thâm nguyên thần hóa thân pháp.

Chắc, tiểu hữu có thể có loại này xảo diệu cấu tứ, đúng là cũng không dễ."

Lý Trường Thọ nghe Phục Hy tiên bối loại này lời nói, đáy lòng không hiểu có chút chua xót.

Cảm giác mình này thần thông, chính là 'Chấp ghép' xuất tới thấp phối thân ngoại hóa thân...

Cũng quả thật là chấp ghép xuất tới.

Mình không có thân ngoại hóa thân phương pháp thời, vì bản thể có thể bất lộ diện, quả thật là chấp vá lung tung, ngạnh làm giấy đạo nhân hóa thân!

Đặng Đại Pháp Sư ban thường hạ thân ngoại hóa thân phương pháp, giấy đạo nhân lại dĩ nó giá rẻ, bất thương tổn cập tự thân, không cần ký thác bộ phận nguyên thần, khả đa tuyền thao tác cũng sẽ không tinh thần phân liệt đẳng ưu thế, nhượng Lý Trường Thọ kiên định ma sửa giấy đạo nhân con đường.

Mãi cho đến hôm nay, giấy đạo nhân phương pháp cùng Tiểu Quỳnh Phong cây, giúp hẳn rất nhiều.

Tuy rằng cái sau lần lượt bị vung ... Cái này không trọng yếu.

Liếc mắt một cái có thể xem ra bản thân này giấy đạo nhân chi tiết, này vị Phục Hy tiên bối tu vi, học thức, quả thật...

Khiến Thọ kinh thán!

Đại khái, đây là đại lão đi.

Các vị tiên bối đối Lý Trường Thọ người giấy lời bình một trận, Phục Hy đã đem đề tài đưa 'Chính sự' thượng.

Phục Hy nói: "Tiểu hữu lần này đến đây, chắc là vì Nhân tộc cúng tế Thiên Địa sự, cũng là có tâm."

Lý Trường Thọ chậm rãi nói: "Ngọc Đế Bệ Hạ đối Hỏa Vân Động trung tất cả vị tiên bối vốn là thập phần kính trọng.

Về tình về lý, cũng muốn hỏi qua các vị tiên bối ý kiến, mới có thể yên tâm tại Nam Thiệm Bộ Châu tuyên dương Thiên Đình oai nghi."

Hiên Viên hoàng đế cười nói: "Nếu như thế, chúng ta cũng làm làm bộ dáng, đáp ứng là được."

"Ai, đạo hữu, chúng ta không thể khinh mạn Thiên Đế!"

Phục Hy mặt lộ vẻ nghiêm mặt nói câu, Hiên Viên hoàng đế thành thành thật thật gật đầu đáp ứng tiếng, thoáng có điểm tiêu xấu hổ.

"Tiểu hữu, ngươi xem loại này như thế nào?"

Phục Hy trầm ngâm vài tiếng, tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ ngọc đĩa, nhẹ nhàng đẩy, đưa đến Lý Trường Thọ trước người.

"Còn đây là Nhân tộc tế tự lễ chế, như muốn tế tự Thiên Địa, lúc này lấy này lễ mà thi hành."

Lý Trường Thọ khởi thân đem ngọc đĩa tiếp nhận, nghiêm mặt nói: "Văn bói định đem vật ấy trình ở Bệ Hạ."

"Thiện," Phục Hy vừa ý địa gật gật đầu, chính sự nói xong, liền lộ ra trước đây bình thần tươi cười, cùng Lý Trường Thọ tham thảo một trận hóa thân đạo.

Cái gọi là tham thảo, cũng chỉ là Lý Trường Thọ nghe, Phục Hy đại lão vạch một ít giấy đạo nhân phương pháp bất hoàn thiện chỗ.

Vén vén chỉ là nghe xong chốc lát, Lý Trường Thọ liền có sáng tỏ thông suốt cảm giác!

Trước đây một mực rối rắm, có quan hệ giấy đạo nhân phương pháp hạn mức cao nhất vấn đề, lại có mới tinh địa giải quyết phương án!

Hỏa Vân Động nhất hành đến vậy, Lý Trường Thọ đã là thu hoạch khá phong phú.

Được Thủy Văn Hà Đồ, được Đại Vũ tiên bói 'Hữu nghị';

Càng được Phục Hy tiên bói chỉ điểm, giấy đạo nhân ma sử con đường có tân ánh rạng đông;

Thuận tiện còn hoàn thành mình thượng tấu Ngọc Đế sự, được lợi nhất sóng công đức...

Lý Trường Thọ đều có chút ngưng ngưng, mở miệng hỏi han Lạc Bảo Đồng Tiên tâm tích.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ việc này thu hoạch, xa không dừng ở đó.

Đầu tiên là Phục Hy cười nói câu:

"Tiểu hữu khó được lai một chuyến, ta cũng không có gì thích hợp bảo vật khả tặng, không bằng đưa tiểu hữu nhất quẻ, như thế nào?"

Lý Trường Thọ nghe vậy, đáy lòng nhanh chóng cân nhắc việc này lợi và hại, lập tức khởi thân làm cái đạo vái chào, trong miệng cảm ơn.

Lập tức, Phục Hy nâng tay đổi bảo trì nhẹ nhàng một chút, kia chỉ chậm rì rì lắc lư tiểu linh quy hóa thành một đạo lưu quang, bay đến Phục Hy trong tay, hóa thành nhất chỉ lão cự quy xác.

Lý Trường Thọ ở bên xem cũng là một trận hé miệng.

Linh bảo biến hóa, giống như vật còn sống, này quy xác đúng là Tiên Thiên linh bảo? !

Bói toán dùng Tiên Thiên linh bảo? !

Phục Hy cười nói: "Trước kia tại Nhân tộc thi hành bói toán thuật, là hỏa nung quy xác, xem quy văn dáng vẻ, này pháp dễ dàng chịu Ngũ Hành quấy nhiễu.

Hôm nay ta sử dụng phương pháp, có sở bất đồng."

Nói trung, Phục Hy tại trong tay áo lấy ra dài ngắn không đồng nhất mảnh đá, để vào quy xác bên trong, nhẹ nhàng lay động vài cái.

"Tiểu hữu khả có muốn biết sự?" Phục Hy như thế nhất vấn.

Lý Trường Thọ tâm niệm vừa động, chẳng lẽ Phục Hy tiên bói có ý cấp mình nhất tràng cơ duyên?

"Vãn bói tu hành nhật thiện, thiếu nhất kiện tiện tay hộ thân bảo vật, " Lý Trường Thọ chấp tay đạo, "Hôm nay cả gan, còn thỉnh tiên bói giúp vãn bói bói toán thời, tính toán loại này bảo vật tầm tích."

"Thiện, " Phục Hy nghe vậy lộ ra vài phần mỉm cười, nhẹ nhàng lay động quy xác, ở trong đó rơi xuất dài ngắn không đồng nhất mảnh đá.

Phục Hy nhìn chăm chú vào này mảnh đá, bấm ngón tay suy tính, nhất sợi đạo vận tại thân chu vờn quanh.

Bên ba vị về hưu Nhân Hoàng hào hứng bưng bưng nhìn, không người ra tiếng quấy rầy.

Một lát sau, Phục Hy quanh mình đạo vận tán đi, cười nói:

"Căn cứ quẻ tượng sở hiển, bảo vật tại người bản thể Chân tự vị.

Người bản thể khả hướng đi về phía nam lục vạn lục nghìn dặm, lại về phía tây hành tam vạn tam nghìn dặm, bay qua một tòa vô thủ sơn, lội qua nhất điều hà, đến một chỗ sơn cốc, tự khả tìm được người nghĩ tìm vật."

"Đa tạ tiền bối!"

"Không sao, " Phục Hy xóa xóa cái trán mồ hôi nóng, lắc đầu đạo, "Vi người bói toán quả thật mệt người, đầu sợ vẫn chưa suy tính người bản thể tâm tích, Thái Cực Đồ cũng một mực bên cạnh quấy nhiễu.

Tiểu hữu quả nhiên là được Thái Thanh lão gia coi trọng."

Lý Trường Thọ có chút xấu hổ cười, đáy lòng cũng là một trận kinh ngạc.

Phục Hy đại lão đỉnh Thái Cực Đồ uy năng, đều năng vì hần bói toán, này phần bói toán suy diễn công lực, cũng là không ai bằng ...

Lại nghe Thần Nông thị ôn tiếng nói: "Phục Hy đạo hữu tặng quẻ, kia bản đạo cũng nên có chút biểu thị."

Nói xong, Thần Nông tại mình trong tay áo lấy ra nhất chỉ hộp gấm, dùng tiên lực đưa cho Lý Trường Thọ.

"Vật ấy tên là Bách Mộc Quy Nguyên Châu, để đặt tại linh dược ruộng vườn, chỉ cần quanh mình có sung mãn linh khí, liền khả khiến Hậu Thiên thảo mộc một đêm thành thực."

Lý Trường Thọ tinh thần đại chấn, có này bảo, tiên đạo bình đến tiếp sau nghiên phát cùng sản lượng, hoàn toàn có bảo đảm.

"Đa tạ tiền bối."

Chính lúc này, Hiên Viên hoàng đế lại đứng dậy...

"Hai vị đạo hữu đều đưa rồi, ta bắt biểu thị bắt biểu thị, chẳng phải là quá hiển keo kiệt."

Lý Trường Thọ đáy lòng thảm than, mình này một chuyến, nhưng thật ra thiếu Hỏa Vân Động không ít nhân tình.

Hoàn hảo Hỏa Vân Động bắt nhập Tam Giới, bắt quy Ngũ Hành, bản thân không dính nhân quả, bằng không mình tiếp nhận này chút lễ vật thời, cũng cần hảo hảo cân nhắc.

Mà Hiên Viên hoàng đế cầm xuất tới lễ vật, liền thập phần đặc biệt .

Này là nhất chỉ ngọc phù, nó nội ghi lại một môn công pháp, Lý Trường Thọ không kịp đa xem, chỉ là mắt nhìn danh tự ——

《Phản Khí Quy Nguyên Pháp 》 .

Phải, bắt quá khả năng là cái gì nam nữ song tu phương pháp... Đi.

"Đa tạ tiên bối!"

"Cái này, " bên một mạch không thể nói rõ thoại Đại Vũ, cũng đi theo đứng dậy, cười nói, "Tất cả vị tiên bối đều đưa rồi, ta đây lại đưa một lần!"

Nói trung, Đại Vũ tại trong tay áo lấy ra kia căn... Nhìn quen mắt thiết côn.

Lần này, Đại Vũ còn cố ý đem thiết côn lau đi gỉ sắt, thiết côn thượng hạ kim lóng lánh, khắc rậm rạp lượng độ, tràn đầy công đức lực, dùng tiên lực đưa...

Lý Trường Thọ vội vàng ngăn trở, "Tiên bối, vạn vạn không thể, vạn vạn không thể, văn bối đã là cầm tiên bối thủy văn bảo đồ."

Đại Vũ cười nói: "So với Hải Thần người trợ ta sự, này chút đều bất tính được gì, chớ có khách khí với ta !"

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ khó xử, thấp giọng nói: "Lão Quân bên kia..."

"Loại này, " Đại Vũ tùy tay nhất vuốt, đem thiết côn thượng độ lượng hoạch rơi, biến thành nhất chỉ bóng loáng thiết bổng.

Đại Vũ cười nói: "Này cũng coi như bị ta luyện chế một phen, cấp!"

Nói xong, bất chấp tất cả, đem thiết côn trực tiếp ném tới Lý Trường Thọ trong lòng.

Lý Trường Thọ thiếu chút nữa đã bị đánh bay đi ra ngoài...

Một bên Phục Hy bấm ngón tay suy tính, rất nhanh nở nụ cười vài tiếng, không biết nhìn trộm đến loại kia thiên cơ.

Phục Hy nói: "Này bảo cùng tiểu hữu hữu duyên, hữu ích vô hại cũng."

Đương cái khác ba vị Nhân Hoàng mặt, Lý Trường Thọ không dám nhượng Đại Vũ không thể hạ đài, lại nghe nói Phục Hy ngôn, đáy lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Đem thiết bổng, liền loại này thu .

Xem ra, vật ấy số mệnh, phải chính là muốn kinh hấn tay, nhập Đông Hải long cung .

Có lẽ còn có cái khác duyên pháp, tỷ như dùng nó thượng công đức lực tương trợ Long tộc...

Lý Trường Thọ lại làm đạo vái chào cảm tạ.

Phục Hy hỏi hấn có biết chơi cờ, Lý Trường Thọ bánh ít đi, bánh quy lại, cẩn thận cân nhắc qua đi, đem mình Đấu Đại Thần quân bài đem ra.

'Đấu Đại Thần' là Tiểu Quỳnh Phong bảo lưu hạng mục, bản không thể đơn giản tặng đi ra ngoài.

Nhưng Lý Trường Thọ tại cầm xuất này bộ quân bài đồng thời, đã phái ra giấy đạo nhân, âm thâm tại Đông Thắng Thần Châu, Trung Thần Châu, Thiên Đình tung ra vật ấy.

Như thế, nhượng người không thể dĩ 'Đấu Đại Thần' nơi phát ra, tìm mình cân cước.

Hỏa Vân Động nội cái gì cũng tốt, chính là tuế nguyệt chậm chậm, các vị đại lão nhàn rồi nhàn chán...

Vi tất cả vị tiền bối gia tăng một chút giải trí hạng mục, cũng coi như Lý Trường Thọ đối này chút Nhân tộc tiên hiền kính ý .

Không bao lâu, Phục Hy động phủ nội, truyền đến 'Bốn Thiên Tiên', 'Ngũ liên đột phá' tiểu ngữ tiếng, giọng so trước đây chơi cờ thời, rõ ràng cao rất nhiều...

Thế là, lại tam ngày sau.

Lý Trường Thọ bái biệt vài vị Nhân Hoàng, Đại Vũ thân đưa hấn đi Hỏa Vân Động lối ra.

Trước lúc sắp đi, Lý Trường Thọ mắt nhìn mình chưa từng đi kia tọa tiên sơn, kia chắc là Toại Nhân thị động phủ.

Lý Trường Thọ vấn: "Tiền bối, vẫn bối muốn hay không đi Toại Nhân tiền bối chỗ bái kiến?"

"Không cần, " Đại Vũ thờ dài, "Rời khỏi Hỏa Vân Động trước, đối đại trạch hành cái lễ chính là.

Toại Nhân tiền bối chiến thể có bệnh nhẹ, tại đại trạch đày tiêm tu.

Tiền bối dẫn dắt Nhân tộc ở Vu Yêu giữa giã y dựa cầu sinh, đại chiến vô số, trải qua cực khổ.

Theo Phục Hy tiền bối sở giảng, Toại Nhân tiền bối nhập Hỏa Vân Động thời, căng thẳng nguyên thần buông lỏng, nhẹ nhàng thờ ra, lúc ấy nếu không công đức lực bao lầy Toại Nhân tiền bối, tiền bối chiến thể sợ hội trực tiếp băng toái.

Mà lại, Toại Nhân tiền bối chốc chốc phát cuồng, ức chế không được trong cơ thể ma khí, thực không nên gặp khách."

Chiến thể...

Ma khí...

Lý Trường Thọ nghiêm nghị khởi kính, đến Hỏa Vân Động lối ra trước, xoay người đối đại trạch làm tam cái đạo vái chào, trong miệng thì thầm:

"Nhân tộc đệ tử tại này bái kiến Toại Nhân tiền bối.

Nguyện tiền bối sớm ngày bảo thể khang phục, nguyện ta Nhân tộc trường thịnh bất suy, tứ hải an bình."

Sinh mà vi người, này phần nhân quả là đầy bất rơi.

Mặt nước nổi lên tinh tế làn sóng, nhất mặt gió nhẹ thổi tới, dường như cấp hấn hồi ứng.

-----oO-----

Đệ nhị bách bát thập bát chương chậm chậm tiên nghiên con đường, từng bước linh bạo sinh

Trước khi đi, Lý Trường Thọ đem Thiên Đình tặng cho cuối cùng một phần lễ vật, trịnh trọng địa phó thác cho Đại Vũ, do Đại Vũ chuyển giao Toại Nhân thị.

Toại Nhân tiền bối đồng thời không có nhà quyền tại Hỏa Vân Động trung, cuối cùng phần lễ vật này Lý Trường Thọ bản khả mình lưu lại, nhưng chung quy không thể như thế hành sự.

Huống chi...

Hấn thân là Thiên Đình tứ giai chính thần, Đâu Suất Cung trung thánh đạo người, Ngọc Đế nể trọng Hải Thần, hội thiếu bàn đảo?

Thiếu.

Tiên Thiên linh căn kết xuất trái cây, lại đa đều thiếu!

Đáng tiếc, Lý Trường Thọ trước đây liền cẩn thận cân nhắc quá, mình vì duy trì 'Nhân Giáo cao nhân' người thiết, không thể biểu hiện ra nhiều lắm nhu cầu.

Thật · nghĩ quả đào ăn.

Căn cứ Thiên Đình đôn đại, bàn đào khả vi Kim Tiên hạ luyện khí sĩ tăng thọ nguyên, nhà mình sư phụ thân là Trọc Tiên, cũng không biết có hay không hữu hiệu.

Linh Nga còn chưa thành tiên, ăn bàn đào tổng thể mà nói tai hại mà vô ích, đại khái chính là 'Hư không thắng bổ' .

Đùng Hỏa Vân Động, chọn tuyền đường đi hướng Thiên Đình.

Lý Trường Thọ vẫn chưa lập tức tiến đến tìm mình 'Cơ duyên linh bảo' .

Hắn đáy lòng tuy rằng đối vài vị Nhân Hoàng tiên bối tràn đầy kính ý, nhưng ôn hòa cân nhắc, còn là muốn trước thời hạn tra xét nhất... Trải qua mới là.

Không thể không tin, cũng không thể tấn tín.

Hơn nữa, Phục Hy đại lão dù chưa suy tính mình bản thể cân cước, chỉ là cho mình một phần bản đồ, nhưng nếu 'Chung điếm' bại lộ rồi, mình bản thể trước đây sở tại phương vị, cũng sẽ theo bại lộ .

Này bảo vật như thế nào cầm lấy, Lý Trường Thọ thật đúng là muốn tinh tế cân nhắc một phen.

Cẩn thận hiểu ra việc này sở kiến sở văn.

Lần này bái phỏng bảy vị Nhân tộc tiên hiền, ấn tượng sâu nhất khắc , tự nhiên chính là cùng mình tối thực lạc Đại Vũ.

Dù sao cùng nhau tại tiểu thuyền thượng đứng ba ngày ba đêm, án Đại Vũ mà nói mà nói, cũng là cộng quá hoạn nạn.

Đại Vũ tiên bối nhất trương thủy văn bảo đồ, nhất căn Định Hải Thần Châm, này nhân tình nhân quả xem như thiếu hạ.

Phục Hy tiên bối cho mình muốn tầm bảo vật manh mối, nhưng này bảo vật có hay không là Lạc Bảo Đồng Tiên, Lý Trường Thọ cũng không dám ngắt lời.

Hắn cảm thấy, Phục Hy tiên bối dự phán mình dự phán...

Thần Nông tiên bồi cấp bảo châu, chắc là Ngũ Hành bảo vật, lúc này thượng không thể phán đoán có hay không vì Tiên Thiên vật, nhưng hơi sau mình có thể bằng vật ấy, vì Thiên Đình chủng đậu nghiệp lớn tăng gia sản xuất tăng thu nhập.

Mang về Tiểu Quỳnh Phong là bất quá khả năng, này bảo châu nếu là bị nhận ra lai, kia sơ hở liền quá rõ ràng.

Đối mỗi một vị về hưu sau Nhân Hoàng, Lý Trường Thọ đều cho cũng đủ đa kính ý, cùng với cảnh giác;

Năng tại ngày xưa trở thành Nhân tộc Nhân Hoàng, tất cả vị tiên bồi cũng không tâm tư đơn giản nhân vật.

Mình sau này, cũng không biết cùng Hỏa Vân Động hay không còn sẽ có cùng xuất hiện, đại khái dẫn còn là sẽ có ...

Vân nhập mờ mịt giữa, thiên phong mặc ngăn trở.

Không bao lâu, Trung Thiên Môn xa xa đang nhìn, Lý Trường Thọ cười mây hướng trước, có binh tướng hướng trước hành lễ, nghiệm minh chính bản thân, đồng thời kể lại xem xét Lý Trường Thọ xuất nhập ngọc đĩa...

Xem mấy ngày này đem kia cẩn thận tỉ mỉ bộ dáng, Lý Trường Thọ nhất thời an tâm rất nhiều.

Cũng vì 'Thiên Đình tác phong và kỷ luật uỷ viên' hoa nhật thiên điểm cái tán!

Đi lên Lăng Tiêu bảo điện, Lý Trường Thọ công thành phục mệnh, đem được tự Phục Hy tiên bồi ngọc đĩa dâng, do Ngọc Đế chính thức hạ chỉ, tại Nam Thiệm Bộ Châu thi hành 'Tế tự Thiên Địa' sự.

Có Lý Trường Thọ Hải Thần giáo làm làm cơ sở, việc này khởi bước cũng sẽ không quá khó khăn; nhưng tại dẫn đường phạm nhân tế tự Thiên Địa đồng thời, cũng rất dễ dàng động Đạo Môn hương khói...

Việc này mặt sau còn cần Lý Trường Thọ khiên đầu, mượn Nhân Giáo danh nghĩa, cùng Xiển Giáo, Tiết Giáo chủ trì giáo vụ đại đệ tử trao đổi, như thế liền sẽ không hạ xuống 'Thiên Đình bất tôn Đạo Môn Thánh Nhân' mượn cớ.

Cái này sự, Lý Trường Thọ nghĩ thỉnh Đại Pháp Sư ra ngựa; đến nay Ngọc Đế Bệ Hạ ý chỉ còn chưa năng ngưng tụ thành, cũng không cần sốt ruột.

Ngọc Đế Bệ Hạ mỗi một phần ý chỉ, đều muốn gây sức ép cái mấy chục thượng trăm năm.

Cũng không biết có phải hay không Lý Trường Thọ Hải Thần trở về vị trí cũ, mà lại Long tộc được tiểu bộ phân cấp thấp bài vị nguyên nhân, Thiên Đạo cùng Thiên Đình liên hệ càng sâu cắt một ít;

Căn cứ Thông Minh Điện tiên quan hồi bẩm, Ngọc Đế ý chỉ ngưng tụ thành tốc độ, tăng lên ước chừng... Nhất thành.

Lý Trường Thọ lần này tự nhiên không phải 'Bạch chạy', tuy rằng đã muốn tại Hỏa Vân Động trung được không ít chỗ tốt, nhưng Ngọc Đế Bệ Hạ phải thưởng còn là muốn thưởng.

Ngọc Đế ban thưởng cởi bỏ trang phục khi diễn xong trang sức phủ đệ bảo vật số kiện, cái này có thể xem nhẹ bất kể;

Thiên Đình đánh xuống công đức một chút, cũng không bằng lần trước Nam Hải, Tây Hải trừ yêu công thành thời đánh xuống đa.

Việc này xem như cái lời dẫn, đến tiếp sau còn có rất nhiều công đức khả được lợi...

Lý Trường Thọ cáo thỉnh hồi phủ đợi tuyên, Ngọc Đế Bệ Hạ mỉm cười nhìn theo;

Thiên tướng hoa nhật thiên đã tại Lăng Tiêu điện phụ cận đợi chờ, cùng Lý Trường Thọ 【ngẫu ngộ】 sau, cùng nhau cười mây hồi Hải Thần phủ.

Hai cái hóa thân tại vân thượng bốn mắt nhìn nhau, lại cùng thời thi triển ra Thiên Đình truyền thống tài nghệ —— giáp mặt truyền thanh.

Hoa nhật thiên vấn: "Hải Thần ái khanh, Hỏa Vân Động trung nhất hành, có từng gặp được vị kia Nhân Hoàng Toại Nhân thị?"

Lý Trường Thọ đáp: "Bệ Hạ chính là có việc muốn tìm này vị tiên bối? Đây vị tiên bối tựa hồ là tại chữa thương, tiểu thần chưa từng nhìn thấy."

"Chưa thành Thiên Đế trước, ta từng phụng lão sư mệnh, tại phạm tục luân hồi lịch lãm, cũng từng tại Toại Nhân thị trưởng hạ công hiến."

Ngọc Đế trong ánh mắt toát ra một chút cảm khái, thở dài: "Không nghĩ tới, cho tới bây giờ hấn thương thể còn chưa năng khỏi hấn."

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, hỏi: "Tiểu thần mạo muội hỏi một câu, Bệ Hạ ngài đến nay tu vi như thế nào?"

Bệ Hạ thỉnh chớ đa nghĩ, tiểu thần là lo lắng..."

"Ha ha, ái khanh không cần khẩn trương, có loại này yêu cầu, cũng là tình lý bên trong, dù sao ái khanh muốn cân nhắc sự quá mức phức tạp."

Ngọc Đế cười nói: "Loại này nói đi."

Chỉ cần ta thân ở ở Thiên Đình bên trong, trừ phi lão sư cùng vài vị sư huynh sư tỷ đích thân tới, tự không người khả thương tổn."

Ngọc Đế thực lực quả nhiên sâu không lường được, lại có Thiên Đạo lực bảo hộ, càng là bất đồng ở cái khác cao thủ...

Như thế, Lý Trường Thọ cũng hơi chút an tâm chút.

Ngọc Đế lại hỏi khởi đối phó Lục Áp đạo nhân sự, vẫn Lý Trường Thọ có thể tưởng tượng xuất gì thượng sách.

Lý Trường Thọ gân nhất vội vàng tìm kiếm Lạc Bảo Đồng Tiền, đồng thời không có lo lắng nhiều việc này, chỉ có thể tùy tiện ứng phó hạ, đối Ngọc Đế uyển chuyển biểu đạt mình lo lắng.

Lục Áp đạo nhân sau lưng rất khả năng đứng một vị Thánh Nhân, trừ phi là cầm Lục Áp nhược điểm, nhượng người không lời nào để nói, lập tức ngay tại chỗ diệt sát, bằng không rất khó diệt trừ...

Đơn giản mà nói, khó khăn rất lớn.

Này đối Thiên Đình quân thần không ngừng truyền thanh thương nghị, mãi cho đến Hải Thần trước phủ, hoa nhật thiên tài cảm thấy mỹ mãn, cáo từ rời khỏi.

'Ngọc Đế Bệ Hạ, đối Lục Áp sự có chút để bụng đấy nhé.'

Lý Trường Thọ cười nhíu mày.

Lái Hải Thần giấy đạo nhân trở về Hải Thần phủ, cảm xuất kia hai dạng được tự ở Đại Vũ tiên bối linh bảo, Lý Trường Thọ cẩn thận cân nhắc .

Này căn Định Hải Thần Châm, đối hấn mà nói lớn nhất tác dụng, chính là nó thượng công đức lực.

Nhưng muốn lấy mẫu công đức lực cũng không dễ dàng, Lý Trường Thọ cũng không biết cụ thể nên như thế nào thao tác, chỉ có thể đem này căn thiết côn tạm thời thu .

Thật đúng là ứng câu kia...

Ta muốn, này thiết bổng có gì dùng.

Này thủy văn đồ, Lý Trường Thọ nhưng thật ra có chút vừa ý.

Khả hẳn hơi làm suy tính, cảm thấy cái này bảo đồ, đối Long tộc sự tựa hồ còn có sở giúp ích, thật cũng không vội mà luyện chế thành đấu pháp dùng bảo vật.

Thu hồi này bảo đồ, chuẩn bị đem tâm thần na hồi vốn thể, Lý Trường Thọ đáy lòng mới nổi lên loại này hiểu ra ——

Hơi sau bằng này đồ chỉ dẫn, khả phân phong không ít Long tộc, làm kia giang hà hồ hải 'Thủy thần' !

Lại là nhất bút có thể cầm, nhưng còn chưa tới tay đại công đức.

...

Tâm thần trở về bản thể, Lý Trường Thọ canh giữ ở đan lô trước, thoáng có chút xuất thần.

'Nếu là Ngọc Đế Bệ Hạ có thể nhiều khai ta cái này Hải Thần, âm thầm diệt trừ Lục Áp đạo nhân, vậy hoàn mỹ.'

Kể từ đó, mình vừa không dùng gánh vác nhân quả, cũng không cần lo lắng sẽ bị Thánh Nhân lão gia 'Điêm danh'.

Phong Thần kiếp nạn cũng sẽ bởi vậy xuất hiện một chút biến hóa, ít nhất cái kia khiến người nghe tin đã sợ mất mật đầu đình bảy mũi tên thư, có thể trước thời hạn lổi ra.

'Thiên Đạo có hành, không nên tồn tại như thế biến thái tà thuật chú pháp mới đúng.'

Lý Trường Thọ bấm ngón tay tính toán, tìm tòi hạ mình trí nhớ;

Phong Thần cố sự trung, chu quốc nhất phương nghĩ biện pháp làm rơi Triệu Công Minh thời, là Lục Áp đạo nhân cầm đầu đình bảy mũi tên thư cấp gừng tử nha, nhượng gừng tử nha bái tế, chú đã chết Triệu đại gia.

Nhưng mình nghe được quá cố sự trong truyền thuyết, đồng thời không có gừng tử nha trả giá gì giá phải trả đôn đại.

Đại kiếp nạn chi tử khí vận?

Phong Thần đại công đức?

Nếu kết hợp gừng tử nha cuối cùng quy túc, chỉ là tại phạm tục bên trong vị cực người thân, hưởng thụ vinh hoa Phú Quý, đồng thời không có như lý tĩnh, đầu nào trá,

dương tiên chờ người, kết thúc phạm tục loại tình cảm, phải đi Thiên Đình làm chính thần...

Khả năng, phương diện này tồn tại nào đó không muốn người biết nhân quả quan hệ đi.

"Bất đa suy nghĩ."

Trước lấy bảo đi.

Lý Trường Thọ nâng tay vỗ vỗ hai má, nhượng mình đã khởi tinh thần, đổi một bên giá sách thượng hộp đánh cái vang chỉ, đưa tới nhất chỉ chỉ thật dày giấy đạo nhân, vì chúng nó thật cẩn thận địa rót vào tiên lục.

Tâm bảo giấy đạo nhân đoàn, lần thứ hai phóng ra!

Lý Trường Thọ kỳ thật một mạch có cái vấn đề —— mình sở biết Phong Thần kiếp nạn có hay không năng thay đổi?

Chỉ cần tìm kiếm đến Phục Hy đại lão vì mình bói toán xuất tới 'Mệnh trung cơ duyên chi bảo', nhìn xem thứ này, đến cùng có phải hay không Lạc Bảo Đồng Tiền, liền có khả năng cho ra đáp án.

Nếu thật sự bị hấn làm đến Lạc Bảo Đồng Tiền, kia sau này Phong Thần kiếp nạn, tất nhiên cùng mình sở thông báo có mỏng manh bất đồng.

Có khả năng nhất là đại phương hướng không thay đổi, chi tiết nhỏ khả sửa.

Bản thể tại đan phòng trung ngồi xuống khôi phục tiên lục, Lý Trường Thọ tâm thần lái xe phu giấy đạo nhân, mang theo hai mươi dư chỉ tâm bảo người giấy, về phía tây phía nam hướng bay nhanh mà đi.

Hướng nam hành lục vạn lục, hướng tây chạy tam vạn tam, vậy trực tiếp Câu cổ một chút, chạy thẳng tắp tự nhiên là gần nhất .

Cần tìm kiếm địa tiêu là 'Vô thủ sơn', cũng chính là không có phong tiêm một tòa núi lớn, loại này sơn trải rộng Hồng Hoang, một lần cao thủ đầu pháp có lẽ có thể gọt xuất không ít...

Giấy đạo nhân thi triển thổ độn một đường tiến tới, trước bán trình nhưng thật ra rất thuận lợi, chạy hết hành trình, thoải mái tìm được rồi kia tọa Phục Hy đại lão quẻ tượng sở hiển 'Vô thủ sơn' .

Nhưng đến núi này phụ cận, Lý Trường Thọ bất giác chau mày.

Chỗ đó tới gần Đông Thắng Thần Châu cùng Trung Thần Châu biên giới, còn là tại Đông Thắng Thần Châu nội, phạm vi nghìn dặm yêu khí tận trời, năng ẩn ẩn cảm giác được vài cổ coi như mạnh mẽ khí tức uy áp.

Này ra sao chỗ?

Minh muốn tầm đích bảo vật ngay tại chỗ đó?

Lý Trường Thọ không chế được xa phu giấy đạo nhân, thả ra nhất chỉ nho nhỏ con diều, này con diều chậm rãi vỗ cánh, chui ra mặt đất hóa thành nhất chỉ hùng ung, giương cánh bay lượn.

Lý Trường Thọ nhất sợi tâm thần ký thác nó thượng, cẩn thận quan sát ngọn núi này nhạc phụ cận.

Nơi này phải là Yêu tộc một chỗ phường trấn.

Núi lớn đỉnh núi chắc là bị cao thủ dụng thần thông tiêu diệt, kiến tạo nổi lên một tòa chắc chắn thành tắc, nó ngoài có các loại trận pháp bảo hộ, địa mạch linh lực cũng bị đại trận đầy đủ thuyên chuyển.

Phường trấn bên trong, người, thú, loài chim bay đều có .

Tuy có Nhân tộc luyện khí sĩ tại chỗ đó hoạt động, nhưng số lượng cũng không nhiều, phần lớn đều là chút thú nhĩ... Khụ, bảo lưu lại biến hóa trước bộ phận đặc thù Yêu tộc.

Hùng ung phá vân mà lên, bay qua chỗ ngòi này vô thủ sơn, tìm tìm được rồi nhất diều sông lớn.

Lại dọc theo sông lớn xuôi dòng mà hạ bay một trận, quả nhiên thấy được một chỗ, bị đại trận bao phủ lên sơn cốc...

Bảo vật ngay tại chỗ đó.

Sơn cốc tự nhiên cũng là Yêu tộc nơi, nó nội cảnh sắc tựa hồ không sai, bởi vì đại trận ngăn cách, không thể tra xét rõ ràng bên trong có bao nhiêu cao thủ.

Nhưng án Yêu tộc thế lực phân bố, tuyệt đại bộ phận Yêu tộc cao thủ đều tụ tập tại Bắc Câu Lô Châu —— Trung Thần Châu biên giới thượng, chỗ đó cách Độ Tiên Môn cũng không tính quá xa, như có cường đại Yêu tộc cao thủ, Độ Tiên Môn khủng sợ sớm đã dẫn dò đệ tử môn nhân đừng tới chỗ đó lịch lãm.

Lý Trường Thọ đáy lòng bình xuất tới đệ một cái ý niệm trong đầu, chính là trực tiếp dùng giấy đạo nhân tiên đạo binh cường công chỗ đó, đã có thể được bảo vật, có thể làm công đức.

Nhưng này ý niệm trong đầu, tùy theo đã bị hấn phủ roi.

Đầu tiên, Yêu tộc là thượng cổ song phách chi nhất, tự thân tích lũy cũng là có chút, dễ dàng đánh tiểu nhân, đưa tới lão .

Này chút Yêu tộc khả phi biến sâu đại yêu có thể sánh bằng.

Tiếp theo, kia bảo vật còn không biết là cái gì, nói không chừng bị tàng ở nơi nào, nếu là cường công thời, bị Yêu tộc người trong mang theo chạy, vậy thật sự phiền toái lớn.

Việc này thật cũng cấp bất được.

Trước thu thập tình báo, lại chế định kế hoạch, phải xuất thủ thời liền lôi đình một kích, bảo vật cùng công đức cũng không cần đòi hỏi quá đáng kiêm được.

Lập tức, Lý Trường Thọ bắt đầu tại Độ Tiên Môn phụ cận, Nam Thiệm Bộ Châu, Đông Hải hạ, âm thầm triệu tập giấy đạo nhân, đồng thời tại Độ Tiên Môn trung vận xuất một đám tân tiên đạo.

Bất quá mấy ngày, Lý Trường Thọ liền đã tại kia sơn cốc chung quanh, mai phục 'Hùng binh' mười vạn, có khác thực lực có thể so với Thiên Tiên cảnh hậu kỳ giấy đạo nhân một trăm dư chỉ, phụ trách phóng thích tiên đạo binh giấy đạo nhân mấy trăm.

Cái khác trước mặc kệ, vậy thượng lại nói!

Đương nhiên, này chút chỉ là hậu bị phương án, Lý Trường Thọ nghĩ dĩ ít nhất nhân quả, ít nhất giá phải trả, lạng lẽ lấy bảo chạy lấy người.

Tình báo sưu tập công tác, cũng tại đâu vào đấy địa tiến hành, Lý Trường Thọ kiên nhẫn luôn luôn không sai...

Làm này chút đồng thời, Lý Trường Thọ tại Tiêu Quỳnh Phong đan phòng trung, còn tại đồng thời làm khác một đại sự.

Làm mấy chỉ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân!

Tự Hỏa Vân Động trở về sau đó đã nhiều ngày, Lý Trường Thọ không ngừng cân nhắc Phục Hy đại lão chỉ điểm.

Hôm nay, hấn cũng coi như có nhất điều hoàn chỉnh ý nghĩ, làm tốt ném thử chuẩn bị...

Nếu năng sớm ngày làm ra Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, tầm bảo tự cũng có thể làm chơi ăn thật!

Lý Trường Thọ dưới đáy lòng, bả thay đổi giấy đạo nhân tâm ý nghĩ hoàn chỉnh địa chải vuốt sợi một lần.

Lần này, thành công xác suất cũng bất tính rất cao, nhiều lắm liền lục thành, bảy thành, cũng không biết thành phẩm hiệu quả như thế nào...

Nhưng không đi ném thử, liền vĩnh viễn không có đột phá.

Lý Trường Thọ mở ra này tôn tối đen đan lô, đem nó nội tinh tế rửa sạch sạch sẽ, lại đưa tới mấy chỉ lưng bố bao người giấy.

Mấy chỉ người giấy tại bàn gỗ thượng ngoạn ngoạn đứng hảo, tùy Lý Trường Thọ tâm niệm, người giấy nhóm từng người cầm xuất một đồng đồng dược thảo, bảo tài.

Phục Hy đại lão chỉ điểm thân ngoại hóa thân phương pháp, vì Lý Trường Thọ mở ra nhất điều hoàn toàn mới ý nghĩ.

Mình giấy đạo nhân vì sao lâm vào bình cảnh?

Chỗ khó ngay tại ở, đương mình Kim Tiên cảnh tiên lực rót vào giấy đạo nhân trong cơ thể, đạt tới nhất định 'Lượng' sau, hội trở nên cực bung không xong định, không ngừng đi hướng tính nghệ thuật tự hủy.

Trước đây, mình ý nghĩ một mạch cực hạn ở gia cố giấy đạo nhân, cải thiện giấy đạo nhân cầm chế.

Nhưng trải qua Phục Hy chỉ điểm, Lý Trường Thọ đi ra khỏi nhất điều tâm con đường.

Kế tiếp, hẳn đem ném thử cấp mình giấy đạo nhân nhóm, gia tăng nhất khối để mà ổn định tiên lực 【hạt nhân】!

Non nửa tiên lực rót vào tiên lực hạt nhân bên trong, phụ trách duy trì giấy đạo nhân tổng tiên lực ổn định; tại giấy đạo nhân tiên lực tiêu hao quá lâu ngày, này non nửa tiên lực cũng khả làm khẩn cấp dùng.

Việc này nói tuy rằng đơn giản, nhưng cái này hạt nhân như thế nào luyện chế, như thế nào thực hiện loại này công hiệu, đều là một đám 'Tiên nghiên' nan đề...

Đan đạo, tựa thành Lý Trường Thọ đầu tiên nghĩ đến giải quyết phương án.

Thái Thanh vô vi đại đạo, Âm Dương cân đối phương pháp, tựa hồ cũng khả vận dụng nó thượng.

Tập hợp Thánh Nhân đại đạo, Âm Dương chi lý, Phục Hy đại lão cấp chỉ điểm, Huyền Đô Đại Pháp Sư đưa tham khảo thần thông, còn có mình tại giấy đạo nhân phương pháp thượng đấm chìm đa niên phong phú kinh nghiệm...

Không đạo lý còn có thể không thu hoạch được gì!

Lý Trường Thọ rất nhanh đã đem một phần phần dược thảo, bảo tài đầu tư đan lô, bắt đầu giấy đạo nhân hạt nhân luyện chế con đường.

Nửa ngày sau...

Cùng với một tiếng nổ vang, Độ Tiên Môn phía Đông tam nghìn dặm chỗ, nhất đóa cái nham vân chậm rãi dâng lên, một tòa núi hoang bị tạc rớt non nửa.

Linh bạo tái hiện, nhưng uy lực rõ ràng nhỏ đi nhiều.

-----oOo-----

Đệ nhị bách bát thập chín chương người kiến quá Hồng Hoang giờ sửu... Hội quẹo vào Thiên Phật thần lôi ư?

"Chương môn, gần nhất nửa tháng kia linh bạo sự lại bắt đầu rồi, lần này so lần trước càng thường xuyên."

"Khụ, khụ khụ... Bàn đạo bất điếc, đã sớm nghe được."

Độ Tiên Môn Độ Tiên Điện, thân xanh thăm trường bào Không Hư chương môn Quý Vô Ưu che miệng ho khan vài tiếng, có chút bất đắc dĩ địa nhìn trước mắt này vài vị trưởng lão.

Linh bạo việc này, hẳn năng quản ư?

Tự Độ Tiên Môn quanh mình bắt đầu xuất hiện không rõ nguyên nhân linh lực nhiễu loạn, Quý Vô Ưu đã muốn mang các vị trưởng lão đi qua tra xét quá rất nhiều lần, cuối cùng cùng các vị trưởng lão cho ra hoàn toàn bất đồng lưỡng chủng kết luận.

Độ Tiên Môn các vị trưởng lão nhất trí cảm thấy, này hoặc là nguyên nhân đại địa trung linh mạch bất ổn, sinh ra 'Linh hướng' ;

Hoặc là có hai vị cao thủ tại cái này phụ cận không ngừng luận bàn, giao thủ, do đó làm xuất loại này động tĩnh.

Nhưng vô luận đâu nào chủng giải thích, đều khó có thể nhượng người tin phục.

Nhưng mà chương môn sáng sớm liền đoán được chính xác đáp án...

'Tám phần là Trường Thọ đang luyện liền nào đó Đại Pháp Sư truyền thụ đại thần thông.'

Mỗi lần linh bùng nổ sinh địa điểm, đều tại Độ Tiên Môn hai ngàn lý ở ngoài, mà lại tại bất đồng phương hướng thượng đều sẽ vô quy luật, không chừng thời xuất hiện.

Tuy rằng chương môn không có nửa phần chứng cứ, nhưng trông dấu hiệu đều tại xác nhận hẳn suy đoán.

"Phải là nào đó vị cao nhân tại tu hành gì thần thông, khụ khụ, " Quý Vô Ưu xoa xoa bên miệng vết máu, cười nói, "Không cần khẩn trương, các vị trưởng lão ước thúc tất cả phong đệ tử an tâm tu hành.

Khai sơn đại điển gần ngay trước mắt, các loại công việc bề bộn phức tạp.

Đến nay ta Độ Tiên Môn vừa muốn tiến đi một đám tu hành thành công đệ tử, an bài hảo bọn họ mới là cần gấp sự."

Các vị trưởng lão liếc nhau, đại khái hiểu được chương môn biết được gì nội tình, từng người đáp ứng một tiếng, lĩnh mệnh mà đi.

"Ân..."

Quý Vô Ưu kia tái nhợt khuôn mặt thượng toát ra một chút ý cười, hẳn nghĩ nghĩ, liền khoanh tay cười mây, hướng tới Tiểu Quỳnh Phong mà đi, để lại một đường ho nhẹ.

Bay ra bất quá mấy trăm trượng, chương môn thân hình ẩn vào trong không khí, cũng nhượng môn nội không ít tìm tòi nghiên cứu tầm mắt, tiên thức, không thể tiếp tục truy tung.

Chốc lát, chương môn thân ảnh xuất hiện ở tại Tiểu Quỳnh Phong đan phòng đại trận bên ngoài, đối đan phòng trung Lý Trường Thọ truyền thanh... Khụ hai tiếng.

Quanh mình đại trận lần lượt mở ra, chương môn đạp bước hướng trước, thân ảnh vài lần lóe ra, xuất hiện ở tại đan trước phòng.

Nhưng mà, đan phòng trung Lý Trường Thọ lẳng lặng ngồi ở kia, chốc lát không động tĩnh.

Quý Vô Ưu nhẹ nhàng nhú mày...

Minh tốt xấu cũng là trên danh nghĩa chương môn, như thế nào cũng nên xuất tới đón tiếp một chút.

Nhưng tùy theo, Quý Vô Ưu liền khinh di một tiếng, phát hiện ngòi ở đan lô bên cạnh Lý Trường Thọ có chút không thích hợp.

Cụ thể nói không nên lời, nhưng tổng cảm giác như không xác một loại.

Cũng là chương môn tới xảo .

Lý Trường Thọ lúc này đang ở 'Ngưng đan' thời khắc mấu chốt, tâm thần kiểm chế ở tại bản thể, bản thể tránh ở tam nghìn ngũ trăm dặm ở ngoài một chỗ dưới đất khe đá trung, nhìn chăm chú vào kia khẩu dược đỉnh trung không ngừng lóe ra thất thải quang mang 'Đan dược' .

Vừa rồi phóng chương môn tiên vào, đã là Lý Trường Thọ chỉ năng phân tâm.

Bất quá cũng liền chậm trễ mấy cái hô hấp, Lý Trường Thọ bản thể nhanh chóng thi triển độn pháp độn xuất mấy trăm dặm.

—— thành đan trước các bước đi, hẳn có thể làm đều đã làm, là bạo là ổn, liền xem này khối 'Đan' mình tạo hóa .

Tiểu Quỳnh Phong, đan phòng đan lô trước, 'Lý Trường Thọ' thân thể run rẩy hạ, nhất sợi tâm thần quy về chỗ đó 'Bản thể giấy đạo nhân' thân thượng.

Hắn lập tức đứng dậy, đối cửa Quý Vô Ưu làm cái đạo vái chào.

"Chương môn thứ tội, đệ tử đang ở cân nhắc đan dược, nhất thời không thể hoàn hồn!"

"Ha ha ha, khụ khụ, không sao, " Quý Vô Ưu nở nụ cười vài tiếng, cất bước vào đan phòng trung, đáy lòng nhất thời bình thường trở lại rất nhiều.

Chương môn như thế nào đột nhiên đến rồi?

Lý Trường Thọ tại bảo nang trung lấy ra một cái ghế, bày đặt ở tại đan phòng ở giữa, cung kính địa thỉnh chương môn nhập tọa.

Quý Vô Ưu cười vấn: "Trường Thọ a, người gần đây tu hành khả thông thuận?"

"Hồi chương môn, đệ tử tu hành coi như thông thuận."

"Ân, " Quý Vô Ưu gật gật đầu, trầm ngâm hai tiếng, nói thẳng, "Trong khoảng thời gian này sơn môn ngoài không ngừng có động tĩnh, chính là người tại tu hành thần thông?"

Lý Trường Thọ theo bản năng đã nghĩ phủ nhận tam liên:

'Như thế nào hội, không có khả năng, đệ tử nào có loại này bản lĩnh.'

Nhưng xem chương môn tựa hồ đã thập phần chắc chắn, tám phần là đã muốn có vô cùng xác thực căn cứ chính xác theo.

"Cái này, quả thật là đệ tử không cẩn thận làm được..."

"Trước đây kia sáu mươi dư lần, cùng với gần nhất này nửa tháng nội phát sinh hơn trăm lần, đều là người làm ?"

"Đệ tử tại luyện chế một loại đặc thù đan dược, " Lý Trường Thọ có chút xấu hổ, "Bất quá đệ tử đều là tại tiên môn phạm vi ở ngoài, gần đây cũng đem luyện chế đan dược nơi, đặt ở dưới đất, như thế cũng chỉ là đại địa nhẹ nhàng chấn động một chút."

"Ân, luyện chế đan dược là chuyện tốt, nhưng phải chú ý tự thân an nguy."

Quý Vô Ưu thuận miệng giáo dục , lại nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, hạ giọng hỏi câu: "Trường Thọ, người tại luyện gì đan? Sao được nháo xuất loại này động tĩnh?"

"Đệ tử nhất thời cũng không tốt giải thích..."

"Không cần đa giải thích, bản đạo chính là buồn bực hỏi một câu, " Quý Vô Ưu cười nói, "Nếu xác định là người làm xuất tới, vậy không sao .

Bản đạo hơi sau liền thông tri môn nội, nhượng bọn họ an tâm tu hành.

Trường Thọ a, người loại này luyện chế đan dược, còn muốn liên tục bao lâu?"

"Cái này..."

Lý Trường Thọ cẩn thận nghĩ nghĩ, đột nhiên ý thức được gì.

Vừa rồi kia khối đan, không bạo?

"Còn thỉnh chương môn chờ chút, ta suy tính hạ, " Lý Trường Thọ đáp ứng một tiếng, khối này giấy đạo nhân đứng ở Quý Vô Ưu trước mặt, tam nghìn đa trong ngoài, bản thể vội vàng tra xét kia khối 'Đan dược' sở tại.

Tiểu dược đỉnh bình yên vô sự, nó nội nhất khối đan dược tản ra thất thải hà quang, ngoài có một tầng âm dương nhị khí quán quanh, nó nội có ngũ khối ngôi sao cho nhau truy đuổi.

Ồn định ? !

Lý Trường Thọ trừng mắt, khần trương cầm lấy ngọc bài, sửa sang lại xuất trước đây này khỏi đan dược luyện chế quá trình, sử dụng các loại bảo tài, dược liệu liều thuốc, gia nhập các loại bảo tài trình tự, thời cơ, tiên lực không chế đường cong... Vân vân!

Này chương môn đại nhân, quả thực là mình phúc tinh a!

Lý Trường Thọ thật cẩn thận tra xét này khối đan dược trông đặc tính, đem đáy lòng vui mừng đè ép đi xuống.

Này thuyết minh gì?

Tiên nghiên liền muốn bạo, bắt bạo như thế nào làm?

Chỉ cần bạo hảo, thành công không thể thiếu!

Lý Trường Thọ xác định này đan dược quả thật hoàn toàn ổn định, mà lại đạt tới mình mong muốn sở cầu, lập tức đem chỗ đó bố trí thu thập, hướng tới kế tiếp lâm thời nơi sản xuất phát!

Độ Tiên Môn nội, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân trước sau biểu tình không có nhiều lắm biến hóa, lúc này đã muốn cấp xuất chương môn nhất cái xác thực thời gian.

"Chương môn, nhiều nhất lại có nửa tháng, đệ tử có thể đem này đan dược hoàn toàn luyện thành."

"Vậy là tốt rồi, khụ khụ," Quý Vô Ưu cười nói, "Khai sơn đại điển sắp tới, chớ có bởi vậy sự kinh đến kia chút muốn tới bái sư đệ tử."

Trường Thọ, người khả có thu đồ đệ ý nguyện?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Đệ tử mới vừa Nguyên Tiên cảnh, thu đồ đệ sợ là không ổn."

"Vói, đã quên người không tiện công khai tự thân cảnh giới," Quý Vô Ưu liêu hạ đạo bào vạt áo, đứng dậy, "Như thế, bản đạo liền bắt chậm trễ người cân nhắc đan đạo."

Như có cần thiết, liền lai Độ Tiên Điện trung tìm bản đạo.

Môn nội gần nhất bận rộn mà lại phần, bản đạo cũng vô pháp tĩnh tâm bề quan."

"Chương môn ngài có việc cứ việc phân phó đệ tử chính là, còn thỉnh chương môn nhiều hơn tĩnh dưỡng."

"Thiện."

Quý Vô Ưu khoát tay, tự hành cưỡi mây rời khỏi đan phòng, thân hình ẩn ở ánh nắng bên trong, đảo mắt biển mắt vô tung.

Lý Trường Thọ hơi chút nhẹ nhàng thở ra, lại có điềm nghi hoặc...

Tuy rằng lần trước mượn Thái Thanh đạo hàm, nhượng chương môn biết được rồi, mình cùng Đại Pháp Sư quen biết, mà lại được Đại Pháp Sư cấp chỗ tốt;

Nhưng, chương môn vì sao đối mình loại này khách khí?

Lý Trường Thọ cũng nghĩ không ra cái nguyên do gì, chỉ có thể bả này phân loại vì 'Đại Pháp Sư' tên tuổi vang dội.

Làm sự làm sự!

Giấy đạo nhân ngồi trở lại đan lô trước, mở ra đan phòng quanh mình các nơi trận pháp, nhất sợi tiên thức vờn quanh tại Tiểu Quỳnh Phong thượng, Lý Trường Thọ toàn thân tâm đầu tư mình hóa thân nghiệp lớn.

Hạt nhân đan đã muốn thành, Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân tới gian nan một bước mại đi ra ngoài!

Không thể sót ruột, ôn điềm, nhất khối đan dược luyện chế thành công, có rõ ràng tính ngẫu nhiên.

Lý Trường Thọ đổi mới một chỗ thí nghiệm nơi sân, dựa theo trước đây thực hiện, hiểu ra trước xúc cảm, hoàn mỹ phục chế lần trước luyện đan quá trình, kết quả...

Bạo .

Nhưng lần này là tại cuối cùng một cái chớp mắt 'Đan dược' nổ mạnh, Lý Trường Thọ nhảy cảm địa bắt đến nổ mạnh trước, đan dược nội bộ Ngũ Hành lực rất nhỏ biến hóa.

Tổng thể mà nói, đan dược đã muốn ổn định .

Căn cứ lần này rất nhỏ biến hóa, Lý Trường Thọ lập tức ngược suy tính, nhanh chóng tìm ra cái vấn đề sở tại, làm ra tương đối ứng điều chỉnh.

Lần thứ hai thành công, lần thứ ba thành công theo nhau mà đến!

Lại quá hai nhật, dẫn phát rồi sáu lần linh bạo Lý Trường Thọ, nhìn trước mặt bày đặt kia nhất vài khóa 'Tiên lực hạt nhân' đan, cuối cùng lộ ra cảm thấy mỹ mãn mỉm cười.

Kế tiếp sự tình là tốt rồi làm đa .

Lý Trường Thọ lấy ra kiêu mới giấy đạo nhân, đem nhất khối đan dược, thật cẩn thận địa để vào giấy đạo nhân bụng trùng trùng cắm chế bên trong, nhưng này đan dược trở thành cắm chế hạt nhân.

Hạ một cái chớp mắt, bảy màu tiên quang lóng lánh, này người giấy toàn thân, hơn mười người tường kép trùng cắm chế chậm rãi sáng lên, một chỗ chỗ tiên lực bị câu thông, tự hành vận chuyển.

Lý Trường Thọ tay trái để tại này người giấy sau lưng, rót vào nhất từng đợt từng đợt tiên lực...

Tới gần Kim Tiên lễ điếm, đột phá Kim Tiên lễ điếm...

Một chỗ chỗ tiên lực đi qua giấy đạo nhân 'Đan' hạt nhân, tại giấy đạo nhân trong cơ thể các nơi nhanh chóng vận chuyển.

Một lát sau, Lý Trường Thọ khinh khinh thở phào nhẹ nhõm, bản thể thi triển thổ độn biến mất không thấy, tâm thần rơi vào khối này giấy đạo nhân thân thượng.

Hắn giờ phút này đồng thời không có mình tưởng tượng loại kia vui vẻ.

Vô hấn, thứ này... Giá trị chế tạo quá quý !

Giấy đạo nhân nhất đại ưu thế chính là giá rẻ, mà này Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, bất tính trước đây 'Nghiên phát kỳ' hao phí rộng lượng dược liệu, bảo tài, riêng cái giá trị chế tạo, so Thiên Tiên cảnh cấp giấy đạo nhân, quý không sai biệt lắm sáu mươi bội.

Chỉ cần là đôi linh thụ nhựa cây yêu cầu, liền tương đương hà khắc, phải là ngàn năm niên hạn phía trên nhựa cây, mới có thể cấu trúc xuất loại này giấy đạo nhân.

Bất quá, có Kim Tiên cảnh hóa thân, mình ra ngoài làm việc cũng quả thật năng thuận tiện rất nhiều.

Lúc này tổng hợp lại lai xem, giấy đạo nhân phương pháp lớn nhất ưu thế, ngược lại là thành giấy đạo nhân không có bất luận linh trí, liền như một khối năng chịu tải mình tâm thần cùng nguyên thần lực 'Thân hình' một loại.

"Thử xem uy lực đi."

Lý Trường Thọ nhắm mắt cảm thụ, cảm giác này giấy đạo nhân không chế càng linh hoạt, thông qua hạt nhân 'Đan' thao tác tiên lực cũng trở nên càng đơn giản.

Tâm niệm vừa động, giấy đạo nhân thân chu trào ra nhàn nhạt sương khói, nhất danh trung niên nam nhân từ giữa đi ra, đây là khối này giấy đạo nhân bên ngoài .

Lý Trường Thọ thử thả vài đạo thuật pháp, uy lực quả thật không sai, nội bộ tiên lực ổn định, kế tiếp liền chuẩn bị trắc thí, các loại cực hạn điều kiện hạ giấy đạo nhân ổn định tình huống.

Tỷ như bị ba trăm cái Kim Tiên cảnh tráng hán vây ầu vùn vùn.

Nhưng hắn vừa muốn có động tác, thanh linh nghe tiếng sấm từng trận, này giấy đạo nhân ngẩng đầu nhìn đi.

Một tầng mây đen che đầy sao trời, cuộn cuộn thiên uy đột nhiên hiện ra!

Nhất sợi Lý Trường Thọ vô cùng quen thuộc đạo vận, tập trung ở tại khối này giấy đạo nhân thân thượng.

Kim Tiên cảnh [vô hạn] hóa thân cần độ thiên kiếp?

Bất, không đúng.

Này không phải thiên kiếp, này là...

Thiên Phạt!

Lý Trường Thọ khòe miệng điên cuồng run rẩy vài cái, khối này giấy đạo nhân chính là lập tức đối không trung làm cái đạo vãi chào, miệng nói:

"Đệ tử nguyện lĩnh trách phạt!"

Vừa dứt lời, đỉnh đầu tiếng gầm rú đình tai nhức óc, vùn vùn mấy trăm dặm đường kính mây đen, nhưng tản mát ra nhượng Kim Tiên cảnh đều trong lòng run sợ uy áp!

Lý Trường Thọ đối này chỉ có thể báo dĩ cười khổ.

Minh vất vả lâu như vậy, chung quy là uổng phí công phu, Thiên Đạo không cho phép người giấy có được Kim Tiên cảnh chiến lực.

Vì cái gì?

Cái khác đại lão hóa thân, đều có khả năng có được Kim Tiên, Đại La cấp chiến lực, mình tuy rằng mưu lợi rất nhiều, cũng không cho phép người giấy sinh ra 'Ý nghĩ của chính mình' ...

Chẳng lẽ vấn đề xuất hiện ở tại này?

Minh hiện giai đoạn, quả thật không có tốp lượng sản xuất Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân tính toán, hơn nữa này tiêu hao bảo tài số lượng, mình cũng là dùng bất khởi .

Nhiều nhất chính là bả vừa rồi chuẩn bị tốt tài liệu, luyện chế thành công mười hai khối 'Hạt nhân' đan, đều lắp ráp thôi.

Không nói .

'Cảm tạ Thiên Đạo lão gia bách vạn bên trong lai phách!'

Khối này giấy đạo nhân, chỉ có buông tha...

Răng rắc!

Không trung mây đen nhất run run, một đạo nước thùng kích thước đồ tía sắc tia chớp dựng thẳng phách mà hạ!

Giấy đạo nhân nhận mệnh một loại nhắm lại hai mắt, Lý Trường Thọ tâm thần nhanh chóng quay lại mình bản thể, lập tức liền muốn từ dưới đất xa độn...

Nhất mạt thiên uy lặng yên buông xuống, đột nhiên tập trung Lý Trường Thọ bản thể!

Mà kia đạo đồ tía sắc thần lôi sắp đập tại giấy đạo nhân nháy mắt, quý dị quẹo cái loan, nhưng lại tại giấy đạo nhân đỉnh đầu ba trượng xẹt qua!

Thần lôi bay tứ tung mấy trăm trượng sau đó, tại không trung đi ra khỏi nhất điều "chữ quỹ tích, lập tức chìm vào đại địa!

Đại địa phía trên xuất hiện nhất điều đường kính hơn mười trượng thâm động, nó nội thổ thạch hư không tiêu thất không thấy...

Mà ở thâm đáy động đoan, Lý Trường Thọ chỉ tới kịp tạo ra thập đa tầng tiên lực bình chướng, đã bị lôi quang trực tiếp nuốt hết!

Cái, cái quý gì!

Thiên Phật hội quẹo vào? Này ai chống đỡ được!

Dưới đất, Lý Trường Thọ oa một tiếng văng lên khẩu máu tươi, nhưng toàn thân tiên quang lóng lánh, tại vừa rồi kia một kích hạ vẫn chưa bị thương nặng.

Đạo lý hấn đều hiểu.

Nhưng...

Vì cái gì hội bỏ tới hấn bản thể thân thượng?

Lý Trường Thọ nghe nói qua, luyện đan thời xuất hiện nghịch thiên linh đan, Thiên Đạo đánh xuống Thiên Phật, muốn hủy diệt loại này đan dược;

Luyện khí thời luyện chế xuất nghịch thiên linh bảo, Thiên Đạo cũng sẽ đánh xuống Thiên Phật, hủy diệt loại này linh bảo.

Mình giấy đạo nhân, hoàn toàn xem như pháp khí nhất loại đi? Hơn nữa tuyệt đối không có nửa điểm linh trí, hoàn toàn chính là mình nhất kiện đặc thù pháp bảo!

Vừa mới Thiên Phật thân lời, rõ ràng là trực tiếp bỏ về phía giấy đạo nhân!

" hình chữ thân lời này cũng hơi quá đáng!

Chính lúc này, không trung lại có một đạo thiên lời hạ xuống, Lý Trường Thọ cả người tiên lực bắt đầu khởi động, tay trái giơ lên cao, lòng bàn tay nở rộ xuất nhất từng đọt từng đọt tiên lực, hóa thành nước lửa Thái Cực Đồ chậm rãi xoay tròn, ngạnh hám thân lời!

Nhưng thân lời lực quá bán, Lý Trường Thọ lòng bàn tay Thái Cực Đồ tạc toái, kết rắn chắc thực bị oanh một cái, phía sau lưng đạo bào bị ngăn, lưu lại một điều cháy đen vết thương...

Này còn giảng bất giảng đạo lý !

Loại này thoại là không dám mắng , Lý Trường Thọ chỉ có thể dưới đáy lòng yên lặng phi nhỏ.

Hắn nhanh chóng nhảy ra hố sâu, tùy tay đem kia cái giấy đạo nhân thu hồi, thân hình hướng tới một bên rừng rậm chạy vội.

Không trung, kia cuộn cuộn mây đen nhanh chóng ngưng tụ thành nhất tiểu đóa mây xám, vũng vàng địa đứng ở Lý Trường Thọ trên không, thường thường đánh xuống một đạo đỏ tía sắc thân lời.

Đối mặt thiên kiếp, Lý Trường Thọ không thể ẩn náu, chỉ có thể không ngừng ngạnh kháng, hoàn hảo lúc này đã phi mới vừa độ kiếp thời, đâu sợ lại gặp được mười hai đạo Thiên Phật, Lý Trường Thọ cũng sẽ không chịu quá nặng thương tổn.

Giờ phút này, hắn vô cùng tưởng niệm Vân Tiêu tiên tử... Hồn Nguyên Kim Đâu!

Dần dần, Thiên Phật hạ xuống tiết tấu, nhàn nhã mà lại thích ý.

Giống như có vị lão nhân ngồi ở này đóa mây xám thượng, ngâm nước nhất hồ tốt nhất ngộ đạo cỏ trà, hương nhất khẩu Hồng Mông linh hi, tại tinh tế nhảm nháp, thuận tiện sủng động Thiên Phật tiên.

Mây xám phía dưới, kia đạo thân ảnh trốn đông trốn tây, đạo bào rách nát, chạy trốn chết, chạy đều là loại kia anh tuấn tiêu sái.

Nhưng Lý Trường Thọ rất nhanh liền ý thức được, mình đại mình giấy đạo nhân lần lượt hôm khác kiếp, cũng là biến tướng địa bảo vệ mình tâm huyết.

Thiên Đạo thừa nhận rồi mình Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân!

Nhất thời, Lý Trường Thọ tại đôi bảo nang học máu thời, lại lộ ra sáng lạn tươi cười...

-----oOo-----

Đệ nhị bách chín mươi chương bảo chưa xuất thế, đại lão trước lai

Nhân sinh a, kỳ thật chính là loại này, cũng muốn gặp được một ít khó có thể dự liệu đến đau khổ.

Tỷ như đi tới đi tới con đường đã bị đồ vật cấp đập rồi, luyện luyện đan đã bị Thiên Phật cấp bổ, còn liên tiếp bổ chín đạo, một đạo nhanh hơn một đạo cường, cứng rắn bả hấn chém thành trọng thương...

Nhưng người tóm lại là muốn học được kiên cường, khổ trung mua vui cũng là nhất cái thành thực nam nhân chuẩn bị kỹ năng.

Ân, Thiên Phật cũng không phải toàn bộ vô chỗ tốt.

Trời chiều trung, thay đổi một thân Linh Nga xuất phẩm tân trường bào Lý Trường Thọ, nằm ở đan trước phòng ghé xích đu thượng, nhìn chăm chú vào lòng bàn tay hóa thành tro tàn 'Học máu bảo nang', cảm thụ được hai khối lực phẩm chữa thương linh đan được lực, tại mình trong cơ thể chậm rãi tản ra khai sáng khoái, lộ ra bình yên mỉm cười.

Lại đa vài phần đối thiên lôi kháng tính, về sau lại bị phách, năng giảm bớt một ít thương thế ...

Tùy theo, Lý Trường Thọ tiếp tục phạm sâu.

'Nếu là chế tác mỗi cái Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân đều cũng bị Thiên Phật một lần, này ai chống được?'

Vấn đề này không có cái khác biện pháp giải quyết, chỉ có thể đẳng mình thương tổn dĩ sau đó lại ném thử một lần.

Nếu thật là 【mỗi một chỉ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân thành hình, đều cần muốn chế tác giả ngoạn kháng chín đạo Thiên Phật】, kia chỉ có thể buông tha con đường này.

Ồn thỏa khởi kiến, hơi sau như lắp ráp đệ nhị chỉ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân thời tái dẫn lai Thiên Phật, vậy trực tiếp bả đệ nhị chỉ giấy đạo nhân vung rơi, xem có không bả Thiên Phật khuyên lui...

Bảo tài mặc dù trân quý, mạng nhỏ giới rất cao.

Thiên Tiên cảnh giấy đạo nhân cũng không phải không thể dùng, cùng lắm thì chính là giấy chiến thuật biên người, dựa lượng thủ thắng!

Nhẹ nhàng hít vào một hơi, Lý Trường Thọ có chút cố sức địa đứng dậy, cả người các nơi tê dại đau nhức, giống như muốn rời ra từng mảnh một loại...

Hắn đi trở về đan phòng trung, tìm được góc một chỗ tủ sách, hai tay cầu làm pháp quyết, thi triển ra thay đổi qua đi biến hóa thuật.

Biến hóa nhanh chóng, hóa thành nhất chỉ nho nhỏ con bướm, chui vào tủ sách góc trung bình hoa phía sau ám cách trung.

Bên có tiếng bước chân truyền đến, 【bản thể】 tam số hiệu giấy đạo nhân đã muốn thượng tốp, đi đến đan lô trước, tượng khuông tượng dạng địa ngồi xuống.

Trên thực tế, Lý Trường Thọ tâm thần, đã muốn lạc vào lúc này duy nhất nhất chỉ Kim Tiên cảnh chiến lược giấy đạo nhân thân thượng, lái này chỉ giấy đạo nhân, hướng dưới đất đơn hướng địa mạch chuyển dịch trận mà đi.

Kim Tiên cảnh hóa thân, độn pháp đều là như thế thuận hoạt...

Chính lúc này, Lý Trường Thọ đáy lòng đột nhiên nổi lên rồi, nào đó cái có chút hoang đường ý niệm trong đầu.

Minh có phải hay không, trong lúc vô tình làm xuất nhất kiện khó lường đồ vật?

Cúi đầu mắt nhìn mình giấy đạo nhân, nhìn chăm chú vào tại giấy đạo nhân bụng chậm rãi xoay tròn kia khỏi đan dược, lại liên tưởng đến trong hồng hoang, hiện đến nay lưu hành nguyên thần đạo tu hành phương thức...

Bởi vì Hồng Hoang hoàn cảnh rất thích hợp tu hành, Nam Thiệm Bộ Châu ở ngoài các nơi, tùy tiện hấp một hơi đều là tinh thuần linh khí, tùy tiện tìm cái đỉnh núi đều năng đào ra linh mạch;

Trong hoàn cảnh này, Nhân tộc bước trên tu hành con đường cũng không tính khó khăn, có tư chất, có công pháp, đều khả bước trên đường này, chỉ là từng người năng đi đến vị trí bất đồng thôi.

Cho nên, lúc này tu hành hệ thống, chính là trực tiếp luyện khí, tu nguyên thần, phi tiên.

Giả như ngoại bộ hoàn cảnh bất giống như là này ưu di, cần người tu hành không ngừng chiết xuất linh khí, tinh lọc linh khí, mới có thể thỏa mãn thành tiên cần thiết...

Kia chẳng phải là muốn mặt khác một bộ tu hành hệ thống?

Kim đan đại đạo?

Mình giấy đạo nhân phương pháp, ngưng ngoài đan mà tăng tự thân, chỉ cần có cũng đủ thời gian, tựa hồ có thể suy diễn xuất nhất điều hoàn toàn mới, áp dụng ở 'Mông manh linh khí' hoàn cảnh tu hành hệ thống!

Nhất viên kim đan nuốt vào bụng, ta mệnh... Khụ, đỉnh đầu còn là này phiến thiên!

Niệm điểm chỗ, Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên nhất sợi báo động, tựa hồ mình mình trung có một đôi đôi mắt chính nhìn chăm chú vào mình.

Này cũng không phải là nhìn chăm chú vào mình bản thể hoặc là giấy đạo nhân hóa thân, mà là tại nhìn chăm chú vào mình nguyên thần, mình chân linh, mang theo vài phần cảnh cáo ý tứ hàm xúc.

Lý Trường Thọ nháy mắt đem mình vừa rồi ý tưởng phá thành nhỏ vụn, đối không trung xá một cái, đáy lòng không ngừng báo cho mình.

Bất muốn liên tưởng, không thể liên tưởng!

Mình luôn nghĩ này chút không ý nghĩa sự làm gì!

Nháy mắt, loại kia bị nhìn chăm chú cảm giác tan thành mây khói, Lý Trường Thọ khinh thờ nhẹ ra khẩu khí, nhất thời nhượng này Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân độn càng sâu một ít, hướng tới 'Vô thủ sơn' phụ cận mà đi.

Trải qua trước đây hơn nửa tháng điều tra, Lý Trường Thọ cũng coi như thăm dò rồi chứ nơi đó chi tiết.

Kia chỗ vô thủ trên núi Yêu tộc thành trì tên là 'Thủ Thiết Thành', xem như Yêu tộc một chỗ trọng trấn.

Nhân tộc cùng Yêu tộc tự thượng cổ mà đến mấy năm liên tục đại chiến, nhưng Nhân tộc không thể đem Yêu tộc bị giết, Yêu tộc cũng vô pháp lại trung hưng, song phương cũng liền lâm vào giằng co.

Tại đôi lập quan hệ ở ngoài, Yêu tộc cùng Nhân tộc cũng hình thành một ít ăn ý, hội mở ra mình một ít thành trấn cấp song phương, hành bù đắp nhau sự.

Tỷ như, tại Bắc Câu Lô Châu biên giới thượng, liền có rất nhiều người, yêu hỗn tạp phùng trần.

—— lúc đầu khoái tư đạo nhân bị vung trước, sở đi phùng trần liền là một trong số đó.

Thử thiết, là thượng cổ thời kì Yêu Đình thập đại **【yêu thánh】** chi nhất, chỗ ngồi này thành trì chắc là Yêu tộc vi kỷ niệm cái này Yêu tộc cao thủ mà mệnh danh.

Chương quản chỗ đó giả là ngu yêu bộ tộc, coi như là đến nay Yêu tộc trung nhất chi đại tộc.

Máu chốt là, Lý Trường Thọ tìm hiểu hồi lâu, ai cũng nói không nên lời cái này Yêu tộc trung, có vô thượng thời cổ bảo tồn cao thủ.

Đối này, Lý Trường Thọ hoàn toàn không dám đại ý.

Hắn kiến thức quá Ngu Đầu Mã Diện cường lỗ Tu La tộc cao thủ trường hợp, mà Ngu Đầu Mã Diện tại thượng cổ đại chiến trung, là đi theo hậu thổ nương nương tiến vào địa phủ Vu tộc cao thủ, thuộc về 'Tạ tạ vô danh' kia nhất loại.

Nếu dùng Ngu Đầu Mã Diện là 'Thượng cổ phổ thông Kim Tiên' chiến lược cân nhắc tiêu chuẩn, chỗ đó này chi ngu yêu trung, nói không chừng cũng sẽ tồn tại mấy cái khó chơi nhân vật.

Phục Hy đại lão cấp mình bói toán linh bảo phương vị sở hiển kia chỗ sơn cốc, chính là này chi ngu yêu 'Tộc địa' ...

Rút giấy động rừng.

Lúc này sửa sang lại xuất hữu hiệu tin tức:

【Thử Thiết Thành thừa thái tinh kim loại bảo tài, thích hợp rèn lưỡi dao sắc bén.

Này chi ngu yêu cũng không tính căm thù Nhân tộc, tồn tại đã có số lịch vạn niên sử, tổng thể rất thủ quy củ, mỗi lần Nhân tộc cùng Yêu tộc bùng nổ xung đột, đều là án binh bất động, không đi tham dự.

Nhân tộc luyện khí sĩ tựa hồ một mạch xem nhẹ chỗ đó, không có tiên môn khiên đầu tổ chức diệt yêu. **】**

Nhưng Thử Thiết Thành chung quy là Yêu tộc hai đầu bờ ruộng, nó nội tồn tại đại lượng nghiệp chương thâm hậu Yêu tộc cao thủ, ngẫu nhiên cũng sẽ phát sinh Nhân tộc luyện khí sĩ ra khỏi thành sau bị tập kích sự.

Dám đi chỗ đó Nhân tộc luyện khí sĩ, tự nhiên cũng đều có mấy bả bàn chải, tu vi cảnh giới ít nhất Chân Tiên cảnh hậu kỳ khởi bước...

Lý Trường Thọ như thế nào tìm hiểu mấy tin tức này?

Sưu tập tình báo tự nhiên không thể chỉ từ đơn phương vào tay, cũng muốn coi trọng một ít tính kỹ thuật.

Đầu tiên, Lý Trường Thọ dùng nhất danh 【lão đạo】 giấy đạo nhân, dĩ cầu cầu huyền kim vi do, lẫn vào Thử Thiết Thành.

Mấy ngày sau, lại dĩ thiếu nữ, lão ẩu tướng mạo, đi cách chỗ đó gần nhất tiên môn, phường trấn, tìm hiểu có quan hệ Thử Thiết Thành nguỵ yêu tin tức.

【thiếu nữ】 đi trước kia chỗ ngàn dặm ở ngoài tiên môn, hỏi han thủ sơn cụ ông, có hay không có nhìn thấy quá mình tổ phụ, nàng tổ phụ nói là muốn đi một chỗ tên là Thử Thiết Thành nơi, cũng không biết kia Thử Thiết Thành ở nơi nào.

Kia 【lão ẩu】 đi kia chỗ phường trấn, hỏi thăm có hay không người từng nhìn thấy quá nhà mình phu quân, đồng thời nhân cơ hội vợ vét Thử Thiết Thành đồn đại...

Như thế, đã khả đem nhiều mặt ngọn nguồn tin tức cho nhau xác minh, cũng không sợ bị phản trình sát.

Phương diện này còn có một ít chi tiết, tỷ như dùng thiếu nữ hình tượng đi tiếp cận thủ sơn cụ ông, có thể bảo đảm này chút lão tiên nhân sẽ không mở miệng liền đuổi người rời khỏi...

Dù sao Lý Trường Thọ giám sát Độ Tiên Môn thời, nhìn thấy không ít lân loại này tình hình.

Khụ, lại nói tâm bảo sự.

Lý Trường Thọ động thủ trước, tất nhiên là muốn trước có một kế hoạch, lại chuẩn bị mấy cái hậu bị phương án.

Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân đến chỗ đó sau, vẫn chưa sót ruột áp dụng hành động, mà là tại Thử Thiết Thành trong ngoài, sơn cốc ở ngoài, các nơi thiết trí trạm gác ngầm, toàn bộ phương vị quan sát chỗ đó...

Nửa năm.

Này nửa năm trung, Lý Trường Thọ bắt đến ba lượt đến từ đồng một cao thủ Kim Tiên cảnh uy áp, đối phương chắc là tại Thử Thiết Thành trung tọa trấn Yêu tộc cao thủ, cái này tần suất cũng coi như tương đương sinh động.

Thuận tiện, Lý Trường Thọ thăm dò rồi chứ Thử Thiết Thành trung trận pháp chỗ thiếu hụt, tìm được rồi từ nội bộ phá vỡ đại trận bạc nhược điểm;

Tìm tòi thấu chỗ đó binh lực bố trí, thay quân quy luật, các nơi điều hành trợ giúp tốc độ...

Trừ bỏ này chút, hẳn cũng nhìn đến quá thành chủ phu nhân muội muội, cùng bắc cửa thành thủ vệ yêu đem tại núi hoang trung nguyệt đã gặp gỡ, thấy được thành chủ phu nhân muội phu cùng thành chủ phu nhân nhìn trộm, bàn hạ cộ chân.

Thành chủ là cái Thiên Tiên cảnh hậu kỳ ngu yêu, mỗi ngày cùng một đám Yêu tộc cao thủ uống rượu ăn thịt, trên đầu kia dùm lông xanh có chút đặc biệt...

'Muốn tầm đích bảo vật, đại khái dẫn chính là này ngu yêu tộc bảo.'

Lý Trường Thọ như thế phỏng đoán .

Hắn định ra tác chiến kế hoạch cũng không phức tạp, chính là điệu hổ ly sơn.

Đánh nghi binh Thử Thiết Thành, nhuộm đầm nguy cơ cảm, đem sơn cốc bên trong Yêu tộc cao thủ điều xuất, mà mình nhân cơ hội tiến vào trong đó tầm bảo.

Hiện tại duy nhất không xác định , là này nhất chỉ ngu yêu trung người mạnh nhất là cái gì cảnh giới, nếu là có cái Đại La Kim Tiên tọa trấn trong đó, mình này chút giấy đạo nhân đại bán đều muốn phế tại chỗ đó.

Cổ, ổn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ đem mình mới vừa làm tốt 【kim】 giấy lộn đạo nhân nhị, tam, tứ, ngũ, lục số hiệu, đều an bài lại đây.

Tam chỉ Kim Tiên giấy đạo nhân đầu tư chính diện đánh nghi binh, nhất chỉ Kim Tiên giấy đạo nhân tiến vào sơn cốc sưu tầm, cái khác hai chỉ Kim Tiên giấy đạo nhân tùy thời chuẩn bị động pháp tiếp ứng!

Ước chừng lục chỉ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, cũng nhượng Lý Trường Thọ đa vài phần tầm bảo đề khí.

Tự nhiên, trong khoảng thời gian này nhượng hẳn tối cảm vui mừng , chính là Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân sự.

—— Lý Trường Thọ thương thế khỏi hẳn sau, thử tính địa làm ra đệ nhị chỉ Kim Tiên cảnh người giấy, đồng thời không có lại chịu đựng Thiên Đạo từ ái quan tâm.

Nhưng đang không ngừng chế tác giấy đạo nhân trong quá trình, Lý Trường Thọ ẩn cảm giác được, nếu là đồng thời tồn tại Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân vượt qua chín chỉ, Thiên Phật còn có thể buông xuống, mà lại so lần trước còn muốn hung hãn.

Thôi thôi;

Sợ sợ.

Lục chỉ Kim Tiên hóa thân hiện giai đoạn cũng đủ dùng rồi, còn có thể tiếp cận cái 'Lục đại nhân tộc Kim Tiên vây công Thử Thiết Thành' tiết mục.

Đánh nghi binh kèn, bị Lý Trường Thọ định ở tại tam thiên sau đó thổi lên!

Tranh thủ tại nửa canh giờ nội phá vỡ Thử Thiết Thành đại trận, ngăn chặn đối phương viện binh, điểm giết trong thành nghiệp chương quần thân đại yêu, tiến vào kia chỗ trong cốc tầm bảo!

Đại chiến, đem... Lâm...

"Giáo Chủ ca ca ~ "

Bất thành linh nhận nhạo, quả thật nhượng Lý Trường Thọ có chút bất ngờ không kịp phòng.

Lý Trường Thọ lập tức thu nhiếp tinh thần, nhất sợi thần niệm rơi vào sớm đã sửa chữa lại hoàn công An Thủy Thành Hải Thần đại miếu trung, dụng thần niệm bắc cầu, tiếp Ngao Ất đi vào giấc mộng cảnh bên trong.

Này là đã xảy ra chuyện gì?

Lý Trường Thọ một mạch chưa từng xem nhẹ Long tộc, chẳng qua gần đây Long tộc tổng thể vững vàng, đồng thời không có gì đại sự phát sinh, phải bị gây sức ép còn là bị gây sức ép.

"Giáo Chủ ca ca!"

Cảnh trong mơ trung, thân kim văn bạch cầm y Ngao Ất càng hiển thanh tú, vài bước liền nhảy tới Lý Trường Thọ trước mặt, lập tức làm cái đạo vái chào.

Lý Trường Thọ cười nói: "Xem người loại này rạng rỡ, chính là có gì việc vui?"

"Hắc hắc, ca ca người đã nhiều ngày có gì chuyện quan trọng sao?"

Nghe nói Ngao Ất không đáp hỏi lại, Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, ngôn nói: "Có kiện việc nhỏ phải làm, gần nửa tháng đều sẽ có chút bận rộn, chẳng lẽ là có chuyện gì muốn ta ra mặt?"

Ngao Ất bắt giác lời nói một chút, nhú mày nói: "Ca ca người có việc, vì sao bắt cho biết, báo cho Ngao Ất một tiếng, Ngao Ất nguyện đại huynh trưởng lao!"

"Không sao, bắt quá là đang tìm tìm giống nhau đồ vật."

Lý Trường Thọ mỉm cười lắc đầu, lại hỏi: "Người bên này khả có chuyện quan trọng?"

"Cũng không phải chuyện quan trọng, " Ngao Át vội nói, "Bắt quá là Kim Ngao Đảo thượng tâu hết sự thúc tìm được rồi ta, hỏi ta có không mời ca ca đến đây Kim Ngao Đảo dự tiệc."

Tam ngày sau, có hai vị Kim Ngao Đảo thượng Kim Tiên sư thúc kết làm đạo lữ, đại gia nghi nhân cơ hội náo nhiệt một phen."

"Loại này sự ta liền không đi rồi, " Lý Trường Thọ mỉm cười lắc đầu, "Hơi sau người phái người lai An Thủy Thành bên này, ta chuẩn bị một phần lễ vật, người giúp ta đưa lên đi liền là."

"Hảo, " Ngao Át lập tức gật đầu đáp lên tiếng, tùy theo liền mặt lộ vẻ thân thiết địa nhìn Lý Trường Thọ, "Ca ca, nếu là có việc phải làm, còn thỉnh đối đệ đệ nói rõ!"

"Yên tâm, " Lý Trường Thọ nâng tay vỗ vỗ Ngao Át đầu vai.

Ngao Át là biết mình Độ Tiên Môn đệ tử cân cước, mượn Ngao Át tay, điều Long tộc cao thủ lai giúp mình thúc đẩy Thủ Thiết Thành sự, kỳ thật cũng không phải không thể cân nhắc.

Nhưng Long tộc gần đây phiền lòng sự đã muốn nhiều lắm, mình còn là ít cho bọn hần gia tăng gánh nặng.

Đáy lòng xẹt qua này chút ý niệm trong đầu, Lý Trường Thọ cười nói: "Ta tự sẽ không khách khí với người."

Ngao Át nhếch miệng cười, nhanh chóng chạy xa.

Kim Ngao Đảo thượng có thai sự...

Lý Trường Thọ trái lo phải nghĩ, cũng hiểu được việc này phải cùng mình không có gì quan hệ, không nên đối mình phải làm đại sự tạo thành gì ảnh hưởng.

Tiếp tục chuẩn bị chiến tranh!

Thế là, tam ngày sau...

Lý Trường Thọ chuẩn bị khai chiến trước nửa canh giờ.

Kim Ngao Đảo thượng, mấy trăm hơn một ngàn đạo thân ảnh hội tụ tại một chỗ trong đại điện ngoài.

Điện nội một chỗ góc trung, đầu đội kim quan Hòa Linh Thánh Mẫu, chính nhú mày nhìn đại điện ở giữa không xuất tới chủ vị.

Thân váy ngắn Kim Quang Thánh Mẫu từ một bên bước nhanh mà đến, nhỏ giọng vấn: "Đại sư huynh ? Như thế nào còn chưa lai? Đại sư huynh không phải với người cùng nhau tới ư?"

Hòa Linh Thánh Mẫu nhin không được vỗ nhẹ cái trán.

"Vừa mới hấn nói người được có gì bảo vật muốn xuất thế, đi xem náo nhiệt, lúc này đương thật không hiểu đi nơi nào."

"Này, " Kim Quang Thánh Mẫu nghĩ nghĩ, "Trước đây thoại đều nói đi ra ngoài, Đa Bảo đại sư huynh đích thân đến vì bọn họ hai người làm chứng kiến... Này nên làm thế nào cho phải?"

"Không bằng lại thỉnh một vị đại đệ tử lại đây."

"Bích Du Cung chúng ta đi không được... Loại này, " Kim Quang Thánh Mẫu vội nói, "Ta đi thỉnh hai vị nghĩa huynh, cùng nhau tiến đến gần nhất Tam Tiên Đảo, xem có không thỉnh ba vị sư tử trung đâu nào vị lại đây đi."

Hòa Linh Thánh Mẫu sắc mặt có chút áy náy, "Ta cũng cùng nhau đi qua đi, ta sư quả thật..."

"Ai."

Hai vị Thánh Mẫu liếc nhau, từng người chỉ có thể cười khổ than nhẹ.

-----oOo-----

Đệ nhị bách chín mươi mốt chương ai còn không điếm cái người mê !

Thử Thiết Thành ngoài ba trăm lý, nơi nào đó rừng rậm trung.

Nhất vài khóa đại thụ đột nhiên bắt đầu run run, mặt đất mặt cỏ dần dần hờ ra một chỗ chỗ thổ bao, này chút thổ bao lại tùy theo sụp đổ, biến thành mấy trăm chỉ thâm thúy viên hãm hại.

Theo sau, đạo đạo thân ảnh từ viên trong hầm bay ra...

Khuôn mặt uy nghiêm thuần giáp tráng hán, khuôn mặt xinh đẹp nữ cung thủ, tại trong rừng nhanh chóng nhóm trận, dĩ năm nghìn người làm một phương trận phi thiên mà khởi.

Vụ khởi vân thăng, trong rừng chỗ đó, một mảnh xơ xác tiêu điều khí tức.

Một lát sau, thập chỉ phương trận xếp thành hàng xong, ngũ vạn tiên binh hội tụ ở này, làm tốt xuất chinh chuẩn bị!

Mấy vạn bóng người phủ kín mảnh nhỏ không trung, hỗn thành khí tức thăng hướng đầu ngư, khí thể quả thực bất phàm.

'Tiên đầu binh, toàn quân phóng ra.'

Lý Trường Thọ hạ đạt cái đơn giản chỉ lệnh, ngũ vạn tiên đầu binh chậm rãi hướng tới Thử Thiết Thành bay đi, cũng có chút che thiên che lấp mặt trời tượng.

Cái này con số, là Lý Trường Thọ trước đây hết lần này đến lần khác tính toán, cuối cùng định ra .

Tiên đầu binh như nhiều lắm, dễ dàng nhượng đối phương liêu chết nhất bác, tử chiến đến cùng, phe mình rất nhanh sẽ lộ ra dấu vết.

Như quá ít, lại không đạt được cũng đủ uy hiếp hiệu quả.

Cùng lúc đó, hai mươi dư Thiên Tiên cảnh giấy đạo nhân tự phía dưới bay ra, xen lẫn trong tiên đầu binh hàng ngũ khoảng cách.

Vi thuận tiện chỉ huy, Lý Trường Thọ đem này chút Thiên Tiên cảnh giấy đạo nhân trở về vị trí cũ một tổ, chúng nó chủ yếu phụ trách , chính là thi triển tung ra đầu thành binh thần thông, phóng xuất ra hỏa lực tối mãnh liệt ...

Đầu phụ tinh binh!

Chậm rãi, đờng đờng sát khí, ngũ vạn tiên đầu binh tập kích bất ngờ Yêu tộc Thử Thiết Thành!

Tự nhiên, đây đều là đánh nghi binh, bày làm ra vẻ thôi.

Chân chính tập kích bất ngờ, chắc là vô thanh vô tức tiếp cận, nhanh nhất tốc độ phá vỡ đối phương hộ thành đại trận, theo sau dĩ sét đánh không kịp bưng tai thể nhảy vào trong đó, phối hợp trăm thủ hành động, thiện dùng mê dược, độc phần giải quyết tạp binh, đánh đối phương nhất cái trở tay không kịp.

Loại này giả dối tập kích bất ngờ, nhìn như đột nhiên xuất hiện, khí thể kinh người, kì thực miệng cộp gan thỏ, chỉ có tam tứ sóng thể công thực lực, mà lại bị đặt ra chiến đấu mục tiêu, vèn vèn chỉ là công phá đối phương hộ thành đại trận...

Nơi nơi, thanh thế càng đủ hành động, chính là vì đạt tới đầu pháp ở ngoài cái khác mục đích.

Mà tấn lớn nhất cố gắng che dấu tự thân hành quân, mới biểu thị dấu pháp chân chính tiến đến...

Ở này đồng thời, ba cô Kim Tiên cảnh khí tức dao động, trông rỗng xuất hiện tại thành trì ngoài, hai nam nhất nữ tam đạo thân ảnh nhẹ nhàng mà đứng, từng người mặt như sương lạnh, nhìn chăm chú vào chỗ đó Yêu tộc thành trì.

Nàng kia quát mắng một tiếng: "Yêu tộc dư nghiệt, xuất lai nhận lấy cái chết!"

Nữ tử lời nói hạ xuống, bên trái lão giả đánh ra một chưởng, lòng bàn tay nở rộ xuất đầy trời thanh lôi, kết rắn chắc thực đập ở tại Thủ Thiết Thành hộ thành đại trận thượng, đem đại trận đập không ngừng lay động, cơ hồ bị đập vỡ vụn...

Trong thành phần đông Yêu tộc, giờ phút này nhất tề đều mộng .

Cũng không biết là cái gì giống xinh đẹp nữ yêu hét lên một tiếng: "Nhân tộc, là Nhân tộc a! Nhân tộc đánh lại đây !"

Trong thành các nơi nhất thời hỗn loạn không thôi, tuyệt đại đa số Yêu tộc cuồng quít thất thố, hướng tới khác một cái phương hướng vội vàng bỏ chạy;

Tiểu bộ phận Yêu tộc lập tức giận dữ, tê gào thét hướng không trung vọt tới, lại bị hộ sơn đại trận ngăn trở trụ, vì trong thành càng tăng vài phần hỗn loạn.

Chiêng trống 喧 hiều, tiếng chuông không ngừng, tức giận mắng tiếng, khóc tiếng la không dứt bên tai.

Lý Trường Thọ từ các phương vị quan sát đến này một màn, nhin không được có chút cảm khái.

Đều nói Yêu tộc hung tàn, người sợ yêu vi thượng cổ thái độ bình thường;

Nhưng đến nay, Nhân tộc đi bước một đứng ở Yêu tộc trước mặt, đem năm đó chịu đựng quá sợ hãi, hệ số xin trả.

Thực lực, mới là tại Hồng Hoang trung sinh tồn đi xuống duy nhất tiêu chuẩn.

Tiếng gầm rú trung, tam chi Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân bắt đầu không ngừng xuất thủ oanh kích đại trận.

Trong thành tên kia Kim Tiên cảnh lão ngu yêu, giờ phút này vọt tới thành chủ quý phủ không, cũng không dám xuất trận, chỉ tại kia đối bên ngoài trợn mắt nhìn, không ngừng rít gào , nhượng các nơi binh mã động , nhượng trong thành Yêu tộc xuất nhất bả lực.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ trước mắt sáng ngời.

Này lão ngu yêu cầm xuất nhất chỉ kèn, đối kèn trung rống lên mấy giọng hát.

Hấn, diêu người!

Đánh nghi binh kế, so Lý Trường Thọ sở dự tính, còn muốn thoải mái mấy lần.

Nhưng giờ phút này cũng không có thể đại ý, tầm bảo đại kế mới vừa vừa mới bắt đầu.

Lý Trường Thọ tâm thần, giờ phút này chủ yếu phân tán tại lục chỉ Kim Tiên giấy đạo nhân thân thượng, vì lưu lại cũng đủ đa tâm lực ứng đối các loại bất ngờ tình hình, cái khác giấy đạo nhân chỉ là ngẫu nhiên phân tâm thao tác một chút.

Đáy lòng giống như mở ra hơn mười người tiểu 'Màn hình', Lý Trường Thọ xuyên thấu qua này chút cửa sổ quan sát các nơi, án mình viết tốt kịch bản, không ngừng về phía sau đẩy mạnh trận này tuồng.

Thử Thiết Thành lữ yêu phản ứng, viễn siêu Lý Trường Thọ đoán trước hỗn loạn, điều này làm cho Lý Trường Thọ tại chính diện áp lực giảm bớt đại bán

Giờ phút này, kia chỗ sơn cốc trung.

Bảo hộ chỗ đó đại trận mở ra nhất điều khe hở, hơn mười đạo cường tráng thân ảnh vội vàng chạy ra khỏi đại trận.

Bọn họ khuôn mặt, thân hình cùng Nhân tộc không sai biệt nhiều, tuyệt đại đa số đều là biến hóa sau thuần khiết ngu yêu.

Nam ngu yêu thân hình cường tráng, kia đối chắc chắn gặp ghênh ngu giác là bọn hắn cực kỳ tự hào thân thể bộ vị, đỉnh đầu bộ lông bị bọn họ nhuộm thành đủ mọi màu sắc, phần lớn trình nở mạnh trạng.

Khoen mũi, là nam ngu yêu nhóm đặc biệt hỉ hoan trang sức phẩm, cơ hồ ngu ngu đều có nhất chỉ;

Lại phối hợp thượng bọn họ quay đầu rống giận câu kia:

"Thôn khẩu tập hợp! Tự mang gia hòa! Nhân tộc đánh lại đây !"

Hiển nhiên, này quần nam ngu yêu nhóm, đi ở Hồng Hoang mới giới hàng đầu tuyển thượng...

Nữ ngu yêu nhóm tương đối nam ngu yêu mà nói, liền tương đối phổ thông rồi, không có gì đặc biệt thấy được chỗ.

Nữ ngưu yêu nhóm dĩ cường tráng vi mỹ, thân hình tiêm gầy, đầu sọ tu vi hơi chút cao chút, tại giống đều nâng bắt ngẩng đầu lên;

Mà kia chút thân hình thũng khởi nữ ngưu yêu, đầu sọ tu vi bất lựa tiêm, cũng là uốn ngực ngẩng đầu, đi ở này quần ngưu yêu tối trung gian vị trí...

Lại nói, này quần ngưu yêu mới vừa lao ra sơn cốc đại trận, nghênh diện liền thổi tới một trận cuồng phong!

Này tốp ngưu yêu tổng cộng bốn mươi sáu danh Thiên Tiên cảnh cao thủ, phần lớn đều là Thiên Tiên cảnh trung kỳ, hậu kỳ, nhưng không một ngưu năng phát hiện cuồng phong trung mang theo cát đá cùng lá rụng khác thường, từng người ngược mà ra, hướng tới Thử Thiết Thành trợ giúp mà đi.

Đương bốn mươi sáu danh Thiên Tiên cảnh ngưu yêu mới vừa hướng chạy, lập tức lại có lưỡng đạo hùng tráng thân ảnh tự sơn cốc ở chỗ sâu trong lao ra, trong miệng phát ra hai tiếng rung trời 'Ồ' kêu, tản mát ra phách liệt Kim Tiên cảnh uy áp, gấp rút tiếp viện Thử Thiết Thành!

Lý Trường Thọ không dám đại ý, kiên nhẫn chờ đợi.

Đợi này tốp cao thủ lao ra một khoảng cách, tại đại trận nội chéch, có mấy khối cát đá, vài miếng lá rụng, chậm rãi dung nhập đại địa bên trong...

Này chút tự nhiên đều là thi triển biến hóa thuật giấy đạo nhân.

Kế hoạch tối mấu chốt một bước, chính là tại đại trận mở ra nháy mắt, nhượng giấy đạo nhân từ ngoài trận tiến vào trong trận.

Muốn đánh vỡ chỗ đó đại trận, đối lúc này Lý Trường Thọ mà nói cũng không phải việc khó, nhưng muốn thần không biết quỷ không hay địa tiến vào trong đó, quả thật thập phần không tầm thường.

Cơ hội hơi thuận lướt qua, cũng may hấn thành công cầm.

Bất chỉ giấy đạo nhân nhanh chóng hướng tới các nơi tán đi, mau tốc sửa sang lại sơn cốc nội các loại tình báo.

Địa hình địa mạo, cao thủ phân bố, đại trận lỗ hổng...

Lý Trường Thọ tâm thần nhanh chóng bị các loại tin tức tràn ngập, cẩn thận phân tích một trận, nhưng thoáng ngẩn ra.

Bên trong, cùng mình một mạch suy nghĩ hình ảnh rất là bất đồng.

Vốn tưởng rằng mình xâm nhập một chỗ 'Thiết huyết binh doanh', nhưng phục hồi tinh thần lại, nhưng phát hiện chỗ đó như thế ngoại đảo nguyên một loại...

Nhà gỗ san sát, tiếng hoan hô tiếu ngữ.

Không có trận địa sẵn sàng đón quân địch tuần tra thủ vệ, chỉ có một đám mới vừa biến hóa không lâu tiểu yêu tại đồng ruộng hai đầu bờ ruộng chơi đùa, lại bị xa xa vọt tới ngư yêu cha mẹ nhóm kêu về nhà tránh né.

Nhượng Lý Trường Thọ cảm giác có chút tiếc nuối là, chỗ đó cũng không nghiệp chướng, ngược lại là tại tường cùng trung, để lộ ra một chút điềm lành ý.

Ân, xác nhận quá nhãn thân, là có dấu bảo vật nơi!

Nếu lựa chọn điệu hồ ly sơn, tự nhiên muốn đem điều này, đó chiến thuật quán triệt đến cùng.

Lấn vào chỗ đó bát chỉ giấy đạo nhân phân làm hai nhóm, hai chỉ chừa tại đại trận phụ cận, chuẩn bị hơi sau phá trận, dẫn địch, mặt khác còn có lục chỉ giấy đạo nhân mai phục tại ngoài tiếp ứng.

Lại có lục chỉ giấy đạo nhân hướng tới thâm cốc nội tìm kiếm, tìm tàng bảo nơi.

Này liền là hẳn toàn bộ thủ đoạn ?

Tự nhiên không phải.

《Ồn Tự Kinh》 có ngôn, đa biện pháp dự phòng, mới có thể ứng biến.

Vi nhượng mình hành động càng có lừa gạt tính, Lý Trường Thọ chân chính dùng để tầm bảo giấy đạo nhân tại —— 【kim】 chữ tứ số hiệu, giờ phút này thi triển biến hóa thuật hóa thành nhất chỉ phi trùng, xa xa đi theo nhất chỉ Thiên Tiên cảnh giấy đạo nhân phía sau.

Đến lúc này, Lý Trường Thọ tâm thần đã muốn bị chiếm dụng chín thành, giờ phút này liên tục đa tuyến thao tác, nếu là xuất hiện một chỗ sai lầm, cực dễ làm cho toàn bộ hỏng mất!

Rất nhanh, Lý Trường Thọ tập trung chỗ đó bảo khổ sở tại.

—— nơi đó cảm chế nhiều nhất, trông coi cực kỳ nghiêm mật, nó nội ẩn ẩn có công đức lực lưu chuyển.

Lý Trường Thọ hơi làm cân nhắc, lựa chọn sử dụng một bộ phương án, lục chỉ giấy đạo nhân mang theo mê dược tại dưới đất tiếp cận bảo khổ, hơi sau đối bảo khổ khởi xướng mãnh liệt công.

Mà 【kim】 chữ tứ số hiệu giấy đạo nhân, thi thổ độn trốn vào dưới đất.

Đội bên ngoài mười mấy tên ngư yêu thủ vệ bị mê dược phóng đảo, hai chỉ giấy đạo nhân trước lao ra đi, dẫn đi rồi đối phương cao thủ, theo sau tứ chỉ giấy đạo nhân bạo khởi làm khó dễ, chính diện cường công bảo khổ bên ngoài trận pháp, đối đại trận vãi ra nhất chỉ chỉ 'Dùng sau tự hủy' mini trận pháp...

Ngay tại loại này hỗn loạn trung, 【kim】 giấy lộn đạo nhân tại dưới đất, đụng đến bảo khổ bên cạnh.

Chỉ kém một bước !

Lý Trường Thọ ninh lòng yên tĩnh khí, không chế giấy đạo nhân tả chương đề ở tại phía trước cấm chế quang mang thượng, tiên lực bùng nổ, trực tiếp oanh khai hai nặng cấm chế!

Tiên thức hoá tốc hướng trước tra xét, xác định chỗ đó cũng không sinh linh khí tức, Ngũ Hành độn ** chuyển, thân hình tại dưới đất hóa thành nhất chùm hồng quang!

Độn hành Thiên Địa!

Cơ hồ nháy mắt, Lý Trường Thọ độn đến bảo khổ hạt nhân khu vực, dĩ sét đánh không kịp bưng tai thể, giải khai bảo khổ thật dày đá phiến mặt đất, xâm nhập kia kim lóng lánh động phủ!

Vào được!

Trên vách tường treo đầy nhất bả bả tản ra hung khí binh nhận, một đồng tản ra màu vàng hào quang bảo tài bị xếp thành núi nhỏ trạng.

Lý Trường Thọ tập trung nhìn vào, sắc mặt đại biến.

Có người ở chỗ đó!

Không chỉ có người, người này tu vi, Lý Trường Thọ hoàn toàn không thể nhìn thấu, trước đây càng là không hề phát hiện!

Hơn nữa, cái này có một chút béo đạo nhân, đang nằm tại này bảo trên núi phương, phát ra một trận say mê thì ào tiếng, thân hình tại này chút bảo tài trung không ngừng mập máy...

Trọng điềm là!

Không có quần áo... Dĩ che đậy thân thể...

Đột nhiên giữa, kia giống như say một loại vi béo đạo nhân đằng ngồi dậy, cùng Lý Trường Thọ cùng nhau mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Tuế nguyệt sông dài, giống như kẹt ở tại chỗ đó!

"Thái! Cái nhìn bảo!"

Này vi béo đạo nhân hét to như sấm, dựng thẳng mi rống to!

Hắn thân chu lông lánh xuất sáng chói hào quang, ngưng tụ thành đao thương kiếm kích búa rìu câu xoa, hiện ra nguyên bảo như ý đại đỉnh thạch tháp, hướng Lý Trường Thọ khối này Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân loạn đập mà đến!

Lý Trường Thọ chỉ có thể hô lên một tiếng: "Vãn bối Nhân Giáo đệ tử!"

Khối này giấy đạo nhân thân hình, đã bị hơn mười chỉ linh bảo bao phủ, đảo mắt cùng bản thể mất đi liên hệ, kia sợi nguyên thần lực đều hóa thành căn...

Tiểu Quỳnh Phong, Lý Trường Thọ lảng lảng địa đứng ở kia, theo bản năng thao tác các nơi giấy đạo nhân, nhất thời giữa cũng có chút hồi bất quá thân.

Vừa rồi cái kia đạo nhân, mình ẩn ẩn kiến quá...

Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, Huyền Đô Đại Pháp Sư bên cạnh tiếp khách, không phải là này vị có một chút vi mập ra ...

"Nhân Giáo lời thô tục, này gọi là gì sự?"

Lý Trường Thọ khoe miệng điên cuồng run rẩy, mà nhất sợi mạnh mẽ tiên thức, đã là tập trung ở tại mình cái khác giấy đạo nhân thân thượng.

...

【tầm bảo loại sự tình này, là trang nghiêm mà lại thần thánh . 】【

'Năm đó phân bảo nhai thượng loại kia đa linh bảo bị ta nhật lậu, ta quả thật còn thiếu bảo vật ư?'

Đa Bảo đạo nhân thường xuyên vấn chính hắn một vấn đề, được đến đáp án, tự nhiên là không thiếu.

Nếu không không thiếu, còn rất giàu có.

—— cùng Thánh Nhân hạ ý sinh linh so sánh với đều là loại này.

Hắn tại Tiệt Giáo nội giao bằng hữu, từ sẽ không xem bọn hắn tu vi cao thấp, linh bảo nhiều ít, dù sao đều không có khả năng có hắn đa.

Mà Đa Bảo đạo nhân cũng không keo kiệt, Tiệt Giáo nội không ít ưu tú môn nhân đệ tử, đều được đến quá trong tay hắn tổng xuất đi linh bảo.

Nhưng 【tâm bảo】 cái này sự bản thân, nhưng luôn khó có thể ức chế, giống như có nghiện một loại.

Tu vi thấp thời, dựa thân thông tìm kiếm bảo vật;

Tu vi cao thâm rồi, thân thông cũng có bay vọt, có thể trực tiếp ngửi được thiên cơ dự báo, tìm kiếm đến sắp xuất thế bảo vật.

Hôm nay, chính là loại này, hắn phát giác có bảo vật sắp xuất thế, đã chạy tới tiếp cận cái não nhiệt.

Đa Bảo đạo nhân đến nay tu vi, đã tại trăm tam thi trước lâm môn một cước; mà Đa Bảo cũng tự biết, mình chỉ cần hiểu được có quan hệ 'Bảo' sự, có thể bước vào nhất cái hoàn toàn mới cảnh giới.

Nhưng, này như thế nào là nói hiểu được, có thể hiểu được ?

Trong hồng hoang cơ hồ mọi người đều biết, hắn Đa Bảo đạo nhân bản thể, là trong thiên địa đệ nhất chỉ tâm bảo thủ.

Tam Thanh ở riêng, lời dẫn chính là thông thiên Giáo Chủ mang Đa Bảo hồi tam hữu tiểu viện, còn thu Đa Bảo làm đại đệ tử, nhượng nguyên thủy thiên tôn cảm giác mình có bị mạo phạm đến...

Đối với mình cân cước, Đa Bảo đạo nhân từ không biết là có gì không tốt, nguyên nhân chính là như thế năng gặp được sư tôn, này là mình lớn nhất phúc vận cùng cơ duyên.

Nhưng 'Tâm bảo' hai chữ, nhưng như hắn mại bất quá đi tâm ma, nhượng hắn tự viễn cổ, lấy đến hôm nay.

Không có biện pháp, tâm bảo quá trình, tràn ngập say lòng người mị lực, năng nhượng hắn quên bản thân, cảm nhận được đại đạo tối bản sơ luật động.

Mà tâm bảo gian nan, đều là vì tìm kiếm đến bảo vật kia một cái chớp mắt thỏa mãn cùng vui sướng!

Đương mình ôm bảo vật, cảm thụ được đại đạo mạch đập, say mê ở tự thân đạo thời...

'Trên đời lại vô bất luận sự, so này càng năng nhượng mình thỏa mãn !'

Đa Bảo đạo nhân do tâm tán thưởng .

Cùng bảo vật thân thiết tiếp xúc, có sai ư?

Có vấn đề ư?

Này, là cảnh giới a!

"Ân khụ, " Đa Bảo đạo nhân ngồi ở bảo đống thượng, cúi đầu lau bả mặt, thân thượng đã muốn xuất hiện tiên lực ngưng tụ thành quần áo, bên ngoài còn quá một tầng chân thật đạo bào.

Hảo, hảo xấu hổ.

Nhân Giáo tiểu Hải Thần không phải còn ở bên ngoài ư? Như thế nào đột nhiên tự ra hiện ở trong này ?

Ôi chào, không đúng, mình vừa rồi đập thành tro , hình như là Kim Tiên cảnh...

"Tê!"

Phải sẽ không là Nhân Giáo tiểu Hải Thần bản thể đi?

Này nếu nhất thời xấu hổ và giận dữ đánh giết Đại sư bá coi trọng tiêu đệ tử, kia việc vui khả lớn!

Đa Bảo đạo nhân khẩn trương từ bảo vật đống thượng nhảy xuống tới, phát hiện mình tiêu diệt chỉ là một khối người giấy, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, đem vừa rồi phân mấy tốp vãi ra tới ba trăm đa kiện linh bảo thu hồi trong tay áo.

Đều tự trách mình vừa rồi quá say mê...

Mất mặt đều về đến nhà quả thực!

Đa Bảo đạo nhân là nửa canh giờ trước tìm được chỗ đó, này vị tầm bảo pháp sư, rất nhanh liền phát hiện Lý Trường Thọ âm thầm bố trí nhất chỉ chỉ người giấy.

Lúc ấy, Đa Bảo đạo nhân liền hiểu được, lần này bảo vật xuất thế, phải chính là cùng Hải Thần có quan hệ...

Hiện đến nay, cắt giấy ChéngRén thần thông, cơ hồ đã muốn thành Hải Thần đại danh từ.

Mà lại Đa Bảo đạo nhân âm thầm tập trung nhất chỉ người giấy, thử suy diễn một phen, phát hiện Thái Cực Đồ cảnh cáo sau đó, tự nhiên cũng liền nghiệm chứng người giấy nhóm sau lưng thao tác giả thân phận.

Nhưng Đa Bảo đạo nhân đồng thời không có đa quản.

Hắn hi hoan là tâm bảo lạc thú, tìm kiếm mình còn là nhất chỉ nhỏ yếu sinh linh thời cảm giác.

Đa Bảo đạo nhân bản kế hoạch , tìm được bảo vật sau đó, say mê nhất bả liền tự hành rời khỏi, không đi quấy rầy Nhân Giáo tiểu Hải Thần tâm bảo.

Thậm chí, hắn còn có thể cấp Nhân Giáo tiểu Hải Thần lưu lại một điểm tiêu lễ vật, giao điểm tiêu thiện duyên.

Lập tức, Đa Bảo đạo nhân vô thanh vô tức tiến nhập ngư yêu nhóm bảo khô trung, đem bảo vật tụ cùng một chỗ, nằm ở nó thượng, say mê , say mê , đợi Hải Thần người giấy đến chỗ đó trước một cái chớp mắt.

Đa Bảo đạo nhân tự nhiên có nắm chắc, nhưng Lý Trường Thọ bắt không đến mình rời khỏi thân hình;

Nhưng hắn phân một tia tâm thần nhìn chăm chú , một mạch là bên ngoài kia bát chỉ giấy đạo nhân...

Vạn vạn không nghĩ tới...

Mình kinh hi tổng xuất đi, đối phương đưa tới kinh hách.

"Hắn như thế nào lại đột nhiên từ dưới đất toát ra đến rồi?"

Đa Bảo đạo nhân vỗ đầu, đáy lòng khẩn trương tính toán việc này nên như thế nào xong việc, nhưng hắn phiền lòng lại ý loạn, nhất thời giữa cũng không gì ý kiến hay.

Thế là, trước bất chấp tất cả, Đa Bảo đạo nhân tại trong lòng cảm xuất nhất chỉ tử kim sắc bình bát, bàn tay to giơ lên, này bình bát nhẹ nhàng chấn động biến mất không thấy.

Cùng lúc đó, một tòa nghìn dặm đường kính bình bát từ trên trời giáng xuống, đem Thủ Thiết Thành, sơn cốc chỗ, trực tiếp bao lại.

-----oO-----

Đệ nhị bách chín mươi nhị chương Lạc Bảo Đồng Tiên!

Kỳ thật...

Vi lần này tâm bảo, Lý Trường Thọ làm bố trí đâu chỉ trước mắt này chút.

Lúc này tại Trung Thần Châu, Nam Thiệm Bộ Châu các nơi, còn có bảy bát chỗ 'Vô thủ sơn — sông lớn — sơn cốc' địa hình, chôn dấu số lượng bất đẳng giấy đạo nhân cùng tiên đạo binh.

Này chút địa phương đều tại hoang tàn vắng vẻ chỗ, nhưng Lý Trường Thọ hội chế tạo xuất đại chiến sau tình hình, còn có thể lưu lại một chút 'Tông môn bị hủy' dấu vết.

Này chút, đều là bảo hộ tính thi thố.

Lý Trường Thọ trước đây cân nhắc, đã xem như có chút chu toàn.

【mình chỉ cần tâm bảo, sẽ lưu lại dấu vết, hơn nữa nghĩ không kinh động ngu yêu lấy đi ngu yêu tộc bảo, bản thân khó khăn quá lớn.

Mà Phục Hy, Hiên Viên, Thần Nông, Đại Vũ bốn vị đại lão, là biết được tâm bảo lộ tuyến .

Không thể tránh né lưu lại động tĩnh, không thể tránh né vi người sở biết, kia mình bản thể bại lộ phong hiểm, sẽ một mạch tồn tại. 】

Cho nên, tại tổng hợp lại suy tính sau đó, Lý Trường Thọ chỉ có hai lựa chọn.

Hoặc là là buông tha tâm bảo, tìm cái khác phương thức phong phú mình, tử như nghiên cứu hạ Hiên Viên tiên bối cấp huyền công diệu pháp;

Hoặc là liền đa làm một ít bố trí, trực tiếp dùng 'Thiên Đình Hải Thần' thân phận tại nhiều chỗ khu vực tâm bảo, lưu lại một chút quấy nhiễu tin tức, đem mình bản thể cân cước bại lộ khả năng tính hàng đến thấp nhất.

Kể từ đó, không biết hẳn tâm bảo đường đi giả, chỉ biết này là Thiên Đình Hải Thần đang làm sự;

Biết hẳn tâm bảo đường đi giả, cũng vô pháp trực tiếp phán đoán Lý Trường Thọ tiến vào Hòa Vân Động thời, bản thể ở nơi nào.

Tuy rằng còn muốn cân nhắc 'Độ Tiên Môn là Nhân Giáo đạo thừa' loại này nhân tố, nhưng Lý Trường Thọ đến tiếp sau cũng có Tiểu Quỳnh Phong lang thang kế hoạch.

Lý Trường Thọ không phải không tin được này bốn vị về hư Nhân Hoàng, trọng điểm là Hòa Vân Động trung cũng không chỉ là có Tam Hoàng Ngũ Đế, còn có kia tam nghìn đa chăm biên người...

Vi phối hợp tổng thể bố cục, Lý Trường Thọ tại Thử Thiết Thành cùng ngư yêu son cóc, không thể làm xuất quá lớn Yêu tộc thương vong.

Thậm chí nhìn đến ngư yêu bảo khố nháy mắt, kia chút bảo tài, binh nhận Lý Trường Thọ đều đã muốn hạ quyết tâm không đi đụng, chỉ tìm 'Minh mệnh trung cơ duyên'.

Nhưng hiện tại, này chút chu toàn bố trí, các nơi tỉ mỉ an bài, bởi vì Tiết Giáo đại sư huynh quý dị hiện thân, đã hoàn toàn...

Bồi đi vào.

Vì cái gì...

Lý Trường Thọ hiện tại chính lẫn qua lộn lại hỏi mình này ba chữ.

Này đến cùng là vì cái gì?

Minh vận dụng nhiều như vậy tài nguyên, phát động toàn bộ phương vị đánh nghi binh, còn bồi thượng nhất chỉ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, duy nhất thu hoạch chính là...

【đình, người phát hiện Tiết Giáo đại lão tiêu cô quái】

Này tìm ai nói rõ lí lẽ đi này!

Lý Trường Thọ đòi trước kiến đa xã hội áp lực hạ các loại kỳ hoa tình hình, đồng thời không biết là loại sự tình này có gì mất mặt, đại lão cũng là sinh linh, sinh linh đều là bất hoàn mỹ, này là tự nhiên đại đạo.

Có thể nói một ngàn đạo một vạn, Đa Bảo vì sao sẽ xuất hiện?

Minh tìm kiếm nhất kiện Hậu Thiên bảo vật mà thôi, như thế nào khó khăn hội lớn như vậy? Còn phải đánh bại Đa Bảo đạo nhân bất thành?

Lý Trường Thọ ngâm khẽ hai tiếng, phát giác mình thoáng có chút cấp trên, lập tức mặc niệm thanh tâm chú, nhượng tâm thần nhanh chóng hạ nhiệt độ.

Xuất bất ngờ rồi, tự nhiên có khẩn cấp phương án.

Trước không phải không cân nhắc quá...

Thôi, trước là thật sự không năng cân nhắc đến loại này tình hình a!

Chính lúc này, tử kim binh bát vào đầu chụp xuống, phong tỏa nghìn dặm phạm vi.

Lý Trường Thọ giấy đạo nhân ngẩng đầu nhìn nhãn, lập tức làm ra tối lý trí quyết đoán.

Vung!

Giờ phút này tiên đạo binh đại quân khoảng cách Thử Thiết Thành còn có một khoảng cách.

Tiên đạo binh liền như thời trước khí một loại, bọn họ đến Thử Thiết Thành bên ngoài đại trận trước, chính là Lý Trường Thọ 'Gây thời gian' .

Đáng tiếc, hiện tại cũng dùng không đến .

Lý Trường Thọ cấp tiên đạo binh hạ đạt yên lặng bất động chỉ lệnh, kia hơn hai mươi chỉ hỗn tạp tại tiên đạo binh bên trong giấy đạo nhân, làm ra đều nhịp động tác —

Hai tay chống đỡ thiên!

Một cỗ luồng Tam Muội Chân Viêm tự này chút giấy đạo nhân lòng bàn tay trào ra, hóa thành nhất điều điều hỏa long hướng quanh mình tàn sát bừa bãi, bắt quá đảo mắt, đã đem mấy vạn tiên đạo binh hoàn toàn nhen nhóm!

Này luồng phụ trách đánh nghi binh tạo áp lực đại quân, vốn là đều là chút thần thông kết quả;

Giờ phút này bị Lý Trường Thọ Kim Tiên cảnh tiên lực ngưng xuất thật viêm ăn mòn, đảo mắt bị ánh lửa nuốt hết, tính cả kia hai mươi chỉ giấy đạo nhân hóa thành đầy trời tro tàn!

Loại này tổn thất, Lý Trường Thọ đảo cũng sẽ không có gì đau lòng.

Tiên đạo binh chỉ có thể tồn tại nhiều nhất mười hai cái thời thần, thời thần nhất quá cũng sẽ tàn mất tiên lực, tự hành tiêu hủy.

Phi Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, hao phí cũng chỉ là Tiểu Quỳnh Phong thượng linh thụ thôi.

Ngay sau đó, thừa dịp từ kim bình bát buông xuống, tiên đạo binh **, trong thành lũ yêu sai lảng, ngoài thành tam danh Kim Tiên cảnh đại yêu hoảng loạn cơ;

Cùng tam đầu đại ngư yêu dây dưa tam chỉ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, nhất tề bùng nổ tiên lực, đem tam đầu đại yêu từng người chấn khai!

Này tam chỉ giấy đạo nhân trực tiếp quay đầu thi khởi phong độn, nháy mắt biến mất ở tại đối phương tầm mắt cùng tiên thức nội.

Lý Trường Thọ giấy đạo nhân có cái hiền đặc điểm, đấu pháp thực lực một loại, nhưng độn pháp tuyệt đối ngoạn thị cùng giai...

Trong gió, chỉ để lại kia 'Nhân tộc nữ tử' một tiếng ngoan độc thoại:

"Tính các ngươi lợi hại!"

Tam danh ngu tộc cao thủ đều là vẻ mặt mộng nhiên.

Bọn họ, lợi hại ở đâu ?

Mới vừa giao thủ không vài lần hợp, không phải còn ở vào cho nhau thử đấu pháp giai đoạn ư?

Không chỉ là tại Thử Thiết Thành, tại kia ngu yêu sơn cốc chỗ, không có hiện thân giấy đạo nhân lập tức thi triển thổ độn, hướng tới đại địa ở chỗ sâu trong ẩn náu, trốn vào địa mạch bên trong.

Đã muốn hiện thân giấy đạo nhân, đều nhíp địa mở ra tự hủy cấm chế, đảo mắt hóa thành tro tàn, nước tí, lôi quang, phi vũ.

Thế là, ngu yêu nhóm lâm vào thật sâu nghi hoặc.

Trước một cái chớp mắt hơi thở, Thử Thiết Thành cùng sơn cốc bảo khổ nguy ngập nguy cơ, Nhân tộc luyện khí sĩ hùng hổ;

Sau một cái chớp mắt hơi thở, đầy trời tro tàn không ngừng phát phối, cuồng địch biến mất vô tung, nhất chỉ tứ kim bình bát bao phủ nghìn dặm.

Là mộng ư?

Còn là cái gì ảo thuật đại trận?

Nhân tộc đến cùng có gì âm mưu quỷ kế? !

Vài vị ngu Yêu tộc 'Trí giả' nhìn không được che cái trán, cảm giác bọn họ ngu đầu, đã muốn muốn tạc vỡ ra lai.

"Nương da, này chút Nhân tộc tại làm cái gì?"

"Ta hiểu được! Mấy vạn Nhân tộc tế thiên, mới thi triển ra loại này tà pháp thần thông!"

Một đầu lão ngu chỉ vào như lao tù một loại bình bát, lớn tiếng la lên: "Ta ngu tộc nguy rồi! Thử Thiết Thành nguy rồi!"

Thế là, trong thành các nơi lại truyền đến thê thảm khóc hô...

Lũ yêu cảm thụ được tử kim bình bát tản mát ra uy áp, nhận thấy được nó thương ân chứa , nhượng yêu tuyệt vọng cuộn cuộn pháp lực, tất cả Thử Thiết Thành, ngư yêu sơn cốc, lại lâm vào tân một vòng khủng hoảng...

Này chút liền cùng Lý Trường Thọ không có gì quan hệ .

Lý Trường Thọ lúc này, đã xem ngũ chỉ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân tụ cùng một chỗ, do trong đó nhất chỉ giấy đạo nhân thu hồi cái khác tứ chỉ, ẩn náu tại đại địa ở chỗ sâu trong.

Không có biện pháp, Lý Trường Thọ này chút người giấy, cũng bị vây ở bình bát nội.

Vốn, Lý Trường Thọ là chuẩn bị đem này ngũ chỉ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân nhất tịnh vung ;

Nhưng hấn sắp động thủ trước, cảm thụ được tập trung tại mình thân thương tiên thức, lại nhìn nhìn đỉnh đầu bình bát...

Mình nếu giương lên , kia cùng Đa Bảo đạo nhân nhân quả, xin ý kiến phê bình thức kết hạ.

Đa Bảo đạo nhân là ai?

Tiệt Giáo đại sư huynh, thông thiên Giáo Chủ đại đệ tử, đó là năng cùng nhà mình Đại Pháp Sư ngồi ở nhất cái trên bàn uống rượu Đạo Môn đại lão.

Mình trong lúc vô tình nhìn trộm đến hấn một chút cái người riêng tư, như thế nào năng sống yên ổn được?

Hơn nữa, mình lần này hành động trực tiếp dùng là 'Hải Thần phần món ăn', Đa Bảo đạo nhân hơi chút suy tính sẽ bị Thái Cực Đồ sở trở, tự nhiên năng tập trung 'Thiên Đình Hải Thần' .

Nghĩ biện pháp, khẩn trương nghĩ biện pháp.

Không được liền mình lập hạ đại đạo lời thề, bảo đảm sẽ không đem việc này tuyên dương đi ra ngoài.

Bát, không thể đơn giản như vậy...

"Ai..."

Lấy bảo cùng tam đại, tâm bảo hủy cả đời.

Về sau còn là bất muốn lộn xộn 'Phong phú mình' ý niệm trong đầu, thanh thần ổn định làm làm thần thông trận pháp đan dược là được.

Giáo huấn làm sao khắc sâu!

Hồi sau sao chép 《Ổn Tự Kinh》 chín nghìn... Quên đi, tam nghìn lần, đồng thời mời sư muội giám sát, tỉnh lại mình vì cái gì đột nhiên liền đối linh bảo loại này vật ngoài thân có khát vọng.

"Ân hừ! Cái kia!"

Đột nhiên giữa, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân nghe được nhất sợi truyền thanh.

"Tiểu Hải Thần, a bất, Hải Thần tiểu hữu, không bằng lại đến bảo khổ trung nhất tự?"

Lý Trường Thọ không chế được giấy đạo nhân làm cái đạo vái chào, mắt nhìn ngu yêu sơn cốc bên ngoài đại trận.

Đang khó xử giữa, Đa Bảo đạo nhân truyền thanh lại lọt vào tai.

Lần này, chính là vì hấn chỉ điểm nhất điều bí mật thông lộ, liền là trước đây Đa Bảo đạo nhân mở xuất tầm bảo con đường.

...

Lại một lát sau, ngu yêu nhóm bảo khổ trung.

Hai đạo thân ảnh cách ba trượng nhìn nhau, tuế nguyệt sông dài tựa hồ lại tại chỗ đó đọng lại.

Xem bên trái, một thân huyền sắc đạo bào bọc trung niên luyện khí sĩ cao ngất thân hình, này tự nhiên chính là Lý Trường Thọ giấy đạo nhân.

Lại nhìn phía bên phải, Đa Bảo đạo nhân thân đậm hoàng đạo bào, bung một cây phát trần, toàn thân tản ra nồng đậm đạo vận, kia trương vi béo trên mặt, vẫn duy trì có chút cứng ngắc mỉm cười...

Bọn họ lại, lâm vào không hiểu xấu hổ.

Mà ở sinh động không khí phương diện này rất có kiến thụ nào đó Nhân Giáo đệ tử, giờ phút này nhưng tìm không được một câu hợp với tình hình mà lại thoải mái lời nói.

Đa Bảo đạo nhân: "Hải..."

"Ai?" Lý Trường Thọ biểu tình dễ thấy kinh ngạc, cười hỏi câu, "Tiền bối ngài như thế nào tại này?"

"Ta... A ha ha ha!"

Đa Bảo đạo nhân ngửa đầu cười to, phát trần nhẹ nhàng sús động, cười nói: "Bản đạo này không phải đứng dịp đi ngang qua chỗ đó, Hải Thần đạo hữu, người tại chỗ đó tầm bảo ư?"

"Ha ha ha ha cáp... Quả nhiên là xảo rồi, tiền bối ngài cũng phát hiện chỗ đó có bảo vật?"

"Ngẫu nhiên nghe thấy được, " Đa Bảo đạo nhân hí mắt cười, bung phát trần tiến đến Lý Trường Thọ bên cạnh.

Lý Trường Thọ theo bản năng đã nghĩ lui về phía sau nửa bước, nhưng lúc này nhưng mạnh mẽ nhượng mình chủ động hướng trước đón nửa bước, "Nếu tiền bối vừa ý chỗ đó bảo vật, kia vẫn bối như vậy cáo từ đi!"

"Ai!"

Đa Bảo lặng lẽ cười, nâng tay cầm trụ Lý Trường Thọ cánh tay, "Hôm nay chúng ta nhất kiến, cũng là hữu duyên.

Bản đạo tốt xấu cũng là lão sư đại đệ tử, Tiết Giáo đại sư huynh, như thế nào năng cùng Hải Thần đạo hữu đoạt bảo vật?

Lai lai, bản đạo tương trợ người một hai, chớ có nhượng người tay không mà về!

Này chi Yêu tộc tuy rằng không có gì danh khí, nhưng chỗ đó quả thật tàng mấy kiện bảo bảo bối nha!"

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận nói thầm.

Xem chừng, Đa Bảo đại lão không chính xác chuẩn bị truy cứu trước đây sự?

Đa Bảo đạo nhân nói xong, phát trần đối kia xếp thành núi nhỏ bảo vật đồng một chút, này chút bảo tài nhất thời hóa thành đạo đạo lưu quang, hướng tới bảo khố các nơi trống trải góc bay đi, trở về nguyên bản vị trí.

Thậm chí, không cần Lý Trường Thọ nhiều lời, Đa Bảo đạo nhân đã là chủ động nói:

"Nơi này các loại pháp bảo pháp khí gì gì đó, nói vậy người cũng chương mắt nhãn, lai, nhìn xem chỗ đó kia kiện trọng bảo!"

Lý Trường Thọ cũng bất giác đến rồi chút tinh thần, theo Đa Bảo đạo nhân phát trần sờ chỉ nhìn đi qua, nhất thời thấy được nhất tôn...

Bán trượng cao đồng ngư tượng.

Này đồng ngư vẫn duy trì ngựa đầu tư thế, ngư vĩ cũng kiêu, tứ chỉ chân đạp đồng thau đúc vân vụ, hai chỉ ngư nhãn hướng tới tả hữu đột khởi.

Này đúng là ngư yêu bộ tộc chí bảo, lãng ngư tung ra hoan, khụ, điểm thạch vi kim thanh ngư tượng!

Đa Bảo đạo nhân cười nói: "Ngày xưa Yêu tộc có cái cao thủ, chính là Hồng Mông yêu thú thủ thiết biến thành, hấn tối đặc ý bản lĩnh, liền là đem một ít phổ thông bảo tài nuốt vào trong bụng, rồi sau đó cho ra các loại tinh kim.

Sau thủ thiết ngã xuống ở thượng cổ, nó yêu đan bảo giữ lại, ngay tại này tôn tượng đồng nội.

Cổ, này tượng đồng cũng có loại này công dụng.

Mặc dù không phải đấu pháp hộ thân sở dụng chi bảo, nhưng cũng là cực khó được nhất kiện phát tài vật."

Lý Trường Thọ: ...

Này bảo bối mặc dù hảo, nhưng mình cảm cũng không có thể mang về Tiểu Quỳnh Phong, nhưng cũng là vô dụng vật.

"Cái này, " Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, hỏi, "Tiền bối, chỗ đó nhưng còn có cái khác bảo vật? Thực bất giấu diếm, vẫn bối là được cao nhân chỉ điểm, biết được chỗ đó có nhất bảo vật cùng ta có duyên, lúc này mới hao hết tâm tư, xâm nhập chỗ đó."

"A?"

Đa Bảo đạo nhân nháy mắt mấy cái, nhất thời tinh thần tỉnh táo, "Ngươi muốn tìm loại nào bảo vật?"

Như nói tầm bảo sự, tại này ngũ bộ châu nơi, Thánh Nhân lão gia hạ, bản đạo cũng được cho sở trường về."

"Cái này, vẫn bối cũng không biết, " Lý Trường Thọ nhìn này chỉ thanh ngư tuân, "Nhưng chắc là hộ thân chi bảo."

"Bất cấp, bản đạo trợ ngươi giúp một tay!"

Lập tức, Đa Bảo đạo nhân tay trái tham nhập ống tay áo trung một trận bốc lên, bên trong truyền đến đỉnh đương loạn hưởng, này Đa Bảo đạo nhân rất nhanh mượn xuất mấy chỉ băng màu lam con bướm.

"Còn đây là mịch bảo linh điệp."

Đơn giản giới thiệu một câu, Đa Bảo đạo nhân liền đem này chút ngọc con bướm tể khởi, nhất chỉ bay đi thanh ngư tượng đồng, hai chỉ bay đi tả hữu góc, rơi vào nhất kiện bảo giáp, nhất chỉ ngấn cung thượng.

Mà đệ tứ chỉ ngọc con bướm, nhưng hướng tới sơn động ở ngoài bay đi...

Lý Trường Thọ mắt nhìn kia bảo giáp cùng trường cung, vội nói: "Tiên bói!"

"Bất cấp, bản đạo trước đem chỗ đó sinh linh mê đi, " Đa Bảo đạo nhân lắc lắc phát trần, phát trần phía trên trào ra nhất mặt thiên màu lam làn sóng.

Làn sóng chậm rãi nhộn nhạo mở ra, tất cả ngư tộc sơn cốc nháy mắt trở nên vô cùng im lặng.

Lý Trường Thọ tiên thức lộ ra, phát hiện các nơi Yêu tộc, vô luận tu vi cao thấp, tất cả đều nằm địa mê man, bất giác một trận lú lười.

Lập tức, Đa Bảo bị kích động địa đuổi theo ra sơn động, Lý Trường Thọ từ sau theo đi lên.

Kia ngọc điệp không trận pháp, không nhìn cấm chế, bay qua bảo khổ trước có chút tao loạn nơi sân, xẹt qua một chỗ chỗ nhà đá cao lâu, phiêu hướng về phía sơn cốc bên cạnh một chỗ nhà gỗ, cuối cùng chìm vào nhà gỗ nội.

Đội Lý Trường Thọ cùng Đa Bảo chạy tới, phát hiện này ngọc điệp đứng ở nhất chỉ bản như vậy bố bao thượng, Lý Trường Thọ xuất thủ đem bố bao cầm lấy, hướng ra phía ngoài nhất đảo, mấy chỉ rồi gỗ món đồ chơi hạ xuống, hai chỉ đồng tiền rơi vào hấn lòng bàn tay.

Này là!

Thật là!

Lý Trường Thọ giờ phút này đạo tâm chấn động, đối Phục Hy đại lão bói toán thuật, bội phục đến ngũ thể đầu địa!

"Lai, nhượng bản đạo nhìn xem!"

Đa Bảo đạo nhân ở một bên dò xét cái đầu.

Lý Trường Thọ đẩy lòng mau tốc xẹt qua mấy cái ý niệm trong đầu, đem này đồng tiền hai tay bỗng thượng, "Thỉnh tiền bồi đánh giá."

Đa Bảo đạo nhân sắc mặt thập phần ngưng trọng, đem đồng tiền bốc lên, cẩn thận đánh giá đồng tiền một trận, theo sau liền tán thưởng nói:

"Thứ tốt, thứ tốt a!

Này là các người Nhân tộc trước hết làm được hai chỉ đồng tiền bản mẫu, mượn này định ra mua bán dịch thị sự, nó thượng tàng đại lượng công đức.

Chỉ là đến nay bảo vật bị long đong, không hiện người trước, hơi sau chỉ cần dùng tự thân công đức uân dưỡng, tự khả khiến nó hiện ra hình dáng!"

Đa Bảo đạo nhân đem đồng tiền thả lại Lý Trường Thọ lòng bàn tay, "Chúc mừng tiểu hữu, chúc mừng tiểu hữu, này bảo khả dùng để hộ đạo!"

Lý Trường Thọ đẩy lòng nhất thời an ổn, đối Đa Bảo đạo nhân làm cái đạo vái chào: "Toàn bộ bằng tiền bồi tương trợ, vẫn bồi vô cùng cảm kích!"

"Ai, gì tương trợ bất tương trợ, khách khí!"

Đa Bảo đạo nhân hí mắt cười, "Bản đạo thác đại, cũng hô người một tiếng Trường Canh.

Trường Canh hôm nay được bảo vật, đại hỷ sự! Bản nói sao cũng muốn cấp một phần hạ lễ mới được!"

Lý Trường Thọ vội nói: "Văn bồi được tiền bồi tương trợ, như thế nào năng lại cảm tiền bồi hạ lễ?"

Đa Bảo trừng mắt, "Như thế nào, người chính là xem thường bản đạo? Này Đa Bảo danh, kia chính là sư tôn ban thưởng hạ!"

Lý Trường Thọ: ...

Này là quyết tâm cấp cho mình hàn mát?

"Lai lai lai!"

Đa Bảo đạo nhân mở ra mình ống tay áo, "Bên trong này mấy ngàn kiện linh bảo tùy tiện tuyển, như người không thể cầm cùng người ngang thân cao chi bảo, đó chính là bất cấp bản đạo da mặt.

Bản đạo, cũng là hội bão nổi a."

-----oOo-----

**Đệ nhị bách chín mươi tam chương lại được Ngũ Hành châu, Đa Bảo dụng
Nhiên Đăng**

Đương có tuyệt đối đánh không lại đại lão muốn dùng tặng bảo phương thức này phong mình khẩu thời, mình nên làm cái gì bây giờ?

Lý Trường Thọ phản ứng đầu tiên, kỳ thật là cự tuyệt.

Mình đã muốn được ngưỡng mộ trong lòng chi bảo, như lại đa cảm bảo vật, liền thiếu hạ Đa Bảo đạo nhân nhân quả.

Nhưng Đa Bảo đạo nhân...

Thật sự quá lớn phương !

Kiên Lý Trường Thọ ngưng ngưng thò tay, Đa Bảo đạo nhân bả ống tay áo run lên, tất cả sơn cốc nhất thời bị bảo chiếu sáng sáng lên.

Các loại linh tính sung mãn Hậu Thiên linh bảo, tại Lý Trường Thọ thân chu chậm rãi nhộn nhạo, từ trên xuống dưới, tả tả hữu hữu, bả Lý Trường Thọ hoàn toàn bao bọc , kín không kể hở cái loại này!

Thiếu chút nữa bị bảo quang lắc lư mắt bị mù Lý Trường Thọ, yên lặng nâng tay bụng kín tâm khẩu.

Nơi này, rất đau.

Phải là cái gì dạng 'Bảo tàng đại thúc', mới có thể như thế bình tĩnh cảm xuất mấy trăm hơn một ngàn kiện bảo vật, nói cho mình tùy tiện khiêu, ít nhất cũng muốn lấy đi 'Ngang thân cao' .

Ngang thân cao...

Ý tứ chính là muốn mình cảm xuất bảo vật, chồng cùng mình thân cao một loại?

Kia, ngang phóng cùng dựng thẳng phóng, cảm 'Bảo châu loại' còn là cảm 'Bảo tháp loại', khác biệt có thể to lắm...

"Thể nào? Này chút có hay không vừa ý ?"

Đa Bảo đạo nhân tại linh bảo ngoài vòng tròn bình tĩnh nở nụ cười tiếng, "Nếu là không có vừa ý , kia bản đạo cấp người đa hoán mấy tốp, ta chậm rãi khiêu!"

Lý Trường Thọ: ...

Hắn giống như thấy được Đa Bảo đạo nhân cổ treo đại kim liên, tay mang đại kim biểu, thân tơ vàng bảo y, ngồi ở ghế bành trung, thân hình ngửa ra sau.

Gì là tầm bảo hộ chuyên nghiệp a?

Này cũng quá đả kích !

Rồi sau đó, Lý Trường Thọ bị ai phát hiện...

Hắn trước nhượng tầm bảo người giầy đoàn tại Trung Thần Châu các nơi hoạt động, nhằm chán rất nhiều làm một quyển 《 Hồng Hoang linh bảo lục 》, thu nhận sử dụng các loại danh khí văn hoa linh bảo, lúc ấy còn tưởng rằng mình đã xem Hồng Hoang linh bảo nhận biết bầy bầy bát bát.

Hôm nay nhìn thấy Đa Bảo đạo nhân phóng gia bảo, Lý Trường Thọ mới phát hiện, mình sở biết, quá thiên, quá ít.

Chung quanh phi này một vòng lại một vòng bảo vật, tùy tiện cầm nhất kiện xuất lai, đều là Hậu Thiên linh bảo, trong đó lại vẫn có mấy kiện Hậu Thiên cực phẩm linh bảo!

Không có 'Hậu Thiên' tiền tố, hoặc là linh tính bất túc, có sở khuyết điểm, căn bản không có khả năng xuất hiện tại Đa Bảo đạo nhân cất chứa bên trong!

Này chút bảo vật phẩm chất không thấp, uy năng không nhỏ, cực nhỏ trước mặt người khác hiển lộ, chỉ là bị Đa Bảo đạo nhân cho rằng hòn gạch lai dùng, cho nên không có gì danh khí, bất vi người sở biết được.

Kia bản danh sách chính là cái đệ đệ, ở phía trước thêm nhất cái chữ nhỏ đi.

"Tiền bối, " Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, tuy rằng rất muốn đại vung tay lên, năm ngón tay toàn quyền, khí phách địa hô một câu "Ta tất cả đều muốn", nhưng cuối cùng còn là lý trí ngăn chặn xúc động.

Mình cùng Tiệt Giáo nhân quả, vạn không thể lại làm sâu sắc .

Lý Trường Thọ truyền thanh nói:

"Đại Pháp Sư có răn dạy, đệ tử tu hành thượng bất tính thâm hậu, không thể ý lại pháp bảo, để tránh khinh mạn tu hành.

Nhược tiền bối cố ý tương đưa, không bằng đưa đệ tử một bộ phẩm giai tương đương Ngũ Hành linh bảo, văn bối gần nhất cân nhắc một ít Ngũ Hành đại trận, vừa vạn năng dùng tới.

Đại Pháp Sư nói qua, bảo vật lại đa, cũng không có thể dung nhập mình đại đạo bên trong, đối đệ tử tu hành vô tăng.

Đệ tử cái này lập hạ lời thề, vừa mới cùng tiền bối là lần đầu tiên gặp mặt, trước đây vẫn bối gì đều không."

Thiên tự số 1 tấm mộc —— Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Lập tức, Lý Trường Thọ cao giọng đọc đại đạo lời thề, nói mình như đem trước đây sở kiến sự ngoài truyền, liền gặp Thiên Đạo đánh xuống Thiên Phật.

Đa Bảo trầm ngâm vài tiếng, ánh mắt phức tạp địa nhìn bảo quang trung đứng Lý Trường Thọ, thờ dài: "Trường Canh người chớ có loại này, ta đối nhân phẩm của người còn là tin được ."

Nói trung, Đa Bảo đạo nhân sái nhưng mà cười, tay áo hé miệng đem này chút linh bảo đều thu hồi, xem Lý Trường Thọ ánh mắt, đa vài phần áy náy.

"Trường Canh người tu vi không cao, tuổi tác không lâu, sao được nói mà nói loại này khiến người hiểu ra.

Quả thật, bảo vật lại đa cũng vô dụng, có nhất hai kiện hộ đạo trấn áp khí vận Tiên Thiên linh bảo cũng như vậy đủ rồi.

Thủy chung là không thể, đem chúng nó dung nhập tự thân đại đạo bên trong a."

Đa Bảo thật sâu địa thờ dài, lại nói: "Người mà lại chờ chút, ta nhớ được có bộ bảo vật ta sưu tập mấy ngàn năm, vừa vặn là Ngũ Hành sở thuộc."

Lý Trường Thọ nắm Lạc Bảo Đồng Tiền, cũng bất giác có chút chờ mong.

Đa Bảo đạo nhân tại trong tay áo sờ soạng một trận, chỉnh điều cánh tay đều nhanh duỗi đi vào, mới lao xuất ngũ khối bất đồng nhan sắc bảo châu.

Này ngũ khối bảo châu rõ ràng là trọn vẹn pháp bảo, uẩn kim mộc thủy hỏa thổ Ngũ Hành lực, mà lại này Ngũ Hành lực vô cùng thuần túy, không chứa nửa phần tạp chất.

Lúc đầu Hữu Cầm Huyền Nhã đưa cho mình kia khối hành thổ bảo châu, nếu chỉ là sơ cấp Ngũ Hành châu;

Kia hôm nay này ngũ khối bảo châu, đã muốn là Hậu Thiên bảo vật năng đạt tới cực hạn!

Đa Bảo đạo nhân nâng tay đẩy đưa, này ngũ khối bảo châu chậm rãi bay tới, tại Lý Trường Thọ thân chu nhẹ nhàng xoay tròn.

Cũng không biết Đa Bảo đạo nhân dùng loại nào thần thông, này ngũ khối bảo châu đã là tự hành nhận chủ, đối Lý Trường Thọ truyền lại xuất thân thiết niệm, lại có nhiều Ngũ Hành đạo pháp cảm ngộ, tại Lý Trường Thọ đáy lòng hiện lên...

Lý Trường Thọ mở ra hai tay, ngũ chỉ bảo châu chậm rãi bay tới, rơi vào Lý Trường Thọ lòng bàn tay, thượng hạ nổi lơ lửng.

Vừa định đem bảo vật thu hồi đối Đa Bảo nói lời cảm tạ, Lý Trường Thọ đột nhiên khinh di một tiếng, tại này ngũ chỉ bảo châu ở giữa, cảm nhận được nhất sợi mờ mờ ảo ảo linh hoạt kỳ ảo đạo vận, giống như ẩn chứa siêu thoát ý cảnh...

Ngũ khối hạt châu tiếp cận thành một bộ, khả tính làm Tiên Thiên linh bảo?

Lý Trường Thọ lược cảm đầu đại, loại này Tiên Thiên linh bảo dùng để làm 'Tiểu Quỳnh Phong' trận pháp hạt nhân, kia cũng quá quá bạo liệt thiên vật.

"Tiền bối, này hạt châu quá mức quý trọng..."

"Ai!"

Đa Bảo đạo nhân nhướng mày, "Trường Canh người chính là coi bản đạo bất khởi?

Một chút tiểu đồ chơi thôi, thu thu, đều nói này là thương tôn người hóa thân bồi lễ!"

"Đa tạ tiền bối ban thường bảo!"

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, đem này Ngũ Hành bảo châu cùng kia đối Lạc Bảo Đồng Tiên thu được hai chỉ bảo nang trung, bên người phóng hảo.

Này nửa năm công phu, coi như là không uổng phí.

Đa Bảo đạo nhân như là buông xuống nhất kiện tâm sự, mắt trung toát ra vài phần thoải mái, cười nói: "Trường Canh, lai cùng ta cùng nhau... Di? Hấn như thế nào đến rồi?"

Ai?

Lý Trường Thọ tâm sinh cảnh giác.

Mà Đa Bảo đạo nhân nâng tay đối không trung một chút, bao phủ phạm vi nghìn dặm tử kim bình bát nhẹ nhàng run lên biến mất không thấy, nháy mắt liền xuất hiện ở tại Đa Bảo lòng bàn tay bên trong, hóa thành ngũ tác đường kính, bị Đa Bảo thu vào trong tay áo.

Theo sau, Đa Bảo nâng tay kéo trụ Lý Trường Thọ cánh tay, nói một tiếng: "Chạy!"

Nói xong nhẹ nhàng nhảy dựng, hai người quanh mình hoàn cảnh đốn sinh biến hóa, xuất hiện ở tại... Vừa rồi Lý Trường Thọ đi qua một lần, do Đa Bảo đạo nhân đào ra thổ động bên trong.

Này thổ động không phải là nhỏ, đây chính là Tiệt Giáo đại đệ tử chui ra tới bảo động, bí mật tính có thể nói tuyệt hảo.

Hai người ngồi xổm tại bảo động góc, Đa Bảo đạo nhân tại trong lòng cảm xuất nhất chỉ bảo kính, đổi bảo kính hà hơi, kính trung nhất thời hiện ra nhất đóa nhanh như điện chớp mây trắng.

Mây trắng phía trên ngồi nhất danh lão đạo, lão đạo thân chu bao vây lấy nhàn nhạt vân vụ.

Nhưng Đa Bảo đạo nhân lại đổi bảo kính 'Phi' một tiếng, kia chút vân vụ chậm rãi phiêu tán, lộ ra lão đạo hình dáng.

Màu rậm nắng đạo bào, ngay ngắn mặt hình, song trào tán, đại thùy nhĩ, đầu vai bay nhất chỉ đồng thau cây đèn, bất đúng là Đạo Môn Xiển Giáo Phó Giáo Chủ, Nhiên Đăng đạo nhân?

Đa Bảo đạo nhân còn sợ Lý Trường Thọ bất nhận biết, chủ động giới thiệu nói: "Còn đây là Xiển Giáo Phó Giáo Chủ, theo chính hấn nói, cùng chúng ta ba vị lão gia cùng bối.

Một loại bản đạo thấy hấn, cũng muốn hô một tiếng sư thúc."

Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên một chút hiểu ra, vội nói: "Tiền bối, hấn như cách còn xa, chúng ta đi trước chính là."

"Hấn thấy được ta bình bát, mà lại trước đây cũng kiến quá ta dùng này bình bát..."

Đa Bảo đạo nhân trầm ngâm vài tiếng, ngôn nói: "Không vội, trước nhìn hấn tới đây địa làm chi, hấn tuy là chúng ta Đạo Môn tiền bối, bản đạo đảo cũng không sợ hấn.

Ngươi yên tâm chính là, Nhiên Đăng đạo nhân cho dù là Phó Giáo Chủ, cũng bất quá là cái ngoại nhân, ba vị lão gia tối coi trọng còn là Đạo Môn đạo thừa, nhà mình đệ tử.

Như Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ cũng là tới tìm bảo , ta đây âm thầm phóng mấy thứ bảo vật tại chỗ đó, nhượng hấn cảm đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ là."

Không biết vì sao, Lý Trường Thọ tại Đa Bảo đạo nhân lời nói trung, nghe ra đối Nhiên Đăng đạo nhân nồng đậm bất mãn.

Thế là đáy lòng an ổn đại bán.

Căn cứ Lý Trường Thọ suy đoán, Nhiên Đăng phải là vị Lạc Bảo Đồng Tiền mà đến.

Như đúng như này, Phong Thần cố sự trung, kia Tiêu Thăng Tào Bảo dùng Lạc Bảo Đồng Tiền cướp đi Định Hải Thần Châu một màn, tuyệt đối chính là Nhiên Đăng đạo diễn nhất tràng trò hay, bả Triệu đại gia cấp mang hãm hại lý đi!

Hôm nay mình lấy đi Lạc Bảo Đồng Tiền, tuyệt sau này sự, càng là nhượng Nhiên Đăng mất đoạt Định Hải Thần Châu cơ duyên...

Chẳng lẽ, Nhiên Đăng bởi vậy có cảm ứng?

Lý Trường Thọ nói: "Tiền bối, vẫn bối cũng cùng này vị Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ từng có tiếp xúc, trước đây sợ là còn đặc tội hấn."

"A?"

Đa Bảo đạo nhân bất giác đến rồi hào hứng, "Ngươi như thế nào còn có thể cùng hấn sinh khoảng cách?"

Dăm câu ba điều, Lý Trường Thọ truyền thanh đem lần trước cùng Nhiên Đăng giao thiệp, đơn giản nói cho Đa Bảo đạo nhân nghe.

Hấn tự nhiên không thể ăn ngay nói thật, chỉ có thể nói mình ban sơ bất nhận biết này vị Xiển Giáo tiền bối, 'Không cẩn thận' mắng Nhiên Đăng vài câu, cũng không nói lúc ấy Triệu Công Minh cùng Hoàng Long chân nhân ở bên nhìn.

Đa Bảo đạo nhân tinh tế phẩm lai, hơi hiển phúc hậu khuôn mặt thương lộ ra vài phần giật mình, lại nhin không được vỗ tay cười to, nâng tay đối Lý Trường Thọ đánh nhẹ hai hạ.

"Ngươi sao nhiều như vậy tâm nhãn! Ha ha ha ha!"

Không thể chính mắt nhìn thấy này một màn, quả nhiên là việc đáng tiếc, việc đáng tiếc nha."

Lý Trường Thọ thấp giọng hỏi: "Tiền bối ngài tựa hồ, đối này vị Phó Giáo Chủ tiền bối..."

"Ai, " Đa Bảo lắc đầu, "Có một số việc không đề cập tới cũng được!"

Một loại nghe được loại này mồm miệng những lời này, vậy cho thấy nói chuyện người bức thiết nghĩ phi nhỏ.

Lý Trường Thọ biết thời biết thế, nghiêm mặt nói: "Văn bối tóm lại là suy nghĩ nhiều giải một ít, miễn cho về sau xuất gì sai lầm."

Thế là, Đa Bảo than nhẹ vài tiếng, êm tai nói tới:

"Gần nhất này mấy vạn niên, hai nhà ma sát không ngừng, bọn họ Xiển Giáo bên kia thường xuyên có đạo hữu vô cớ khiêu sự, có khi bên này cũng sẽ có đồng môn ngoài miệng nói lời.

Mỗi lần xuất việc này, phần lớn đều là bản đạo tiến đến dọn dẹp, thường xuyên qua lại, cùng này vị tiền bối cũng liền tiếp xúc đa .

Chậc...

Trường Canh người sau này còn là ít cùng này vị tiền bối cao nhân lui tới, cùng hắn nói lời nói cũng phải chú ý một ít, chớ có có gì sai sót ngôn, bị hắn bắt được nhược điểm.

Này vị tiền bối cao nhân, hừ hừ, tâm tư phức tạp lắm đấy nhé!"

Lý Trường Thọ đại để hiểu được .

Thuận đường nhắc tới, Đa Bảo, Nhiên Đăng loại này cao thủ, tiên thức tra xét đến cùng năng tra xét bao xa?

Này đều nói đã nửa ngày, trong gương hình ảnh còn là loại kia, nếu không phải kia chút mau tốc lui về phía sau đám mây, Lý Trường Thọ thật đúng là nghĩ đến này linh bảo gương làm lỗi .

Đang muốn hỏi han, Lý Trường Thọ tiên thức bên cạnh, bắt đến Nhiên Đăng thân hình.

Mà mình tiên thức mới vừa bắt đến Nhiên Đăng thân hình bắt quá đảo mắt, Nhiên Đăng đã là xuất hiện ở tại ngưng yêu sơn cốc trên không, một cỗ đại năng uy áp phô thiên cái địa.

Phía dưới còn tại mê man ngưng yêu bộ tộc, nhất thời tại trong mộng lạnh run.

Đa Bảo đạo nhân tra xét phạm vi...

Mình tra xét phạm vi...

Lý Trường Thọ đáy lòng, không hiểu có chút bất đắc dĩ cảm xúc, nguyên bản cảm thấy mình tu thành Kim Tiên, có Nhân Giáo bấp đui làm chỗ dựa vững chắc, cũng coi như có năng tại Hồng Hoang mưu đồ một chút tiêu linh bảo thực lực.

《Ồn Tự Kinh 》 còn là viết chín nghìn lần đi.

Ân, nhượng sự muội làm thay một nửa, sự huynh có cần thiết, sự muội phục nó lao.

"Đến rồi đến rồi!"

Đa Bảo đạo nhân thấp giọng nói hai câu, đáy mắt lộ ra một chút sáng ngời quang mang, cùng Lý Trường Thọ cùng nhau ngừng thở, chú ý kính trung tình hình biến hóa.

Lúc này bọn họ vẫn chưa lộ ra tiên thức, này bảo kính tự nhiên cũng là tra xét loại linh bảo, bí mật tính cùng phản điều tra thập phần xuất chúng.

Chỉ thấy Nhiên Đăng ngồi ở vân thượng, tại chỗ đó vòng vo hai vòng, rồi sau đó cầm xuất lưu ly bảo tháp, nâng tay nhất đưa, này bảo tháp đảo mắt hóa thành mây trăm trượng cao, tháp tiêm trào ra đạo đạo tiên quang, đảo mắt lại đem nghìn dặm phạm vi bao phủ ở tại tiên quang bên trong.

Thử Thiết Thành bày yêu: ...

"Hừ!"

Nhiên Đăng lại đối Thử Thiết Thành bắm tay bắn ra, Thử Thiết Thành đại trận nháy mắt phá vỡ.

"Chỗ đó chủ sự giả lại đây đáp lời."

Này lạnh lùng tiếng nói, phổi Nhiên Đăng đạo nhân lúc này lộ ra uy áp, nhượng Thử Thiết Thành trung còn chưa tại tử kim bình bát trấn áp hạ lấy lại tinh thần Yêu tộc, lại lâm vào tao loạn.

Không bao lâu, kia tam đầu Kim Tiên cảnh ngưu yêu chạy tới Nhiên Đăng trước mặt, Nhiên Đăng hừ nhẹ một tiếng, này tam đầu lão ngưu đầu gói gấp khúc, theo bản năng quỳ gối không trung.

"Bái kiến tiên bói!"

"Chớ có nói vô nghĩa, " Nhiên Đăng lãnh đạm nói, "Chỗ đó khả là các nơi tộc địa?"

"Là, là chúng ta tộc địa."

Nhiên Đăng lại hỏi: "Trước đây chỗ đó đã xảy ra chuyện gì? Như có nửa câu hư ngôn, hôm nay nơi này bộ tộc cũng không cần tồn ."

Lập tức, tam đầu ngưu yêu nơi một lời ta nhất ngữ, cuống quít đem trước đây đã phát sinh sự đều nói.

Tại ngưu yêu miêu tả trung, bọn họ đầu tiên là gặp nhất tập lai lịch không rõ Nhân tộc binh mã tấn công, nhưng đối phương xuất hiện chốc lát liền lập tức thối lui, tựa hồ là dùng gì thủ thuật che mắt.

Rồi sau đó kia tử kim bình bát hiện thân, đem phạm vi nghìn dặm bao phủ ...

Nhiên Đăng ngồi ở mây trắng thượng, không ngừng bấm ngón tay suy tính, đầu mi càng nhắm càng sâu.

Hắn trước đây đang ở Ngọc Hư Cung trung tu hành, đáy lòng đột nhiên hiện ra một chút báo động, suy tính hạ, tựa hồ cùng mình sau này đạo quả liên hệ sâu đậm bảo vật, bị người lấy đi !

Loại này cảnh báo, thuần túy là tự thân đạo cùng thiên cơ cộng minh, sẽ chỉ làm hắn biết được việc này phát sinh, cụ thể như thế nào một mực không biết.

Nhiên Đăng lập tức bằng mình lưu ly ngọn tinh tế suy diễn, theo một tia thiên cơ, suy tính xuất việc này phát sinh cụ thể phương vị, lập tức chạy đến chỗ đó.

Nhưng mà, Nhiên Đăng giờ phút này sở không biết là...

Tại hắn đến này chỗ sơn cốc đồng thời, Lý Trường Thọ đã là phân bộ phận tâm thần, bắt đầu tại Trung Thần Châu lục chỗ địa hình tương tự chính là địa giới, làm dấu pháp dấu vết nguy trang...

Nhân tiện , Lý Trường Thọ bản thể cũng cưỡi mây bay ra Tiểu Quỳnh Phong, đi Phá Thiên Phong thượng.

Lại đến cấp Thánh Nhân lão gia dâng hương ngày.

Lý Trường Thọ chân trước mới vừa bay đến Bách Phàm Điện, ngu yêu sơn cốc phía trên Nhiên Đăng, đã là cân nhắc đại khái xuất lai.

Nhiên Đăng đầu tiên là quét mắt kia tam đầu Kim Tiên cảnh ngu yêu, lãnh đạm nói: "Đi các ngươi tộc địa bảo khổ tuần tra có gì để sót, lại đem bọn ngươi tộc nhân tình lại, lần lượt cái hỏi han mất vật gì.

Cho các ngươi nửa canh giờ, nếu là có nửa trễ, chớ trách bản đạo tâm ngoan độc."

Này tam ngu yêu khẩn trương cúi đầu xưng là, vội vàng rời đi bên trong sơn cốc.

Xác nhận quá nhân thần, là nhất căn ngón tay có thể diệt bọn hắn bộ tộc ngoan độc người!

Mà đương ngu yêu về phía sau, Nhiên Đăng trên vai lưu ly ngọn hào quang đại tác, Nhiên Đăng lại mở miệng, tiếng nói truyền khắp nghìn dặm nội trời cao cùng đại địa.

"Đa Bảo sư diệt, sao không hiện thân tương kiến?"

Ngươi lấy đi bảo vật cùng bản đạo hữu duyên, bản đạo nguyện dĩ nhân tình tương hoán."

Bảo động trung, Đa Bảo đạo nhân khoe miệng nhất phiết, lập tức liền muốn đi ra ngoài giảng co, còn đối Lý Trường Thọ truyền thanh nói:

"Nhìn đến không, nhà người Phó Giáo Chủ chính là loại này có đề khí, bảo vật đều tiếc rẻ cầm, một câu nhân tình đã nghĩ tại bản đạo nơi này cầm bảo!

Đương bản đạo là tán bảo đồng tử bất thành?

Hừ, nếu phát hiện bản đạo tại chỗ đó, đi ra ngoài hội hội hẳn lại có ngại gì."

"Tiền bối!"

Lý Trường Thọ đứng lúc nhấn trụ Đa Bảo đạo nhân cánh tay, truyền thanh nói: "Tiền bối, này bất quá là trá ngươi ngôn, không tin mà lại xem, hẳn sau một lát tất sẽ nói hạ một câu.

Nếu không phải 'Nhu thế nào, còn muốn bản đạo tự mình mời ngươi xuất lai bất thành', chính là 'Su diệt chẳng lẽ là nghĩ đem việc này nháo đại'."

Đa Bảo đạo nhân nháy mắt mấy cái, thoáng có chút hồ nghi.

Nhưng mà Nhiên Đăng khả năng là thật có chút nóng vội, Lý Trường Thọ bên này vừa dứt lời, Nhiên Đăng đạo nhân liền nhíu mày lại nói câu:

"Nhu thế nào, còn muốn bản đạo mời ngươi xuất lai bất thành?"

-----oO-----

Đệ nhị bách chín mươi tứ chương Vân Tiêu tam vấn lui Nhiên Đăng

Thổ động trung, Đa Bảo đạo nhân nghe nói Nhiên Đăng ngôn đầu tiên là trừng mắt nhìn, theo sau liền là một trận không tiếng động cười to, không ngừng vỗ nhẹ Lý Trường Thọ phía sau lưng...

"Ha ha ha, Trường Canh quả thật có ngươi !

Mau, hẳn mặt sau còn có thể nói cái gì?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, giấy đạo nhân bị chụp có chút tiên lực không khoái, truyền thanh nói: "Mặt sau này tiền bối hội nói cái gì liền không tốt suy đoán rồi, nhưng chắc là lưỡng chủng tình hình, hoặc là là động dĩ tình, hoặc là là cưỡng bức lợi dụ.

Đại khái dẫn chính là người trước, này vị Phó Giáo Chủ muốn nói một câu tam giáo quan hệ, đàm nói chuyện tam giáo một nhà thân."

Đa Bảo đạo nhân nhất thời nghiêng tai lắng nghe trặng.

Sơn cốc phía trên, Nhiên Đăng ánh mắt đảo qua các nơi, lưu ly ngọn tra xét khắp nơi, vẫn như cũ không hề đoạt được.

Lần này đa tạm dừng chốc lát, Nhiên Đăng kiến sơn cốc trung một mảnh bối rồi, lại nói tương trá.

Lần này mở miệng, Nhiên Đăng tiếng nói như sấm rền một loại, nhượng kia chút ngu yêu có chút ngất huyền, tu vi thấp hơn Kim Tiên cảnh giả, căn bản không thể lý giải Nhiên Đăng đang nói cái gì.

Lý Trường Thọ tất nhiên là nghe được hiểu được, Nhiên Đăng đạo nhân chiêu thức, cùng hắn suy nghĩ quả thật không sai biệt lắm...

Nhiên Đăng nói là:

"Đa Bảo sư diệt, ngày xưa như bản đạo có đắc tội chỗ, còn thỉnh nhiều hơn tha thứ, nhưng thiên cơ dự báo, này bảo cùng bản đạo có đại cơ duyên, vạn không thể hôm nay mất mát.

Tam giáo bản làm một thể, Đạo Môn khí vận chính hưng thịnh.

Bản đạo then vi Xiển Giáo Phó Giáo Chủ, cùng sư diệt cũng coi như tương giao thâm hậu, hôm nay làm gì coi đây là khó khăn?"

Thổ động nội, Đa Bảo đạo nhân quay đầu nhìn Lý Trường Thọ, tươi cười sau đó, lại nhin không được có điểm buồn bực, cười vẫn:

"Trường Canh ngươi chính là có gì suy tính lòng người thần thông? Loại này lại đoán đúng rồi!"

"Kỳ thật, vẫn bối chỉ là quen thuộc điểm này chiêu thức thôi."

"Chiêu thức?"

"Ân, chính là một ít quen dùng thủ pháp.

Tại loại này tình hình hạ, này vị Phó Giáo Chủ sở năng dùng chiêu thức cũng liền này mấy cái.

Giờ phút này hấn căn bản bất xác định chúng ta có hay không ly khai, nếu là đã phát hiện chúng ta tung tích, phải là trước đem chúng ta làm cho hiện thân, lại nói đe dọa..."

Lý Trường Thọ cười khẽ vài tiếng, truyền thanh vi Đa Bảo đạo nhân giải thích một trận.

Đa Bảo đạo nhân nghe được không ngừng gật đầu, hỏi tương khởi mình trước đây cùng Nhiên Đăng giao tiếp hơn mười lần tình hình, này vị Tiệt Giáo đại sư huynh kia hơi hiển phúc hậu khuôn mặt hơi tức giận, đối Lý Trường Thọ truyền thanh mắng:

"Bần đạo quả nhiên là bị hấn bộ quen ! Trách không được mỗi lần đều ăn chút ám thiệt thòi!

Này Nhiên Đăng, quả thật tâm cơ thâm trầm!

Chiêu thức bần đạo đến loại này nông nổi, còn có mặt mũi hiện tại hô bần đạo này tiếng sư diệt!"

Nghe vậy, Lý Trường Thọ cũng thoáng có chút xấu hổ.

Đa Bảo đạo nhân lập tức nghĩ tới gì, hắc hắc cười khẽ, nhãn nói:

"Trường Canh ngươi chó có đa nghĩ, tượng ngươi loại này nhân phẩm thượng giai hậu bối, đó là... Băng tuyết thông minh, cùng này Nhiên Đăng đạo nhân khả vạn vạn bất đồng.

Mau, lại làm cái bộ, hấn kế tiếp còn có thể sao nói."

Lý Trường Thọ cười cười, tiếp tục suy tư...

Thiện chiêu thức giả, tự thiện giải chiêu thức.

Lý Trường Thọ chẳng qua là đem mình đại nhập đến Nhiên Đăng góc độ, đáy lòng nhóm xuất mấy cái lúc này năng dùng chiêu thức, phân tích nó sử dụng phải chiêu thức khả năng tính.

Nhiên Đăng lại trả tam ngũ câu, Lý Trường Thọ cũng bắt đầu tróc tìm tòi không chính xác Nhiên Đăng kế tiếp hội như thế nào hành sự;

Dù sao chiêu thức có khi tẫn, mà mình thủy chung không phải Nhiên Đăng, tính kế ý nghĩ cũng là bất đồng.

Nhưng Đa Bảo đạo nhân đã là cười tiền phủ hậu ngưỡng.

"Sảng khoái, sảng khoái!

Này quả thực so đem này Phó Giáo Chủ trang bao tải lý béo đánh hấn một chút còn muốn sáng khoái!"

Lý Trường Thọ nghe vậy nở nụ cười tiếng, tùy theo liền nhúu mày trầm tư, ngôn nói:

"Tiền bối, chúng ta loại này tránh ở chỗ đó, thủy chung không thể giải quyết việc này.

Hấn nếu nhận biết tiền bối bình bát, lại đối này bảo có chút chú ý, nói không chừng kế tiếp sẽ đi Tiệt Giáo nơi."

Đa Bảo ở bên cạnh tiếp cận lại đây, nhỏ giọng vẫn: "Trường Canh người thiện mưu thiện tính, tùy tiện xuất cái chủ ý đuổi rồi hấn!"

Lý Trường Thọ: ...

Thật đương hấn là Hồng Hoang người nhiều mưu trí, tam giáo họ Gia Cát thọ? Còn tùy tiện xuất cái chủ ý liền đuổi rồi Nhiên Đăng...

Lý Trường Thọ trước đây cùng Nhiên Đăng đạo nhân đã giao thủ, biết rõ này vị lão tiền bối lợi hại chỗ.

Mà ở 'Phục Hy thần quẻ', 'Đa Bảo ngẫu ngộ' đẳng điều kiện lần lượt thay đổi hạ, hấn đoạt trước một bước lấy đi Lạc Bảo Đồng Tiền, Nhiên Đăng lúc này thật đang muốn, chánh yếu là tìm , kỳ thật là hấn.

Đa Bảo đạo nhân tự nhiên hiểu được việc này, dù sao hấn cùng Lý Trường Thọ trước đây tại ngư yêu sơn cốc trung đoạt được, chỉ có kia hai quả 'Uy năng không rõ' đồng tiền.

Nhưng Đa Bảo đạo nhân hoặc là xuất phát từ trượng nghĩa, hoặc là xuất phát từ đối Nhiên Đăng bất mãn, tại tự thân pháp bảo 'Tử kim bát' bại lộ ở trong mắt Nhiên Đăng sau, thuận thế liền thay Lý Trường Thọ đả hạ loại này nhân quả...

Vì thế, Lý Trường Thọ tự nhiên không thể nhất đi rồi .

Hấn chính tinh tế mưu hoa, vừa không muốn cho Tiệt Giáo bởi vậy sự ăn quả đắng, mình thiếu hạ Tiệt Giáo nhân quả;

Cũng không nghĩ mình bại lộ tại Nhiên Đăng trước mặt, từ đó bị Nhiên Đăng càng ghi hận.

Tốt nhất là hôm nay năng mượn Tiệt Giáo thế đỡ Nhiên Đăng, bằng không ổn thỏa khởi kiến, mình liền muốn lại đi Đâu Suất Cung một chuyến, đem Lạc Bảo Đồng Tiền đặt ở Đại Pháp Sư chỗ bảo quản...

Lý Trường Thọ đáy lòng tính toán hảo này chút, đã là có đôi sách.

Hắn đối Đa Bảo đạo nhân truyền thanh nói:

"Y vẫn bồi kiến, lúc này nghi tĩnh xem nó biến, xem này vị Phó Giáo Chủ có không tra ra hắn muốn tìm bảo vật ra sao vật, lại nhìn hắn có hay không muốn đi Tiệt Giáo đạo tràng.

Như hắn liền mình sở muốn tìm bảo vật ra sao đều không biết, vậy nhượng hắn tùy ý đi nháo.

Tiền bồi, vẫn bồi cả gan, có một chút nhỏ nhỏ chiêu thức kính hiển."

Đa Bảo tay áo bào chấn động, "Hắc, mau nói đi!"

Lý Trường Thọ truyền thanh nói, nói là như thế nào chết chối nợ, phản tướng nhất quân, giăng là thực sự cầu thị, chứng cứ nói chuyên.

Như thế như thế, thế này thế này.

Đa Bảo đạo nhân nghe được liên tục gật đầu, mày rậm mắt to trung tràn đầy 'Luong thiện' .

Lại sau một lúc lâu, Lý Trường Thọ hơi chút nhẹ nhàng thở ra, tâm thần đại định...

Vô hấn, kia tam đầu Kim Tiên cảnh nguru yêu bay đến Nhiên Đăng đạo nhân trước mặt, hồi bẩm trước đây kiểm kê.

Bọn họ phát hiện sơn cốc bên trong cũng không nửa vật đánh rơi, bảo khố bên trong cũng không thiếu gì bảo vật, chỉ là có không ít bảo vật bày đặt phương vị có một chút lệch lạc.

Nhiên Đăng thoáng nhíu mày, nhẹ nhàng nhất hừ, một chút đạo vận lưu chuyên, này tam danh Kim Tiên cảnh nguru yêu nhất tề miệng phun máu tươi, tại không trung ngã rơi xuống, đã là bị chấn thành trọng thương.

Đa Bảo...

Nhiên Đăng hai mắt chậm rãi nheo lại, đáy mắt toát ra vài phần do dự, một chút suy tư.

Rất nhanh, Nhiên Đăng tiếp tục bước trên ... Lý Trường Thọ dự phán con đường.

"Nếu sư diệt không muốn hiện thân, " Nhiên Đăng lạnh nhạt đạo, "Kia bần đạo cái này đi tìm cái khác Tiệt Giáo Thánh Nhân đệ tử, hảo hảo nói nói hôm nay sự!"

Nhiên Đăng nói xong, cười mây chọn tuyến đường đi nhắm thẳng phía đông nam hướng bay nhanh, đảo mắt biển mắt vô tung.

Thỏ động trung, Đa Bảo đạo nhân đối Lý Trường Thọ dựng thẳng cái ngón tay cái, liền lôi kéo Lý Trường Thọ đào động rời khỏi, tại Nhiên Đăng sau đó âm thầm đi theo.

Nhắc tới Đa Bảo đạo nhân đào động thần thông, kia cũng là tương đương bất phàm;

Này phi độn pháp, cũng phi Càn Khôn thuật, mà là đem 'Đào động đào động' phát huy đến cực hạn.

Này thỏ động bất tồn ở trong thiên địa, nhưng phụ thuộc vào Thiên Địa, nhưng thật ra cùng Đại Pháp Sư dùng Thái Cực Đồ hành tẩu ở Ngũ Hành ở ngoài, lại nhảy hồi Ngũ Hành giữa, có hiệu quả như nhau diệu.

Đại khái, đây là đào động chuyên nghiệp tông sư đi...

Không ai bằng cũng là.

Nhiên Đăng, Đa Bảo, Lý Trường Thọ Kim Tiên cánh giấy đạo nhân rời khỏi sau;

Ngu yêu sơn cốc trung, kia chỗ không chớp mắt nhà gỗ trung.

Một bàn tay trên mặt đất chậm rãi lộ ra, bấm tay bắn ra, đem hai quả Nam Thiệm Bộ Châu thế tục trung phổ thông đồng tiền, ném tới kia chỉ hải đồng bố bao trung.

Theo sau, này bàn tay bị ánh lửa vờn quanh, nháy mắt hóa thành tro tàn, dung ở đại địa, nửa điểm khí tức đều chưa lưu lại.

...

"Hắn muốn đi đâu?"

Rời khỏi ngu yêu sơn cốc bắt quá chốc lát, biển sâu đáy biển, đào động mà đi Đa Bảo nhìn chăm chú vào trong tay gương đồng, có chút buồn bực hỏi câu.

Lý Trường Thọ cười nói: "Xem loại này phương hướng, phải phải đi Kim Ngao Đảo thượng."

"Xem chừng đúng rồi, " Đa Bảo thoáng nhíu mày, ngôn đạo, "Kim Ngao Đảo thượng hôm nay còn có hai vị đồng môn khai yên chiêu đãi tân khách, chính thức kết làm đạo lữ.

Ách, còn giống như mời bần đạo đi làm cái chứng kiến.

Xuất môn thời người được có bảo vật muốn xuất thế, chính là bả này cần bả cấp đã quên."

Lý Trường Thọ: ...

Đa Bảo đạo nhân cười nói: "Hôm nay nhượng bọn họ chuyện tốt bị sảo nhiều, cũng là không có biện pháp, hơi sau đa cho bọn hắn chút lễ vật là được."

Lý Trường Thọ đôi này có chút cảm khái.

Sợ không phải, Tiệt Giáo luyện khí sĩ kết đạo lữ thời, đều sẽ chủ động mời này vị Tiệt Giáo đại sư huynh làm chứng hôn người.

Lễ vật khẳng định thiếu không được!

Này một đường, động quá đầy biển, đuổi sát Nhiên Đăng, không bao lâu Kim Ngao Đảo xa xa đang nhìn.

Nhiên Đăng y nguyên hùng hổ, giống như có người trộm đi hắn lưu ly ngọn, cướp đi hắn bản mạng quan tài.

Đến Kim Ngao Đảo trước, Nhiên Đăng chính là thu liễm khởi tự thân đại bộ phận uy áp, đối trên đảo cất cao giọng nói một câu: "Chỗ đó khả có Thánh Nhân lão gia môn hạ đệ tử?"

Còn thỉnh ra ngoài cùng bản đạo nhất kiến!"

Trên đảo Tiệt Giáo tiên nhân nhất thời bị kinh động, một chỗ chính não nhiệt đại diện bóng người chấp ghép động, đảo mắt bay ra mấy trăm đạo thân ảnh, còn có càng nhiều thân ảnh tại nguyên địa nhìn xung quanh.

"Này không phải, Xiển Giáo Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ?"

"Hắn lai làm chi? Bản đạo không nhớ rõ, cho mời loại này tiên bối lại đây xem lễ a."

"Kia cũng là nếu có thể thỉnh động mới được, hắn tới đây địa chắc chắn khác thường!"

Thở động trung, Lý Trường Thọ cùng Đa Bảo liếc nhau.

Cái sau đạo một câu: "Lại nhượng Trường Canh người đoán chắc, người mà lại tại chỗ đó chờ chút, ta đi hoán cái phương hướng đăng đảo, cùng hắn gặp phải nhất định!"

Người trước chấp tay nói: "Tiên bối kỳ khai đắc thắng!"

"Oa ha ha ha ha!"

Đa Bảo đạo nhân hào khí mười phần địa cười to vài tiếng, thân hình vừa chuyển, tâm niệm vừa động, trước mặt đã xuất hiện nhất điều thâm thúy thỏ động.

Tùy tâm mà động, tùy động mà đi!

Loại này thần thông cũng là người bên ngoài tu hành đều tu bất tới, thuần túy thiên phú dị bẩm.

Chốc lát, Đa Bảo đến Kim Ngao Đảo đông nam chỗ nghìn dặm, thay đổi thân đạo bào, chải vuốt sợi hạ kiêu tóc, bung phát trần liền muốn thi triển thần thông, sắp xuất hiện tại trời cao bên trong.

Chính lúc này, Đa Bảo còn chưa nhảy lầy đà, tiên thức đột nhiên bắt đến, Kim Ngao Đảo thượng xuất hiện hai cỗ quen thuộc lại có chút xa lạ đạo vận.

Mà Lý Trường Thọ truyền thanh la lên, đã là theo thỏ động, rơi vào tay Đa Bảo trong tai ——

"Tiền bối chậm đã! Mau nhìn trên đảo!"

Không cần Lý Trường Thọ nhắc nhở, Đa Bảo đạo nhân đã là phát hiện trên đảo khác thường.

Kim Ngao Đảo thượng đột thăng vân vụ, kia bay đến không trung mây trăm Tịch Giáo tiên nhân, dưới chân đều nhiều hơn nhất đóa trắng noãn đám mây, ần ần bảo vệ bọn họ.

Vân vụ chậm rãi phân tán, nhất mặt bóng hình xinh đẹp tự đại điện trung bay ra, chúng Tịch Giáo tiên nhân từng người hướng tới hai bên tránh lui, không ngừng hành lễ.

Nhiên Đăng kia trương nét mặt già nua lộ ra vài phần từ bi sắc thái, nhìn chăm chú đánh giá bay tới người, đầu mi nhưng càng nhăn càng sâu.

Người tới kia tuyệt mỹ dung mạo không cần đa thuật, tiêm mỹ dáng người diệu chí diên tuyệt.

Nếu không muốn nói, chỉ có thể nói nàng kia như bộc tóc đen, xinh đẹp tuyệt trần tóc mây, nói nàng kia trắng thuần quần áo, hời hợt giày vải, đều là như thế khéo, lộ ra tú, mỹ, nhã, nhu.

Lý Trường Thọ không khỏi thì thào: "Tiên tử như thế nào tại này?"

Mà Đa Bảo đạo nhân cách nghìn dặm xa, cũng là trầm ngâm vài tiếng, nhú mày nói: "Lâu bất xuất môn Vân Tiêu Quỳnh Tiêu hai vị sư muội, vì sao sẽ đến nơi này?"

"Trường Canh, " Đa Bảo đạo nhân truyền thanh vấn, "Bản đạo cái này hiện thân?"

"Tiền bối bất cấp, " Lý Trường Thọ truyền thanh trả lời: "Mà lại nhượng Vân Tiêu tiền bối xử trí, thời khắc mấu chốt tiền bối ngài lại đăng tràng, hiệu quả ứng hội càng đỡ."

Đa Bảo đạo nhân lập tức gật đầu, nhìn Vân Tiêu bóng lưng, nhin không được lộ ra vài phần cười khở, còn đối Lý Trường Thọ truyền thanh oán giận hai câu:

"Triệu sư đệ sao không tại này..."

Này vị Vân Tiêu sư muội hơi sau giáo huấn khởi người lai, bản đạo khả chiêu không chịu nổi..."

Lý Trường Thọ nhớ tới Tam Tiên Đảo thượng kia một tiếng 'Quy xuống' uy lực, bất giác một trận mỉm cười.

Lại nói Vân Tiêu tiên tử đến Tiệt Giáo chúng tiên trước, khoảng cách Nhiên Đăng tam tứ trăm trượng, đầu tiên là làm cái hời hợt đạo vài chào, liền trực tiếp mở miệng hỏi han.

Nàng tiếng nói không lạnh bất đạm, không nhẹ không nặng, ẩn hiện linh hoạt kỳ ảo lại dịu dàng động lòng người:

"Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ đột nhiên tới đến thăm, không biết bởi vì chuyện gì."

Nhiên Đăng lãnh đạm nói: "Ngươi đại sư huynh làm chuyện tốt!"

"Đại sư huynh?"

Vân Tiêu lạnh nhạt nói: "Đa Bảo sư huynh chính là có chuyện gì mạo phạm tiền bối?"

"Hừ!" Nhiên Đăng mắng, "Hắn ý vào mình tâm bảo thần thông, cường đoạt bản đạo cơ duyên trọng bảo! Nếu là bản đạo chậm đi nửa bước, sợ là liền bóng dáng của hắn đều không thấy được!"

"A?"

Vân Tiêu nghe nói lời ấy, đôi mi thanh tú khinh túc.

Nếu là thay đổi cái khác Tiệt Giáo bát đại đệ tử, kiến Nhiên Đăng nói đúng lý hợp tình, quả thật hội nghĩ đến, này là Đa Bảo đại sư huynh xuất thủ đoạt Nhiên Đăng cơ duyên, làm cho này vị Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ giận dữ.

Nhưng Vân Tiêu chính là ngậm khẽ vài tiếng, bình tĩnh hỏi hiểu rõ tam vấn.

"Việc này cụ thể như thế nào ta cũng không biết được, nhưng thoát, cũng không năng nói như thế được.

Xin hỏi Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ, kia bảo vật chính là Đa Bảo sư huynh tại Phó Giáo Chủ trong tay cướp đi ?"

Nhiên Đăng thoáng nhíu mày, mà Vân Tiêu đã là ngay trước mặt hắn, tiêm chỉ nhẹ nhàng chớp lên, tại kia bầm ngón tay suy tính.

Nhiên Đăng nói: "Dù chưa quá bản đạo tay, nhưng này bảo vật quả thật cùng bản đạo hữu duyên!"

Vân Tiêu lại hỏi: "Nếu như thế, kia bảo vật chính là Phó Giáo Chủ trước đây đã biết ở nơi nào, mà chưa đi lấy ?"

"Không sai!"

Nhiên Đăng lạnh nhạt đạo, "Kia bảo vật ta sớm biết ở nơi nào, chỉ là thượng chưa tới xuất thế thời cơ, cố một mạch tĩnh đợi."

"Đã sớm biết ở nơi nào, Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ vì sao không đi chỗ đó chờ đợi? Mà phải đợi Đa Bảo sư huynh tiến đến lấy, mới đến chỗ đó vấn tội?"

Vân Tiêu nhẹ giọng hỏi, lời nói bất cấp không vội, khí định thần nhàn.

Bất đẳng Nhiên Đăng trả lời, Vân Tiêu lại khinh phiêu phiêu địa đạo câu:

"Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ, đến nay đã phi viễn cổ, cũng không phải là thấy bảo vật không sai, nói một câu cùng mình hữu duyên, liền khả xuất thủ cướp đoạt.

Như nói duyên pháp, kia bảo lạc giả như đã rơi vào ta Đa Bảo sư huynh trong tay, tất nhiên là cùng ta sư huynh duyên pháp càng sâu dày một ít, Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ cần gì phải như thế người gây sự?"

Nhiên Đăng lập tức liền muốn mở miệng phản kích, mà ở chỗ động bên trong Lý Trường Thọ, đã là đối Đa Bảo đạo nhân truyền thanh dặn dò:

"Xuất tràng đi tiên bối, Vân Tiêu tiên bối đương thật lợi hại, lúc này chỉ cần tiên bối ngài nhất ngữ định Càn Khôn !"

"Ha ha ha ha!"

Đa Bảo đạo nhân vài tiếng cười to, thân hình chợt lóe, xuất hiện ở tại trời cao vân thượng, đảo mắt lại đến Kim Ngao Đảo trên không, rơi vào Vân Tiêu trước người.

"Đa tạ Vân Tiêu sư muội biện giải một hai, bản đạo ở bên bên cạnh cũng đã nghe một trận.

Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ, ta còn có nhất vấn, người nếu có thể đáp đi lên, chúng ta bàn lại hôm nay bảo vật sự!"

Nhiên Đăng mắt trung nhất thời có chút kiêng kị, nhưng vẫn như cũ bình tĩnh hỏi: "Gì vấn?"

Đa Bảo cười hắc hắc, "Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ theo như lời bảo vật, ra sao vật nha?"

Nhiên Đăng nói: "Tất nhiên là cùng bản đạo hữu duyên vật!"

"Xuy!"

Vân Tiêu phía sau truyền đến một tiếng cười khẽ, chính là Quỳnh Tiêu đứng dậy.

Quỳnh Tiêu cười nói: "Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ, ngài liền đó là vật gì đều không biết, như thế nào biết được ở nơi nào?"

Sợ không phải ngẫu nhiên đi ngang qua phát hiện Đa Bảo sư huynh đang tìm bảo, chỉ thấy bảo này lòng tham đi.

Ai nha nha, đại ca của ta kia 'Nhất đặng liền ngã' diệu pháp, so với Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ ngài da mặt, thật đúng là xa xa không bằng."

Nhiên Đăng đạo nhân sắc mặt nhất thời hắc thành đáy nôi.

Hắn chậm rãi gật đầu, đã biết hôm nay sự không thể vi, chính là chút nào bất tức giận, chỉ là nói:

"Nếu như thế, việc này bản đạo ghi nhớ.

Hỏi sau thì sẽ bẩm minh Giáo Chủ, lại đến tìm các vị thảo cái thuyết pháp!"

Nói xong, Nhiên Đăng đạo nhân cười mây xoay người, lưu lại một câu ngoan độc thoại liền trực tiếp rút đi...

Đa Bảo đạo nhân nhìn Nhiên Đăng đạo nhân bóng lưng, bất giác mặt mày hớn hở, khoanh tay mà đứng, lòng dạ vô cùng khoan khoái.

Đội Nhiên Đăng đi xa, nhất mặt vân vụ bao bọc Kim Ngao Đảo, đem Kim Ngao Đảo tạm thời ngăn cách mở ra.

"Đại sư huynh?"

Vân Tiêu tiếng nói tự thân sau mà đến, Đa Bảo theo bản năng run run hạ, tươi cười nhất thời lộ ra nhàn nhạt chua xót, chậm rãi quay đầu nhìn đi qua.

Vân Tiêu vừa muốn nói chuyện, Đa Bảo đạo nhân cũng đã là mau tay nhanh mắt, tay áo bào vung, tay trái nhất chiêu, thổ động trung Lý Trường Thọ trước mắt quang ảnh lay động.

Cần Khôn đâu chuyển giữa, Lý Trường Thọ đã là xuất hiện ở tại Đa Bảo đạo nhân bên cạnh người, bị Đa Bảo đạo nhân giữ chặt cánh tay.

Đa Bảo đạo nhân cười nói:

"Vân Tiêu sư muội mau nhìn! Bản sư huynh lần này, hắc, thật sự nhật cái bảo!"

-----oO-----

Đệ nhị bách chín mươi lăm chương đêm sao đưa ngàn dặm, Linh Nga đem độ kiếp

Nhật cái bảo...

Lý Trường Thọ còn chưa tới kịp phun cái tào, Vân Tiêu kia đôi mắt liền nổi lên một chút tinh quang.

Vân Tiêu giống như đang nói 'Sao được lại là đạo hữu', hỏi han hẳn vì sao lại hội cùng Đa Bảo sư huynh đáp thương quan hệ, còn có thể bị Đa Bảo sư huynh nhất bả chộp tới chỗ đó.

"Hai vị tiên tử, lại gặp mặt ."

Lý Trường Thọ tuy có chút trở tay không kịp, nhưng cũng biết, không thể nhượng Tiết Giáo đại lão nhóm đối mình sinh khích, đối Vân Tiêu cùng Quỳnh Tiêu làm cái đạo vái chào, ngôn nói:

"Việc này cũng là khúc chiết ly kỳ, còn xin cho ta hơi sau tinh tế nói."

Vân Tiêu nhẹ nhàng vuốt cằm, ánh mắt tóm lại là toát ra vài phần ôn nhu.

Nhưng thật ra 'Nào đó không xứng có được xuất tràng miêu tả' Quỳnh Tiêu hừ một tiếng, ngôn nói: "Người ai nha? Chúng ta kiến quá ư?"

"Chờ chút, chờ chút."

Lý Trường Thọ xấu hổ địa cười, tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ giấy đạo nhân, hóa thành 【Hải Thần】 chuyên dụng lão thần tiên bộ dáng.

Khối này trung niên đạo giả tướng mạo giấy đạo nhân hóa thành người giấy bộ dáng, chui vào lão thần tiên cổ tay áo trung.

Lý Trường Thọ lại làm cái đạo vái chào, miệng nói: "Tiên tử chớ trách."

Một bên Đa Bảo đạo nhân nhất thời nhiều có hứng tới địa đánh giá Lý Trường Thọ người giấy, Vân Tiêu cũng là lộ ra vài phần ý cười.

Nhưng thật ra Quỳnh Tiêu một tay phù ngách, khoe miệng nhẹ nhàng run rẩy, "Lại là người cái này hỉ hoan đóng vai lão tiểu tử kia."

"Như thế nào?"

Đa Bảo đạo nhân cười nói: "Các ngươi đều nhận biết?"

Quỳnh Tiêu hừ một tiếng, trả lời: "Hải Thần cùng ta Tam Tiên Đảo chính là người quen, chúng ta huynh muội bốn người cũng được Hải Thần không ít chiếu cố, đại tỷ còn vì hấn tự mình thủ quan mười hai năm."

Đại sư huynh, ngươi nói chúng ta nhận biết bất nhận biết?"

Thủ quan mười hai năm?

Hoắc!

Đa Bảo đạo nhân cặp kia mắt to, nháy mắt kẻ trộm sáng lên!

"Tam muội, chớ có loại này nói," Vân Tiêu ôn nhu nói, "Hải Thần đạo hữu cùng ta huynh muội bốn người rất có duyên pháp, được Hải Thần đạo hữu chiếu cố cũng là tình hình thực tế."

Chúng ta đi phía dưới nói đi, chớ có nhượng các vị đồng môn đợi lâu."

"Thiện," Đa Bảo đạo nhân gật đầu đáp lên tiếng.

Lý Trường Thọ nói: "Kia vẫn bồi cái này cáo..."

"Hắc! Cáo gì cáo?"

Đa Bảo đạo nhân lập tức xuất thủ, trực tiếp hướng trước kéo lại Lý Trường Thọ này giấy đạo nhân cánh tay, "Trường Canh ngươi chạy cái gì? Lại đều đến rồi, như thế nào cũng muốn cùng nhau náo nhiệt một phen!"

Lại có, kia Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ vạn nhất tại trên đường mai phục ngươi, ngươi pháp lực bất túc, linh bảo không đủ, này hóa thân như thế nào ứng đối?

Đi một chút chạy, đi xuống uống uống trà, ăn uống rượu, bản đạo còn có loại này đa chiêu thức, nghĩ với ngươi kể lại lời nói.

Đặng rượu com no đủ ngươi lại cáo từ, vừa vặn Vân Tiêu sư muội tại này, nhượng nàng đưa ngươi hồi Thiên Đình, cũng không cần sợ kia Nhiên Đăng."

Lý Trường Thọ nhìn về phía Vân Tiêu tiên tử, đã thấy Vân Tiêu tiên tử mỉm cười gật đầu, hẳn cũng không tốt tiếp tục chối từ.

Thế là làm cái đạo vái chào, đi theo Đa Bảo đạo nhân phía sau, cùng Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu cùng nhau, xuất trên đảo vân vụ, hướng phía dưới Tiệt Giáo chúng tiên mà đi.

Một phen hàn huyên ân cần thăm hỏi, vài tiếng tiểu ngữ giải đáp nghi vấn.

Lui tới nghênh đi đều là khuôn mặt tươi cười, ngồi đầy các nơi lộ vẻ tiên anh.

Tiệt Giáo các tiên nhân quả thật là tùy tâm tùy ý.

Đa Bảo đạo nhân muốn cùng Lý Trường Thọ dài đàm, Lý Trường Thọ đã bị an bài ở tại chỗ tiệc cưới chủ bàn, còn là tại Đa Bảo đạo nhân bên cạnh người chủ ngồi, một khác chệch chính là Vân Tiêu nương nương...

Này nếu là Xiển Giáo yến hội, Lý Trường Thọ bồi phận bất túc, chủ bàn đều thượng bất được.

Bọn họ vừa mới nhập tọa, Lý Trường Thọ chợt nghe một tiếng hơi kinh hãi địa truyền thanh:

"Giáo Chủ ca ca! Trước đây không phải nói sự bận rộn!"

Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại, đã thấy nhà mình Nhị Giáo Chủ Ngao Át, đang đứng tại đại điện góc trung.

Ngao Át lập tức liền chỉ điểm đến đây, nhưng nhất kiến Lý Trường Thọ này một bàn sở tọa người, lại bất giác dừng lại cước bộ.

Khí tràng quá mạnh mẽ, khiến long long lo ngại.

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Cùng Đa Bảo tiên bồi ngẫu nhiên gặp, bị kéo đến nơi này, hơi sau ta đi tìm ngươi cùng đệ muội tự thoại."

Ngao Ất đáp ứng một tiếng, cúi đầu trở về mình chỗ ngồi, cùng Khương Tư Nhi kê tai nói nhỏ thấp giọng nói vài câu, Khương Tư Nhi cũng quay đầu xem ra, mắt đẹp trung tràn đầy tán thưởng.

Hôm nay hi yển hai vị nhân vật chính... Kia không trọng yếu.

Lúc này đã là chạy xong rồi kết đạo lữ nghi thức, kia đối kết thành đạo lữ Tiết Giáo tiên nhân hướng trước lai thời, Đa Bảo đạo nhân từ trong tay áo lấy ra tam tứ kiện Hậu Thiên linh bảo, là chúc mừng lễ.

Lý Trường Thọ cũng không có thể mất cấp bậc lễ nghĩa, tại trong tay áo lấy ra hai bình linh đan.

Nhân Giáo thiện luyện đan chỗ tốt, cũng chiếm được thể hiện, vốn theo Lý Trường Thọ bất tính xuất chúng tứ phẩm, ngũ phẩm linh đan, tại Tiết Giáo tiên nhân trung, cũng coi như một phần không nhẹ lễ.

Đưa lên hạ lễ, ăn hi yển cũng liền trở nên đa vài phần dễ khí.

Nhưng Lý Trường Thọ ngồi ở Đa Bảo đạo nhân cùng Vân Tiêu tiên tử trung gian, quả thật có chút câu thúc, cũng không dám động chiếc đũa, chỉ là mỉm cười ngồi ở kia, như con tò te một loại.

Thình linh nghe truyền thanh lọt vào tai.

Bên trái Vân Tiêu tiên tử hỏi: "Đạo hữu, đây là có chuyện gì?"

Phía bên phải Đa Bảo đạo nhân cũng vấn: "Trường Canh ngươi cùng Vân Tiêu sư muội là chuyện gì xảy ra?"

Đại khái, đây là đại lão ăn ý đi.

Lý Trường Thọ trước hỏi Vân Tiêu tiên tử, ngôn nói: "Ta tầm bảo thời, bất ngờ gặp Đa Bảo tiên bối, rồi sau đó lại gặp kia Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ, việc này giải thích cũng có chút phức tạp."

Theo sau lại hỏi Đa Bảo đạo nhân: "Tiền bối ngài chớ nên hiểu lầm, ta cùng với Vân Tiêu tiên tử từng có vài lần cùng xuất hiện thôi."

Vân Tiêu truyền thanh nói: "Bất cấp, ngươi chậm đã khoan nói lai."

Một khác chéch Đa Bảo đạo nhân mặt ngoài bất động thanh sắc, âm thầm một trận cười khế:

"Có mấy lần cùng xuất hiện? Không hẳn vậy đi.

Bản đạo vừa rồi chính là người được, Vân Tiêu sư muội thấy người sau đó, cũng không chỉ là vẻ mặt có sở biến hóa, tự thân đạo vận đều trở nên như mặt nước ôn nhu, năng tự thân hương vị đều thay đổi.

Như thế nào, người chớ không phải là còn ghét bỏ Vân Tiêu sư muội? Tru Tiên Tứ Kiếm hiểu biết một chút."

Tru, Tru Tiên...

Lý Trường Thọ đáy lòng chạy quá nhất chỉ chỉ Hồng Mông cự thú.

Cái quý gì?

Tiết Giáo từ trên xuống dưới đều sợ Vân Tiêu tiên tử tìm không được đạo lữ ư? Tượng Vân Tiêu tiên tử loại này như thi như họa như đạo mà sinh tồn tại, đạo lữ hai chữ không phải tại vũ nhục năng ư?

Lý Trường Thọ phi nhỏ đều không kịp, đã là bắt đầu 'Tả hữu truyền thanh' .

Nhất là, cùng loại này cao thủ lời nói, mỗi một câu đều muốn tinh tế cân nhắc, cân nhắc, sợ khiến cho hiểu lầm, sợ lời nói thất độ.

Này nếu là đàm một việc cũng liền thôi.

Đa Bảo đạo nhân bên này lôi kéo hấn điên cuồng bát quái, Vân Tiêu còn lại là tinh tế hỏi han có quan hệ hôm nay Nhiên Đăng cùng Đa Bảo sự.

Không bao lâu, Quỳnh Tiêu ở bên lại đây tiếp cận cái não nhiệt, hỏi hấn trong khoảng thời gian này có không có gì tân con đường, còn nhượng Lý Trường Thọ cùng Vân Tiêu tiên tử nói nói tình, nhượng năng cùng Bích Tiêu năng ra ngoài hoạt động hoạt động.

Này cùng thao tác giấy đạo nhân hoàn toàn bất đồng, Lý Trường Thọ bất quá chốc lát liền cảm giác tâm thần mệt mỏi, thiếu chút nữa liền tặc ...

Hoàn hảo, Vân Tiêu đúng lúc phát hiện Lý Trường Thọ khác thường, cảm giác Lý Trường Thọ hỏi mình thoại thời so với chậm, còn có thể đa 'Ân', 'Cái này' loại này biểu thị đang ở suy tư ngôn ngữ.

Vân Tiêu ôn nhu hỏi: "Chính là Đa Bảo sư huynh cũng tại cùng người truyền thanh?"

"Ai, không sai..."

"Vì sao bất nói với ta một tiếng, " Vân Tiêu nhẹ giọng đạo, "Người trước đáp lời Đa Bảo sư huynh, không được khinh mạn rồi, người ta hơi sau bàn lại liền là."

Lý Trường Thọ đáy lòng âm áp, đối Vân Tiêu tiên tử đạo tiếng tạ ơn, bắt đầu chuyên tâm cùng Đa Bảo truyền thanh, chậm rãi mà nói.

Nửa ngày sau.

Màn đêm ngôi sao, không hải vô vết.

Nhất đóa mây trắng tự trên biển bay qua, chở hai đạo thân ảnh, hướng Độ Tiên Môn phương hướng mà đi.

Vân Tiêu tiên tử là biết được Lý Trường Thọ chi tiết , trước đây xuất Kim Ngao Đảo thời, cưới mây mang Lý Trường Thọ hướng Thiên Đình mà đi, nhưng nửa đường lại chiết hướng về phía Đông Thắng Thần Châu.

Trên đường, Lý Trường Thọ cũng là không hề giấu diếm, nói mình được Phục Hy tiên bối chi điểm, đi chỗ đó chỗ sơn cốc tầm bảo, bất ngờ gặp được Đa Bảo đạo nhân, tại Đa Bảo đạo nhân quan tâm cùng dưới sự trợ giúp, vào tay hai quả nho nhỏ đồng tiền.

Theo sau kia Nhiên Đăng đuổi tới, Đa Bảo mang mình tại thổ động ẩn náu, một đường đuổi tới Kim Ngao Đảo thượng.

Việc này cũng không có gì tốt giấu diếm .

Thứ nhất, Lý Trường Thọ vẫn chưa chủ động tính kế Đa Bảo;

Thứ hai, từ Lý Trường Thọ cái này 'Hậu tri giả' góc độ mà nói, này Lạc Bảo Đồng Tiền nếu là bị Nhiên Đăng lấy được, cuối cùng ăn quả đắng còn là Tiết Giáo.

Vân Tiêu sau khi nghe xong, thoáng suy tư, nhân tiện nói: "Việc này thật cũng trách không được ngươi, kia Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ quả thật có chút quá phận.

Ngươi này giấy đạo nhân phương pháp, cũng khả đột phá Kim Tiên cảnh ư?

Loại này đối với ngươi thực lực nhưng thật ra rất có tăng, đương vi ngươi chúc mừng."

"Ai..."

"Sao ?"

"Không có việc gì không có việc gì, chính là nghĩ tới trước đây bị Thiên Phạt, " Lý Trường Thọ sâu kín thở dài, "Ta hiện tại nhưng thật ra suy nghĩ, mình sợ không phải được Thiên Đạo lão gia quan ái.

Độ kiếp gặp Thiên Phạt, luyện đan chế bảo cũng gặp Thiên Phạt, phách ta là da tróc thịt bong, nhưng ôn hòa khởi kiến, còn là chỉ có thể cảm ơn cảm động và nhớ nhung."

"Ha..."

Loại này hình như có còn vô cười khê tiếng?

Lý Trường Thọ bất giác nhìn về phía Vân Tiêu, đã thấy Vân Tiêu hé miệng cười khê.

Kia trong nháy mắt, tinh mang chiếu vào nàng bạch ngọc không tỳ vết da thịt thượng...

Khụ, nhân quả nhân quả, bình tĩnh bình tĩnh.

Lý Trường Thọ đáy lòng dựng lên nhất chỉ màu đỏ mộc bài, lập tức thu liễm tâm thần, bảo trì không hề bận tâm tâm tình, cùng Vân Tiêu tiên tử tiếp tục tiếu đàm.

Vân vụ sương mù giữa, sơn thủy dựa vào nhau liền.

Lý Trường Thọ chưa bao giờ cảm thấy, Kim Ngao Đảo cách Độ Tiên Môn năng như vậy gần, lúc này mới nói mấy trăm câu công phu, đã là đến Độ Tiên Môn sơn môn phụ cận.

Vân Tiêu nhìn kia hộ sơn đại trận, hỏi: "Khả dùng ta đưa người vào trận?"

"Không cần, không cần, ta dùng giấy đạo nhân tiếp một chút thì tốt rồi, " Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, "Đa tạ tiên tử đưa ta này đoạn đường."

Vân Tiêu thoáng hạ thấp người, ngôn nói: "Ta đây bên này hồi Tam Tiên Đảo tu hành."

"Tiên tử đi thông thả."

"Ân."

Lập tức, Vân Tiêu tiên tử cười mây xoay người mà đi, thân ảnh bất quá đảo mắt liền biến mất ở tại sáng chói ngôi sao hạ.

Lý Trường Thọ lạc xuống phía dưới phương rừng rậm, theo sau thi triển khởi thổ độn, biến mất vô tung vô ảnh.

"Chậc, này nhân quả, phải như thế nào lắm."

...

Lạc Bảo Đồng Tiên, Định Hải Thần Châm, Đại Vũ Trụ Thủy Đồi, Tương Tư Bảo Thụ, Ngũ Hành linh châu...

Dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ kiểm kê mình gần nhất đoạt được trọng bảo thời, cũng có chút thỏa mãn cảm.

Tự thân thực lực chiếm được khá lớn phong phú!

Bất quá, Ngũ Hành linh châu là muốn dùng tại Tiểu Quỳnh Phong hạt nhân đại trận thượng, tuy rằng này ngũ khối bảo châu hợp thành một bộ khả miễn cường tính làm Tiên Thiên linh bảo cấp bảo vật, dùng ở chỗ này có chút lãng phí.

Nhưng hoán cái góc độ cân nhắc, này cũng cấp Tiểu Quỳnh Phong sau này phát triển con đường, gia tăng rồi rất cao khả năng tính.

Dù sao Tiểu Quỳnh Phong lang thang kế hoạch chỉ là sơ cấp giai đoạn, chung cục hình thái phải là cùng loại ở Phiên Thiên Ấn đập người hòn gạch, cùng với phòng thủ kiên cố khả di động động phủ.

Đại Vũ Trụ Thủy Đò chính là Hải Thần chuyên thuộc, này coi như là sau này Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân trọng đại con bài chưa lật.

Định Hải Thần Châm không cần phải nói, mình cũng không có thể cùng nhất chỉ khi đoạt đào nhĩ muôi, này thiết bổng mệnh trung định trước chính là muốn đi Đông Hải, mình nghĩ biện pháp bả mặt trên công đức lực làm xuất lai là được.

Chân chính năng dùng, liền là Lạc Bảo Đồng Tiên.

Đem hai chỉ đồng tiền cầm trong tay, Lý Trường Thọ cẩn thận đánh giá, tiền đồng phía trên phải có chữ viết, đường vân, lúc này đều có chút mơ hồ.

Lấy tay chỉ nhẹ nhàng cạo vài cái, phát hiện tầng này cùng loại ở 'Bao tương' đồ vật, kỳ thật là thể tục trực khí năm này tháng nọ ngưng tụ thành.

Chính như Đa Bảo đạo nhân lời nói, chỉ cần dùng tự thân công đức uẩn dưỡng, liền khả nhượng này bảo tái hiện quang huy.

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, quyết định trước ổn nhất ổn, đằng lần sau đi cấp Thánh Nhân lão gia dâng hương sau, mang đi Thiên Đình dụng công đức tế luyện.

Theo lý thuyết, Nhiên Đăng phải sẽ không lại có cảm ứng, nhưng để ngừa vạn nhất...

"Sr huynh?"

Đan phòng ngoài truyền đến Linh Nga ôn nhu tiếng gọi âm ỉ.

Canh giữ ở đan phòng trung giấy đạo nhân lập tức đứng dậy, đối Linh Nga hô: "Án ta chỉ dẫn, thi triển biến hóa thuật bởi vậy chỗ lỗ nhỏ tiến vào trong đó."

"Hào, " Linh Nga không cần nghĩ ngợi địa đáp lên tiếng, theo lời nghe theo.

Rất nhanh, dưới đất mật thất cửa gỗ bị nhẹ nhàng đẩy ra, Linh Nga có chút tò mò địa đánh giá chỗ đó các nơi, mọi nhẹ nhàng bước chân nhảy tiến vào.

"Su huynh, làm sao vậy ư?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Người độ kiếp sắp tới, có một số việc cũng nên đối với người nói ."

Lập tức, cửa gỗ đóng cửa, Lý Trường Thọ tại trước mặt một chút, nhất chỉ ghé bành xuất hiện ở tại bàn sách sau.

Linh Nga khoan khoan mà đến, mặc dù cũng là ngày thường kia nhàn nhạt trang dung, nhưng khả năng là bởi vì tới gần độ kiếp nguyên nhân, nàng cả người tản ra giống như huyền giống như thật cảm giác.

Kế tiếp trong khoảng thời gian này, Lý Trường Thọ sẽ không lại hỏi hỏ ngược xuôi, sẽ chuyên tâm bồi tại sư muội bên cạnh, trợ nàng thuận lợi độ kiếp phi tiên.

Nếu là có thể có phi thăng sự, kia cũng là không thể tốt hơn .

Bất quá loại này cũng không có thể cưỡng cầu.

"Linh Nga, người đối chúng ta Nhân Giáo hiểu biết bao nhiêu."

Linh Nga nháy mắt mấy cái, thật dài lông mi vụt sáng vụt sáng , trắng nõn khuôn mặt thượng không hiểu đa chút đỏ ửng.

Nhắc tới Nhân Giáo, kia tất nhiên là đạo lữ phong...

Nàng cắn cắn môi dưới, nhỏ giọng vấn: "Su huynh, nơi này là không phải rất bí mật, sẽ không bị người tra xét đến nha."

"Không sai, nơi này là Tiểu Quỳnh Phong trận pháp vậy nơi, hiện đến nay trận pháp không ngừng thăng cấp, đâu sợ phổ thông Kim Tiên, như bắt mở ra ngọn núi này, cũng tìm không được nơi này."

Linh Nga mặt cười nhất thời hồng thấu rồi, mân môi, đỉnh đầu lại có sương trắng tràn ra xu thế, cũng không biết đáy lòng nghĩ tới gì...

Lý Trường Thọ yên lặng địa cầm xuất hai bộ đá phiến cùng khắc đao, một bộ đặt vào Linh Nga trước mặt, một bộ đặt ở mình trước người.

"Đến đi, hôm nay vi huynh bên ngoài cũng làm chút bất ổn thỏa sự, vừa vặn cùng người cùng nhau bị phạt.

Mỗi người tứ nghìn ngũ bách lần."

"Khụ!"

Linh Nga khí tức run lên, diêm đạm đáng yêu địa nhìn nhà mình sư huynh, ủy ủy khuất khuất địa đạo câu: "Sư huynh, ta tự phạt kia chút, thêm chỉ còn chín hơn trăm lần..."

"Ta cần viết chín nghìn lần."

"Hi hi, sư huynh, ta giúp ngươi viết một nửa!"

"Ân, nhớ được bả chín bách cùng nhau hơn nữa, ta viết tứ nghìn ngũ, ngươi viết năm nghìn tứ, bắt đầu đi."

Linh Nga nhất thời hai mắt đăm lẹ, Lý Trường Thọ chính là hí mắt cười khẽ, đã là cúi đầu cầm lấy khắc đao, bắt đầu tinh tế khắc.

"Chuyên tâm viết, ý niệm trong đầu tập trung, không được đa nghĩ, ta sẽ giúp ngươi tăng lên một lần đạo cơ, đa cấp ngươi gia tăng nửa phần năm chắc."

"Kia sư huynh, ngươi cũng không thể được bả mình thân thượng kia chút che lấp pháp thuật xóa nha..."

"Lần này có thể, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa."

Lý Trường Thọ gật gật đầu, tản mát thân thượng mấy nặng thuật pháp.

-----oOo-----

Đệ nhị bách chín mươi lục chương Cứu Thiên Tố Linh Kiếp!

Kim Ngao Đảo hỉ yến qua đi mấy ngày.

"Giáo Chủ ca ca hiện đến nay, hơn xa chúng ta năng cập rồi, ai."

Đông Hải long cung, Nhị Thái Tử cung điện trung, kia trương mấy chục trương giường lớn góc, hai đạo thân ảnh chính ôm nhau .

Nghe nói Ngao Ất có loại này cảm khái, Khương Tư Nhi cũng không biết nên như thế nào an ủi, chỉ có thể dựa vào mình phu quân càng khẩn chút, nhẹ giọng nói :

"Phu quân vì sao hội loại này thử dài?"

Giáo Chủ đối chúng ta đã là cực kỳ chiếu cố, đối Long tộc càng là tận tâm hết sức.

Trước đây không phải còn có trưởng lão nói, phu quân ngươi nhập Thiên Đình thời, Long tộc khí vận rõ ràng tăng trở lại một ít, mà kia mười sáu vị tuần hải tiêu thân trở về vị trí cũ sau, Long tộc khí vận lại tăng nhất khúc.

Này chút, đều là Giáo Chủ cấp chúng ta chỗ tốt."

"Cái này kêu cười thán, ta là thay Giáo Chủ ca ca vui vẻ," Ngao Ất cười nói, "Đến nay Giáo Chủ ca ca đã là có thể cùng trong thiên địa đứng đầu đại năng ngồi cùng bàn mà ẩm, nghĩ lúc đầu, Giáo Chủ ca ca bất quá..."

"Phu quân."

Khuong Tư Nhi đột nhiên cắt đứt Ngao Ất lời nói, thấp giọng nói: "Ngươi dặn dò quá, chớ có đề có quan hệ Giáo Chủ ca ca cân cuộc sự, đối ta cũng là không thể."

Ngao Ất nhất thời tỉnh ngủ, lập tức kiểm tra rồi hạ đại điện ngoài nhiều trận pháp, lúc này mới hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

"Đa tạ Tư Nhi ngươi nhắc nhở."

Khuong Tư Nhi ôn nhu nói: "Giáo Chủ nguyên nhân Long tộc sự bị cường địch ghen ghét, chúng ta vạn không thể có loại này sai lầm."

Ngao Ất đem mình phu nhân ôm càng khấn chút, ôn nhu nói một ít thể mình thoại.

"Khởi bẩm Nhị Điện Hạ, Tây Hải Ngao Sự thái tử đã đến trong cung, Long Mẫu thỉnh Nhị Điện Hạ tiến đến tương kiến, nói là có việc thương lượng."

Thình lình nghe ngoài điện có hải nữ bẩm báo, Khuong Tư Nhi 'Anh' một tiếng trốn đi chần mông trung.

Ngao Ất khước miệng nhẹ nhàng run rẩy vài cái...

"Đã biết, ta cái này đi qua."

"Phu quân," Khuong Tư Nhi dĩ ồ chần trung lộ ra đầu, nhỏ giọng nói: "Vạn sự nhớ được cùng Giáo Chủ thương lượng, gần nhất tứ hải mặc dù vô đại sự, nhưng Tư Nhi đáy lòng tóm lại là có chút bất an."

"Hảo," Ngao Ất cho Khuong Tư Nhi nhất cái yên tâm nhãn thần, nhanh chóng mặc chỉnh tề, hướng ngoài điện mà đi.

Sau nửa canh giờ, Ngao Ất nhú mày mà quay về, đã trang điểm cách ăn mặc tốt Khuong Tư Nhi bước nhanh nghênh liêu thượng khứ.

"Phu quân, làm sao vậy?"

"Cùng chúng ta nhưng thật ra không có gì quan hệ, " Ngao Át đạo, "Ngao Sự biểu huynh mời chúng ta huynh trưởng, tiến đến Tây Hải long cung dự tiệc, lần này là tứ hải long cung đại thái tử tề tụ.

Đại đế là tìm hoan mua vui, cũng không phải là cái gì chính sự."

"Kia phu quân vì sao mặt co mày cau?"

"Tổng cảm thấy có chút không thích hợp, " Ngao Át trầm ngâm vài tiếng, hồi tưởng mình trước đây sở kiến, "Hôm nay không chỉ là Ngao Sự biểu huynh đến rồi, còn có Nam Hải Ngao Mưu biểu huynh.

Ngao Mưu biểu huynh tính tình người khả năng không biết, hấn bắt quá hi hoan quy củ câu thúc, có chút hành vi phóng đảng, hơn nữa ngày thường đối tự thân có chút phóng túng, thường xuyên cùng thị nữ pha trộn..."

Khương Tư Nhi nháy mắt mấy cái: "Long tộc thật cũng có không ít loại này đệ tử ."

"Chậc, " Ngao Át thấp giọng nói, "Lần trước kiến Ngao Mưu biểu huynh, ngay tại hai năm trước, hấn tinh thần uể oải, dương khí thiếu hụt, long nguyên bất ổn, khí tức phù phiếm.

Nhưng hôm nay sở kiến Ngao Mưu biểu huynh, hai mắt uẩn thần quang, khí tức trầm mà lại ổn, sắc mặt hồng nhuận, long nguyên thâm hậu, hoàn toàn như là thay đổi cái người."

"Người nha, " Khương Tư Nhi sáng giọng, "Người còn không năng sửa lại tính tình, hoặc là ăn gì đan dược thuốc bổ?"

"Có vấn đề, " Ngao Át lắc đầu, khởi đang ở bên giường không ngừng bước đi thông thả bước, tinh tế cân nhắc , "Chỉ là loại này phát hiện, cũng không có thể đi sảo nhiễu Giáo Chủ ca ca."

Khương Tư Nhi vội nói: "Phu quân nhất thiết không được động thiệp hiểm niệm, Giáo Chủ từng ngôn, sự vô toàn diện đều đối Giáo Chủ nói."

"Yên tâm, " Ngao Át cẩn thận nghĩ nghĩ.

【 nếu ta là Giáo Chủ ca ca, việc này nên như thế nào ứng đối? 】

Rất nhanh, Ngao Át đáy lòng có chủ ý.

Trước, ổn một tay.

"Ta đi tìm vài vị trưởng lão thương nghị một chút việc này, xem có không thỉnh động mấy vị cao thủ, âm thầm đi theo Tây Hải nhìn xem."

Nói xong, Ngao Ất lại vội vàng hướng tới ngoài điện mà đi.

Khuong Tư Nhi có chút muốn nói lại thôi, nhưng cũng chưa nói thêm cái gì.

...

Tiểu Quỳnh Phong, phía sau núi phòng cờ bạc.

Vừa mới tiến hành đến một nửa bài cục bày ở trên bàn, vừa mới bắt đầu tu hành không lâu thiếu nữ Vũ Thi tại cách vách phòng trung ngồi xuống tu hành;

Lưỡng đạo bóng hình xinh đẹp cùng một cái tháp sắt loại thân hình, tụ tại lầu các thang lầu chỗ, thân thiết địa nhìn phía trên.

Không bao lâu, Tử Cửu nhẹ chân nhẹ tay địa tại thang lầu thượng đi rồi, dùng tiên lực đánh một tầng kết giới, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Hữu Cẩm Huyền Nhã vấn: "Linh Nga sư muội khả tu hành?"

"Không, trực tiếp đang ngủ, " Tử Cửu nhíu mày thở dài, "Quá dọa người này vậy!"

Giang Lâm Nhi vội hỏi: "Làm sao vậy này là? Vừa rồi xem nàng cười mây trời về, tất cả người tinh bì lực tấn như là bỏ hồn phách."

"Ta cũng không biết, " Tử Cửu chau mày, nghiêm trang địa nói: "Ta chợt nghe nàng nói thầm gì, sư huynh muốn nàng... Năm nghìn tứ bách lần... Gì gì đó."

Hữu Cẩm Huyền Nhã có chút không rõ cho nên, "Năm nghìn tứ bách lần?"

"Phốc!"

Giang Lâm Nhi thiếu chút nữa cười phun ra lai, "Huyền Nhã ngươi đừng loạn nghĩ, tiểu cửu hay nói giỡn."

Hữu Cẩm Huyền Nhã đầu nhất nghiêng, lâm vào càng sâu nghi hoặc.

"Hắc hì hì, " Tử Cửu hai bước nhảy xuống tới, áo gai áo ngắn sợi tơ nhất thời báo nguy.

Tử Cửu cười nói: "Là sao chép kinh văn sao chép năm nghìn tứ bách lần, sư nương ngươi suy nghĩ nhiều ơ, Linh Nga nàng còn bị mình sư huynh ghét bỏ đạo cơ bất ổn."

Nhắc tới độ kiếp, Giang Lâm Nhi thân là Linh Nga sư tổ, cũng bất giác lộ ra vài phần chính sắc.

"Linh Nga độ kiếp sắp tới, như thật sự là đạo cơ bất ổn, nhưng cũng phải chịu chút đau khổ.

Chỉ là, sao chép kinh văn như thế nào năng củng cố đạo cơ?"

"Nếu là Trường Thọ sư huynh nhượng Linh Nga sư muội làm , kia tự nhiên là đối Linh Nga có tăng sự, " Hữu Cẩm Huyền Nhã ở bên đạo, "Tin tưởng Trường Thọ sư huynh là được."

Một bên Hùng Linh Ly các loại gât đầu, "Ta biểu huynh lão lợi hại !"

"Vấn đề là, Linh Nga đạo cơ như thế nào bất ổn ?"

Từ Cửu cổ cổ khoe miệng, đạo câu: "Ta trước đây kiến quá vài lần Linh Nga có sở cảm ngộ thời, tự thân tràn đạo cơ đáng vẻ, kia đạo cơ thanh liên đều đã là bát cánh hoa có thừa.

Loại này đạo cơ, so với ta năm đó đều muốn vững chắc vài phần ."

"Ôi chao, " Giang Lâm Nhi đột nhiên cắt đứt Từ Cửu lời nói, chỉ vào trần nhà, "Xem!"

Mấy người ngựa đầu nhìn lại, đã thấy trần nhà thượng, có nhất đóa hai tác đường kính màu xanh hoa sen chậm rãi bay xuống.

Màu xanh nhàn nhạt, chín cánh hoa hàm quang, giống như có nhất sợi mùi thơm ngát, tại các nơi trần ngập mở ra.

Từ Cửu hạnh trừng mắt, kinh hô: "Chín cánh hoa !"

"Không đúng, " Giang Lâm Nhi trong đôi mắt nở rộ thần quang, thấy được lúc này Linh Nga tình hình.

Lầu hai tĩnh thất trung, nguyên bản chéch nằm ở giường thượng Linh Nga đã bị linh quang bao bọc, nhẹ nhàng ngồi xếp bằng, thân chu gấp khúc nhất chỉ chỉ mơ hồ tự thế.

Này chút tự thể chính hướng Linh Nga phía sau hội tụ, nơi đó ả ả có một quyển sách sách ảnh, sắp thành hình.

"Mau!"

Giang Lâm Nhi nhất thời bắt đầu kêu: "Linh Nga lập tức muốn độ kiếp ! Mau! Mau!"

Tửu Cửu vội la lên: "Mau làm gì nha sư nương!"

Hữu Cầm Huyền Nhã còn lại là không nói được một lời, lập tức liền muốn hướng trên lầu tiến đến.

"Các vị không cần sốt ruột, nàng lúc này là tại thành tiên trước ngộ đạo."

Chính lúc này, nhất sợi gió nhẹ từ ngoài cửa thổi tới, Lý Trường Thọ thân hình trực tiếp xuất hiện ở tại mấy người trước mặt.

Nhanh như vậy liền ngộ ?

Lý Trường Thọ cũng là hơi chút có chút kinh ngạc, còn tưởng rằng Linh Nga muốn nghỉ ngơi nửa tháng mới có thể có sở đột phá...

Không đúng.

Lý Trường Thọ nhìn chăm chú vào lầu hai chỗ Linh Nga, ánh mắt rơi vào Linh Nga phía sau kia quyền sách sách hư ảnh thượng, ẩn ẩn địa, tại mặt trên thấy được nhất cái 'Ồn' chữ.

Ách, do 《Ồn Tự Kinh》 nhập đạo?

Lý Trường Thọ khóe miệng run rẩy vài cái, cũng thoáng có chút hỗn độn.

Hoàn hảo, hẳn cẩn thận quan sát một trận, phát hiện nhà mình sư muội đúng là 《Vô Vi Kinh》 cơ sở thượng, đi ra khỏi nhất điều không giống người thường đường...

Này đạo cũng không sai lắm, tương lai cũng khả mong đợi.

"Sư tổ, " Lý Trường Thọ đạo, "Làm phiền người đối môn nội nói một tiếng, hơi sau Linh Nga muốn đi sơn môn ngoài độ kiếp.

Còn thỉnh môn nội môn nhân đệ tử không được tới gần quấy rầy, để tránh bị thiên kiếp ngộ thương."

Giang Lâm Nhi nói: "Hành, ta cái này đi Bách Phàm Điện, đã nói là ta nhà Phú Quý nói !"

Hữu Cầm Huyền Nhã ở bên hỏi: "Sư huynh, khả có gì là ta có thể làm ?"

"Độ kiếp là tự thân sự, " Lý Trường Thọ cười nói, "Yên tâm, Linh Nga chuẩn bị đã muốn thập phần đầy đủ, hơi sau ta cũng sẽ vi nàng hộ pháp."

Tử Cửu chủ động xin đi giết giặc: "Ta đi cấp Linh Nga nổi trống trợ uy!"

Hùng Linh Ly nhỏ giọng vấn: "Ta năng hỗ trợ u?"

"Hảo!" Tử Cửu tiểu vung tay lên, "Ngươi vác trống!"

Hùng Linh Ly nhất thời khổ như vậy đáp ứng một tiếng, lầu các nội cũng nhiều vài tiếng tiểu ngữ.

Bất đồng ở sư phụ Tề Nguyên lão đạo thiên kiếp loại kia vắn vắn vẹo vẹo;

Cũng bất đồng ở Lý Trường Thọ thiên kiếp kia lạp đi lạp lại, diễn tiếp lại tới;

Linh Nga thiên kiếp, tới thập phần mềm nhẹ.

Thành tiên trước cuối cùng một lần ngộ đạo sau khi kết thúc, Linh Nga chậm rãi mở hai mắt, con ngươi trung tràn đầy sáng chói linh quang, tất cả người bị nhàn nhạt vân vụ bao bọc, tuyết trắng da thịt vô cùng mịn màng.

Lý Trường Thọ truyền thanh một câu: "Thiên kiếp đến rồi, khả chuẩn bị tốt?"

"Ân, " Linh Nga nhẹ nhàng vuốt cằm, tất nhiên là đã có cảm ứng.

Nàng vốn tưởng rằng mình sẽ có chút lo lắng sợ hãi, nhưng nghe đến sư huynh tiếng nói, đáy lòng một cái chớp mắt liền an bình.

Liền là thiên kiếp, có thể như thế nào?

Độ qua thiên kiếp, mình liền có càng nhiều thọ nguyên, năng ở trên núi cùng sư huynh làm bạn...

Nhẹ nhàng hít vào một hơi, Linh Nga mau tốc kiểm tra rồi hạ mình thân thượng mấy chỉ trử vật pháp bảo, nhìn trong đó phân loại phóng tốt các loại 'Độ kiếp chuyên dụng' bảo nang, tin tưởng càng tăng.

Thay một thân đặc chế pháp bảo quần lụa mỏng, nó ngoài lại bộ quần lưới, tóc dài rối tung mà hạ, lại đơn giản chòm khởi.

Đề nhất bả đoàn kiếm, nắm một cây sáo ngọc, xuống lầu cùng sư huynh nhìn nhau cười, đẩy cửa ra lai, nó ngoài đã là trăm dặm mây đen.

Khôn cùng linh khí cuộn cuộn mà đến, mây đen phía trên vân vụ bốc lên.

Sơn môn các nơi đều bị kinh động, đạo đạo tiên thức hội tụ nơi này.

Lý Trường Thọ ồng tay áo múa may, nhất đóa mây trắng nâng lên mình cùng Linh Nga, cười mây hương sơn môn tiến đến.

Lý Trường Thọ vẫn: "Các nơi khả kiểm tra hảo ?"

"Ân, " Linh Nga nhẹ nhàng vuốt cằm, "Sư huynh yên tâm là tốt rồi, đều đã chuẩn bị tốt ."

"Bả cái này hàm tạt trong miệng, " Lý Trường Thọ cầm xuất nhất khối bị tiên lực bao bọc màu vàng đan dược.

Linh Nga không chút suy nghĩ, vẫn chưa vấn đây là cái gì, đem đan dược bốc lên, đặt ở trong miệng, khước miệng nhất thời cổ .

Lý Trường Thọ dặn dò nói: "Nhưng chớ có đem này đan dược trực tiếp nuốt, này này đây phòng vạn nhất cuối cùng con bài chưa lật, cấp người bảo mệnh dùng , nhất khối rất đắt tiền."

"Thử đến ... Co rút lại thoại đều không rõ thô ..."

"Đừng nói thoại ."

"A."

Linh Nga nhu thuận địa đáp ứng một tiếng, ngẩng đầu nhìn xem đây trời mây đen, đạo tâm chính là một mảnh an bình.

Sơn môn chỗ, thập đa đạo thân ảnh đợi này đối sư huynh muội đến đây.

Sư tổ Giang Lâm Nhi, sư phụ Tề Nguyên lão đạo, Tiểu sư thúc Tửu Vũ Thi, sư bá Tửu Ô, Tửu Thi, cùng với cái khác bốn vị Tửu tự tiên nhân, còn có Nhạn Nhi sư tỷ, Kỳ Kỳ sư đệ...

Linh Nga hướng trước làm cái đạo vái chào.

Giang Lâm Nhi cười nói: "Độ qua thiên kiếp, ta nhượng người Vong Tình sư bá tổ xuất thủ, đem người sư huynh đập hôn mê ném người phòng!"

Linh Nga nhất thời mặt cười phiếm hồng, nghĩ gật đầu lại không dám, chỉ có thể nhược nhược địa mắt nhìn sư huynh.

Lý Trường Thọ ở bên mỉm cười mà đứng.

Tề Nguyên chính là lo lắng địa dặn dò nói: "Độ kiếp loại sự tình này, vì sư có kinh nghiệm, nếu là không thể ngạnh kháng, liền bắt ngạnh kháng, Trường Thọ người kia đan dược, khả cấp người sư muội chuẩn bị hạ?"

"Chuẩn bị một loại khác, " Lý Trường Thọ vội nói, "Su phụ yên tâm, lúc ấy su phụ độ kiếp thời, đệ tử tu vi bất túc, bản lĩnh không đủ, su muội độ kiếp sự, đã chuẩn bị ổn thỏa."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, " Tề Nguyên lão đạo trước mắt cảm khái.

Lập tức, Giang Lâm Nhi cùng Tề Nguyên một tả một hữu tránh ra, Lý Trường Thọ mang Linh Nga cưới mây quá sơn môn.

Quanh mình nhất thời truyền đến cổ vũ lời nói tiếng, Linh Nga lần lượt cái hành lễ, giờ phút này chính là nói không ra lời.

Trở ra sơn môn, độ kiếp nơi ngay tại phía trước núi hoang phía trên.

Tề Nguyên chờ người cưới mây đi theo, đứng ở mười dặm ở ngoài;

Lý Trường Thọ đa hướng trước đưa năm dặm, nói với Linh Nga mình độ kiếp chỗ, đạo một câu: "Đi thôi."

"Su huynh..."

"Ồn."

"Ân!"

Linh Nga nhẹ nhàng vuốt cằm, tay trái hướng trước vi dẫn, thân hình phiêu nhiên nhi khởi, làn váy phiêu diêu, tóc dài vũ động, giống như họa trên vách đá phi thiên mà đi tiên tử, tự hành phi để này chỗ tràn đầy độ kiếp dấu vết núi hoang.

Âm vang long!

Đỉnh đầu tiếng sấm động tĩnh, Linh Nga ngẩng đầu nhìn đi, đã thấy đầy trời mây đen đã bắt đầu xoay tròn.

'Đúng rồi, Tiểu sư thúc ?'

Chính lúc này, bên đột nhiên truyền đến một trận khoa chiêng gõ trống động tĩnh, Linh Nga quay đầu nhìn lại, đã thấy mấy lý ở ngoài nhất đóa vân thượng, Cửu Cừ mặc áo ngắn, hệ dây buộc tóc, huy động dùi trống dùng sức nổi trống.

Hùng Linh Ly đứng ở một bên, cầm đồng la không ngừng gõ.

Hai người cùng kêu lên la lên:

"Linh, nga, tất, thắng!"

"Độ, kiếp, thành, tiên!"

Hữu Cầm Huyền Nhã đứng ở hai người phía sau, đui phải quyền khởi, chân trái mũi chân xa xa chỉ vào đại địa, thân cháy hồng váy dài, mỹ không thể phương vật.

Nàng cặp kia nhu đề đồng thời thanh tú kiếm chỉ, ngự sử mười sáu chỉ cột cờ.

Kia chút đại kỳ thượng rõ ràng cũng viết 'Linh Nga tất thắng', 'Độ kiếp thành tiên' đăng lời nói...

Linh Nga nhin không được một tay phù ngạch, không hiểu cảm giác có chút... Tiểu cảm thấy then.

"Chớ có phân tâm."

Lý Trường Thọ truyền thanh tới rồi.

Linh Nga nhất thời đã khởi tinh thần, tại bảo nang trung cảm xuất nhất kiện kiện pháp bảo, pháp khí, đồ lên mình thân chu trăm trượng ở ngoài, cách dùng lực bao bọc, tùy thời lấy dùng.

Pháp gia lòng chim đăng Tiểu Quỳnh Phong đặc sản độ kiếp pháp khí: Tam loại, tổng cộng chín kiện.

Tương đối hiếm thấy, khả độ kiếp thời để mà bảo hộ nguyên thần pháp bảo: Lục kiện, một nửa vi thượng phẩm tiên bảo.

Để mà mau tốc tụ lại linh khí, khôi phục tự thân pháp lực pháp bảo: Tứ kiện.

Phòng bị bị đánh lén, tự gây ra sự suy thoái hình trận cơ: Mười hai tọa...

Gia tăng lôi kiếp chống cự nhị phẩm linh đan, hai bình;

Dược tính liên tục phát ra, cũng không đoạn chữa khỏi tự thân thương thể tứ phẩm linh đan, lục bình;

Liên tục phát ra dược lực, gia tốc tiên lực khôi phục tam phẩm linh đan, tam bình;

Chữa trị nguyên thần bị thương loại đan dược, một lọ;

Mau tốc chữa trị đạo cơ bị thương loại đan dược, tam khối...

Vân vân.

Mười dặm ở ngoài, sơn môn phương hướng, thấy này một màn Độ Tiên Môn chúng tiên, lúc này ánh mắt có chút phức tạp.

Giang Lâm Nhi thấp giọng nói thầm:

"Chúng ta Tiểu Quỳnh Phong khi nào thì giàu có như vậy ?

Này trận trượng, đừng nói Thành Tiên kiếp, nói là độ Kim Tiên kiếp cũng có người tin!"

Tề Nguyên lão đạo một trận cười khẽ, mắt trung tràn đầy an ủi.

"Khụ, khụ khụ, " vài tiếng ho khan truyền đến, một đạo thon dài thân ảnh từ trên trời giáng xuống, rơi vào mấy người trước mặt, bình tĩnh địa khoanh tay mà đứng.

Tới, tự nhiên là Độ Tiên Môn chương môn Quý Vô Ưu.

Quý Vô Ưu cười nói: "Này chút, đều là bản đạo ban thưởng hạ , Linh Nga là chúng ta Độ Tiên Môn ngàn năm khó được nhất ngộ tu đạo kỳ tài, bản đạo đổi nàng đa chiếu cô chút, tình lý bên trong thôi."

Độ Tiên Môn chúng tiên nhất thời mặt lộ vẻ giật mình.

Quý Vô Ưu còn lại là cười mỉ nhẵn.

'Xem này trận trượng, Đại Pháp Sư tiên bối con dâu thân phận là ván đã đóng thuyền .

Hơi sau nếu là độ kiếp thời gặp chuyện không may, bản đạo liền là hủy mấy kiện pháp bảo, cũng muốn trợ nàng vững vàng quá quan mới là.'

Chính lúc này, đã bắt đầu xuất hiện 'Lôi giếng vòng xoáy' kiếp vân, đột nhiên dừng lại.

Lại là một cỗ luồng linh khí từ bốn phương tám hướng bắt đầu hội tụ, mà nguyên bản đã muốn định hình kiếp vân, nhưng lại bắt đầu tăng trưởng!

Thấy vậy trạng, Lý Trường Thọ đáy lòng không hề khác thường.

Mới vừa mới xuất hiện thiên kiếp, là Linh Nga nguyên bản tư chất phải chịu đựng thiên kiếp; mà lúc này thiên kiếp lực bắt đầu gia tăng, là nguyên nhân Linh Nga đến nay đạo cơ dẫn động.

Lý Trường Thọ đáy lòng mau tốc suy tính, xác xuất thành công còn là chín thành...
Bát...

"Ân?"

Lý Trường Thọ tâm sinh cảm ứng, ngẩng đầu nhìn đi, đã thấy nhất đóa mây xám đột nhiên tự kiếp vân trung bay xuất lai, chính chính địa đứng ở rồi, đầu của hắn đình.

Vi, vì cái gì?

...

Độ Tiên Môn đông tam nghìn dặm, núi rừng trung trốn trốn tránh tránh, không ngừng tiến tới kia đạo thân ảnh, đột nhiên ngừng lại.

Đó là nhất chỉ hắc báo, trên lưng cõng một vị tuổi thanh xuân thiếu nữ.

Hắc báo gằn nhất thức tỉnh rồi kiếp trước bộ phận trí nhớ, mang theo phu nhân tiến đến Nam Thiêm Bộ Châu bên cạnh một chỗ núi rừng, suu tầm hắn đòi trước bị người gọi 'Nguyên Trạch đạo trưởng' thời, từng chôn dấu hạ bộ phận trên bảo.

Giờ phút này, hắn nhìn về phía mặt đông, ần ần thấy được nhất đóa kiếp vân, kiếp vân phía trên giống như xuất hiện một đám tiên tử khởi vũ hình ảnh.

"Tê _____"

Dĩ nhiên là Thành Tiên kiếp trung bài danh thứ sáu Cửu Thiên Tố Linh Kiếp!"

Hắc báo mãnh liệt hút khẩu lương khí.

Kia thiếu nữ vội nói: "Đơn giản nói, chớ có thao thao bất tuyệt."

"Độ bất quá, loại này đại kiếp nạn khẳng định độ bất quá!"

-----oOo-----

Đệ nhị bách chín mươi bảy chương sư huynh, ta nhất định...

"Thiên kiếp như thế nào tách ra mà đánh?"

Tửu Vũ Thi kia mang theo vài phần khiếp nhược tiếng nói vang lên, nguyên nhân thiên kiếp xuất hiện dị biến mà an tĩnh lại Độ Tiên Môn chúng tiên, nhất thời phục hồi tinh thần lại.

Kia đóa nho nhỏ mây xám, đã bay đến Lý Trường Thọ đỉnh đầu.

Này mây xám nhìn như phổ thông, nhưng chỉ cần luyện khí sĩ ý đồ dĩ tiên thức tra xét, đều sẽ cảm nhận được một cỗ lạnh liệt, cường đại lại tối nghĩa khó hiểu đạo vận.

"Thiên Phật? !"

Giang Lâm Nhi trước hết phản ứng lại đây, "Linh Nga độ kiếp, như thế nào sẽ có Thiên Phật đi tìm Trường Thọ?"

Nhất thạch kích khởi nghìn tầng lãng, nguyên bản tránh ở hộ sơn đại trận nội, hoặc là tại sơn môn ở ngoài phần đông Độ Tiên Môn luyện khí sĩ, lúc này nghị luận nhao nhao.

Thiên Phật loại này trong truyền thuyết tồn tại, làm bọn hấn cảm giác...

Thập phần ngạc nhiên.

Nhân tộc lúc này khí vận hưng thịnh, vì Thiên Địa nhân vật chính, chịu Thiên Đạo bảo hộ, gặp Thiên Phật khả năng tính vốn là thập phần mỏng manh.

Hôm nay, Tiểu Quỳnh Phong mầm tiên Linh Nga độ kiếp, đã có Thiên Phật trực tiếp tìm tới Tiểu Quỳnh Phong 'Nguyên Tiên' Lý Trường Thọ.

Này đối sư huynh muội giữa quan hệ, bao nhiêu có chút nhượng người tróc đoán không ra.

Không Hư chương môn Quý Vô Ưu khoanh tay mà đứng, trầm ngâm vài tiếng, nghĩ mở miệng vì Lý Trường Thọ giải thích vài câu, nhưng hấn...

Thật sự biên không nổi nữa!

Cũng mặc kệ như thế nào, Quý Vô Ưu đều không thể nhượng Lý Trường Thọ gặp chuyện không may, lập tức cao giọng hô: "Trường Thọ, còn đây là Thiên Phật, ta lai trợ ngươi!"

"Chương môn thỉnh không cần lo lắng!"

Lý Trường Thọ xoay người làm cái đạo vái chào, như thế đáp tiếng.

Không có biện pháp, mình lúc này chịu đựng Thiên Phật cường độ, chương môn chính là vạn vạn chịu đựng bất lai.

Nhưng hiện tại hàng đầu vấn đề là...

【 luận, như vậy làm sao trước mắt bao người độ qua Thiên Phật mà lại sẽ không bại lộ mình nhiều lắm con bài chưa lật! 】

Đương cái này mệnh đề xảy ra Lý Trường Thọ trước mắt thời, hấn bản thân là cự tuyệt .

Nhưng Thiên Đạo lão gia chí công vô tư, án quy tắc làm việc, sẽ không theo hấn cò kè mặc cả; kia cơ hồ năng hủy diệt hết thầy Thiên Phật thần lôi tại không trung nổi lên, thiên uy chặt chẽ tập trung tại hấn thân thượng.

Xác nhận quá nhân thân, là cự tuyệt không được lời.

Khả, lần này vì cái gì?

Như thế nào cũng nên cấp hấn nhất cái lý do đi?

Nhớ được đó là tại Thành Tiên kiếp, lần đầu tiên cùng Thiên Phật chạm mặt, ngay lúc đó Thiên Phật rất ngây ngô, tới mau, đi mau.

Lần đó bởi vì mình che đậy thiên cơ, Lý Trường Thọ nhận rồi.

Kim Tiên kiếp, mười hai đạo Thiên Phật luân phách, cái này chủ yếu là nguyên nhân mình trăm đạo chín lần, lung lay thiên kiếp chín lần, Lý Trường Thọ cũng nhận rồi.

Sáng tạo Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, chín đạo Thiên Phật một trận loạn phách.

Lý Trường Thọ sau lại cũng suy nghĩ cẩn thận rồi, này có khả năng là tại cảnh cáo mình, đừng đi làm cái gì 'Nhất viên kim đan nuốt vào bụng' tu đạo hệ thống;

Cho nên, Lý Trường Thọ miễn cưỡng cũng là tiếp nhận rồi.

Nhưng hôm nay!

Duy độc hôm nay!

Hấn tại Thiên Đạo tán thành điều kiện tiên quyết hạ, tổng kết trước người độ kiếp kinh nghiệm, lợi dụng Thái Thanh đan đạo, giúp sư muội làm một chút vạn toàn độ kiếp chuẩn bị thôi.

Dựa vào cái gì lần lượt phách!

Vì cái gì bị phạt!

Như thế nào liền... Chậm đã.

Lý Trường Thọ nháy mắt mấy cái, đột nhiên nhìn về phía Linh Nga.

Lúc này, Linh Nga cũng đang nhìn bên này, nàng đậy mắt tràn đầy kinh ngạc cùng khẩn trương.

Mà sau lưng Linh Nga, một quyền sách sách hư ảnh chậm rãi trôi nổi, đã càng phát ra ngưng thực, nó thượng 'Ồn' chữ càng phát ra rõ ràng.

Chẳng lẽ là vì vậy?

Lý Trường Thọ khóe miệng run lên vài cái, rất nhanh...

Lại nhận rồi.

Mây xám phía trên, Thiên Phật lực sắp trảm lạc.

Phía sau Độ Tiên Môn chúng tiên, cùng với độ kiếp Linh Nga, lúc này ánh mắt đều rơi vào mình thân thượng.

Làm sao bây giờ...

Còn có thể làm sao bây giờ? Khiêng đi.

Hoàn hảo bởi vì bị Thiên Phật phách số lần đa rồi, Lý Trường Thọ đã muốn thành lập nổi lên 【dã ngoại gặp được Thiên Phật khẩn cấp ứng đối cử động】.

Lại đối mặt Thiên Phật, đáy lòng đa vài phần để khí.

Lâu bệnh thành y, hôm nay Lý Trường Thọ, đã là năng phân chia Thiên Phật là khiến trách tính Thiên Phật, còn là diệt sát thức Thiên Phật.

Mình chịu đựng Thiên Phật, tự nhiên đều là khiến trách loại, bằng không người sớm sẽ không có.

Căn cứ Thiên Phật lực dao động tần suất, mây xám ẩn chứa Thiên Phật lực tổng lượng tiến hành phán đoán, lần này phải cũng là loại này.

Thiên Phật bắt chờ người, lúc này nổi lên không sai biệt lắm, đã là muốn hạ xuống...

Lý Trường Thọ tả cổ tay áo mở ra, đột nhiên bay ra nhất khối đỏ như máu bảo thạch, này bảo thạch hướng tới xa xa bắn nhanh mà đi, đảo mắt bay ra mấy trăm dặm.

Kia phiến mây xám vô thanh vô tức địa biến mất không thấy, lại xuất hiện thời, vừa vặn là tại kia khối bảo thạch chính phía trên, hạ xuống một đạo nước thùng kích thước đồ tía thân lồi!

Thiên Địa thất sắc, phong tĩnh vân dừng!

Kia khối bảo thạch trực tiếp đập nhập phía dưới sơn xuyên, kia tọa núi lớn âm âm băng toái!

Độ Tiên Môn chúng tiên nhất tề thay đổi sắc mặt.

Hoàn hảo môn nội hỉ hoan hấp lương khí giả bất đa, bằng không trường hợp tất nhiên thập phần đồ sộ.

Linh Nga nghĩ tới gì, tràn đầy khẩn trương địa nhìn chăm chú vào mây trăm dặm ngoài kia băng toái núi cao, chính là liền mình thiên kiếp đều có chút chiếu cố bất thượng ...

Sư huynh!

"Chuyên tâm độ kiếp."

Lý Trường Thọ truyền thanh lại chui vào nàng trong tai, vẫn như cũ thập phần bình tĩnh, Linh Nga theo bản năng nhìn về phía phía sau năm dặm chỗ, sư huynh thân ảnh.

Chỗ đó đứng , tự nhiên là Lý Trường Thọ giấy đạo nhân;

Vừa rồi bị văng ra , chính là Lý Trường Thọ bản thể thi triển biến hóa thuật sau ẩn nấu tiểu hạp.

Bản mình bản thể tránh ở giấy đạo nhân thân thượng, rồi sau đó giấy đạo nhân ra ngoài vì mình sư muội cố lên trợ uy, này cũng tương đương với là bản thể tự mình đến đây...

Đi.

Mới vừa đã trúng một cái Thiên Phật Lý Trường Thọ tiếp tục truyền thanh: "Không cần lo lắng, loại này Thiên Phật ta đã khiêng quá không ít lần, người mau chút thành tiên chính là."

Linh Nga khẩn trương đáp ứng một tiếng, tùy theo liền một trận cảm động.

'Tuy rằng không biết cụ thể vì cái gì, nhưng sư huynh đều là vì ta...'

Âm vang long!

Linh Nga đỉnh đầu, đạo đạo lôi ban lóng lánh, kia trăm dặm đường kính thật lớn kiếp vân chậm rãi áp chế, nghìn dặm trong phạm vi linh khí nhanh chóng sôi trào.

Nhất trí trạm lam sắc thần lôi tự kiếp vân trung, như bức rèm che, giống như thác nước, rơi thẳng ở Linh Nga đỉnh đầu!

Linh Nga khuôn mặt trang nghiêm, sau lưng kia sách ảnh càng phát ra rõ ràng, nàng bàn tay mềm làm vân, nhanh như ảo ảnh, căn cứ lôi kiếp lực, điều vận cũng đủ pháp lực, ngưng tụ thành ba đạo pháp lực bình chương, che ở tự thân đỉnh đầu.

Lôi quang hạ xuống, âm u Thiên Địa bị chiếu sáng, cũng đem Độ Tiên Môn chúng tiên lực chú ý kéo lại.

Tề Nguyên lão đạo thất thanh nói: "Này, này là Linh Nga đạo thứ nhất lôi kiếp?"

"Chín lôi thiên kiếp! Là độn đại trung chín lôi thiên kiếp!"

"Ta Độ Tiên Môn chẳng lẽ vừa muốn xuất một vị Kim Tiên! Phàm là năng độ qua cửu trùng thiên kiếp, kia đều là trường sinh tư thể!"

"Ha ha ha!"

Giang Lâm Nhi câu thất lung cười to, "Ta đồ tôn có Kim Tiên tư thể nha!"

Cùng lúc đó, xa tại một ngàn ngũ trăm dặm ở ngoài, đạo thứ hai đỏ tía sắc thần lôi đập lạc...

Bất quá năng nhìn đến này đạo Thiên Phật thần lôi, đã chỉ có Thiên Tiên cảnh phía trên tiên nhân.

Lý Trường Thọ ẩn náu tại dưới nền đất, một bên ngạnh kháng Thiên Phật, một bên chú ý Linh Nga thiên kiếp, thuận tiện còn nghĩ tiên thức tận lực xa địa khuếch tán mở ra, đề phòng Thiên Phật đưa tới gì cao thủ, đối mình tạo thành loại nào uy hiếp.

Sư muội này thiên kiếp độ ...

Hắn cái làm sư huynh quả nhiên là mệt!

Độ Tiên Môn sơn môn chỗ, Linh Nga ngạnh kháng đạo thứ nhất thiên kiếp sau bình yên vô sự, đạo khu đã có đệ nhất sợi tiên linh khí tức.

Mà nàng án sư huynh sở dặn dò loại kia, đem này nhất sợi tiên linh khí tức nhét vào trong cơ thể, trực tiếp hộ trong lòng mạch quanh mình, nhanh chóng đem nó dung nhập pháp lực bên trong.

Thành Tiên kiếp tổng thể tương đối dòn dập, dù sao nhất Hậu Thiên sinh linh thành tiên, đối Thiên Địa mà nói không tính là gì đại sự.

Đạo thứ hai, đạo thứ ba thiên kiếp liên tiếp hạ xuống, mỗi lần đều là Lôi Trì lật úp, thiên lôi như bộc, Linh Nga ứng đối tự nhiên, mà lại sớm nuốt vào liên tục khôi phục tự thân pháp lực đan dược, bảo trì pháp lực tràn đầy.

Sư huynh cấp nàng nhiều như vậy linh đan, cũng không phải nhượng nàng tỉnh lược sống.

Phải dùng liền dùng, thành tiên mới là hết thủy bắt đầu, hết thủy cơ sở!

Mà lúc này, nào đó cái Tiểu Quỳnh Phong đệ tử, đã là độn xuất tam nghìn đa lý, yên lặng địa nghênh đón đạo thứ ba Thiên Phật.

Sơn môn trước, chương môn Quý Vô Ưu bay đến Lý Trường Thọ giấy đạo nhân bên cạnh, truyền thanh hỏi:

"Trường Thọ, ngươi... Không có việc gì đi?"

Lý Trường Thọ tuy rằng tâm tại nhỏ máu, đang ở đau nhức, nhưng còn là thành thành thật thật địa làm cái đạo vài chào, truyền thanh trả lời:

"Tạ ơn chương môn quan ái, đệ tử vô sự.

Chẳng qua, có không thỉnh chương môn giúp đệ tử che lấp hạ Thiên Phật sự?

Nguyên nhân một ít không thể mở miệng nguyên nhân, đệ tử không thể bại lộ Nhân Giáo nội cái khác thân phận...

Còn thỉnh chương môn thành toàn!"

Quý Vô Ưu bắt giác lộ ra vài phần hiểu ý mỉm cười, ôn tiếng nói: "Ngươi cứ việc yên tâm, bản đạo đều hiểu được, nói đi, như thế nào phối hợp ngươi."

Lý Trường Thọ bất động thanh sắc địa truyền thanh nói vài câu, nói chuyện thời còn khiêng đạo thứ tư Thiên Phật, giấy đạo nhân đều nhin không được run run hạ.

Thương tổn là không nhiều lắm thương tổn, nhưng đau là thật sự đau.

Chốc lát, Quý Vô Ưu ho khan vài tiếng, bình tĩnh tiếng nói truyền khắp các nơi:

"Trường Thọ a, bản đạo đưa cho ngươi kia khối Vu tộc huyết phách bảo thạch, là nhượng ngươi cân nhắc trận pháp đạo.

Hôm nay kia huyết phách thạch rước lấy Thiên Phật, còn tự hành bay đi, ngươi phải bị tội gì?"

Lý Trường Thọ vội vàng cúi đầu nhận sai, "Đệ tử thỉnh chương môn trách phạt!"

"Ân, phạt ngươi dừng nguyệt cung ba mươi năm, đổi đãi ngươi sư muội độ kiếp sau đó, tại Tiểu Quỳnh Phong đóng cửa ba mươi năm.

Ngươi khả chịu phục?"

"Đệ tử làm bỏ bảo vật, cam nguyện lĩnh phạt!"

Lập tức, Quý Vô Ưu gật gật đầu, tiếp tục đứng ở Lý Trường Thọ trước người, nhìn chăm chú vào núi hoang thượng độ kiếp Linh Nga.

Mà Lý Trường Thọ lúc này cũng nhẹ nhàng thở ra, bản thể mắt nhìn mây xám, mây xám tựa hồ... Cũng tại trung tràng nghỉ ngơi.

Hoàn hảo lần này Thiên Phật cũng không tính quá ngoan độc.

Khiêng bốn đạo Thiên Phật, Lý Trường Thọ bị thương bất tính quá nặng.

Lúc này cũng cuối cùng có cơ hội năng bỏ thượng câu kia...

"Đệ tử cam nguyện tiếp nhận trách phạt, tạ ơn Thiên Đạo lão gia bách bần rộn bên trong tới rồi răn dạy."

Đáy lòng nhất thời an ổn rất nhiều.

Tùy theo, Lý Trường Thọ cúi đầu mắt nhìn cả người cháy đen đạo khu, dùng tiên lực đem tự thân thương thể che lại, nâng tay nuốt vào nhất bả đan dược.

Thi khởi phong độn, thân hình tiến đến trăm dặm ở ngoài, tiếp tục hứng lấy Thiên Phật.

Thứ năm đạo Thiên Phật khoan thai lai tri, uy lực cùng trước bốn đạo không sai biệt nhiều, Lý Trường Thọ ngạnh kháng, nhanh chóng vì mình chữa thương đồng thời, còn không quên quan sát sự muội bên kia động tĩnh.

Bất tại sự muội bên cạnh đứng lúc nhắc nhở nàng ăn đan dược, cách dùng thuật trình tự, hẳn thủy chung cảm thấy có chút bất ổn.

Vạn hạnh...

Tuy rằng bất ngờ bị Thiên Đạo lão gia lại quan tâm một chút, Lý Trường Thọ đáy lòng có chút buồn bực, nhưng Linh Nga độ thiên kiếp thời tình hình, đều tại hẳn suy tính nội.

Thậm chí, mỗi một đạo thiên kiếp hạ xuống, Linh Nga năng lưu mấy thành mấy pháp lực, đều cùng Lý Trường Thọ dự đánh giá không sai biệt nhiều.

Này, chính là mình một tay nuôi lớn sự muội a!

Linh Nga thứ bảy đạo thiên kiếp, bạch trung sấm tử thần lôi san bằng phía dưới núi hoang, Linh Nga cái trán, đầu vai tằm xuất máu tươi, cả người quần áo cũng có chút phá vỡ.

Mà Linh Nga vẫn phân nhất bộ phận pháp lực, đem mình cả người bao bọc kín không kẽ hở.

Nàng cặp kia mắt đẹp để lộ ra chưa bao giờ từng có kiên định.

Tuy rằng không biết là nguyên nhân 【trừ bỏ sư huynh không thể bị những người khác nhìn đến】, còn là nguyên nhân 【ta nhất định phải độ kiếp thành tiên, vui sướng khôn cùng】;

Nhưng này...

Đều là tín niệm!

Thứ tám đạo thiên kiếp hạ xuống, Linh Nga cũng không thể tránh né có thương thế, nhưng mấy khối tam phẩm, tứ phẩm chữa thương linh đan ăn vào, thương thế nhất thời bị trấn áp.

Nói tóm lại, vô kinh vô hiểm.

Nhưng đương đây trời kiếp vân hướng vào phía trong sụp đổ, hiển hóa xuất chín đạo trăm trượng cao tiên tử dị tượng, mới vừa khiêng quá thứ bảy đạo Thiên Phật Lý Trường Thọ, cũng là có chút đề tâm.

Này Thiên Phật phải còn có cuối cùng một đạo, Thiên Phật lực lượng đã muốn bắt đa .

Mà sư muội cuối cùng một đạo thiên kiếp, uy lực nhưng là có chút ra ngoài Lý Trường Thọ dự kiến ...

Không mạnh.

Khó khăn bất thành, là nguyên nhân Thiên Đạo lão gia vi phách hấn, lâm thời phân đi rồi nhất bộ phận Thiên Đạo lực hóa thành Thiên Phật, thế cho nên, nhưng Linh Nga thiên kiếp uy lực yếu bớt một chút?

Mặc kệ như thế nào, này tự nhiên là chuyện tốt.

Lúc này Linh Nga đạo khu đã có tám phần hóa thành thân thể thần tiên, án loại này suy tính, cuối cùng một đạo kiếp lôi qua đi, nàng tiên cơ định năng viên mãn không sút mẻ.

Không trung, kia thân hình mơ hồ chín vị tiên tử giơ lên cao hai tay, nhất khối đường kính vượt qua trăm trượng màu tím lôi cầu nhanh chóng ngưng tụ thành;

Lôi cầu ép xuống, kia chín vị tiên tử dị tượng từ trên xuống dưới băng toái, hóa thành đầy trời toái vân.

Bất quá đảo mắt, này giống như phải đại địa đánh trầm lôi kiếp, đối Linh Nga ngang nhiên đập lạc!

Độ Tiên Môn nội, không biết có bao nhiêu môn nhân đệ tử ngừng thở, vừa mới độ qua thiên kiếp không lâu chúng đệ tử, càng là cái trán run lên, phát ra các loại tán thưởng.

Thiên kiếp uy lực càng mạnh, thành tiên sau tiềm lực cũng lại càng cao.

Mà Linh Nga thiên kiếp loại này hung hiểm, nàng đã có rất lớn nắm chắc độ qua đi...

Câu kia Kim Tiên tư thế, kia tiếng 'Mầm tiên', hoàn toàn xứng đáng.

"Sư huynh!"

Đối mặt trên không lôi cầu Lam Linh Nga đột nhiên hồi đầu mắt nhìn, tuy rằng ẩn ẩn cảm giác được, chỗ đó sư huynh là giầy đạo nhân, nhưng vẫn như cũ ẩn không chịu nổi đáy lòng kia phần xúc động.

Nàng biết sư huynh không mừng nói toạc ra, cố dùng phong ngữ chú truyền thanh phương pháp, tại Lý Trường Thọ trong tai, để lại một câu mềm nhẹ lời nói.

Theo sau, Linh Nga xoay người đối mặt trên bầu trời hạ xuống lôi kiếp, mạn diệu yếu diệu thân ảnh tự núi hoang trên không nhảy mà khởi.

Tóc đen loạn vũ, làn váy bay lên;

Bàn tay trắng nõn chấp kiếm, thẳng trăm lôi quang!

Lập tức nhảy vào lôi kiếp trung, bộc phát ra cả người pháp lực!

"Sư huynh... Ta nhất định hội làm người đạo lữ..."

...

Tam nghìn đa trong ngoài, một chỗ trong hố sâu.

Lý Trường Thọ nằm ở đáy hố, cả người cháy đen như than, há mồm phun ra nhất khẩu huyết khí.

Độ kiếp liền độ kiếp, không có việc gì kích động gì tình?

Còn dám chơi xông vào lôi kiếp đùa giỡn xuất sắc kiêu đoạn, trên núi đá phiến, phải không đủ người tiên sinh viết viết xóa xóa ...

Yên lặng địa hồ khâu khí, Lý Trường Thọ tiên lực mau tốc khôi phục, thi triển thổ độn, thân hình trực tiếp tại đáy hồ biến mất không thấy.

Hắn vừa muốn chạy về Độ Tiên Môn, hồi Tiểu Quỳnh Phong trung an ổn chữa thương, nhưng mới vừa độn vài trăm dặm, Lý Trường Thọ đột nhiên khinh di một tiếng.

Tiên thức bắt đến, cách mình cũng liền hai ngàn dặm phía đông nam hướng, có chỉ màu đen con báo cõng nhất danh thiếu nữ, tại trong rừng không ngừng bay nhanh.

Này hắc báo...

Không hiểu, Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên nhất sợi huyền diệu cảm giác.

Bất quá, hắn bản thể lúc này bị thương, tuyệt không hội hành động thiếu suy nghĩ, chỉ là tùy tay gán cái Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân đi qua, muốn nhìn này hai gã thực lực không mạnh Yêu tộc vì sao sẽ xuất hiện tại chỗ đó.

Mà này hắc báo, vì sao cấp mình một loại...

Nói không nên lời quen thuộc cảm.

-----oOo-----

Đệ nhị bách chín mươi bát chương Trường Canh phụng chỉ diễn kịch hắc báo

Độ Tiên Môn sơn môn trước, đứng là tiên quang quanh quần, tường vân trải rộng, nhất chùm tiên quang tự trời cao mà đến, đánh vào Linh Nga thân thượng.

Linh Nga tay trái đeo kiếm, lẳng lặng đứng ở cỏ linh chi trạng khánh vân thượng, nhiệm thân chu tiên tử khởi vũ, tiên ông chúc mừng, nhưng tự mình địa ngắm nhìn không trung ở chỗ sâu trong, không biết nhìn thấy gì...

'Nàng phải, là tại thể ngộ sinh mệnh cảnh giới thăng hoa đi.'

Lý Trường Thọ như thế nghĩ, thừa dịp đạo đạo thân ảnh cười mây lướt qua mình, khôi này giấy đạo nhân nhưng lặng yên thối lui.

Việc cấp bách, là tiếp ứng bản thể trở về Tiểu Quỳnh Phong.

Chịu thương tổn ở bên ngoài dạo chơi, quả thực là quá mức nguy hiểm.

'Đây là tiên nhân cảnh ư?'

Linh Nga dừng ở hư vô giữa, nhìn mình trước mặt mở ra kia phiến đại Đạo Môn hộ, nho nhỏ tâm tư chính là bay tới nơi khác.

'Hiện tại ta cũng là tiên nhân rồi, như sau này cùng sư huynh có con nối dòng, kia con nối dòng có thể hay không cũng là tiên nhân...'

Sư huynh... Con nối dòng...

Ai nha, loạn nghĩ gì, xấu hổ bất xấu hổ !

Linh Nga mặt cười ửng hồng, môi giữa ửng nửa tiếng, đỉnh đầu đã là toát ra nhất sợi khói trắng, tự tiên quang trung lượn lờ mà khởi.

Thành tiên sau, hơi nước lượng rõ ràng tăng lên rất nhiều.

Đúng rồi, sư huynh ?

Nghe sư tổ Giang Lâm Nhi từ xa đến gần tiếng cười to, Linh Nga đem nội tâm cảm ngộ tạm thời thu hồi, tại vân thượng xoay người tìm kiếm.

Linh Nga theo bản năng kiểm chân, nhưng chỉ có thấy kia chút ngênh hưởng bên này thân ảnh...

Này chút người, nàng quen thuộc hoặc là bất quen thuộc, tốt hoặc là chỉ có vài lần duyên, đều xa xa không có kia đạo biến mất không thấy thân ảnh trọng yếu.

'Thối sư huynh...'

Một câu chúc mừng mà nói đều không nói!

Linh Nga ủy khuất địa cố gắng bĩ môi, đáy lòng nhưng nổi lên độ kiếp trước, độ kiếp thời, sư huynh không ngừng dặn dò tiếng, lại vui rạo rục địa hé miệng cười khẽ.

Tùy theo, trùng trùng cảm ngộ nảy lên tâm đầu...

Linh Nga đạo tâm giống như đa nhất khẩu linh tuyên, trước đây chưa bao giờ từng có cảm ngộ, liên tiếp không ngừng mà từ trong đó dũng mãnh tiến ra.

Đại đạo chân minh, cảm sát tương hợp.

Linh Nga cặp kia mắt đẹp lộ ra vài phần suy tư, đối sắp bay tới phần đông thân hữu, đông môn hạ thấp người hành lễ, rồi sau đó liền thu nạp làn váy, ngồi xếp bằng ngồi xuống, thân chu xuất hiện nồng đậm đạo vận.

Cũng ngay tại giờ khắc này, Linh Nga nổi lên nhất cái nghi vấn.

'Ta đạo vì sao?'

Từ bắt đầu tu hành mãi cho đến hôm nay, nàng như thế nào tu hành, sở chạy đường đi, gặp được bất luận vấn đề thời được đến đáp án, đều đến từ chính sư huynh.

Đâu sợ sư phụ ban sơ giáo đạo lý, cũng bị sư huynh sau lại tu chỉnh quá .

Kia, mình đạo, liền là tại phỏng theo sư huynh đạo ư?

Không hẳn vậy.

Sư huynh nói qua:

Đại đạo tự sinh, phi linh mà động, phi tâm mà hướng.

Tự đạo do tâm, phi Thiên Địa sinh, vi chính vi bản.

Mỗi cái sinh linh đều có tự thân đạo, này đạo do mình mà sinh, sư huynh cấp mình chỉ điểm, truyền cho mình cảm ngộ, chỉ là nhượng 'Tìm hiểu đại đạo mà ngưng xuất từ thân đạo' quá trình tận lực đơn giản.

Đến nay, đẩy ra huyền diệu môn, đạo vết ngay tại trước mắt.

Linh Nga tâm thần một mảnh an bình, tiếp nhận , thể ngộ , cảm thụ được, nhớ kỹ sư huynh thân hình, dần dần chìm vào đại đạo trung...

Mà sau lưng Linh Nga, bảy màu tiên quang ngưng tụ thành một quyển sách sách, kia sách chậm rãi bay qua một tờ, chiếu rọi xuất từng trận quang hoa.

Thiên hoa khinh trụ, áng mây phiêu diêu.

"Đừng đi qua, Linh Nga tại phi thăng, không được quấy rầy nàng."

Giang Lâm Nhi đối các nơi truyền thanh, Linh Nga lúc này thân chủ dị tượng, cũng nhượng Độ Tiên Môn chúng tiên dừng thân hình, không dám hướng trước...

Còn là chương môn Quý Vô Ưu tự mình xuất thủ, bố trí một tầng tiên lực bình chương, đem Linh Nga trực tiếp đưa trở về Độ Tiên Môn sơn môn, đưa đi Tiểu Quỳnh Phong.

Đã muốn bả bản thể nhất trở về Lý Trường Thọ, còn lại là từ Tiểu Quỳnh Phong thượng xuất phát, đem lâm vào 'Ngộ đạo cảnh' Linh Nga, thật cẩn thận địa dọn trở về bên hồ nhà cỏ, mở ra trùng trùng cấm chế, nhượng nàng an tâm bế quan.

Cửu trùng thiên kiếp không phải là nhỏ.

Môn nội từ trên xuống dưới đã hoàn toàn bị kinh động, không ít phong chủ, trưởng lão mang theo đặc ý đệ tử đến đây Tiểu Quỳnh Phong chúc.

Lý Trường Thọ đi theo sư phụ Tề Nguyên phía sau, sư phụ Tề Nguyên thì đi theo sư tổ Giang Lâm Nhi phía sau, không ngừng nghênh đón đưa hương, Tiểu Quỳnh Phong thật cũng là khó được như thế nào nhiệt...

Nhưng Lý Trường Thọ toàn bộ tâm thần vẫn chưa ở chỗ này.

Hắn một lòng đa dụng, trừ vì mình chữa thương, còn có bộ phận tâm thần ký thác tại một khối Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân thân thượng, âm thầm nhìn chăm chăm kia đối Yêu tộc vợ chồng.

Cũng nguyên nhân chính là này, Lý Trường Thọ đáy lòng nghi hoặc cùng khiếp sợ, càng ngày càng nhiều.

Này con báo tinh, gì lai lịch?

...

Có thể là bị Thiên Phật số lần đa rồi, lại là đến nay Thiên Đình chính thần, Lý Trường Thọ đến nay đối một ít cùng Thiên Đạo có quan hệ đặc thù đạo vận, phá lệ miễn cảm.

Hơn nữa, hắn cùng nào đó vị không biết họ tên hoa tính nhiệt tâm đạo hữu trao đổi chặt chẽ, thường xuyên tại này vị đạo hữu thân thượng, cảm nhận được dấu điểm bất lộ 'Thiên Đạo bảo hộ lực' ...

Ban sơ nhìn đến kia chỉ hắc báo, Lý Trường Thọ chỉ là cảm giác đôi phương có chút nói không nên lời quen thuộc cảm.

Nhưng âm thầm theo dõi một trận, Lý Trường Thọ đáy lòng chấn động!

Hắn tại này hắc báo thân thượng, cảm nhận được nhất sợi mỏng manh Thiên Đạo bảo hộ lực!

Hắc da con báo tinh...

Bị Thiên Đạo sở bảo hộ...

Chẳng lẽ, mình bất ngờ phát hiện vị kia khó lường đại kiếp nạn làm triêu ?

Khả, này nếu là Phong Thần đại kiếp nạn trung 'Kiếp vận chi tử' Thân Công Công, vì sao sẽ xuất hiện vào lúc này chỗ đó, còn mang theo một vị Yêu tộc nữ tử, tại điện đã trung chạy trốn chơi đùa?

Minh ban đầu quen thuộc cảm, lại là từ đâu mà đến?

Làm sao bây giờ...

Lý Trường Thọ bất giác bắt đầu cẩn thận cân nhắc.

Hắn đã muốn nhảy ra Phong Thần, Phong Thần đại kiếp nạn cùng hắn đã muốn không quan hệ, liền tính này chỉ hắc báo thật là Thân Công Báo, kia cũng không cần tính kế hắc báo gì.

Cũng không có gì tốt tính kế .

Loại này đại nhân quả, mình còn là tị mà xa tương đối hảo.

Ồn một tay, coi như mình không phát hiện hắc báo đi.

Lý Trường Thọ giầy đạo nhân tại dưới đất ngừng thổ động, lại dùng tiên thức nhìn nhiều này chỉ hắc báo vài lần, xoay người muốn đi.

Bỗng nhiên, Lý Trường Thọ đáy lòng tựa hồ có căn cảm huyền, bị người nhẹ nhàng gây.

Đạo khởi mờ mịt giữa, vô vi chân ý hiển.

Này quen thuộc tối nghĩa đạo vận, này quen thuộc truyền niệm phương thức, này quen thuộc đại đạo chân động tần suất...

【 đi 】.

Chỉ cần một chữ nhãn, tại Lý Trường Thọ đáy lòng ngưng tụ thành.

Lý Trường Thọ tinh thần đại chấn, tại đại địa trung chui ra lai, đối trời cao làm cái đạo vái chào, rồi sau đó xoay người, nghĩa vô phản cố địa truy hướng về phía kia đầu hắc báo.

Thánh Nhân lão gia lại hạ lệnh !

Này đã lâu Thánh Nhân đạo vận, này đợi lâu Thánh Nhân khiến!

Cuối cùng, Lý Trường Thọ xác định Thái Thanh Thánh Nhân lão gia tại chú ý hắn cái này tiểu pháp sư, tự thân hệ số an toàn thẳng tấp tiêu thẳng!

Bất quá nói trở về, nhà mình Thánh Nhân chỉ cho này nhất cái 'Đi' chữ, lại có gì cụ thể hàm nghĩa?

Lý Trường Thọ tinh tế thể ngộ, rất nhanh liền có đoạt được.

Thánh Nhân lão gia chắc là nhượng mình đi tiến hành trước đây muốn làm sự, hay là nhượng mình đi theo này hắc báo phía sau, giúp hắc báo độ qua một ít tai hoạ...

Minh trước đây muốn làm cái gì?

Đơn giản chính là xác định này hắc báo chân chính thân phận.

Nhưng hiện tại, Thánh Nhân lão gia tự mình hạ lệnh, đã muốn xác nhận này đầu hắc báo thân phận.

Người này, tất nhiên chính là Phong Thần đại kiếp nạn trung, vì Thiên Đình bài vị năng đa điểm Đạo Môn chân chính cao thủ, lo lắng hết lòng, hao tổn tâm huyết, hết lần này đến lần khác hoành khiêu thân báo, Thân Công Báo!

Lý Trường Thọ nghĩ trước nghĩ sau, lại tinh tế địa cân nhắc mấy cái thời thần, cuối cùng quyết định án cái kia 【 đi 】 chữ chỉ thị tinh thần, hoàn thành mình phát hiện này hắc báo có Thiên Đạo bảo hộ sau, muốn làm mấy việc...

Lúc này đã là đêm khuya thời gian, nguyệt sao kim hi, đám sương mây khói.

Lý Trường Thọ suy tính xuất này đối Yêu tộc nam nữ phía trước hội lựa chọn con đường, khối này Kim Tiên cánh giấy đạo nhân đi trước một bước, tại trên đường để lại nhất chỉ lão bản giấy đạo nhân.

Đội này hắc báo công kia thiếu nữ đến chỗ đó, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân hóa thành nhất vi béo lão giả thân hình, tự nhất khối đại thụ trung đi ra, bùng bụi bặm xuất hiện ở tại hắc báo trong tầm mắt, lại cười nói:

"Đạo hữu, xin dừng bước."

—— đây là chuyện thứ nhất!

Đối Thân Công Báo hô một câu 'Đạo hữu xin dừng bước' !

Kia hắc báo vội vàng dừng lại bay nhanh cước bộ, thiếu chút nữa đem mình phu nhân từ trên lưng lặc lư đi ra ngoài.

Này đối Yêu tộc vợ chồng như lâm đại địch, thiếu nữ tự hắc báo trên lưng nhẹ nhàng địa nhảy xuống tới, phản thủ cầm hai chỉ chủy thủ, mặt cười vi hàn.

Kia hắc báo từ trên mặt đất người lập mà khởi, thuận thế hóa thành nhất danh trung niên nam nhân bộ dáng, đem thiếu nữ chắn ở sau người, tràn đầy cảnh giác địa nhìn về phía Lý Trường Thọ.

Lúc này, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân cười mây hương trước, cười khẽ lặc lặc bụi bặm, cười nói:

"Hai vị đạo hữu vì sao sẽ xuất hiện tại chỗ đó, vừa muốn đi về phía trước nơi nào?"

Này đôi vợ chồng liếc nhau, đáy mắt đều có chút kinh nghi bất định.

Cái này tu vi khó lường lão già... Bất đánh giết bọn họ?

"Đạo, đạo hữu."

Hắc báo tinh hướng trước cùng chấp tay, ngôn đạo, "Ta vợ chồng hai người chỉ là mượn quá chỗ đó, nhất chưa hại quá người, nhị bất tham bảo vật, chỉ là muốn đi phía nam... Thăm viếng."

Thăm viếng?

Lý Trường Thọ hí mắt cười khẽ, lại hỏi: "Vậy người lại là do đó lai? Khả có họ tên?"

"Chúng ta đều là sơn dã tinh linh tu thành hình người, " hắc báo mắt nhìn mình phu nhân, mắt trung mang theo vài phần ôn nhu.

"Ta gọi là A Báo, nàng kêu Miểu Miểu.

Này vị tiên bối, có không buông tha chúng ta lần này?

Chúng ta thật sự bất là muốn đi Nam Thiệm Bộ Châu hại nhân, chỉ là nghĩ đuổi đi qua thăm viếng."

Kia nữ yêu hướng trước vẫn trụ hắc báo tinh cánh tay, không coi ai ra gì địa rúc vào hán bên cạnh người.

Lý Trường Thọ: ...

Hán thế nhưng bị Thân Công Báo tung ra cầu lương ? !

A Báo...

Này thật sự, là tương lai vị kia quấy tam giáo phong vân Thánh Nhân quân cờ?

Nhà mình Thánh Nhân lão gia nhượng mình cùng hán tương kiến, đến cùng là vì chuyện gì?

Mặc kệ như thế nào, trước cùng hán trước kết cái thiện duyên đi.

"Đạo hữu không cần khẩn trương, hai người các người thân thượng cũng không nghiệp chướng, ta không có trừ yêu chi tâm.

Sở dĩ hội hiện thân cùng đạo hữu tương kiến, chỉ là cảm thấy cùng đạo hữu ở nơi nào kiến quá, có chung quen thuộc cảm giác.

Lai, vật ấy cầm."

Nói trung, Lý Trường Thọ cầm xuất hai chỉ trử vật pháp bảo, nó nội đều có hai kiện trung phẩm tiên bảo, một chút linh thạch, dùng tiên lực giao cho này đối hắc bảo vợ chồng.

"Này..."

A Báo vợ chồng nhất thời hai mặt nhìn nhau, nhìn bay tới trước mắt pháp bảo, không biết nên không nên tiếp.

"Phu quân, " kia thủy yêu Miểu Miểu nhẹ nhàng kéo hạ hắc bảo tinh cánh tay, "Kia người không thấy."

Hắc bảo ngẩng đầu nhìn đi, phía trước đã là không còn rời bóng người.

Do dự một phen, hắc bảo tinh còn là cầm lấy hai chỉ thủ trạc, nhìn đến bên trong bảo vật cùng linh thạch, nhất thời một trận kích động.

"Phu nhân, chúng ta có pháp bảo khả dùng!"

"Ân, này cũng là phu quân kiếp trước thiện duyên ư?"

Kiếp trước?

Trón đang âm thầm Lý Trường Thọ trước mắt sáng ngời, nhanh chóng bắt đến cái này máu chốt từ.

"Cái này, nhưng thật ra nghĩ không ra, ta đến nay chỉ có thể nhớ tới một chút kiếp trước trí nhớ, " hắc bảo tinh than khẽ, mắt trung tràn đầy cảm khái, "Nhưng này vị tiền bối cao nhân năng như thế đối đãi, lại nói cùng ta nhìn quen mắt..."

Ai, không nói rồi, chúc hấn người tốt cả đời bình an!"

"Phu quân!"

Kia thủy yêu Miểu Miểu vội vàng che hắc bảo miệng, vội la lên: "Người vừa mới!"

Hắc bảo sững sốt, lúc này mới hậu tri hậu giác, mạnh đánh mình một bạt tai.

"Ta cái này miệng ơ! Như thế nào luôn đã quên này cận bã!"

Dưới đất, Lý Trường Thọ giầy đạo nhân, cái trán chậm rãi toát ra nhất cái dấu chấm hỏi.

Gì tình huống?

Chính lúc này, Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung chữa thương Lý Trường Thọ bản thể, "Oa" phun ra một ngụm tiên huyết, kinh ngạc địa nhìn chăm chú vào đột nhiên chạy xóa tiên lực, các loại kinh ngạc.

Minh như thế nào hội đột nhiên học máu?

Đã bao nhiêu năm, hẳn nhất cái bả Ổn tự khắc vào cốt tủy trung Nhân Giáo đệ tử, vận chuyển chu thiên thời chưa bao giờ xuất quá bán điểm sai lầm, này đều Kim Tiên rồi, vì sao hội đột nhiên xuất hiện loại này thô thiển vấn đề? !

Tùy theo, Lý Trường Thọ giầy đạo nhân, liền nghe được kia nữ yêu quả trách...

"Phu quân nha, ngươi này há mồm chính là đơn giản khai bắt được khẩu!

Ngươi nói muốn cùng ta bên nhau sống quãng đời còn lại, ngày thứ hai liền có nữ yêu tới cửa, nói là ngươi trước kia thân mật.

Ngươi nói chúng ta chắc chắn bình an vô sự, bất quá tam nhật liền có đại yêu tới cửa, chiếm đoạt nhà chúng ta động phủ...

Ai, ngươi nha, còn không bằng chú vừa rồi kia vị tiên bối vài câu."

Hắc báo thờ dài: "Phu nhân, ta này ngoài miệng thần thông, cố ý mà vi cũng không hiệu quả, chỉ có thể là trong lúc vô tình nói mới có tác dụng."

Nghe nói lời ấy, Lý Trường Thọ đại khái cũng hiểu được một ít.

Không hổ là đại kiếp nạn chi tử.

Câu kia 'Đạo hữu xin dừng bước', cũng quả thật không phải ai tùy tiện nói nói, có thể có này vị báo gia mở miệng hữu dụng...

Nhưng Lý Trường Thọ vẫn chưa toàn bộ tín, lập tức bắt đầu mấy sóng 'Thí nghiệm'

Hắn tại phía trước đạo diễn hai tràng hí kịch nhỏ.

Trận đầu diễn kịch, là hai người tộc luyện khí sĩ đấu pháp đối chiến, song phương cân sức cân tài, nhưng tại cuối cùng thời khắc lưỡng bại câu thương, từng người trọng thương không thể nhúc nhích.

Hắc báo vợ chồng chính mắt thấy này một màn, nhưng chỉ là tự mình địa né tránh, vẫn chưa lòng tham hưởng trước bỏ đao, ngược lại muốn nhiều con đường rời khỏi.

Lý Trường Thọ thấy thế, lập tức nhượng này hai cái giấy đao nhân trước sau ngắt, còn cố ý lộ ra một ít bảo vật.

Hắc báo vợ chồng thương nghị vài câu, mặc dù thập phần không tha, nhưng còn là nhanh chóng rời khỏi...

Liên tiếc mệnh diêm này, liền nhượng Lý Trường Thọ đánh giá khá cao.

Trận thứ hai diễn kịch, Lý Trường Thọ an bài giấy đao nhân, hóa thành mấy danh nhân tộc luyện khí sĩ đánh lén hắc báo vợ chồng, đem hắc báo vợ chồng trực tiếp trao rồi, kia hắc báo khí liên tục mắng to.

Mà Lý Trường Thọ bản thể bị Thiên Phật đánh ra tới thương thế, nhưng tại này chút tiếng mắng trung, bắt đầu gia tốc khôi phục!

Thật là có dùng?

Theo sau, nhất danh cả người tản ra yêu khí che mặt cao thủ đang tròng đem Nhân tộc luyện khí sĩ cưỡng chế di dời, cứu này đối hắc báo vợ chồng, cho bọn họ một chút đan dược.

Hắc báo mang ơn, đang muốn mở miệng đưa chúc phúc thời, kia thủy yêu đúng lúc nhắc nhở, cắt đứt hẳn 'Thi pháp' .

Lý Trường Thọ lần này, nhạy cảm địa bắt đến một tia đao vận lưu chuyển...

Này hắc báo thiên phú, không sai biệt lắm đã là có thể xác định .

Thiên Đạo sửa độc!

Tuyệt đối Thiên Đạo sửa độc!

Lý Trường Thọ cẩn thận suy tư, vô luận từ phương hướng nào cân nhắc, mình đều phải cùng này chỉ hắc báo bảo trì khoảng cách.

Loại này thần thông quỷ dị khó lường, khó lòng phòng bị, tốt nhất chính là bất nhượng đối phương biết mình họ tên, năng trốn bao xa liền trốn bao xa.

Có Thánh Nhân lão gia mệnh lệnh, Lý Trường Thọ cũng không dám đơn giản rời khỏi, liền âm thầm theo đi xuống.

Hắc báo mang theo thủy yêu Miểu Miểu trốn đông trốn tây, một đường hữu kinh vô hiểm, xuyên qua Đông Thắng Thần Châu nhiều tiên môn địa bàn, lại tiêu phí nửa tháng, đến bọn họ việc này mục đích địa.

—— Nam Thiệm Bộ Châu, Đông Thắng Thần Châu, Trung Thần Châu giao giới nơi nơi nào đó núi rừng.

Lý Trường Thọ lúc này cũng đã biết được, hắc báo là tới tầm bảo , tầm đích là kiếp trước lưu lại một ít 'Di sản' .

Tầm bảo quá trình cũng coi như thuận lợi, hắc báo tại núi rừng ở giữa khe trung, tìm được rồi một chỗ thạch bích, tại trên thạch bích một phen sờ soạng, mở ra nhất phiến bí mật cửa đá, mang theo thủy yêu Miểu Miểu tiến vào trong đó...

Lý Trường Thọ chợt nghe, kia hắc báo tìm được rất nhiều linh thạch pháp bảo sau, vui vẻ địa hô câu:

"Phu nhân! Chúng ta sau này có thể an ổn từ đó địa tu hành !

Này chút linh thạch, cũng đủ chúng ta đều tu thành Thiên Tiên !"

Nhưng mà, hắc báo lời nói vừa, Lý Trường Thọ tiên thức liền bắt đến, có mấy danh Yêu tộc cao thủ tự Nam Thiệm Bộ Châu phương hướng bay tới, nói giỡn giữa bay trở về này chỗ sơn cốc...

Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ nhện không được dĩ tay vịn ngạch, đáy lòng thầm nghĩ một câu bội phục.

Rồi sau đó linh quang chợt lóe, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, có lẽ thật sự năng dùng tới này báo gia kim khâu...

Thiên Đình, trừ yêu.

-----oO-----

Đệ nhị bách chín mươi chín chương bí mật đáy bài

Lại nói hắc báo tinh mới vừa cho mình chúc phúc, liền có mấy danh Yêu tộc cười nói trở về nơi này.

Lý Trường Thọ trốn từ một nơi bí mật gần đó quan sát, tùy theo phát hiện, này mấy danh Yêu tộc chỉ là hồi chính bọn họ động phủ, mà này động phủ ngay tại này chỗ hời hợt sơn cốc trung, giấu ở tương đối bí ẩn chỗ.

Này mấy danh Yêu tộc 'Trong lúc vô tình' liền phát hiện hắc báo mới vừa mở ra động phủ, nhất thời đưa đi hàng xóm thân thiết ân cần thăm hỏi.

Bọn họ trào thủy yêu, đánh hắc báo, mắt thấy liền muốn đương hắc báo mặt nhục nhã kia thủy yêu, nhất sợi vi gió thổi qua, này mấy danh Yêu tộc xem thường vừa lật, trực tiếp liền ngã xuống địa thượng, khí tức tan hết, yêu đan thất sắc.

Một đầu Thiên Tiên cảnh đại yêu mang theo mấy chỉ Chân Tiên cảnh Yêu tộc mà thôi, Lý Trường Thọ Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, rất đơn giản liền...

Dụng độc phân phối hợp mê dược thu phục bọn họ.

Có thể không lãng phí tiên lực, tất nhiên là bất lãng phí tiên lực, này là giấy đạo nhân sử dụng sổ tay.

Rồi sau đó, Lý Trường Thọ dùng kia viên mặt lão thần tiên bộ dáng, cười mây xuất hiện ở tại động phủ ở ngoài, ha ha địa nở nụ cười vài tiếng.

Này chỉ con báo tinh lôi kéo kia thủy yêu Miểu Miểu ra ngoài, nhìn thấy Lý Trường Thọ sau, hai chân nhất loạn liền quỳ xuống.

"Đa tạ tiền bối cứu, đa tạ tiền bối cứu! Tiền bối ngài thật sự là..."

"Câm miệng!"

Lý Trường Thọ cùng kia nữ yêu cơ hồ đồng thời lớn tiếng hét lớn.

Hắc báo run run hạ, cười khỏ không thôi.

Lý Trường Thọ lại nói: "Cũng chớ có dưới đáy lòng nghĩ gì chúc phúc bản đạo lòi nói, bản đạo bạc mệnh, có chút tiêu thụ bất khởi."

Này hắc báo nhất thời dở khóc dở cười, chỉ có thể liên tục lễ bái.

"Đa tạ tiền bối ân cứu mạng! Còn thỉnh tiền bối đi vào nghỉ tạm!"

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa gật gật đầu, lời nói thắm thía địa nói:

"A Báo, ta cứu cho ngươi lần đầu tiên, có lẽ cũng có thể cứu cho ngươi lần thứ hai, nhưng lần thứ ba, lần thứ tư, nhưng không nhất định có thể cứu tính mệnh của ngươi.

Bản đạo này liền rời đi, ngươi cùng ngươi phu nhân an tâm tại chỗ đó tu hành, nhất thiết không được lại nói... Kia chút lời nói.

Vạn sự trông mong như ý, chẳng bằng làm đến nơi đến chốn, bả sự tình nhất kiện kiện làm tốt, nói lại đa không bằng động thủ nhất làm, ngươi khả hiểu được?"

Hắc báo lâm vào trong suy tư, rồi sau đó lại thâm sâu thâm địa cúi đầu, "Văn bối hiểu được!"

Tùy theo, Lý Trường Thọ ánh mắt có chút phức tạp địa nhìn này thủy yêu Miểu Miểu, đáy lòng cũng có chút buồn bực, liền hỏi: "Bần đạo có chút nghi hoặc, người phu nhân vì sao..."

Chẳng lẽ người đáy lòng đối với người phu nhân đa là bất mãn!"

"Tiền bối ngài hiểu lầm rồi, văn bối đối phu nhân đó là ân..."

Ba!

Chợt nghe một tiếng giòn vang, hắc báo tinh đầu kéo thân hình hướng tới bên trái quãng, thân hình dĩ đầu đến gan bàn chân thẳng tắp vi trung trục con quay xoay tròn ba mươi sáu chu!

Kia chỉ nhanh như ảo ảnh bàn tay mềm, vẫn duy trì rút ra bạt tai động tác cuối cùng tạm dừng, lại bình tĩnh địa thu trở về, cùng một khác chỉ bàn tay mềm, xếp đặt ở chúng nó chủ nhân, thủy yêu Miểu Miểu làn váy thượng.

Nàng có chút ngưng ngừng địa cười cười, thấp giọng nói:

"Hồi bẩm tiền bối, vô hấn, nhanh tay mà thôi."

Lý Trường Thọ: ...

A Báo rất nhanh đi , đỉnh thũng khởi má phải, yên lặng xoa xoa khóe mắt.

"Nhượng tiền bối ngài chê cười, chê cười."

"Tốt lắm, " Lý Trường Thọ bình tĩnh địa gật gật đầu, ngôn đạo, "Ta cái này rời đi, A Báo người mà lại an tâm tu hành liền là."

"Tiền bối! Tiền bối!"

Hắc báo tinh liền thanh la lên, đem Lý Trường Thọ thân hình hô trụ, theo sau liền có chút không yên hỏi:

"Tiền bối, ngài có không đối văn bối nói một câu lời nói thật.

Ngài có hay không coi trọng văn bối này há mồm?

Như người xem thượng rồi, liền là nhớ kỹ vừa rời ân cứu mạng, văn bối chắc chắn can não đồ..."

Lý Trường Thọ hét lớn một tiếng: "Chậm đã!"

Hắc báo tinh khẩn trương cầm miệng, đem câu chuyện nghẹn trở về.

"Bần đạo cũng không phải muốn người nguyện trung thành, người cùng bần đạo bất tồn tại nhiệm quan hệ như thế nào, " Lý Trường Thọ đáy lòng cân nhắc ngôn ngữ, "Cũng cũng không phải là mưu đồ người gì, bần đạo cũng biết, người này há mồm, có tâm mà vi ngược lại mất linh nghiệm.

Thực bất giấu diếm, bần đạo chỉ là cảm thấy người loại này thần thông có chút ngạc nhiên.

Yêu tộc đại hưng, cần người như vậy lương tài.

Người mà lại tại chỗ đó an tâm tu hành đi, dưỡng yêu ngàn năm dùng yêu nhất thời, thì sẽ có người sáng lên phát nhiệt nơi đi.

Này chút đan dược người mà lại cầm đi, phụ người cùng người phu nhân tu hành dùng."

Hắc báo tinh nhất thời cảm động không hiểu, đối Lý Trường Thọ lại làm cái đạo vái chào.

Lý Trường Thọ xoay người phải đi, cười mây bay đi trời cao.

Hắc báo tinh hô to: "Tiền bối, có không lưu nhất danh hào!"

Chợt nghe kia vân vụ mờ mịt giữa truyền đến một câu:

"Bần đạo bản tự thanh tu khách, hỏi ít hơn thế sự lái nhàn hạc, người thì xưng ta Lục Áp đạo nhân liền là."

Hắc báo tinh thấp giọng thì ào, tán thưởng nói: "Lục Áp tiền bối thật sự là một vị..."

Không thể nói, không thể nói, hô!

Phu nhân, nhanh đi làm nhất bài vị, viết thượng này vị tiền bối danh hào, ta tuy nói không thể mở miệng mong ước, không thể đáy lòng suy nghĩ, nhưng lập bài vị mỗi ngày dâng hương, còn là có thể."

"Phu quân, " kia thủy yêu Miêu Miêu hướng trước lai, nhẹ giọng đạo, "Toàn bộ bằng phu quân này trời sinh thần thông, chúng ta được cao nhân chiếu cố."

"Ngày lạnh còn tại... Khụ! Khụ khụ!"

Hắc báo tinh đúng lúc câm miệng, nói: "Ta trước xử lý xác chết, phu nhân đi lập bài vị đi."

"Ân, " thủy yêu Miêu Miêu thấp giọng đáp ứng một câu, này đối Yêu tộc vợ chồng lập tức bắt đầu bận rộn .

Bên kia, Lý Trường Thọ tự nhiên vẫn chưa đi xa, nghe được này hắc báo tinh theo như lời, nhất thời cười mỉ hai mắt...

Hắn tại chỗ để lại hai chỉ giấy đạo nhân, thuận tiện ngày sau bảo hộ đồng thời giám thị này chỉ hắc báo tinh.

Đáy lòng thoáng tính toán một chút Thiên Đình trừ yêu sự.

Lúc này thời cơ còn không tính thành thực.

Lời nói bất dễ nghe thoải, Thiên Đình lúc này bất tính cao đoan chiến lược, binh mã tổng thể thực lực thậm chí đều không bằng Yêu tộc tổng thể, như thế nào trừ yêu?

Biển sâu Yêu tộc chẳng qua là Yêu tộc nhất chi thôi, mà lại trước đây liền nguyên nhân Long tộc đại chiến hao tổn rất nhiều cao thủ, thu thập chỉ là đơn giản khó khăn.

Nhưng chiếm cứ tại Bắc Câu Lô Châu biên giới, Tây Ngưu Hạ Châu biên giới kia chút Yêu Đình dư nghiệt, cũng không thiếu thực lực mạnh mẽ thế hệ trước Yêu tộc cường giả, đối đến nay Thiên Đình mà nói, cái này còn là ác mộng khó khăn.

Trừ yêu chỉ là mặt sau Thiên Đình dương oai, mình được lợi công đức một bước quy hoạch, mà này hắc báo, sau này cũng không tính chiến lược cấp pháp bảo người.

Hơi sau liền lừa dối... Khụ, liền bồi dưỡng này hắc báo đối Yêu tộc nhận đồng cảm, nhượng hắc báo tu ngậm miệng thiện, lại thiết tình thực lòng địa đi nương nhờ một ít cường đại yêu vương.

Từ nội bộ, dùng sữa lượng, hướng suy sụp Yêu tộc bờ đê!

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, nhượng giám sát này hắc báo hai chỉ giấy đạo nhân, cách hắc báo xa hơn một ít.

Loại này kiếm 2 lưỡi, mình lại cẩn thận cũng không đủ.

...

Tiểu Quỳnh Phong thượng.

Lý Trường Thọ truy tung kia hắc báo trong quá trình, chỗ đó cũng đã muốn im lặng đi xuống.

Linh Nga phi thăng, Lý Trường Thọ cũng không xem trọng, dù sao nàng khuyết thiếu lịch duyệt, khuyết thiếu đau khổ, trọng điểm là tuy rằng dựa theo hắc biện pháp củng cố đạo cơ, nhưng vẫn như cũ tồn tại rất nhiều khoảng cách cùng tí vết;

Nhiều lắm cũng chỉ năng phi thăng đến Chân Tiên cảnh trung hậu kỳ.

Nguyên bản, Tử Cừ chuẩn bị các loại vi Linh Nga phi tiên thành công chúc mừng hạng mục, nhưng nguyên nhân Linh Nga bế quan, cũng liên đều đầy sau.

Ngược lại là Hữu Cầm Huyền Nhã cảm giác được áp lực, Linh Nga bắt đầu bế quan, nàng cũng bắt đầu bế quan, xem chừng chắc là không nghĩ hạ xuống Linh Nga phía sau.

Một ngày này, Lý Trường Thọ mới vừa xử lý tốt hắc báo sự, liền tại đan phòng trung khai lô luyện đan, phân tích ...

Cái kia 'Đi' chữ.

Thánh Nhân lão gia thủ đoạn, cũng không mình lúc này năng nghĩ.

Kỳ thật, mình không cần đa nghĩ Thánh Nhân đến cùng muốn cho mình làm cái gì.

Thánh Nhân nhảy ra đại đạo công xiềng, ngồi ở tuế nguyệt sông dài bờ đê thượng, nhìn khổ hải trung sinh linh không ngừng bàng hoàng, bọn họ sở kiến sự, cùng sinh linh sở lý giải sự đều không giống nhau.

Lý Trường Thọ lúc này cuối cùng tâm tư, cũng chỉ có thể làm ra loại này giả thiết:

Chỉ cần lúc ấy mình đi tiếp xúc hắc báo rồi, vô luận làm ra loại nào lựa chọn, là tính kế hắc báo cũng tốt, còn là lợi dụng hắc báo, lại hoặc là đánh giết hắc báo cũng tốt, đều sẽ hưởng phát triển Thánh Nhân sở kiến cố sự tuyến.

Mình đáy lòng vô luận làm đâu nào chúng suy đoán, tính kế, chỉ cần Thánh Nhân lão gia bắt trực tiếp can thiệp, đã nói lên không có lệch khỏi quỹ đạo Thánh Nhân định ra phát triển phương hướng.

Luận, như thế nào trở thành nhất danh ưu tú Thánh Nhân quân cờ.

Mà này bàn cờ...

'Ta khi nào mới có thể nhảy ra đi.'

Không cần làm cái gì chấp kỳ giả, trốn được rất xa liền rất tốt.

Đan lô trung, giảm bớt đại bán uy lực Tam Muội Chân Viêm không ngừng nhảy lên, nó nội mấy khối bảo đan đã là tại thành hình bên cạnh.

Mấy đạo thân ảnh tự Phá Thiên Phong bay tới, Lý Trường Thọ thoáng suy tư, tiếp tục chuyên chú luyện đan, đóng cửa đan phòng bên ngoài đại trận.

Này mấy khối bảo đan là cho Hùng Linh Ly luyện chế 'Tráng thần đan', dùng để bổ khắp Vu Nhân tộc Tiên Thiên nguyên thần bất túc chỗ thiếu hụt, nhượng nòng thực lực năng mau chút tăng lên.

Đến nay, Tiểu Quỳnh Phong bảo an đội đại đội trưởng, ngược lại thành thực lực đếm ngược đệ tam tồn tại, này bao nhiêu có chút bất hợp lý.

Nhân tiện nhắc tới, đếm ngược đệ nhất tất nhiên là...

Tửu Vũ Thi.

Nhà mình sư phụ vĩnh bất lốt đáy!

Vong Tình thượng nhân cười mây, Giang Lâm Nhi tại bên cạnh đi theo, Tửu Ô tại sau đứng, cùng nhau đến Tiểu Quỳnh Phong đan phòng chỗ.

Giang Lâm Nhi hô: "Trường Thọ, tại luyện đan ư?"

"Sư tổ, sư bá tổ, sư bá, còn thỉnh đi vào hơi làm đợi chờ, đệ tử này một lò đan được chốc lát là tốt rồi."

Lý Trường Thọ ôn vừa nói, Vong Tình thượng nhân cũng mỉm cười gật đầu, đối Lý Trường Thọ vẫn chưa lựa chọn phế đan được mà nghênh đón bọn họ, biểu thị có điểm tiêu thưởng thức.

Hắn tuy rằng là môn nội Kim Tiên cảnh, nhưng cũng đồng thời không có gì cùng lắm thì thôi.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ thu hồi lô hỏa, đem này tối đen đan lô lô cái chậm rãi mở ra nhất điều khe hở, tràn một chút dược hương, lại đem lô cái phong khởi, nhượng đan dược ở trong đó lắng đọng lại một hai.

Xoay người lại, Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào.

"Đệ tử đa có thất lễ."

"Không sao, " Phú Quý thượng nhân khoát tay, một bên Tửu Ô đã là đưa đến hai trương ghế dựa, nhượng sư phụ sư nương nhập tọa.

Giang Lâm Nhi thanh thanh giọng hát, cười nói: "Tiểu Trường Thọ, ta lần này lại đây, là theo người nói chuyện Linh Nga tu hành vấn đề.

Cố ý bả ta nhà này này lỗ hồng cũng hô thượng, chủ yếu là vi nhượng người tâm an, đừng bả bản sư tổ lừa dối ."

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Sư tổ nói quá lời, đệ tử như thế nào hội lừa dối ngài?"

Nhiều lắm cũng chính là an bài một hai.

Tửu Ô ở bên hắc hắc nở nụ cười tiếng, một bộ xem diễn kịch bộ dáng.

Vong Tình thượng nhân mở miệng hỏi: "Linh Nga độ kiếp thời, ta đang bế quan tu hành, vẫn chưa nhìn thấy, nghe Lâm Nhi nói, nàng độ là cứu trùng thiên kiếp?"

"Là."

"Vậy còn người?"

Vong Tình thượng nhân bình tĩnh hỏi câu, mắt trung lộ ra vài phần bức người thần quang.

Lý Trường Thọ thoáng khẩn trương, thấp giọng nói: "Đệ tử tư chất tựa hồ không bằng sư muội."

"Thật vậy chăng?"

Giang Lâm Nhi xếp chân bắt chéo, cười nói câu, "Ta không tin."

Xem chừng, hôm nay là sư tổ Giang Lâm Nhi muốn tới vấn mình chi tiết .

Loại này chiêu thức, nhưng thật ra không khó phá giải.

Bọn họ giảng đạo lý, mình kích động tình; bọn họ kích động tình, mình giảng đạo lý là được.

"Sư bá tổ, sư tổ, " Lý Trường Thọ định tiếng đạo, "Đệ tử do sư phụ nuôi lớn, một lòng tu hành, đến nay đâu sợ có một chút thành tựu, cũng không dám quên sư ân.

Sư tổ ngài ứng năng cảm thụ được đến, tự sư tổ ngài hỏi son, đệ tử khả có nửa điểm nguy hại sư môn cử động?

Linh Nga đạo cơ như vậy thâm hậu, quả thật là đệ tử ở bên chân thành dạy, càng là dùng trân quý vô cùng, lai không tâm thường các loại đan dược!

Đệ tử, quả thật bất đồ gì, chỉ cầu Tiểu Quỳnh Phong thường ninh, chỉ cầu bên cạnh thân hữu tiên lộ thường an!"

— kia khối cửu chuyên kim đan lúc này còn tại Linh Nga chỗ, nguyên nhân Linh Nga độ kiếp qua đi không năng nhìn thấy sư huynh.

Này phiên nói, cũng là chân tình thực lòng, quả thật khiến Giang Lâm Nhi mặt lộ vẻ áy náy, nhượng Vong Tình thượng nhân có chút cảm khái, Tửu Ô cái này thấp đạo nhân càng là ngửa đầu thờ dài, đôi mắt đều có chút phiếm hồng.

"Trường Thọ, người chớ có nói," Giang Lâm Nhi ôn nhu nói, "Ta biết người vì Tiểu Quỳnh Phong thao nát tâm, vì sư phụ người sư muội cũng là thao nát tâm.

Nhưng..."

Giọng nói vừa chuyển, Giang Lâm Nhi lộ ra vài phần giáo hoạt mỉm cười, "Hôm nay, chúng ta cũng không phải tới hỏi người tu vi như thế nào như thế nào.

Người sáng mắt bắt làm ám vận vẹo sự!

Người thấy ta bên cạnh này vị môn nội Kim Tiên không?

Ta là lai thực hiện hứa hẹn, đem người trói lại lai ném Linh Nga phòng bên trong đi!"

Nói trung, Giang Lâm Nhi ưỡn ngực ngẩng đầu, còn bả ngực chụp bang bang rung động, "Ta Giang Lâm Nhi nói chuyện giữ lời, việc này một lời đã xuất, như thế nào cũng muốn làm xong mới được!"

Vong Tình thượng nhân chậm rãi gật đầu, cũng nói: "Phu nhân theo như lời sự, ta tự to lớn tương trợ."

Tửu Ô cầm xuất nhất căn tiên thẳng, cười nói: "Trường Thọ người xem... Ta cũng rất khó khăn làm, dù sao cũng là sư nương chính là dặn."

Lý Trường Thọ: ...

Hảo nhất chiêu chỉ đông đánh tây, khiến người bất ngờ không kịp phòng!

Bất quá, này cũng không làm khó được hắn.

Lý Trường Thọ nhướng mày, đột nhiên khinh di một tiếng: "Chưởng môn, ngài như thế nào đến rồi?"

Vong Tình thượng nhân, Giang Lâm Nhi, Tửu Ô đồng thời quay đầu nhìn lại, Lý Trường Thọ dưới chân điểm nhẹ, thân hình hóa thành nhất sợi khói nhẹ, nháy mắt thì khỏi thổ độ, đảo mắt lui nhập bên ngoài đại trận trung.

Mà Tửu Ô cũng nhất thời nghe được nhất sợi truyền thanh...

"Sư bá người phạm là giảng điếm nghĩa khí, liền chủ động xin đi giết giặc lai truy ta!"

Vong Tình thượng nhân cười khẽ tiếng: "Này tiểu đệ tử, lại vẫn như thế trơn trượt."

"Sư phụ! Đệ tử tiến đến đuổi theo!" Tửu Ô hét lớn một tiếng, bất đẳng sư phụ sư nương gật đầu, đã là cầm lấy kia căn tiên thẳng vội vàng mà ra.

Vong Tình thượng nhân đang muốn cùng nhau hướng trước, đã thấy địa thượng có nhất chỉ thêu 'Hi' chữ túi gấm, trương tay đem túi gấm nhiếp .

Bên trong là nhất khối đan dược, chắc là Lý Trường Thọ trước đây chạy vội vàng, không cẩn thận hạ xuống .

"Lâm Nhi, chúng ta cũng đi..."

"Phu quân quân!"

Thình lình nghe Giang Lâm Nhi ở bên ôn nhu hô câu, hai chỉ tay nhỏ bé liền vãn ở Vong Tình thượng nhân cánh tay, Giang Lâm Nhi hai mắt có chút mê loạn, thấp giọng nói: "Chúng ta đi về trước, tạm thời phóng hãn một con ngựa..."

"Lâm Nhi người làm sao vậy?"

"Mau dẫn ta trở về, dùng người độn pháp."

Vong Tình thượng nhân nhất thời có chút không rõ cho nên, nhưng theo lời nghe theo, hai người hóa thành một đạo hồng quang, đảo mắt bay trở về Phá Thiên Phong.

Đan phòng ngoài trận pháp trung, Lý Trường Thọ cùng Tửu Ô nhất tề thăm dò quan vọng...

Tửu Ô buồn bực hỏi câu: "Kia là cái gì đan dược?"

"Một loại tiên thức linh đan, tên là Tâm Hỏa Thiêu, " Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Nếu là mình âu yếm người cầm, toàn bộ vô chống cự lực."

Tửu Ô bất giác đảo hút nhất khẩu lương khí, "Thật là lợi hại linh đan!"

Lý Trường Thọ cầm xuất hai hồ đan dược.

Này là cổ bản loại tam phẩm linh đan, hiệu quả là Độc Long Tửu gấp ba, trọng điếm là dược tính khả liên tục phát tán.

"Tân phẩm, thiện dùng, giữ bí mật."

"Hiểu được!"

Từ Ô đánh cái vang chỉ, tiếp nhận đan dược, nhất thời mừng rỡ cười lên tiếng.

Lần này đi theo sư phụ sư nương lại đây, quả thật cùng hấn dự liệu không kém mấy may, sư phụ sư nương bị thoái mái chỉ chạy, Trường Thọ sư điệt còn có thể cấp mình tạ ơn lễ.

Diệu ư, diệu ư!

"Trường Thọ a..."

"Sư bá chờ chút, " Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày, đột nhiên có chút tâm huyết dâng trào.

Bấm ngón tay suy tính, thần niệm buông xuống tại An Thủy Thành Hải Thần miếu trung, gặp được một vị quen thuộc áo trắng thanh niên, bất giác khinh di nửa tiếng.

-----oO-----

Đệ ba trăm chương mang theo Ngọc Đế đi câu 'Cá '

An Thủy Thành Hải Thần đại miếu bị Ngưu Đầu Mã Diện...

Khụ, bị Tu La tộc hủy đi sau, liền thuận thế tiến hành rồi nhất sóng mở rộng sửa chữa.

Đến nay Hải Thần cùng Long tộc quan hệ đã phi lúc đầu, Long tộc vì biểu đạt đối Hải Thần cảm kích, trực tiếp vận dụng Long tộc công tượng cùng với phần đông lính tôm tướng của.

Tiên lực pháp lực gia trì hạ, vền vền tiêu phí nửa tháng, liền cái nổi lên An Thủy Thành tân địa tiêu kiến trúc —— tân Hải Thần đại miếu.

Đại miếu quy mô lạt mấy lần, càng trang nghiêm trang nghiêm, lại đa vài phần tráng lệ.

Long tộc dựa theo Lý Trường Thọ an bài, đem chủ điện đổi thành tam tiến thức.

Trước điện vi Hải Thần điện, có Hải Thần tượng, Đại hộ pháp tượng, chân long hộ pháp trụ vân vân;

Khách hành hương đã lạy Hải Thần sau hương tả hữu đi vòng quanh, liền có thể đi vào cang trang nghiêm trung điện, nó nội treo cao Lăng Tiêu bảo điện bức họa, Lăng Tiêu bảo điện trung ngồi ngay ngắn vị kia thấy không rõ khuôn mặt Tam Giới Thiên Đế.

Đã lạy Thiên Đế bức họa lại đi vòng quanh, liền tiến nhập sau điện, chỗ đó bố trí đơn giản, chỉ có nhất trương Thái Cực Đồ bức họa treo ở giữa.

—— Lý Trường Thọ thật cũng nghĩ tới, trực tiếp vẽ Đệ Tiên Môn nội Thánh Nhân bức họa, nhưng lại sợ phạm nhân va chạm Thánh Nhân, cố chỉ là dùng Thái Cực Đồ đại biểu Nhân Giáo đạo thừa.

Thái Cực Đồ sau đó, mới là Hải Thần miếu chân chính hạt nhân, treo Thánh Nhân văn chương, cùng có nhất sợi Thái Cực Đồ uy năng nội đường.

Lúc này kinh động Lý Trường Thọ thần niệm kia áo trắng thanh niên, đang ở một mình đứng ở góc trung, thường thức kia chút xuất từ Long tộc đại sư tay bích họa.

Phản đông đến đây bái tế khách hành hương cũng đều hội theo bản năng xem nhẹ rơi hấn tồn tại, sẽ không dùng ánh mắt quấy rầy...

Mà chỗ đó thần sứ, ông từ, trước đây đều được Lý Trường Thọ dặn dò, gặp được 'Thần tiên dị nhân' cũng sẽ không nhiều hơn ngăn trở.

Áo trắng thanh niên hiển nhiên tâm tình không sai, đến rồi chỗ đó sau đó, bên miệng ý cười liền chưa từng rút đi quá.

Nguyên nhân Hải Thần giáo gần nhất này mười năm truyền lưu xuất cổ sự hệ thống trung, nồng mực màu đậm tuyên dương 'Thiên Đế' nhân vật, hiện đến nay đến đây Hải Thần miếu bái tế khách hành hương, phân lớn đều sẽ đi trung điện bái tế Thiên Đế tượng.

Không chỉ như vậy, này chút bích họa nội dung cũng rục rở hẳn lên, đem 'Hải Thần như thế nào như thế nào', đều đổi thành 'Thiên Đế mệnh Hải Thần như thế nào như thế nào'.

Đương nhiên, kia chút 《Hải Thần cùng tây phổ vương quả phụ không thể không nói》 đăng nạp liệu thú vị đã sử bản, không có khả năng đổi thành 《Thiên Đế mệnh Hải Thần cùng tây phổ vương quả phụ không thể không nói》.

Chi tiết, phương hiển dụng tâm.

Áo trắng thanh niên xem chính hứng khởi, nhất sợi truyền âm tự hậu đường chỗ truyền đến, mang theo vài phần vội vàng cảm giác.

"Tiểu thần bái kiến Bệ Hạ!"

Áo trắng thanh niên vẫn âm xoay người, gặp được kia quen thuộc gầy gò lão thần tiên.

Lý Trường Thọ bung phát trần bước nhanh mà đến, không để ý kia chút khách hành hương kinh ngạc, thần sứ kinh ngạc, lập tức đối áo trắng thanh niên làm cái đạo vái chào.

Áo trắng thanh niên khoát tay, truyền thanh nói: "Phàm nhân trước mặt, không cần đa lễ."

Lý Trường Thọ chính là nhẹ nhàng nhíu mày, bận rộn truyền thanh vấn: "Bệ Hạ, ngài như thế nào... Chân thân?"

"Thiên Đình vô sự, đi một chút, " Ngọc Đế cười khẽ tiếng, "Hoán cái thanh tịnh nơi trò chuyện với nhau."

Lý Trường Thọ nghiêng người làm thỉnh, dẫn Ngọc Đế đi hậu đường.

Giờ phút này, Lý Trường Thọ tiên thức tra xét rõ ràng, mới phát hiện tại trời cao trung xa xa địa dừng vài miếng mây trắng, Đông Mộc Công mang theo rất nhiều binh mã tại mặt trên thành thành thật thật chờ.

Phải là bị Ngọc Đế hạ lệnh không thể đi theo.

Hậu đường chủ vị nhập tọa, thần sứ bung tới hương trà, Lý Trường Thọ tự tay phụng trà, tất nhiên là không dám thất lễ.

Ngọc Đế cười nói: "Ái khanh người này thần miếu tu cang phát ra không sai ."

"Lần trước có tà ma xâm nhập, đánh phá hủy này chỗ thần miếu, cũng là Long tộc hỗ trợ tu sửa, " Lý Trường Thọ mỉm cười đứng ở một bên, thoáng hạ thấp người, đứng tư thế ngoài lồng trong chặt.

"A? Này ra sao sự?"

"Là Tu La tộc..."

Lập tức, Lý Trường Thọ đem lần trước Tu La phá nhà sự kể lại nói đến, Ngọc Đế nghe một trận nhíu mày.

Quả thật là nên nhíu mày.

Yêu tộc, Tu La, Hồng Mông hung thú...

Tây Phương Giáo triển lộ xuất biên giác thể lực càng ngày càng nhiều, như bất luận Thánh Nhân lão gia thực lực, cùng với Thánh Nhân đệ tử chênh lệch, Tây Phương Giáo chính thể cấu trúc đã là thập phần 'Không lồ'.

Mà này chút biên giác thể lực, còn là Tây Phương Giáo có thể tùy ý bỏ qua quân cờ, đều bị giết rồi, cũng sẽ không thương tổn đến Tây Phương Giáo gân cốt.

Ngọc Đế thở dài: "Nhu nhượng Tây Phương được long, ta Thiên Đình sợ là vĩnh như không có tác dụng, vạn hạnh có Trường Canh người tương trợ."

Lý Trường Thọ cười nói: "Bệ Hạ, tiểu thần vẫn chưa làm cái gì, bất quá là Thiên Đình đặc thể đương hưng, Bệ Hạ đương nhập chủ Tam Giới."

"Ha ha ha, là Thái Thanh sư huynh quan tâm mới đúng."

Ngọc Đế cười to vài tiếng, lập tức liền đối Lý Trường Thọ nhẹ nhàng nháy mắt.

Lý Trường Thọ bất giác có chút nhú mày, trở về vài cái nháy mắt.

Ngọc Đế gật gật đầu, lại trừng mắt nhìn...

Lý Trường Thọ cúi đầu trầm ngâm vài tiếng, đáy lòng một trận bất đắc dĩ.

Ngọc Đế Bệ Hạ lần này, đúng là vi đi tìm kia Lục Áp phiến toái, nhưng lại là có chút tự tin, chỉ cần tìm được Lục Áp, có thể tùy tay răng rắc.

Này...

Ngọc Đế nói: "Trường Canh ái khanh, không bằng mang ta đi tứ hải tuần tra?"

"Bệ Hạ ngài như thế nào năng đơn giản thiệp hiểm?"

Này áo trắng Ngọc Đế khẽ cười nói: "Như thế nào, ái khanh chẳng lẽ cảm thấy, thượng cổ Vu Yêu đại chiến, Yêu Đình yêu hoàng chỉ là tránh ở thiên cung bên trong?"

"Cái này, " Lý Trường Thọ thoáng trầm ngâm, đáy lòng chính là nhịn không được nói thâm câu.

Tiểu báo báo Thiên Đạo sửa độc như vậy cường?

Mới vừa đứng lên Lục Áp đạo nhân bài vị bái tế, bên này Ngọc Đế liền tự mình hiện thân, muốn đi tìm Lục Áp đạo nhân phiến toái.

Như vậy làm đi xuống, Phong Thần đại kiếp nạn chẳng phải là muốn nặng sửa kịch bản?

"Bệ Hạ, " Lý Trường Thọ truyền thanh đạo, "Tiểu thần cả gan, có một hai gián ngôn.

Bệ Hạ ngài nghĩ thị sát sinh linh khó khăn, thể nghiệm và quan sát Tam Giới ưu phiền, này là ngài thương xót chi tâm, tiểu thần vi Thiên Đình thần thuộc, không nên ngăn trở.

Nhưng Bệ Hạ quan hệ đến Thiên Đình uy nghi, quan hệ đến Tam Giới an ổn, càng quan hệ đến Thiên Đạo vận chuyển.

Còn thỉnh Bệ Hạ dĩ tự thân an nguy làm đầu, dĩ Tam Giới đại cục làm trọng."

"Thiện!"

Áo trắng Ngọc Đế cũng là mặt lộ vẻ chính sắc địa đáp ứng một tiếng, đáy mắt đa là thoải mái.

Ngọc Đế lại nói: "Nếu như thế, vậy không cần đa chậm trễ, chúng ta này sẽ lên đường?"

Lý Trường Thọ cười hỏi: "Bệ Hạ ngài là muốn tao nhã một ít, còn là nghĩ chính thức một ít?"

"Tìm kia Yêu tộc dư nghiệt chỉ là thứ nhất, ta cũng vừa hảo ra ngoài đi một chút nhìn xem, giải giải phiền muộn, " Ngọc Đế cười nói, "Không bằng liền tìm nhất điệp thuyền con, tùy sóng mà đi, tự tại yên vui."

Lý Trường Thọ khom người lĩnh mệnh, thỉnh Ngọc Đế Bệ Hạ chờ một chút một hai, lập tức nhượng thân sứ bố trí.

Đội Lý Trường Thọ đi theo Ngọc Đế tại An Thủy Thành đi dạo một trận, cười mây đi bờ biển cảng, nơi đó đã muốn có một con thuyền hơn mười trượng dài thuyền gỗ dừng lại, nó thượng đội vài vị lão nhạc sĩ, mấy danh An Thủy Thành trung đương hồng vũ cơ...

Cùng lúc đó, trời cao vân thượng.

Đông Mộc Công dùng tiên thức nhìn chăm chú vào phía dưới loại này tình hình, nhất thời thở dài.

'Bệ Hạ tối tín nhiệm đã là Hải Thần...'

'Rõ ràng là bản đạo trước ...'

'Ai, bên cạnh bệ hạ vị trí, đã là thay đổi tân nhân...'

Cho tới bây giờ chỉ có tân nhân cười, có ai nghe được cựu nhân khóc.

Chợt nghe một đạo truyền thanh lọt vào tai: "Mộc Công, đừng đâm chọc rồi, Ngọc Đế muốn tại tứ hải chèo thuyền du ngoạn vui chơi, người mau chọn lựa vài vị tu vi cao thâm thiên tướng hoá hảo quần áo, đến đây bảo vệ tá hữu, lúc này bắt tranh công, càng đợi khi nào?"

Đông Mộc Công tinh thần chấn động, thầm khen một tiếng:

'Hải Thần, bản đạo huynh đệ rồi!'

Lập tức, Mộc Công điềm xuất mấy danh thiên tướng, từng người thay trường bào áo ngắn, hướng tới mặt biển rời đi.

Bọn họ chờ ở thuyền gỗ con đường phía trước thượng, đợi thuyền gỗ khai ở đây, Đông Mộc Công hành lễ thỉnh tội, thuận thế cũng liền thượng thuyền gỗ xem vũ nghe hát, khụ, bên người hộ vệ Ngọc Đế.

Lý Trường Thọ Hải Thần thần lực, hôm nay cuối cùng có sử dụng.

—— lái thuyền!

Xa tại Độ Tiên Môn nội bản thể chỗ, nguyên thần cảm Hải Thần thần quyền bảo khí, giấy đạo nhân nhất thời cũng được Hải Thần thần lực gia trì.

Điều khởi một cỗ nước biển, đem này chiến thuyền thuyền gỗ bao bọc, thoáng huyền phù ở mặt biển phía trên, bay nhanh thời vô cùng vững vàng, trên thuyền người cũng sẽ không nhận thấy được bất luận sóng gió.

Khoang thuyền trung, kia chút phàm nhân nhạc sĩ dụng tâm tấu nhạc, vũ cơ nhanh nhẹn khởi vũ, cũng không từng thất nghi thất độ.

Tất cả mọi người có An Thủy Thành hộ khẩu, ai còn chưa thấy qua mấy cái thần tiên?

Huống chi, bọn họ thêm tiền !

Khoang thuyền tuy rằng cũng coi như rộng mở, dù sao chỉ là thể gian vật, cũng không tính quá chú trọng.

Tại chủ trong khoang thuyền chỉ có nhất phương thấp bàn, Ngọc Đế ngồi ở chủ vị, Lý Trường Thọ cùng Đông Mộc Công tá hữu tương bồi, cùng kia mấy danh vũ cơ cũng chỉ có thể bảo trì bán trượng khoảng cách.

Lý Trường Thọ cũng biết, Ngọc Đế cũng không phải đi dạo, mà là đẳng mình kế sách đẳng có chút sót ruột, tự mình hạ phàm muốn đi tìm Lục Áp đạo nhân bắt thống khoái.

Cổ, này hải thuyền vùng duyên hải chạy như bay, chạy tới Tây Hải.

Tôi thiếu, cũng phải đi lần trước gặp được Lục Áp đạo nhân nơi, bồi Bê Hạ... Ý tứ ý tứ.

Trên đường, Ngọc Đế cùng mình này hai vị trọng thần, nói đến gần đây tương đối sinh động mấy danh thiên tướng, cho bọn hắn an bài hạ tấn thăng chức.

Bọn họ nói chuyện thời, kia chút nhạc sĩ cùng vũ cơ, chỉ có thể cảm giác được này vài vị thần tiên đang cười nói chuyện với nhau, nhưng không cách nào nghe được bọn họ tại cụ thể nói cái gì.

Vốn, này ba vị Thiên Đình quân thần giữa mà nói đề đều coi như bình thường, nhưng không biết như thế nào, nói nói, đề tài đã bị dẫn tới Vương Mẫu nương nương thân thượng...

"Trường Canh, " Ngọc Đế thoáng nhíu mày, "Vương Mẫu gần đây có ý tại Dao Trì làm một lần bàn đào thịnh yến, lần này bất đồng ở lần trước, nghĩ mời một ít tam giáo tiên nhân.

Này cũng là Vương Mẫu một phần tâm ý, muốn mượn Bàn Đào Yến sự, nhượng chúng ta Thiên Đình tại tam giáo tiên nhân kia, đa chút phân lượng.

Việc này ngươi cảm thấy như thế nào?"

"Việc này..."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, tinh tế cân nhắc.

Hắn rất muốn nói một câu việc này không ổn.

Thỉnh tam giáo tiên nhân lai Thiên Đình hưởng dụng bàn đào, ở Thiên Đình mà nói, chỗ tốt chỉ có hai phương diện —— hơi chút gia tăng chút tam giáo tiên nhân đối Thiên Đình hảo cảm độ, thoáng gia tăng Thiên Đình tại trong thiên địa tồn tại cảm.

Nhưng phong hiểm chính là mười phần.

Tam giáo tiên nhân lúc này phần lớn đối Thiên Đình chướng mắt nhãn, cảm thấy Thiên Đình bất quá là Đạo Môn sở lập, ba vị Thánh Nhân lão gia đều tại Thiên Đình phía trên.

Như Thiên Đình quá mức chú trọng hình thức, đề Thiên Đế tôn vị, rất dễ dàng liên chọc giận một ít tam giáo Thánh Nhân đệ tử.

Chỉ cần một chút ngôn ngữ châm chọc, việc này đã có thể nháo lớn.

Càng đừng nói, còn có Nhiên Đẳng đạo nhân loại này, có khả năng muốn nhìn Thiên Đỉnh cùng Đạo Môn nháo lật 'Ngụy đại lão' tồn tại.

Lý Trường Thọ nói: "Bệ Hạ, tiểu thần cảm thấy, thời cơ còn không thành thực."

"A?" Ngọc Đế cười nói, "Kia Trường Canh người cảm thấy, khi nào mới là tổ chức bàn đảo thịnh yên thời cơ?"

Kia tự nhiên là phải đợi đảo thực rồi, kiếp xong rồi, khi sinh ...

Khu, nói đùa, nói đùa, này cũng không phải nhất việc sự.

"Phân phong tứ hải Long tộc, khởi Thiên Đỉnh uy danh, " Lý Trường Thọ đạo, "Tiểu thần cảm thấy, khi đó mới có thể xem như thời cơ thành thực."

Ngọc Đế nghe vậy trước mắt sáng ngời, gật đầu xưng thiện.

Một bên Đông Mộc Công còn lại là thành thành thật thật nghe, cũng không có gì lên tiếng tính toán.

Lý Trường Thọ lập tức cùng Ngọc Đế tinh tế nói Long tộc sự đến tiếp sau phát triển, lúc này bọn họ đã muốn nắm giữ bộ phận chủ động, không cần không nên đẳng Tây Phương Giáo ra chiêu.

Nhưng việc này không thể thật chặt, đi bước một ôn hòa bộ long mới là tốt nhất tuyên.

Tiếng nhạc chậm chậm, ăn uống linh đình.

Này chiến thuyền hải thuyền tại Lý Trường Thọ Hải Thần thần lực gia trì hạ, rất nhanh liền bay qua ngũ bộ châu tây nam góc, tiến nhập Tây Hải nơi.

Đang cùng Lý Trường Thọ trò chuyện với nhau thật vui Ngọc Đế đột nhiên nhíu mày, cười nói: "Trường Canh, tây bắc phương hướng tam vạn lục nghìn dặm, nơi đó giống như có mấy người long tử tại vui chơi.

Vừa vặn, thừa dịp loại này cơ hội, ta đi xem Long tộc này mấy cái thái tử đức hạnh như thế nào."

Lý Trường Thọ cười gật đầu, đáy lòng chính là một trận nói thầm.

Long tử tụ hội?

Vì sao Ngao Ất chưa từng nói cho mình việc này?

Lúc này cũng cũng không phải nghĩ cái này thời điểm, Lý Trường Thọ lập tức điều chỉnh này thuyền gỗ phương hướng, hướng Ngọc Đế theo như lời phương vị tiến đến.

Mà Ngọc Đế cũng đến rồi hào hứng, "Lai, lai!

Ta cùng Mộc Công hơi sau liền ra về người phụ thân, người nhưng chớ có vạch trần ta này thân phận.

Sau này đã muốn dùng Long tộc, ta như thế nào cũng muốn tham tham bọn họ đấy, trong lòng có số mới được."

Lý Trường Thọ giải thích nói:

"Bệ Hạ, Long tộc tự viễn cổ mà đến, lưng đeo nghiệp chướng, tộc nhân phần lớn sống mơ mơ màng màng, nhất là dĩ vãng vị Long tộc thái tử cực kỳ nghiêm trọng.

Căn cứ tiêu thân hiểu biết, Ngao Át xem như Long tộc thái tử trung cực kỳ có chí tiến thủ ."

"Ngao Át quả thật là cái không sai hạt giống, ngày sau khả kham trọng dụng, " Ngọc Đế Bệ Hạ gật đầu nói câu, theo sau liền thúc giục Lý Trường Thọ hoán chỗ ngồi.

Lý Trường Thọ kiên trì ngồi xuống, Ngọc Đế lập tức che dấu tự thân khí tức, liềm đi Thiên Đế uy nghiêm, công đức không hiện, khí vận bất lộ.

Ngọc Đế lại nhượng Đông Mộc Công hóa thành nhất trung niên nam nhân diện mạo, mới tiếp tục cùng Lý Trường Thọ nói chuyện phiếm nói chuyện.

Lý Trường Thọ: ...

Này vị Bệ Hạ, thuần túy chính là hạ phạm đi bộ, thuận tiện xem có thể hay không gặp được Lục Áp đi?

Việc này, hẳn cũng giúp không được Long tộc gì, toàn bộ xem này mấy cái long tử như thế nào biểu hiện .

Nếu vừa vận gặp được gì khó coi tình hình, kia cũng không cần giúp Long tộc viên gì, dù sao Long tộc thượng thiên sự, đối Thiên Đình, Long tộc mà nói xem như song thẳng nhất trường hợp từ bỏ .

Thuyền gỗ bay nhanh, tam vạn đa lý vội vàng mà qua.

Xa xa chỉ thấy một tòa mây trăm trượng đường kính thật lớn hải bối phiêu phù ở mặt biển thượng, nó thượng bảo quang lóng lánh, thành đàn hải nữ mạn vũ, tiếng nhạc tung bay trăm dặm.

Nhất vài tên tiên giao binh tại bên cạnh sắp hàng, mặt hướng biển rộng, khuôn mặt trang nghiêm.

Tại này hải bối tiên chủ tàu chếc, có hơn mười chỉ thấp bàn, nó thượng bày món ăn quý và lạ mỹ vị, một bên đều có mỹ cơ vờn quanh, thập nhiều thanh niên, trung niên khuôn mặt người, tại chỗ đó uống rượu mua vui, đã là có chút hành vi phóng đãng.

"Chúng ta thật muốn đi?"

Lý Trường Thọ nhỏ giọng hỏi câu.

"Đi, " Ngọc Đế Bệ Hạ hí mắt cười, truyền thanh đạo, "Ái khanh mau thả ra khí tức, xem bọn hấn như thế nào phản ứng."

Này thuộc về 'Câu long' đi?

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, cũng vẫn chưa đa làm bên cạnh sự, đem mình khí tức cùng thần lực dao động tán phát ra rồi, xa xa địa kinh ngạc bọn họ một chút.

Nhưng mà, này cả kinh, nhưng thật ra thật sự tạc xuất nhất điều cá lớn.

"Ha ha ha ha!"

Tại vài vị long tử bên thấp trên bàn, nhất danh khuôn mặt thanh tú thanh niên dài thân mà khởi, hai mắt bên trong tinh quang nở rộ, khí tức gắt gao địa tập trung ở tại Lý Trường Thọ thân thượng, tiếng nói thẳng mặc ngàn dặm.

"Hải Thần nhưng lại chủ động tới tìm, quả thật nhượng ta tinh lực không ít tâm lực."

Này quen thuộc khí tức...

Này hơi ngạo nghễ tiếng nói...

Lý Trường Thọ thoáng nhú mày, đã muốn nhận ra người này.

Hồng Mông hung thú, Lục Sí Kim Thiên.

"Hải Thần, khả nguyện cùng ta bàn lại một lần?"

-----oO-----